THREE IDIOTS AND A WISE MAN
Kumar's Parallel Timelines
RAVIKIRAN

ముగ్గురు శుంఠల (ఇడియట్స్) తో ఒక తెలివైన వ్యక్తి

సిరీస్: కుమార్ యొక్క సమాంతర టైంలైన్స్

రవికిరణ్

సహ రచయిత ఆర్ కుమార్

రచయిత గురుంచి

రవికిరణ్ సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్, మేనేజ్‌మెంట్ మరియు కన్సల్టింగ్‌లో చాలా సంవత్సరాల అనుభవం ఉన్న సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రొఫెషనల్. ఈ పుస్తకాలు కుమార్ లవ్ లైఫ్ సిరీస్ ఆధారంగా రూపొందించబడ్డాయి. కథలు ప్రత్యామ్నాయ విశ్వ సిద్ధాంతాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి. ఇవి కూడా స్పిన్ఆఫ్‌లు, సిరీస్‌లోని మునుపటి కథ ఆధారంగా, ఇప్పటికీ, వాటిని ప్రత్యేక పుస్తకాలుగా చదవవచ్చు.

నాంది

ప్రతి వ్యక్తి తన స్వంత కథను చెబుతాడు. త్రీ ఇడియట్స్ మరియు కుమార్ యొక్క అల్లిన కథలు. వేసవి సెలవుల తర్వాత 1979లో కథ మొదలవుతుంది. నలుగురు వ్యక్తులు ఎలా కలుస్తారు, కుమార్ జీవితంలో వారి అనుభవాలే కథ. త్రీ ఇడియట్స్ మరియు కుమార్ లవ్ స్టోరీ సిరీస్‌లో ఇది మొదటిది.

ఈ పుస్తకం సైన్స్ ఫిక్షన్: ఆల్టర్నేట్ యూనివర్స్, డైమెన్షన్స్ అండ్ టైమ్‌లైన్స్ అనే అంశంపై ఎనిమిది పుస్తకాలలోఒక భాగం.

పాత్రల తారాగణం

1. కుమార్: భారతదేశంలోని ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని విజయవాడలో జన్మించిన, తెలివైన వ్యక్తి. అతను కాలేజీలో అడుగుపెట్టడంతో కథ మొదలవుతుంది.

2. శ్రీనివాస్ అలియాస్ శ్రీను: కాలేజీ నుండి కుమార్ మొదటి స్నేహితుడు, వారు మొదటి రోజు నుండి బాగా దగ్గరయ్యారు.

3. ప్రదీప్: శ్రీను క్లాస్‌మేట్ మరియు వారి సన్నిహితుడు.

4. స్నేహ: కుమార్ యొక్క ప్రేమ ఆసక్తి మరియు జూనియర్ కళాశాలలో సహవిద్యార్థి.

5. రాజ్: స్త్రీ లోలుడు, మద్యపానం చేసేవాడు, ధూమపానం చేసేవాడు ఎప్పటికీ కలిగి ఉండకూడని అన్ని లక్షణాలు కలిగిన వ్యక్తి, కానీ మంచి మనిషి.

6. కృష్ణ: గోవా నుండి వచ్చినా ఒక అబ్బాయి గొప్పవాడూ కావాలని బొంబాయి వచ్చాడు.

7. శేఖర్: రాజ్ పొరుగువాడు మరియు అతని స్నేహితుడు, అతని ప్రేమ ప్రపోజ్ చేయడానికి రాజ్ సహాయం తీసుకున్నాడు.

8. నీతు: రాజ్ ఆసక్తి మరియు కుమార్ క్లాస్‌మేట్.

9. సాహితీ: కుమార్ స్నేహితుడు, భర్తగా మారాడు.

10. లీనా: కుమార్ మరియు సాహితి పెద్ద కూతురు. 1990 జనవరిలో జన్మించారు.

11. రీనా: కుమార్ మరియు సాహితీ రెండవ కుమార్తె 1993, ఏప్రిల్‌లో జన్మించారు

12. అతుల్: కుమార్ మరియు సాహితీ కుమారుడు 1997, ఆగస్టులో జన్మించాడు

13. ధృవ్, కుమార్ మరియు లవ్లీన్ కుమారుడు 2008లో జన్మించాడు.

1 వ భాగము

కుమార్ జూనియర్ కాలేజీ జీవితం

1 వ అధ్యాయము

1979వ సంవత్సరం, జూన్ నెల.

కుమార్

అది నా కాలేజీలో మొదటి రోజు. నేను విజయవాడకు 2 సంవత్సరాలు దూరంగా ఉన్నాను. 8వ తేదీ వరకు విజయవాడలో, 9వ తరగతి వైజాగ్‌లో, 10వ తరగతి గ్రామంలో చదివాను. మా నాన్నగారి ఉద్యోగ నియామకాల కారణంగా నేను వివిధ ప్రాంతాలకు వెళ్లాల్సి వచ్చింది. ఇప్పుడు నేను చాలా దూరంలో ఉన్న కాలేజీలో చేరాను, ఇంటి నుండి కాలేజీకి నడవడానికి నాకు దాదాపు 30 నిమిషాలు పట్టింది.

నా SSC పరీక్షల సమయంలో, నాకు తలనొప్పి వచ్చేది. విజయవాడకు తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, నేను నా కళ్లను పరీక్ష చూపించాను, మరియు కంటి డాక్టర్ నా కళ్లద్దాలకు నెగెటివ్ నంబర్ ఇచ్చారు. కళ్లజోడు తెచ్చి నెల రోజులైంది.

ఇప్పుడు నేను వాటిని ధరించడం చాలా సౌకర్యంగా ఉన్నాను. నేను క్లాస్ రూమ్ తలుపు దగ్గర నిలబడి గది చుట్టూ చూశాను. అందులో 3 వరుసల బెంచీలు ఉన్నాయి, చివరి వరుసలో అమ్మాయిలు కూర్చున్నారు మరియు మిగిలిన రెండింటిలో అబ్బాయిలు ఉన్నారు.

నాకు మొదటి బెంచ్ సిండ్రోమ్ ఉంటే అది ఉంది. నేను మొదటి బెంచ్‌లో కూర్చోవడానికి ఇష్టపడతాను. నేను మొదటి బెంచ్‌లో కూర్చోకపోతే, నాకు తక్కువ మార్కులు వస్తాయి అనే ఫీలింగ్. 7వ తరగతిలో ఉన్నప్పుడు మొదటి బెంచ్ ఖాళీగా లేనప్పుడు, నేను టేబుల్ లేకుండా మొదటి బెంచీలో కూర్చునేవాడిని. నేను నా తొడపై పుస్తకాలు పెట్టుకుని రాసేవాడిని. 10వ తరగతి నేను 1 వారం ఆలస్యంగా చేరినప్పటికీ, నేను 1వ బెంచ్‌ని ఆక్రమించగలిగాను మరియు బెంచ్‌లో మొదటి వ్యక్తిని అయ్యాను. నేను చుట్టూ చూసాను మరియు మొదటి బెంచీలు ఉచితంగా కనుగొనబడలేదు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి నన్ను చూసి తన చేతి గుర్తులతో నన్ను పిలిచాడు.

నేను అతని దగ్గరకు వెళ్ళాను, అతను "నా పేరు శ్రీను" అన్నాడు.

నేను చెప్పాను. "నేను కుమార్."

మీరు నాతో కూర్చోండి" అన్నాడు శ్రీను.

నేను నా నోట్‌బుక్‌ని టేబుల్‌పై పడవేసాను.

శ్రీను

అది కాలేజీకి మొదటి రోజు. ఉదయం 10 గంటలకు తరగతులు ప్రారంభమవుతాయి. మా అన్నయ్య నన్ను రిక్షాలో కాలేజీలో దించాడు. నేను 9:30 గంటలకు అక్కడ ఉన్నాను.

నేను నా క్లాస్ ఎక్కడ ఉంటుందో చూసి నా క్లాస్ కి వెళ్ళాను. తరగతి పెద్దది మరియు మూడు వరుసల బెంచీలు ఉన్నాయి. వరుసగా 8 బెంచీలు. నేను మధ్య వరుసలోని రెండవ వరుసలో ఒక బెంచ్‌ని కనుగొన్నాను మరియు నా కొత్త నోట్‌బుక్‌ను టేబుల్‌పై ఉంచాను.

విద్యార్థులు ఒక్కొక్కరుగా వస్తున్నారు, గది చుట్టూ చూశాను. నా ఎడమవైపు అమ్మాయిలకు బెంచీలు ఉన్నాయి. ఈ కాలేజీలో ఆడపిల్లలు ఎడమవైపు బెంచీలను ఆక్రమించడం ఆనవాయితీ. నాకు తెలిసిన ముఖాలు ఏవీ కనిపించలేదు.

ఇప్పుడు ఉదయం 9:45 గంటలు. దాదాపు 5 అడుగుల 4 అంగుళాల ఎత్తులో ఉన్న ఒక చామనచాయ అబ్బాయి కళ్లద్దాలు ధరించి తలుపు దగ్గర నిలబడి కూర్చోవడానికి స్థలం కోసం చూస్తున్నాడు. అతనిని చూడగానే నాకు ఒక బలిపశువు దొరికిందని అనుకున్నాను. నేను అతనిని ఎగతాళి చేయగలను, అతనిని పేర్లతో పిలుస్తాను మరియు సాధారణంగా అతనిని ఎగతాళి చేయవచ్చు. అతను నా బెదిరింపులకు తగిన వ్యక్తి.

నేను అతనిని నా టేబుల్ దగ్గరకు పిలిచి అక్కడ కూర్చోమని చెప్పాను. అతను తన నోట్‌బుక్‌ని నా నోట్‌బుక్ పక్కన పెట్టి అతని పేరు కుమార్ అని చెప్పాడు. నా పేరు శ్రీనివాస్ అని చెప్పాను, జనాలు నన్ను శ్రీను అని పిలుస్తారు.

ప్రదీప్

నేను ప్రదీప్ అగర్వాల్‌ని. వ్యాపారం మా వృత్తి. శ్రీను నాకు గత ఐదేళ్లుగా తెలుసు. మేమిద్దరం ఒకే స్కూల్‌లో చదివాము మరియు మా ఇద్దరికీ ఒకే లేన్‌లో వ్యాపారాలు ఉన్నాయి. మాకు మందుల హోల్‌సేల్ వ్యాపారం ఉండేది. శ్రీను యొక్క పెద్ద సోదరుడు టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌ను నడుపుతున్నాడు, అతని చిన్న అన్నయ్య టెంట్ హౌస్ నడుపుతున్నారు, అక్కడ వారు ఫంక్షన్ల కోసం టెంట్లు మరియు పాత్రలను అద్దెకు ఇస్తుంటారు. మా షాప్ కాకుండా వారి టైపింగ్ ఇన్స్టిట్యూట్ మరియు ఎదురుగా వారి టెంట్ హౌస్.

క్లాస్ కి వచ్చి శ్రీను కొత్త అబ్బాయితో మాట్లాడటం చూసి, శ్రీను దగ్గరికి వెళ్లి, “నువ్వు కూడా ఈ కోర్స్ లో జాయిన్ అయ్యావ్” అన్నాను.

“అవును, వ్యాపారస్తులమైన మనం మనకు సరిపోయే కామర్స్ తీసుకోవాలి” అని శ్రీను అన్నారు.

శ్రీను కుమార్ని మాకు పరిచయం చేసారు. అతని టేబుల్ దగ్గర ఖాళీ సీటు దొరకడంతో నేను నా పుస్తకాన్ని పడేసి కుమార్ పక్కన కూర్చున్నాను.

స్నేహ

10వ తరగతిలో నాకు 59 శాతం మార్కులు వచ్చాయి. నేను సైన్స్ తీసుకోలేనని, బదులుగా కామర్స్ తీసుకోవాలని అనుకున్నాను. అయితే, నేను సైన్స్ మరియు కామర్స్ రెండు స్ట్రీమ్‌లకు దరఖాస్తు చేసాను మరియు నేను కామర్స్ ప్రవేశం పొందాను, కాబట్టి నేను కామర్స్ లో చేరాను.

నేను తరగతి గదికి వెళ్లి చుట్టూ చూసాను, అక్కడ మూడు వరుసల బెంచీలు ఉన్నాయి మరియు తలుపుకు దూరంగా ఉన్న వరుసలలో కొంతమంది అమ్మాయిలు కూర్చున్నారు. మిగిలిన రెండు వరుసలను అబ్బాయిలు ఆక్రమించారు. నా కళ్ళు మధ్య వరుసలోని రెండవ బెంచ్ మీద పడ్డాయి, ఒక కుర్రాడు సుపరిచితుడు. మా లేన్‌లో క్లినిక్ ఉంది మరియు అతను క్లినిక్‌ని సందర్శించినట్లు అనిపించింది.

నేను కూడా అతనిని వారి డాబా మీద కొన్ని సార్లు చూశాను. నేను ఇంతకు ముందు చూడలేదు కాబట్టి ఈ మధ్యనే టౌన్ కి వచ్చినట్టు అనిపించింది.

వాడు నన్నే చూస్తున్నాడని కనిపెట్టాను, సగం స్మైల్ ఇచ్చి నేను వెళ్లి కొంతమంది అమ్మాయిల వెనకాల ఉన్న రెండో బెంచీలో కూర్చున్నాను.

నేను అతని వైపు చూశాను, అతను శ్రీనివాస్ పక్కన కూర్చున్నాడు. సార్ విద్యార్థులకు వారి పరిచయాలు చెప్పమని అడిగినప్పుడు నేను కొత్త అబ్బాయి పేరు కుమార్ అని తెలుసుకున్నాను. తనది విజయవాడ మాత్రమేనని చెప్పారు. ఎక్కడి నుంచో షిఫ్ట్ అయి ఉండాలి.

అధ్యాయం 2

కుమార్

మాకు ఉదయం 1 గంట చొప్పున 3 తరగతులు మరియు మధ్యాహ్నం 1 గంట చొప్పున 2 తరగతులు ఉండేవి. 2 తరగతుల తర్వాత మేము 10 నిమిషాల విరామం ఇస్తారు. మధ్యాహ్నం 1:00 గంటలకు మా భోజన విరామం 1:30 గంటలు. కళాశాల పట్టణం నుండి చాలా దూరంలో ఉంది మరియు బస్సు సర్వీసు అస్తవ్యస్తంగా ఉంది. విద్యార్థులు మధ్యాహ్న భోజనానికి వెళ్లి తిరిగి రావడానికి తగినంత సమయం ఇచ్చారు. తరగతులు సాయంత్రం 4:30 గంటల వరకు కొనసాగుతాయి. మాకు 5 సబ్జెక్టులు ఉన్నాయి, వాటిలో 2 భాషలు మరియు నాన్-లాంగ్వేజ్ కామర్స్, ఎకనామిక్స్ మరియు సివిక్స్ (CEC) మరియు భాషలు ఇంగ్లీష్ మరియు తెలుగు.

వారం రోజుల తర్వాత శ్రీను నన్ను ర్యాగింగ్ చేయడం మొదలుపెట్టాడు. అతను నన్ను చస్మిస్ (కళ్లద్దాలు పెట్టుకునేవాడు), నల్లోడా (నల్లగా ఉన్నవాడు) మొదలైన పేర్లతో పిలిచేవాడు. ఒకసారి ప్రదీప్‌తో, మూత్ర విసర్జనకు తన వద్ద అంగం లేదని, అతనికి రంధ్రం మాత్రమే ఉంది అన్నాడు.

అప్పుడు అతను ఏమి సూచిస్తున్నాడో నాకు అర్థం కాలేదు. నేను నవ్వి, దాన్ని వదిలేసాను. కొంతకాలం తర్వాత నా నుంచి ఎలాంటి స్పందన కనిపించకపోవడంతో అతను నన్ను వేధించడం మానేశాడు.

సహనమే దీర్ఘకాలంలో గెలుస్తుంది అనుకున్నాను. అతనితో పోట్లాడటానికి బదులు, నేను అతనితో పోరాడితే, మిగిలిన విద్యార్థులందరూ ఆ పేర్లను పిలవడం ప్రారంభిస్తారు.

కాలేజ్ అయ్యాక, నేను ఇంటికి వెళ్లి నా పుస్తకాలు డ్రాప్ చేసి, ఫ్రెష్ అప్ అయ్యి, మా తాతగారి క్లినిక్‌కి వెళ్లేవాడిని. రోగులకు నంబర్లు ఇవ్వడం ద్వారా రోగులతో, ఒకరి తర్వాత ఒకరు కాల్ చేయడం ద్వారా, సిరంజిలు సిద్ధం చేయడం ద్వారా నేను ఆయనికి సహాయం చేస్తాను. అప్పుడు మాకు స్టీలు మొన సూదులు, గాజు

సిరంజిలు ఉండేవి. మేము ప్రతి ఉపయోగం తర్వాత నీటిలో మరిగించడం ద్వారా శానిటైజ్ చేయాలి.

ఒకరోజు స్నేహ జ్వరంతో వచ్చింది. నేను ఆమెన మా తరగతి నుండి అని గుర్తించాను. ఆమె ఇల్లు లేన్‌లో మొదటిది. ఆమె మొదటి అంతస్తులో ఉంటుంది. నేను అడిగాను, "ఏమైంది", ఆమె ఉదయం నుండి జ్వరం ఉందని చెప్పింది.

నేను వేచి ఉన్న రోగులను తనిఖీ చేసాను, నేను ఆమెను లోపలికి పంపుతానని అన్నాను. రోగి గది నుండి వచ్చిన తర్వాత నేను ఆమెను మా తాతగారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి అన్నాను , "ఆమె నా క్లాస్‌మేట్, ఆమెకు జ్వరం వచ్చింది."

తాత, “నేను తనిఖీ చేయనివ్వండి” అని, ఆమెకు థర్మామీటర్ ఇచ్చి, ఆమె నోటిలో పెట్టమని అడిగాడు. అతను తన స్టెతస్కోప్ తీసుకొని ఆమె శ్వాసను తనిఖీ చేశాడు. పెద్దగా ఇబ్బంది లేదు అని చెప్పి మందు ఇచ్చి 2 రోజులు 3 సార్లు వేసుకో అన్నాడు.

నేను ఆమెను బయటికి తీసుకెళ్ళి, "బాధపడకు, రేపు ఉదయం నాటికి అది క్లియర్ అవుతుంది మరియు మీరు రేపు తరగతులకు హాజరు అవుతారు" అని చెప్పాను.

నేను ఆమెను ఒంటరిగా ఇంటికి పంపకూడదని భావించి, “నేను నిన్ను మీ ఇంటికి దింపుతాను” అని చెప్పాను.

నేను పేషెంట్‌ని లోపలికి వెళ్ళమని చెప్పి, ఆమెను తన ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాను, అది దగ్గరగా ఉంది మరియు ఆమె ఫ్లోర్ పైకి వెళ్ళడం కోసం వేచి ఉంది. ఆమె బాల్కనీకి వచ్చి నన్ను ఊపింది, నేను వెనక్కి తిరిగి క్లినిక్‌కి వెళ్ళాను.

అప్పుడప్పుడు తాత కొన్ని మందులు తీసుకురావడానికి నన్ను పంపుతారు. మందులు తెచ్చుకోవడానికి ప్రదీప్ షాపుకి వెళ్లడం మొదలుపెట్టాను. నేను మెడికల్ షాపుకి వెళ్ళేటప్పుడు శ్రీను టెంట్ షాపు దాటవలసి వచ్చింది. శ్రీను అక్కడ ఉంటే నేను హాయ్ చెప్పేవాడిని, మామూలుగా టీ తాగి వెళ్ళు అని లోపలికి పిలిచేవాడు. మందులు అర్జెంట్ అయితే తర్వాత చెబుతాను, ఏమీ అర్జంట్ లేకపోతే మెడికల్

షాపుకి వెళతాను, లేకపోతే నేను లోపలికి వెళ్లేవాడిని, అతను మాకు టీ తీసుకురావడానికి ఒక మనిషిని పంపేవాడు.

మేము దుకాణం ప్రవేశద్వారం వద్ద నిలబడి బయట చూస్తూ మా టీ తాగాము. దుకాణం దాటి వెళుతూ ఇద్దరు అక్కాచెల్లెళ్లు ఉండేవారు. వాళ్ళు మా కాలేజీకి చెందిన వారు కానీ సైన్స్ స్ట్రీమ్. శ్రీను వాటిని చూపిస్తూ మా స్కూల్‌లోని చిన్నవాడు అంటే ఇష్టం. మా కులానికి చెందిన వారు, మా కుటుంబాలు ఒకరికొకరు తెలుసు. ఇప్పుడు నేను ఆమె కోసం చుడడం ప్రారంభించాను. వాళ్ళు రోడ్డు మీదుగా వెళ్ళే వరకు నేను అతనితో పాటు అతని దుకాణం వద్ద వేచి ఉంటాను.

స్నేహ

ఉదయం నుంచి జ్వరం రావడంతో కాలేజీకి వెళ్లలేదు. సాయంత్రానికి జ్వరం తగ్గలేదు కాబట్టి నన్ను క్లినిక్‌కి తీసుకెళ్లమని చెల్లి చోటిని అడిగాను.

చోటి నన్ను క్లినిక్ బయట దింపేసి వెళ్ళిపోయింది. లోపలికి వెళ్లి నిలబడ్డాను.

కుమార్ వచ్చి "ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

ఉదయం నుండి జ్వరం అని చెప్పాను.

కుమార్ తన చేతితో నా నుదుటిని చెక్ చేసి, కొంచెం జ్వరం మాత్రమే, నేను మీకు వెంటనే చెక్ చేయిస్తాను.

రోగి గది నుండి బయటికి రాగానే, ఇతర వేచి ఉన్న రోగులకు బదులుగా కుమార్ నన్ను లోపలికి తీసుకెళ్లాడు. నేను అతని క్లాస్‌మేట్‌ని, కొంచెం జ్వరంతో వచ్చానని డాక్టర్‌కి చెప్పాడు.

డాక్టర్ నాకు థర్మామీటర్ ఇచ్చి, దానిని నా నోటిలో ఉంచి, నా శ్వాసను తనిఖీ చేసారు, ఆపై థర్మామీటర్‌ని తనిఖీ చేసి, నో ప్రాబ్లమ్ జ్వరం మాత్రమే అని చెప్పి, కొన్ని మందులు ఇచ్చారు.

కుమార్ నన్ను బయటికి తీసుకొని వెళ్లి, పక్కనే ఉన్న పేషెంట్‌ని లోపలికి వెళ్ళమని చెప్పి నన్ను మా ఇంటికి తీసుకెళ్లాడు, నన్ను మెట్ల దగ్గర వదిలేసి, నేను ఫస్ట్ ఫ్లోర్‌కి వెళ్లి అతనికి చేయి చూపే వరకు వేచి ఉన్నాడు. అప్పుడు అతను తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను అతని గురించి చాలా మంచిగా భావించాను, నా ఆరోగ్యం గురించి చాలా ఆందోళన చెందాడు. గుడ్ బాయ్ అని మా అమ్మతో చెప్పాను, కుమార్ డాక్టర్ మనవడు, అతను వచ్చి నన్ను ఇంట్లో డ్రాప్ చేసాడు మరియు ఫీజు కూడా తీసుకోలేదు.

మా అమ్మ అన్నది అంతేనా?

శ్రీను

నేను మా అన్నయ్య టెంట్ హౌస్‌లో కూర్చున్నాను. మా అన్నయ్యకు పని ఉన్నప్పుడల్లా నన్ను షాపులో కూర్చోబెట్టి వెళ్లేవాడు. అతనికి పని లేకపోతే నేను టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లి కూర్చుంటాను. నేను అభ్యాసం చేస్తాను మరియు విద్యార్థులను చూసుకుంటాను.

ఒకరోజు సాయంత్రం నేను టెంట్ హౌస్ దగ్గర కూర్చుని బయట చూస్తున్నాను. కుమార్ వెళ్తున్నాడు, అతను హాయ్ అన్నాడు, నేను హాయ్ అన్నాను.

కుమార్ తడబడుతూ నిలబడ్డాను, టీ తాగి వెళ్ళు, లోపలికి రమ్మని అడిగాను,.

కుమార్ ఒక్క క్షణం తడబడి లోపలికి వచ్చాడు.

మా కోసం టీ తీసుకురావాలని రాముని పంపించాను. వెళ్లి ఫ్లాస్క్‌లో టీ కొని, కప్ లో పోసి మాకు టీ ఇచ్చాడు. నేను బయటకు చూసాను, జమున మరియు ఆమె సోదరి సావిత్రి వారి ఇంటికి వెళ్ళడం. స్కూల్ నుంచి జమున అంటే ఇష్టం అని కుమార్‌కి చెప్పాను. మేము స్కూల్లో కలిసి ఉండేవాళ్లం. నేను ఆమెను 5 సంవత్సరాలుగా ఇష్టపడుతున్నాను. జమున, సావిత్రి మా కులస్థులు. మా కుటుంబాలు ఒకరికొకరు

తెలుసు. నా చదువు పూర్తయ్యాక, జమునని పెళ్లి చేయమని అడగడం కోసం మా అన్నయ్యని వాళ్ళ ఇంటికి పంపిస్తాను.

ఆ రోజు నుండి కుమార్ మా షాప్ కి వచ్చి నాతో పాటు వాళ్ళు వెళ్లే వరకు ఎదురు చూస్తూ ఉండేవాడు. అతనికి సావిత్రి పట్ల ఆసక్తి ఉండాలి. ఎంతటి మనిషి! అతను ఏమి చేస్తున్నాడు? మా కులం వాడు కాదు, మా అమ్మాయిల వెంట ఎందుకు పడుతున్నాడు? అతడిని ర్యాగింగ్ చేయడంలో తప్పులేదు.

ఇంతలో అన్నయ్య వచ్చి ఎవరి దగ్గర డబ్బులు వసూలు చేయమని చెప్పాడు. కుమార్ వెళ్దాం అని చెప్పి రిక్షా ఎక్కి డబ్బులు తీసుకుని తిరిగి వచ్చాను. కుమార్ వెళ్ళిపోయాడు.

నా సోదరుడు అడిగాడు, "అతన్ని మీతో ఎందుకు తీసుకెళ్తున్నారు", నేను "కేవలం కంపెనీ కోసం" అన్నాను.

మరుసటి రోజు మధ్యాహ్నం మా అన్నయ్య నన్ను రిక్షాలో కాలేజీకి తీసుకెళ్లాడు. రోడ్డు మీద వెళుతున్న కుమార్‌ని గుర్తించాను, నేను ఆపి రిక్షా ఎక్కమని అడిగాను. అతను తడబడుతూ పర్వాలేదు, నేను నడుస్తూ వెళ్తాను అన్నాడు. పర్వాలేదు రండి అన్నాను.

కుమార్ కూర్చుని కాలేజీకి వెళ్ళాము. ఈ రిక్షాలు మా ఉపయోగం కోసం ప్రత్యేకంగా మేము అద్దెకు తీసుకున్నాము. మేము ప్రయాణాల ఆధారంగా రోజువారీ అద్దె మరియు అదనపు చెల్లిస్తాము.

ప్రదీప్

శ్రీను కుమార్‌ని మా షాప్‌కి తీసుకొచ్చి, మంచి ధరలు ఇస్తానని మా దగ్గర మందులు కొనుక్కోవచ్చని చెప్పాడు. సాధారణంగా మేము లూజ్ మందులను విక్రయించము. అతను క్లినిక్ కోసం మందులు కావాలి మరియు షీట్లలో కొనుగోలు చేస్తాడు, అతనికి విక్రయించడం ఆమోదయోగ్యమైనది. మేము అతనిని విక్రయించడానికి అంగీకరించాము మరియు మార్కెట్‌లో అందుబాటులో లేని మందులు అడగమని,

మేము అతని కోసం వాటిని తెపిస్తామని చెప్పాము. మీ తాత సాధారణంగా సూచించిన మందుల జాబితాను మాకు ఇవ్వండి, మేము వాటిని మీ కోసం స్టాక్‌లో ఉంచుతాము.

కుమార్ మంచి అబ్బాయిగా కనిపిస్తున్నాడు, మనమందరం మా వ్యాపారంలో సహాయం చేస్తాము మరియు అతను తన తాతకు క్లినిక్‌లో సహాయం చేస్తాడు. అతని తండ్రి బొంబాయిలో పనిచేస్తున్నారని విన్నాను.

బొంబాయి గురించి విన్నాను కానీ ఎప్పుడూ అక్కడికి వెళ్లలేదు. శ్రీను తనని అనవసరంగా వేధిస్తున్నాడు. అలా చేయవద్దని శ్రీనుతో చెప్పాను. స్కూల్లో కూడా ఇలాగే ఉండేవాడు.

అందుకే శ్రీనుకి స్కూల్లో పెద్దగా స్నేహితులు లేరు. మనం ఇరుగుపొరుగు వాళ్లం కాబట్టి నేను అతనితో మాట్లాడతాను. ఎప్పుడూ జమున గురించే మాట్లాడేవాడు. ఆమె అందంగా ఉంది, కానీ అతను ఆమెతో మాట్లాడలేకపోయాడు. అతను దూరం నుండి ఆమెను ఆరాధిస్తాడు. ఎంత సినిమాటిక్ ప్రేమకథ.

అధ్యాయం 3

కుమార్

మరుసటి రోజు నేను కాలేజీకి వెళ్ళాను, స్నేహ లోపలికి రావడం చూసి, ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి, “మీ ఆరోగ్యం ఇప్పుడు ఎలా ఉంది?” అని అడిగాను.

స్నేహ, “నిన్న రాత్రి జ్వరం తగ్గింది. ఇప్పుడు నేను బాగానే ఉన్నాను కాబట్టి కాలేజీకి వచ్చాను.

నేను తిరిగి నా బెంచ్‌కి వచ్చాను, ఆమె తన బెంచ్‌లోకి వెళ్లి కూర్చుంది. ఆమెతో ఏం మాట్లాడుతున్నావు అని అడిగాడు శ్రీను.

నేను, “నిన్న ఆమె జ్వరంతో క్లినిక్‌కి వచ్చింది, ఇప్పుడు ఎలా ఉంది అని అడుగుతున్నాను.”

శ్రీను సరే అన్నాడు.

ఇప్పుడు ప్రదీప్ “ఏమైంది?” అని అడిగాడు.

“స్నేహకి జ్వరం వచ్చి తాతయ్యగారి క్లినిక్‌కి వెళ్లి ఇప్పుడు బాగానే ఉంది, కాలేజ్‌కి వచ్చింది” అన్నాడు శ్రీను.

ప్రదీప్ హు, హహ్ అన్నాడు. స్నేహ మరియు ఆమె బెంచ్ మేట్స్ తక్కువ స్వరంతో మాట్లాడుతున్నారు. ఆమె బెంచ్ మేట్స్ నా వైపు చూసి చూపులు తిప్పుకున్నారు.

స్నేహ

రాత్రిపూట జ్వరం తగ్గింది. ఉదయానికి నేను బాగానే ఉన్నాను మరియు కాలేజీకి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నేను క్లాసులోకి రాగానే కుమార్ వచ్చి, "ఎలా ఉన్నావు" అని అడిగాడు, అతని ముఖంలో చాలా ఆందోళన.

నేను చిరునవ్వు నవ్వి, “నేను బాగానే వున్నాను” అని చెప్పి వెళ్లి నా బెంచ్ మీద కూర్చున్నాను.

నా బెంచ్ మేట్స్ కాలేజీకి ఎందుకు రాలేదు, కుమార్ మిమ్మల్ని ఏమి అడుగుతున్నారు అని అడిగారు.

నేను, "నాకు జ్వరం వచ్చింది, అతని తాతగారి క్లినిక్‌కి వెళ్ళాను మరియు అతని తాత తనిఖీ చేసి నాకు కొన్ని మందులు ఇచ్చాడు, అతను నాతో వచ్చి నన్ను మా ఇంట్లో దింపాడు మరియు నేను నా ఇంటి వద్దకు వెళ్లే వరకు వేచి ఉన్నాడు."

వారు, "ఓహ్!", మరియు అతని వైపు చూసారు. నేను కొద్దిగా సిగ్గుపడ్డాను. పక్కనే ఉన్న అమ్మాయి భుజం తట్టాను.

శ్రీను

ఇప్పుడు చూడండి, మొదటి సంవత్సరం నుండే అమ్మాయిల వెంట కుమార్ పడుతున్నాడు. ఇప్పుడు జమున, గత 5 సంవత్సరాలుగా ఆమె అంటే ఇష్టం, అదే కాలేజీలో ఉంది, కానీ నేను ఆమెతో మాట్లాడలేకపోయాను. మేము ఏదైనా ఫంక్షన్‌లో కలిస్తేనే నేను ఆమెతో మాట్లాడగలను. ఇప్పుడు కుమార్ ఇంటి దగ్గర స్నేహతో కలిసి, కాలేజీలో ఆమెతో మాట్లాడుతున్నాడు, ఒక అదృష్ట వ్యక్తి.

నేను జమునకు మెసేజ్ పంపాలి, ఎలా చేయాలి? కుమార్‌ని నాతో తీసుకెళ్తాను.

నేను కుమార్‌ని నాతో రమ్మని చెప్పి ఇద్దరం పీరియడ్స్ మధ్య ఉన్న సైన్స్ వింగ్ కి వెళ్ళాము. నేను జమునను బయటకు పిలిచి ఆమె క్లాస్‌కి వెళ్లి మెసేజ్ ఇచ్చాను. ఇద్దరం మా క్లాసుకి వచ్చాము.

ఒక పని పూర్తయింది. నేను అతనిని నమ్మదగినవాడిగా గుర్తించాను. నేను ఎప్పుడు రమ్మని అడిగినా నాతో వచ్చేవాడు. అతను సాకులు చెప్పడు, అతనికి ఏదైనా పని ఉన్నప్పటికీ, మేము త్వరగా తిరిగి రావాలని అతను చెప్పేవాడు. అతనితో ఉన్న ఏకైక సమస్య ఏమిటంటే, అతను తన తాత నుండి డబ్బు అడగడానికి ఇష్టపడడు. కొంత డబ్బు లేకుండా ఏవేరైన ఏమి చేయగలరు?

అధ్యాయం 4

కుమార్

కాలేజీ అయ్యాక క్లినిక్‌కి వెళ్లాను. దారిలో స్నేహ బాల్కనీ వైపు చూసాను. స్నేహ అక్కడ నిలబడి ఉంది, నేను చూసేసరికి ఆమె చేయి ఊపుతూ హాయ్ అని చెప్పింది. నేను చేయి ఊపుతూ తక్కువ స్వరంతో హాయ్ అన్నాను. క్లినిక్ పేషెంట్లను క్లియర్ అయినప్పుడు, నేను బయటకు వచ్చి తలుపు బయట నిలబడ్డాను.

స్నేహ కిందకు వచ్చి రోడ్డు మెట్లపై నిలబడి గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ఉన్న ఇరుగుపొరుగు వారితో మాట్లాడుతోంది. నేను క్లినిక్ నుండి నవ్వాను మరియు ఆమె అక్కడ నుండి తిరిగి నవ్వింది. పొరుగువారితో మాట్లాడటం ముగించిన తర్వాత, ఆమె క్లినిక్‌కి తనిఖీ చేయాలనుకున్నట్లుగా నెమ్మదిగా వచ్చింది.

లోపలికి రమ్మని అడిగాను. నేను ఆమెను వేచి ఉన్న రోగుల బెంచ్ వద్ద కూర్చోబెట్టాను, మేము చాట్ చేయడం ప్రారంభించాము.

ఆ రోజు పేషెంట్లు చాలా తక్కువ, ఎవరైనా వస్తే నేరుగా డాక్టర్ దగ్గరికి పంపాను. మేము అంతరాయం లేకుండా చాట్ చేయగలము. నా దగ్గర కొన్ని నోట్స్ ఉన్నాయి, ఎవరు వచ్చినా మనం చదువుకుంటున్నామని అనుకుంటారు. ఆమె క్లాసులకు దూరమైన నోట్స్‌ని కాపీ చేస్తోంది. కొంత సమయం తరువాత, చోటి ఆమెను వెతుక్కుంటూ వచ్చి, "మమ్మీ నిన్ను పిలుస్తోంది" అని చెప్పింది.

స్నేహ, “నేను ఈ అధ్యాయాన్ని పూర్తి చేయనివ్, నేను ఐదు నిమిషాల్లో వస్తాను.”

చోటి వెళ్ళిపోయింది.

“తర్వాత కలుస్తాను” అని చెప్పి వెళ్లిపోయింది స్నేహ.

సాధారణంగా మనకు అకౌంట్స్ కోసం మాత్రమే హోమ్‌వర్క్ లేదా క్లాస్‌వర్క్ ఉంటుంది. ఇతర సబ్జెక్ట్‌లలో, సార్ నోట్స్ ఇస్తున్నప్పుడు లేదా సార్ వివరిస్తున్నప్పుడు మనం నోట్స్ తీసుకోవలసి ఉంటుంది.

మన తెలుగు సార్ ఎక్కువ పాపులర్. కళ్లద్దాలు పెట్టుకునేవాడు. చూపుడు వేలితో కళ్లద్దాల మధ్యలో నొక్కుతూ కథను వివరించేవాడు. అతను కళ్లజోడుపై తన వేలును నొక్కితే, అతను ఏదో రొమాంటిక్ వివరిస్తున్నాడని అర్థం. తెలుగు అధ్యాయాలు పద్యాలు మరియు గద్యాలు అని రెండు రకాలుగా ఉండేవి. కవిత్వం సంస్కృతం యొక్క స్థాయికి ఉన్నత భాష అయిన తెలుగు. గద్య లేదా కథలు కూడా ఒకే భాషకు చెందినవి మరియు చాలా ఉన్నత భాషా సంస్కృత పదాలను కలిగి ఉంటాయి. విద్యార్థి తగిన శ్రద్ధతో వినే విధంగా వాటిని వివరించేవారు. ప్రేమకథ అయిన శాకుంతలం వంటి కథలలో, విద్యార్థులు తన క్లాస్‌ని మిస్ చేయకూడదనుకునే విధంగా ప్రేమను వివరిస్తాడు.

నాకు ఇష్టమైన సబ్జెక్ట్ అకౌంట్స్. నేను ముందే ప్రశ్నలన్నీ పరిష్కరించి, బోర్డు మీద సమాధానాలు వివరించేటప్పుడు సార్ వైపు చూసేవాడిని. ఒకరోజు నేనూ, శ్రీనునూ నా ఆన్సర్ కరెక్ట్ అని పందెం వేయగా నా సమాధానం తప్పు అని చెప్పాడు. నా బ్యాలెన్స్ షీట్ బ్యాలెన్సింగ్‌లో ఉన్నందున, నా సమాధానం సరైనదని నేను అనుకున్నాను. పందెం పడితే ఓడిపోయిన వారు ఇతరులను సినిమాకి తీసుకెళ్లాలని అన్నారు. బోర్డు మీద ఆఖరి సమాధానం రాస్తే, అతను ఒక అంశాన్ని మార్చాడు మరియు వేరే సమాధానం వచ్చింది మరియు నా సమాధానం తప్పు. నెక్స్ట్ వీక్ అతన్ని సినిమాకి తీసుకెళ్ళాలి. తాతగారి దగ్గర అప్పు చేయాల్సి వచ్చింది. అప్పుడు నేను సరైనదేనని నాకు ఖచ్చితంగా తెలిసినప్పటికీ ఎవరితోనూ పందెం కాయకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను.

ఒకరోజు మా తాత తన లాయర్‌ని కలవడానికి వెళ్ళాడు. ఆయనకు నక్రేకల్‌లో భూమి ఉంది. భూ యజమానికి తీవ్రమైన అనారోగ్యం చికిత్స చేసినందుకు ఇది అతనికి ఇవ్వబడింది. మా తాతగారి మందులతో రోగి నయమయ్యాడు, అతని సేవకు మెచ్చి, భూయజమాని అతనికి పాఠశాల సమీపంలో కొంత భూమిని ఇచ్చాడు. గ్రామపంచాయతీతో కొందరు వ్యక్తులు అక్రమంగా భూమిని లాక్కొని

షాపింగ్ కాంప్లెక్స్‌ను నిర్మించుకున్నారు. భూమి కోసం న్యాయవాది కోర్టులో కేసు వేశారు.

నేను టెర్రస్ మీద కూర్చుని నా అకౌంట్స్ హోంవర్క్ పూర్తి చేస్తున్నాను. స్నేహ తన టెర్రస్ పైకి వచ్చి చేయి ఊపింది.

ఆమె చేయి చూపిస్తూ నువ్వు క్లినిక్‌లో ఎందుకు లేవని అడిగింది.

సైన్ చేయడం ద్వారా డాక్టర్ లేరని నేను ఆమెకు చూపించాను. ఆమె రండి అని సైన్ చూపించింది, నేను వస్తున్నాను వేచి ఉండండి అని గుర్తు చూపించాను.

క్లినిక్ కీస్ తీసుకుని అక్కడికి వెళ్లి తలుపు తీశాను. ఆమె తన పుస్తకాలతో 5 నిమిషాల తర్వాత వచ్చింది. చదువుకుంటున్నట్టు పుస్తకాలు మా ముందు పెట్టుకున్నాం. చాట్ చేస్తున్నప్పుడు మేము ఒకరికొకరు సహాయం చేసుకుంటూ మా హోంవర్క్ పూర్తి చేసాము.

అరగంట తర్వాత చోటి స్నేహను వెతుక్కుంటూ వచ్చింది. చిట్టి, “నేను మీ కోసం ఎక్కడ వెతకాలి? నువ్వు టెర్రస్ నుండి ఎక్కడికి వెళ్ళావో అనుకున్నాను. మమ్మీ నిన్ను పిలుస్తోంది.”

స్నేహ, “ఈ ప్రశ్న పూర్తి చేయనివ్వండి, నేను వస్తాను”, అంటూ. చోటి వెళ్ళిపోయింది.

స్నేహ, "ఇప్పుడు నేను వెళ్ళాలి, ఆమె తల్లికి ఏమి చెబుతుందో నాకు తెలియదు."

నా చేతిలోని పుస్తకాలు చూసి, అమ్మ ఏదో చెప్పబోతుండగా, ఆమెను అడ్డగిస్తూ, “నాకు ఒక సందేహం వచ్చింది, అందుకే కుమార్‌ని అడగడానికి వెళ్ళాను, అతను మా క్లాస్‌లో బెస్ట్ స్టూడెంట్” అన్నాను.

మమ్మీ సరే, సరే, వచ్చి డిన్నర్ చేయి, లేట్ అవుతోంది.

మౌనంగా రాత్రి భోజనం ముగించాము. కుమార్ గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. నేను అతనితో ఎక్కువ సమయం గడపాలని అనుకున్నాను. కాలేజీలో మేము ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోలేము. కళాశాల తర్వాత మాత్రమే, పరిమిత సమయం అందుబాటులో ఉంటుంది. ఉత్తమ సమయం కళాశాల నుండి వచ్చే మరియు వెళ్ళే

సమయం. ప్రస్తుతం మా నాన్నగారు రిక్షా ఏర్పాటు చేశారు. నా రిక్షా ఎక్కించమని లేదా అతనితో షికారు చేయమని అడగాలి. నేను ఏదో ప్లాన్ చేసుకోవాలి. అతని గురించే ఆలోచిస్తూ నిద్ర పోయాను.

మరుసటి రోజు నేను రిక్షావాలాని అడిగాను, “రిక్షాలో నాతో పాటు ఇంకెవరైనా రావచ్చా?”

అదనపు వ్యక్తిని ఉంటే, మీరు అదనంగా చెల్లించాలి అని అతను చెప్పాడు.

నా పేమెంట్ మా నాన్న కట్టారు, నేను ఎక్కువ చెల్లించమని అడిగితే అతనికి సందేహం వస్తుంది. కుమార్ దగ్గర అదనపు డబ్బు లేకపోవచ్చు, అతనిని అడగని, అతని సమాధానం ఆధారంగా, నేను ఏదో ప్లాన్ చేస్తాను.

మరుసటి రోజు నేను అడిగాను, “కుమార్, నాతో పాటు రిక్షాలో రావడం ఏమిటి?”

కుమార్ "సరే" అన్నాడు.

“ఇప్పుడు మా నాన్నగారు రిక్షాకి నెలకు 10 రూపాయలు ఇస్తున్నారు, మీరు మరో 5 చెల్లిస్తే మన ఇద్దరినీ తీసుకెళతారు” అన్నాను.

కుమార్ చెప్పాడు, “మా నాన్న బొంబాయిలో ఉన్నారు, మరియు మా తాతకు కొంత డబ్బు పంపిస్తాడు, దానిని తాతయ్య ఉంచుకుంటాడు. నా దగ్గర డబ్బు లేదు. రిక్షాకి తాతయ్యని అడగాలి. నాకు మా తాతయ్య దగ్గర డబ్బులు అడగాలని అనిపించడం లేదు. నేను ఏదైనా డబ్బు తీసుకుంటే నేను బాధ్యతగా భావిస్తున్నాను. అతను నాకు ఆహారం ఇవ్వడం మరియు నాకు ఉండటానికి స్థలం ఇవ్వడం వల్ల నేను క్లినిక్‌లో ఉచితంగా పని చేస్తున్నాను.

నేను ఇలా అన్నాను, “సరే మీకు దాని గురించి అంతగా అనిపిస్తే, అతనిని డబ్బు అడగవద్దు. మేము మరొక మార్గం గురించి ఆలోచిస్తాము. ”

మరుసటి రోజు నేను రిక్షావాలాతో ఒప్పందం చేసుకున్నాను, అతను మమ్మల్ని వారానికి 4 రోజులు కాలేజీకి తీసుకెళతాడు మరియు అతను 2 రోజులు సెలవు తీసుకుంటాడు మరియు మేము ఆ రెండు రోజులు వాకింగ్ వెళ్తాము. తను ఎప్పుడు

కావాలంటే అప్పుడు ఆ రెండు రోజులను ఎంచుకుని, నాకు ఒక రోజు ముందుగా చెప్పవచ్చు.

ఇప్పుడు కుమార్ ఉదయం వచ్చి క్లినిక్ వద్ద వేచి ఉన్నాడు మరియు నేను అతనిని పికప్ చేసి ఇద్దరం కలిసి కాలేజీకి వెళతాము. తిరిగి వస్తుండగా రోడ్డు మలుపులో ఎక్కడో డ్రాప్ చేస్తాడు. ఆ రెండు రోజులు మనం కలిసి నడవవచ్చు. ఇది 30 నిమిషాల సుదీర్ఘ నడక. కానీ అతనితో కలిసి నడిస్తే 30 నిమిషాలు 5 నిమిషాలు అనిపిస్తుంది.

కుమార్

రిక్షాకి డబ్బు చెల్లించమని స్నేహ నన్ను అడిగినప్పుడు నేను చాలా ఇబ్బంది పడ్డాను. ఆ రోజు వరకు డబ్బు లేనందుకు నేను ఎప్పుడూ బాధపడలేదు. నేను డబ్బు విషయంలో ఎప్పుడూ దూరంగా ఉండేవాడిని. నా దగ్గర అది ఉంటే, నేను దానిని ఖర్చు చేయగలను, లేకుంటే సమస్య లేదు, అది డబ్బుపై నా దృక్పథం.

కానీ స్నేహకు నో చెప్పడంతో, నా కడుపు లోపలికి తిరుగుతున్నట్లు అనిపించింది. నేను నా భావాలను లోపల ఉంచుకుని, "నా దగ్గర డబ్బు లేదు" అని ఆమెతో చెప్పాను.

స్నేహ ఓకే చెప్పినా నిరాశ పడినట్లు తెలుస్తోంది. కానీ నేనేం చేయగలను, మా తాతని డబ్బు అడగడం నాకు ఇష్టం లేదు. మా పిన్నిపెద్ద కొడుకు కూడా మాతోనే ఉంటాడు. అతని తల్లిదండ్రులు మద్రాసు వెళ్లిపోయారు. అయితే వారి కుటుంబం చాలా కాలం పాటు వారితోనే ఉంది. నాకు గుర్తున్నంత కాలం పిన్ని తన పిల్లలతో కలిసి తాతయ్య దగ్గరే ఉండేది. బాబాయి మిలిటరీలో ఉంటాడు, కొన్నిసార్లు వారు నగరాల్లో ఉన్నప్పుడు, మా పిన్నిపెద్ద అతనితో వెళ్లేవారు. అతడిని సున్నిత ప్రాంతాల్లో పోస్టింగ్ పడితే, ఆమె వచ్చి తన తల్లిదండ్రుల వద్దే ఉండేది. ఇప్పుడు మా బాబాయి ఆరోగ్య సమస్య వల్ల రిటైర్ అయ్యాడు, అతనికి మద్రాసు కస్టమ్స్‌లో పోస్టింగ్ వచ్చింది, వాళ్ళ పెద్ద కొడుకుని చదువు పూర్తి చేయడానికి ఇక్కడే వదిలి వెళ్ళారు. ఇప్పుడు 8వ తరగతి చదువుతున్నాడు, శ్రీను చదువుకున్న ఇంగ్లీష్ మీడియం స్కూల్లో. అతను

పాఠశాలకు చేరుకోవడానికి 5 నిమిషాలు పడుతుంది. కానీ ప్రతిదానికీ అతను నాతో పోటీకి వస్తాడు.

తాతయ్య దగ్గర బోలెడంత డబ్బు ఉండేది, కానీ లాటరీ టిక్కెట్ల వ్యాపారంలో డబ్బులన్నీ పోగొట్టుకున్నాడు. అతను డీలర్‌షిప్‌ను తీసుకొని విక్రయదారులకు లాటరీ టిక్కెట్లను సరఫరా చేస్తున్నాడు. అతను బహుమతుల పంపిణీకి డబ్బు మొత్తం ఉపయోగించాడు మరియు లాటరీ వ్యక్తులు అతనిని తిరిగి చెల్లించడానికి నిరాకరించాడు మరియు అతను తన డబ్బు మొత్తాన్ని పోగొట్టుకున్నాడు మరియు రోజువారీ ఖర్చులు సంపాదించడానికి అతను క్లినిక్‌ని చూసుకోవాల్సి వచ్చింది.

నక్రేకల్‌లో ఆయనకు ఉన్న ఒకే ఒక్క భూమి కొంత మంది కబ్జా చేసి. కోర్టు కేసులు, లాయర్ ఫీజులకే డబ్బులన్నీ వెచ్చించేవాడు.

ఈ విషయంలో నేను నిస్సహాయంగా భావించాను. అయితే ఈ విషయంలో స్నేహ రాజీ పడింది. రెండు రోజులు సెలవు తీసుకుని మమ్మల్ని 4 రోజులు తీసుకెళ్లమని రిక్షావాలాను కోరింది. ఈ విధంగా మేము నాలుగు రోజులు కలిసి ప్రయాణించవచ్చు మరియు రెండు రోజులు నడవవచ్చు.

టైపింగ్ నేర్చుకునేందుకు శ్రీను సోదరుడి టైప్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చేరాను.

మొదట, అతను నాకు ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో చెత్త టైప్‌రైటర్‌ను ఇచ్చాడు. నేను ఒక కీని నొక్కినప్పుడు, అది రెండు అక్షరాలు దూకుతుంది. ఇది ప్రారంభకులకు ఇచ్చే టైప్‌రైటర్ అని ఆయన అన్నారు. 1వ తరగతిలో చేరినప్పుడు మొదటి అక్షరాలు నేర్చుకో న్నాటుగా అనిపించింది.

ఒక వారం తర్వాత అతను నాకు మంచి టైప్ రైటర్ ఇచ్చాడు. ఇప్పుడు నేను వేగంగా టైప్ చేయగలను. నేను ఎప్పుడూ చాలా వేగంగా విషయాలు తీసుకుంటాను.

పరీక్షల అనంతరం శ్రీను “సినిమాకు వెళ్దామా?” అని అడిగాడు.

నేను సరే అన్నాను.

మేటినీకి వెళ్దాం అన్నాడు శ్రీను.

నేను అన్నాను కానీ టైపింగ్ క్లాస్ మిస్ అవుతాను.

నెక్స్ట్ క్లాస్ ఖాళీగా ఉంటే వాడుకోవచ్చు అన్నాడు శ్రీను.

శ్రీనుకి తెలియజేసి ఉంటే సరిపోతుందని అనుకున్నాను.

కానీ నేను క్లాసులో టైప్ చేస్తున్నప్పుడు శ్రీను అన్నయ్య నా దగ్గరకు వచ్చి "అనుమతి లేకుండా ఎందుకు టైప్ చేస్తున్నావు?" అని అడిగాడు.

"నేను శ్రీను దగ్గర పర్మిషన్ తీసుకున్నాను" అన్నాను.

అతను ఏమీ మాట్లాడలేదు. ఇది నెల చివరిలో జరింగింది. వచ్చే వారం నేను బొంబాయి వెళతాను. నేను బొంబాయి వెళతానని శ్రీనుతో చెప్పాను, అందుకే ఈ నెల ఫీజు కట్టను.

తర్వాత నా దగ్గరకు వచ్చి నువ్వు నా అన్న దగ్గర అనుమతి తీసుకుని ఉండాల్సింది అన్నాడు. నేను పర్వాలేదు అన్నాను, తన అన్న తిట్టడం వల్ల నేను ఆగిపోతున్నానని తను అనుకుని ఉండొచ్చు.

స్నేహ

ఒకరోజు నాన్న నేను రోడ్డు చివర నుండి మా ఇంటి వైపు నడుస్తూ ఉండడం చూశాడు. కుమార్ 10 అడుగులు వెనక్కు నడిచాడు.

"ఎందుకు నడుచుకుంటూ వస్తున్నావు" అని తండ్రి అడిగాడు.

నేను, "అతనికి అత్యవసర పని ఉన్నందున రిక్షా నన్ను వదిలి వెళ్ళింది."

తండ్రి "సరే" అన్నాడు.

ఇది కొంతవరకు బహిరంగంగా వచ్చినందుకు నేను ఉపశమనం పొందాను. మరి ఈ విషయాన్ని ఎంత వరకు నిలువరించాలో చూడాలి. మరుసటి రోజు నేను రిక్షాలో వచ్చానని చూపించడానికి, కొంత డబ్బు కావాలని రోడ్డు నుండి అమ్మను అడిగాను. ఆమె చోటితో డబ్బు పంపిస్తే, నన్ను షాప్‌కి తీసుకెళ్లడానికి రిక్షా తీసుకొని, నడిచి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను.

సాధారణంగా రిక్షావాలా పైభాగంలో మూసి ఉంచబడుతుంది, కాబట్టి మొహాలు రోడ్డు నుండి చూసేవారికి కనిపించకుండా దాచబడతాయి మరియు సూర్యకాంతి నుండి నీడను కూడా ఇస్తాయి.

దసరా సెలవులు వచ్చాయి. ఇప్పుడు కంబైన్డ్ స్టడీస్ పేరుతో క్లినిక్‌లో కూర్చుంటాం. ఒకసారి నేను నా స్నేహితురాళ్ళతో కలిసి సినిమాలకు వెళ్తున్నాను అని మా అమ్మతో చెప్పాను, మేము సినిమాకి వెళ్ళాము. హాల్లో ఒకరి చేతులు ఒకరు పట్టుకుని కూర్చుని సినిమా చూశాం. జీవితాన్ని ఆస్వాదించడానికి ఇదే మార్గం అనుకున్నాను.

విజయవాడలో నవరాత్రులు ప్రత్యేకంగా జరుపుకుంటారు. పురాణాలలోని విభిన్న పాత్రలతో రాత్రి ఊరేగింపు ఉంటుంది. ఊరేగింపును నడిపించేది నరసింహ అవతారం. తన తల ధరించిన వ్యక్తి పక్క నుండి పక్కకు కదులుతున్నాడు. నృసింహుని శిరస్సు ధరించడం వలన నృసింహుని శరీరంపైకి తీసుకువస్తారని చెప్పబడింది.

అప్పుడు రాముడు, లక్ష్మణుడు, సీత, హనుమంతులతో కూడిన రథాల వరుస ఉంటుంది. కృష్ణుడు మరియు అతని భార్యలు. పరశురాముడు మరియు అతని వంటివారు. తొమ్మిది రోజుల పాటు రోడ్డుపైనే రానున్నారు. కృష్ణ నదిలో దుర్గాదేవి మరియు శివుని పడవ యాత్రతో ఇది ముగుస్తుంది.

దీపావళి వచ్చి పోయింది.

పొంగల్ సెలవులు వచ్చి వెళ్లాయి.

ఇప్పుడు 1వ సంవత్సరం పరీక్షలు వచ్చాయి. మేము క్లినిక్‌లో లేదా మా డాబాలపై ఒకరినొకరు చూసుకుంటూ చదువుకుంటున్నాము. పరీక్షలు ముగిసి సెలవులు వచ్చాయి. కుమార్ సెలవులకు బొంబాయి వెళ్లాలనుకున్నాడు. ఆయన కుటుంబం బొంబాయి వెళ్లిన తర్వాత ఒక్కసారి కూడా అక్కడికి వెళ్లలేదు. బాంబే నుంచి ఫోన్ చేస్తానని క్లినిక్‌కి రమ్మని చెప్పాడు. దాని కోసం, అతను తన తండ్రి కార్యాలయానికి వెళ్ళవలసి వచ్చింది. గురువారం మధ్యాహ్నం 12:30 గంటలకు రమ్మని చెప్పాడు.

సమయం మారితే తాతగారికి తెలియజేస్తాడు. 2 వారాల తర్వాత అతను క్లినిక్‌న పిలిచాడు మరియు మేము 15 నిమిషాలు మాట్లాడాము. నెక్స్ట్ టైం తను వచ్చే వారం విజయవాడ వస్తానని ఫోన్ చేసాడు.

కుమార్

నాకు మరియు నాతో రావాలనుకునే మా అమ్మ తమ్ముడు కోసం నేను 2 వారాల ముందుగానే బొంబాయికి టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకోవాలి. అతని తండ్రి, నా తాత సోదరుడు, వ్యాపారవేత్త, వారు అతనిని గారాబంతో పాడు చేసారు.

ఇద్దరం విజయవాడ నుంచి ప్రయాణం చేయడానికి కోణార్క్ ఎక్స్‌ప్రెస్ ఎక్కి దాదర్ సెంట్రల్‌లో దిగాము.

మా అన్నయ్య మమ్మల్ని తీసుకెళ్లడానికి వచ్చాడు. మేము శాంతాక్రూజ్‌కి లోకల్ రైలు ఎక్కి, బస్సు ఎక్కి వకోలా చేరుకున్నాము.

అక్కడ కాలనీలోకి కొంచెం నడవాల్సి వచ్చింది. మేము మా కాలనీ మరియు విమానాశ్రయం మధ్య గోడకు చేరుకున్నాము. మా ఫ్లాట్ మొదటి అంతస్తులో ఉంది. ఇది రెండు గదులు వంటగదిని కలిగి ఉంటుంది.

బ్యాక్‌రూమ్ పెద్దది, ముందు గదిలో అటాచ్డ్ బాత్రూమ్ మరియు టాయిలెట్ విడివిడిగా ఉన్నాయి. కనెక్ట్ చేసే ప్రదేశంలో, ఒక వాష్‌బేసిన్ ఉంది. వంటగది పాక్షికంగా ఈ గదిలోకి విస్తరించింది, కాబట్టి ముందు గది చిన్నదిగా మారింది.

బొంబాయి ఏరియాలో రెండు గదులు విలాసవంతమైనవి.

మా కాలనీలో 4వ తరగతి క్వార్టర్‌లు ఉన్నాయి, అవి చాలా చిన్నవి మరియు వాటికి అటాచ్డ్ బాత్‌రూమ్‌లు లేవు బదులుగా సాధారణ బాత్‌రూమ్‌లు ఉన్నాయి. ఆ క్వార్టర్లు అగ్గిపెట్టెల్లా కనిపిస్తున్నాయి. ఒకే పొడవైన భవనంలో దాదాపు 20 నుంచి 30 ఫ్లాట్లు ఉన్నాయి.

మాది ఆరు ఫ్లాట్ల భవనం. ఫ్లాట్లు ఒకదానికొకటి తాకవు. మూడు వైపులా ఫ్లాట్‌లు వాక్‌వే ద్వారా అనుసంధానించబడి ఉన్నాయి.

గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ ఇళ్ళు వెనుక భాగంలో బహిరంగ ప్రదేశాన్ని కలిగి ఉంటాయి, అక్కడ తోటలను ఉంటాయి.

కానీ మేము విమానాశ్రయం యొక్క మంచి వీక్షణను కలిగి ఉన్నాము. డాబా మీదకి మెట్లు లేవు. గోడలు ఎక్కి దీన్ని అధిగమించాం.

మా అంతస్తులో కేరళకు చెందిన ఇద్దరు పొరుగువారు ఉన్నారు మరియు దిగువ అంతస్తులో హిమాచల్ ప్రాంతంలోని గద్వాల్‌కు చెందిన ఒక కుటుంబం ఉంది. మరియు వారి పక్కన రెండు మహారాష్ట్ర కుటుంబాలు ఉన్నాయి. గద్వాల్‌లు, మహారాష్ట్రీయులు మంచి స్నేహితులు, వారు చాలా కాలం పాటు ఉన్నారు. గద్వాల కుటుంబంలో ఇద్దరు కుమారులు, ఇద్దరు కుమార్తెలు ఉన్నారు. పెద్ద కొడుకులు రైల్వేలో పని చేస్తారు, మిగిలిన వారు విద్యార్థులు.

మహారాష్ట్రీయులు ముగ్గురు అమ్మాయిలు తమ తండ్రిని దాదా అని, మమ్మీని 'ఆయీ' అని పిలుస్తారు. నేను అక్కడ ఉండగా మహారాష్ట్రీయుడి పెద్ద కూతురు గుడి నుంచి తిరిగి వస్తుండగా ప్రమాదానికి గురైంది. మిలటరీ వ్యాన్ ఆమెను ఢీకొట్టి పారిపోయింది. ఒక వ్యక్తి ఆమెను ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లాడు, అతను ఆమెను ఆసుపత్రిలో ఉంచిన తర్వాత వారి ఇంటికి వచ్చాడు. అతని చొక్కా మొత్తం రక్తంతో తడిసిపోయింది. ఆమె బతకలేదు, అది మా వ్యాన్ కాదని మిలటరీ వాళ్ళు చెప్పారు.

నా తల్లి తమ్ముడు, అతను మా బాల్కనీ నుండి విమానాలను చూస్తూ తన సమయాన్ని వెచ్చిస్తే, నేను తిరుగుతూ మరియు చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలను చూస్తూ గడిపాను.

15 నిమిషాల దూరంలో కలినా యూనివర్సిటీ క్యాంపస్ ఉంది. స్టేషన్ మరొక వైపు నడక ద్వారా దాదాపు 15 నిమిషాలు. బస్ టికెట్ ధర 20 పైసలు. అవి రోజులు.

నేను కూరగాయల మార్కెట్‌కి వెళ్లినప్పుడు రోడ్డు పక్కనే తాత్కాలిక దుకాణాలు చేసి కూరగాయలు అమ్ముకునేవారు.

మార్కెట్ వెనుక ఒక బేకరీ ఉంది. అక్కడ వారు పావ్ అమ్ముతారు, ఇది ఒక రకమైన స్థానిక రొట్టె. 50 పైసలకు 10 ధర పలుకుతుంది. అవి మృదువుగా ఉంటాయి, అవి మా బన్స్ ల కాకుండా ఉప్పగా ఉంటాయి. విజయవాడలో బన్స్, రొట్టెలు కూడా తీపిగా ఉంటాయి. ఈ పావ్‌లు ఉప్పగా ఉంటాయి మరియు తీపిగా ఉండవు.

10 పైసలకు పచ్చిమిర్చి, అల్లం, కరివేపాకు, కొత్తిమీర కలిపి మసాలా అంటారు. విజయవాడలో అన్నీ విడివిడిగా కొనుగోలు చేయాలి.

ప్రజలు చాలా ఫ్యాషన్‌గా ఉంటారు. విజయవాడలో కాకుండా చాలా మంది ఫ్రాక్స్ మరియు కొంతమంది పంజాబీ డ్రెస్సులు ధరిస్తారు. విజయవాడలో, మా కాలేజీలో చాలా మంది అమ్మాయిలు సంప్రదాయ హాఫ్ చీర ధరిస్తారు, వారికి పంజాబీ డ్రెస్సులు ఇంకా లేదు. బొంబాయిలో, కొంతమంది చాలా ఫ్యాషన్‌గా ధరిస్తారు. ఒకరోజు మా పొరుగువారి భార్య పార్టీకి వెళుతున్నందున పెట్టీకోట్ లేకుండా సీ-త్రూ చీర కట్టుకుంది, ఆమె చీర కింద ఆమె ప్యాంటీ కనిపిస్తుంది. మరొక సారి స్వెటర్ లాంటి రంధ్రాలతో అల్లిన టాప్ వేసుకున్న అమ్మాయిని చూశాను, మరియు ఆమె బ్రా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఇది, నేను 1980ల గురించి మాట్లాడుతున్నాను.

ఇక్కడ బొంబాయిలో, మేము బస్సులు మరియు రైళ్లలో అమ్మాయిల పక్కన కూర్చుంటాము. ఆంధ్రాలో అది నిషిద్ధం. ఆంధ్రాలో మనం దూరంగా వాళ్ళ పక్కన కూర్చున్నప్పుడు కూడా వాళ్ళు మనవైపు చూస్తారు మీకు ఇక్కడ కూర్చోవడం ఎంత ధైర్యం అన్నటుగా? బొంబాయిలో అలాంటి మనుషులే.

నా గ్రౌండ్ ఫ్లోర్ ఫ్లాట్‌లో, ఇద్దరు అమ్మాయిలు పెద్ద అమ్మాయి మధ్యస్థంగా ఉన్నా, చిన్నది కొంచెం బొద్దుగా ఉంది, చాలా అందంగా ఉంది మరియు సుమారు 5 అడుగుల ఎత్తులో ఉంది, వారు ఆమెను డీ అని పిలవడం విన్నాను. ఫస్ట్ లుక్‌లోనే ఆమె నాకు నచ్చింది. నేను మెట్లపై నిలబడి ఆమె బయటకు వచ్చే వరకు వేచి ఉండేవాడిని.

నేను అనర్గళంగా హిందీ మాట్లాడలేను, ఎవరైనా అడిగితే నేను ఇంగ్లీషులో ప్రత్యుత్తరం ఇచ్చేవాడిని. నేను చాలా పుస్తకాలు చదివాను, కాబట్టి నేను మొదట్లో ఆంగ్లంలో పదాలను రూపొందించగలను. సమయం గడిచేకొద్దీ నేను బాగా మాట్లాడగలిగాను.

అప్పుడప్పుడు మా తాతయ్యతో మాట్లాడడానికి ప్రభాదేవి ఆఫీసుకి వెళ్లాల్సి వచ్చేది. మా ప్రాంతం నుండి అక్కడికి బస్సు వెళుతోంది. లేకపోతే, నేను బస్సులో శాంతాక్రూజ్ స్టేషన్‌కు వెళ్లి అక్కడ రైలులో దాదర్‌కు వెళ్లాలి మరియు అక్కడి నుండి 20 నిమిషాలు నడవాలి.

2 నెలలు గడిచిపోయాయి. మేము జుహు బీచ్, చౌపతి, చర్చిగేట్, మెరైన్ డ్రైవ్, VT, గేట్‌వే ఆఫ్ ఇండియా మరియు బైకుల్లా జూలను సందర్శించాము. గేట్‌వే ఆఫ్ ఇండియా నుంచి బోటులో ఎలిఫెంటా గుహలకు వెళ్లాం.

చర్చ్‌గేట్ నుండి VTకి వెళ్లే రహదారిలో రోడ్డు పక్కన 2వ హ్యాండ్‌బుక్ దుకాణాలు ఉన్నాయి. అక్కడ కొన్ని పుస్తకాలు కొన్నాను. మళ్ళీ విజయవాడ వెళ్ళే టైం వచ్చేసరికి స్నేహని మళ్ళీ చూస్తాననే సంతోషం ఒక పక్క, బొంబాయి, వాళ్ళ అమ్మాయిలు, బీచ్ అన్నీ మిస్ అవుతున్నాను అని బాధ ఒక పక్క.

నేను బొంబాయిలో రెండు నెలలు గడిపి ఇంటర్ రెండో సంవత్సరం కొనసాగడం కోసం విజయవాడకు తిరిగి వచ్చాను.

శ్రీను

కుమార్ 2 నెలలకు బొంబాయి వెళ్ళాడు. అతను నాపై కోపంగా ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. టైమింగ్‌లో మార్పు గురించి నాకు తెలియజేస్తే సరిపోతుందని అతను అనుకున్నాడు. కాలేజ్‌లో కొత్తప్పుడు నేను అతన్ని చాలా ఇబ్బంది పెట్టాను. కానీ ఇప్పుడు నేను అతనిని మిస్ అవుతున్నాను. ఎక్కడికైనా అడిగితే నాతో వచ్చేవాడు. తనకు సమయం లేదని లేదా వేరే కారణం లేదని ఎప్పుడూ చెప్పలేదు.

అతడిని ర్యాగింగ్ చేసినందుకు గిల్టీగా ఫీల్ అవుతున్నాను. అతను ఎప్పుడూ తిరిగి సమాధానం ఇవ్వలేదు, అతను తీసుకున్నదంతా నవ్వుతూ. నేను పనితో చాలా విసుగు చెందుతున్నాను.

ప్రదీప్

శ్రీనుకి ఎందుకు బాధగా అనిపించింది? సాధారణంగా అతను సెలవులను ఎంజాయ్ చేస్తాడు. ఈసారి భిన్నంగా కనిపించాడు. అతను కుమార్‌ను కోల్పోయాడా? కుమార్‌పై అంత ప్రభావం ఉందా? లేక తన అమ్మాయి జమునను చూడలేక పోయాడా?

"అతను ఎందుకు అలా ఉన్నాడు" అని నేను అడిగాను, కానీ అతను నాకు సమాధానం చెప్పలేదు.

అధ్యాయం 5

కుమార్

ఎట్టకేలకు తిరిగి విజయవాడ చేరుకున్నారు. రైలు ఆలస్యం అయింది మరియు మేము రాత్రి 8 గంటలకు చేరుకున్నాము. నేను ఇంటికి చేరుకునే సమయానికి, మా తాత క్లినిక్ మూసివేసి ఇంటికి తిరిగి వచ్చారు. స్నానం చేసి వచ్చి డాబా మీదకి వెళ్ళాను. స్నేహ వాళ్ళ డాబా మీద నుంచి సైగలు చేస్తోంది. నేను ఆమె వైపు చేయి ఊపితే, ఆమె చేయి ఊపింది. రేపు కలుద్దాం అనే సంకేతంతో చెప్పాను. ఆమె సరే అనే సంకేతం చూపించింది. డిన్నర్ చేసి, మళ్ళీ టెర్రస్ పైకి వెళ్లి 20నిమిషాలు నడిచి, వచ్చి నిద్రపోయాను.

మరుసటి రోజు నేను క్లినిక్‌కి వెళ్తూ బాల్కనీలో నిలబడి ఉన్న స్నేహ వైపు చేయి చేయి ఊపి, మందులు సరిచూసుకుని, కొనాల్సిన మందుల జాబితాను సిద్ధం చేసుకుని ప్రదీప్ షాప్‌కి వెళ్లాను.

ప్రదీప్ సోదరుడికి మందుల జాబితాను అందించి, వాటిని ప్యాక్ చేసి బిల్లుతో సిద్ధంగా ఉంచుకోమని చెప్పాడు.

తర్వాత వెళ్లి శ్రీను వైపు చూశాడు. అతను ఏ షాపులోనూ లేడు.

నేను అతని అన్నయ్యతో చెప్పాను, ఇప్పుడు నేను తిరిగి వచ్చాను మరియు సాయంత్రం ట్రిప్ చేయడానికి వస్తాను. టెంట్ హౌజ్‌కి వెళ్లి తన మరో తమ్ముడిని అడిగాడు, “శ్రీను ఎక్కడ ఉన్నాడు?

“శ్రీను ఎవరో క్లయింట్‌ని కలవడానికి వెళ్ళాడు” అన్నాడు.

నేను, “తర్వాత వస్తాను” అని చెప్పి, ప్రదీప్ షాప్‌కి వెళ్లి వాళ్ళకి డబ్బులు చెల్లించి మందులు తీసుకుని క్లినిక్‌కి వెళ్ళాను.

ఇంతలో స్నేహ వచ్చి నాకోసం ఎదురుచూస్తోంది. నేను ఆమెతో “నేను మందులు తీసుకోవడానికి వెళ్ళాను. మందులు తెచ్చే వారు లేకపోవడంతో మందుల కొరత ఉంది.”

స్నేహ

రైలు సాయంత్రం 6:30 గంటలకు రావాల్సి ఉంది, అతను రాత్రి 7 గంటలకు ఇంటికి చేరుకోవాలి. అతను డాబా మీదకి ఎందుకు రావడం లేదు? చివరగా, అతను టెర్రస్ మీదకు వచ్చి, నాకు చేయి ఊపితే, నేను వెనక్కి తిరిగాను. ఇప్పుడు నేను ప్రశాంతంగా నిద్రపోగలను. రెండు నెలల పాటు నేను అతనిని చూడలేకపోయాను. చీకటిగా ఉంది కానీ వీధి లైట్ల కాంతిలో, నేను అతని రూపురేఖలను చూడగలను. ఆయన్ని చూడగానే ఎంత మిస్సయ్యానో అనిపించింది. నేను అతనిని ఎప్పటికీ చూడలేకపోతే నేను ఏమి చేస్తాను? అతనికి ఏదైనా జరిగితే నేను బతకగలనా? ఇలా ఎన్నో ఆలోచనలు నా మదిలో మెదులుతూనే ఉన్నాయి. ఆ ఆలోచనలు ఆపుకోడానికి, నా ఎదురుగా ఉన్నాడు అనుకుంటూ తల ఊపాను. కాలేజీల ప్రారంభానికి సోమవారం వరకు సమయం ఉంది. కొత్త తరగతి, ఎలా ఉంటుంది? వేచి చూడాల్సిందే.

మరుసటి రోజు ఉదయాన్నే లేచి స్నానం చేసి అల్పాహారం చేసాను. నేను బాల్కనీలో నిలబడి అతను క్లినిక్‌కి ఎప్పుడు వెళ్తాడా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. వెళుతూ చేయి ఊపుతూ క్లినిక్‌లోకి వెళ్లాడు. వెంటనే చేతిలో లిస్టు తీసుకుని ఎక్కడికో వెళ్లిపోయాడు. ఏదో అర్జంట్ అయివుండాలి అనుకుని, కాసేపు ఎదురుచూసి, అసహనాన్ని ఆపుకోలేక క్లినిక్‌కి వెళ్లాను. క్షమాపణలు చెప్పే ముఖంతో కుమార్ వెంటనే ఈ మందులు తెచ్చుకోవాలి.

పర్వాలేదు అన్నాను, నువ్వు వస్తావని ఎదురు చూస్తున్నాను. చివరికి, నేను అతనిని దగ్గర నుండి చూశాను. రెండు నెలలు చాలా కాలం, నేను అతనిని ఎలా మిస్ అయ్యాను. నేను అతనిని మిస్ అయినంత అతను నన్ను మిస్ అయ్యాడా?

అతను నన్ను చాలా మిస్ అయినట్లు అనిపించలేదు, లేకపోతే నేను వస్తానని ఎదురుచూసేవాడు. నా ఆలోచనలు అల్లకల్లోలంగా నడుస్తున్నాయి. నేను తల విదిలించాను.

కుమార్ "ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

నేను, "ఏమీ లేదు, నా తలపై ఏదో పడిపోయినట్లు అనిపించింది, అది ఏమీ లేదు".

నాకు పిచ్చి పట్టినట్టుగా వింతగా చూస్తున్నాడు అనుకున్నాను. అతనిని మిస్ అయ్యి ఇప్పుడు చూడటం వల్ల నాకు పిచ్చి పట్టడం నిజమే. అతను నన్ను వెర్రిదానిగా చేసాడు, అదే జరుగుతోంది. మళ్ళీ, నా ఆలోచనలు అల్లకల్లోలంగా నడుస్తున్నాయి. ఇది సురక్షితం కాదు, లేకపోతే, నేను అతనిని కౌగిలించి కొనేదానిని.

ఇప్పుడు నేను అతనిని కౌగిలించుకోవాలని అనిపించింది. అతని తాత ఇంటికి భోజనానికి వెళ్ళాడని మరియు సాయంత్రం 5 గంటల తర్వాత తిరిగి వస్తాడని నాకు తెలుసు.

నేను అడిగాను, "నాకు డాక్టర్ పరీక్ష గదిని చూపించు", అతను నన్ను గది లోపలికి తీసుకెళ్ళాను మరియు నేను అతని చేయి పట్టుకుని, కర్టెన్ వెనుక నుంన్నా చెక్-అప్ టేబుల్ వద్దకు తీసుకువెళ్ళాను. నేను ముందు నిలబడి తన కళ్ళలోకి చూస్తూ గట్టిగా కౌగిలించుకుని, విడిపించుకుని బయటకి వచ్చి కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

కుమార్ వచ్చి నా పక్కన కూర్చున్నాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, "నేను చేయవలసి వచ్చింది, నేను అసహనాన్ని అపులోక పోయాను".

కుమార్, "నాకు కూడా ఇది అవసరం, కానీ అడగలేకపోయాను. దానికి ధన్యవాదాలు. "

కౌగిలిలోని అనుభూతిని అనుభవిస్తూ, మౌనంగా కాసేపు కూర్చున్నాం. నేను లేచి సాయంత్రం వస్తాను అని చెప్పి ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాను.

లంచ్ చేసి వెళ్లి బెడ్ మీద పడుకున్నాను. కౌగిలింత యొక్క అనంతర ప్రభావాలు నా హృదయాన్ని అలాంటి అనుభూతితో అల్లకల్లోలం చేస్తున్నాయి, ఆ అనుభూతిని నా హృదయంలో ఉంచుకుని, నేను నిద్రపోయాను.

నాకు మెలకువ వచ్చేసరికి సాయంత్రం 5 గంటలైంది. సాయంత్రం వస్తాను అని కుమార్‌కి చెప్పిన విషయం గుర్తుకు వచ్చింది.

మొహం కడుక్కుని బిందీ పెట్టుకుని పరుగు పరుగున క్లినిక్‌కి వెళ్లాను.

అక్కడ ఒక రోగి గాయపడి వున్నాడు. కుమార్ గాయాన్ని శుభ్రం చేసి, గాయానికి కట్టు కట్టాడు. కట్టు పూర్తయ్యాక అతనికి మందు ఇచ్చిన తరువాత రోగి వెళ్లిపోయాడు.

ఇప్పుడు క్లినిక్ ఖాళీగా ఉంది. నేను అడిగాను, "మీ తాత ఎక్కడ ఉన్నారు?"

"ఇంకా రాలేదు" అన్నాడు.

లోపలికి వెళ్తూ పరీక్షా గదికి రమ్మని చెప్పాను.

నా వెనకాలే వచ్చి “ఏంటి?” అని అడిగాడు.

"నాకు మరో కౌగిలింత కావాలి" అన్నాను.

అతను తలుపు దగ్గరకు వేసాడు, నేను మళ్ళీ అతనిని నా హృదయపూర్వకంగా కౌగిలించుకున్నాను. నేను ఒక నిమిషం పాటు నిలబడి అతన్ని విడిచిపెట్టి గది నుండి బయటకు వచ్చాను.

నేను కుర్చీలో కూర్చున్నాను మరియు అతని తాత లోపలికి వచ్చి, "ఏదైనా సమస్య" అని అడిగాను, మరియు నేను "లేదు" అన్నాను.

గదిలోకి వెళ్లి కుమార్ బయటకు వచ్చాడు.

అప్పుడు పేషెంట్ల వరద మొదలైంది, ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోవడానికి మాకు ఎక్కువ సమయం దొరకలేదు.

నేను నంబర్లు ఇస్తున్నాను మరియు కుమార్ రోగులను తీసుకొని బయటకు వచ్చేసరికి మందులు ఇస్తున్నాడు. నేను వీలైన చోట సహాయం చేస్తూనే ఉన్నాను. రెండు గంటలు గడిచిన తరవాత రోగుల తాకిడి తగ్గింది.

అరగంట తర్వాత రోగులందరినీ క్లియర్ అయ్యారు. నేను అతని వద్ద సెలవు తీసుకుని వెళ్ళిపోయాను.

ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు కౌగిలింత యొక్క అనుభూతి దెబ్బలాగా కొట్టాయి.

నేను ఒక ట్రాన్స్‌లో ఇంటికి వెళ్ళాను, మా అమ్మ ప్లేట్‌లో భోజనం పెట్టగ తినేసి వెళ్లి మంచం మీద పడుకున్నాను, అతని కౌగిలింత మరియు నా ఛాతీపై మరియు నా శరీరం చుట్టూ ఉన్న చేతుల గురించి ఆలోచిస్తు నిద్ర లోకి జారుకున్న.

కుమార్

రెండు నెలల తర్వాత ఆమెను చూసిన తర్వాత మేము గడిపిన కాలం జ్ఞాపకాలు వచ్చాయి.

ఆమె హాఫ్ చీరలో ఎంత అందంగా ఉందో అనుకుంటూ నేను ఆమె వైపు చూస్తూ ఉండిపోయాను. ఆమెను చూడగానే నేను బొంబాయిలో చూసిన అమ్మాయిలను మర్చిపోయాను. నేను అక్కడ గడిపిన సమయాన్ని మర్చిపోయాను.

ఆమె పట్ల నా హృదయంలో ప్రేమ చిగురించింది. ఎవరి మీదైనా నాకు అలా అనిపించడం ఇదే మొదటిసారి. ప్రేమ ఎలా ఉంటుందో ఇప్పుడు నేను తెలుసుకున్నాను. ఇది ఒక అనుభూతి, అది ప్రేమ.

పరీక్ష గదికి రమ్మని చెప్పింది. నేను ఆమెను పరీక్ష గదికి తీసుకువెళ్ళాను, మేము లోపలికి వెళ్ళాము మరియు ఆమె నన్ను ముందు నుండి కౌగిలించుకుంది. ఆమె నన్ను నొక్కింది, నేను ఆమెను కౌగిలించుకుని నా చేతులను ఉంచాను. ఆమె చిన్ని వక్షోజాలు నా ఛాతీలోకి నొక్కుతున్నాయి.

నేను ఆమె కౌగిలికి స్పందించకముందే, ఆమె తన వెనుక నుండి నా చేతిని తీసివేసి, వెళ్లి కుర్చీలో కూర్చుంది. నేను వెళ్లి ఆమె పక్కన కూర్చున్నాను. నేను ఇప్పటికీ

ఆమె శరీరాన్ని ఆ అనుభూతిని అనుభవిస్తున్నాను. కాసేపు మౌనంగా కూర్చున్నాం. ఆమె లేచి సాయంత్రం వస్తాను అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె పట్ల నాకున్న ప్రేమ చాలా రెట్లు పెరిగింది. ఇప్పుడు నేను ఆమె నుండి ఏమి కోరుకుంటున్నానో తెలియక అయోమయంలో ఉన్నాను.

నేను భావించేది కామం లేదా ప్రేమా. అయోమయ లో ఇంటికి వెళ్లి భోజనం చేసి ఏం చేయాలో ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను.

నేను నా జీవితాన్ని సమీక్షించాను, ఇప్పుడు నేను నా 2వ సంవత్సరం ఇంటర్మీడియట్‌లో ఉన్నాను. నా దగ్గర కొన్ని టెక్నిక్‌లు ఉన్నాయి కానీ అవి జీవనోపాధికి సరిపోవు. నాకు ఎవరి నుంచి ఎలాంటి ఆర్థిక సహకారం లేదు. నేను ప్రేమ గురించి ఆలోచించలేని స్థితిలో ఉన్నాను మరియు నేను ఆమెకు ఎలాంటి జీవితాన్ని ఇవ్వగలను. ఏమిలేదు. నేను ఆమె తలపై ఆశ్రయం ఇవ్వలేను. నేను ఆమెకు రోజుకు మూడు సార్లు ఆహారం ఇవ్వలేను. నేను ఆమెకు అవసరమైన సౌకర్యాలను అందించలేను. నేను ఎవరూ లేని వాడిని. ఆమెను ప్రేమించే అధికారం నాకు లేదు.

కామం విషయానికొస్తే, నేను అమ్మాయిలను ఉపయోగించుకునే మరియు సౌకర్యాన్ని బట్టి వదిలివేసే వ్యక్తిని కాదు. మా తల్లిదండ్రులు మాకు అంత మర్యాదను నేర్పించారు. నేను అయోమయంలో పడ్డాను. కాసేపయ్యాక క్లినిక్ కీస్ తీసుకుని వెళ్లి క్లినిక్ ఓపెన్ చేసి కూర్చున్నాను.

కొంతసేపటికి శ్రీను ఫోన్ చేసి, ‘‘నువ్వు తిరిగొచ్చావని అన్నయ్య చెప్పాడు.

నేను అతనిని అడిగాను, "మీరు ఉన్నారా?"

శ్రీను “అవును” అన్నాడు.

"నేను మీ దగ్గరకు వస్తాను, నా కోసం వేచి ఉండండి" అని చెప్పి, అతని దుకాణానికి వెళ్ళాను. లోపలికి వెళ్లి కూర్చున్నాను.

శ్రీను క్షమాపణ చెప్పడం ప్రారంభించాడు, “నా మాటలతో నిన్ను చాలా బాధపెట్టాను, నువ్వు బొంబాయి వెళ్ళినప్పుడు నేను నిన్ను చాలా మిస్ అయ్యాను, నేను మీపై ఎంత ఆధారపడి ఉన్నానో గ్రహించాను, గతంలో అలా మాట్లాడటం నాకు చాలా బాధ కలిగించింది. ”

నేను ఇలా అన్నాను, “చింతించకండి, నేను నా మనస్సులో లేదా హృదయంలో ఏమీ ఉంచుకోను. నేను చాలా కాలం క్రితం మర్చిపోయాను, కానీ నేను ఏమి చేస్తున్నానో నాకు తెలియదు. స్నేహతో ప్రేమలో పడ్డాను. ఆమె కూడా నన్ను ప్రేమిస్తుందని నేను అనుకుంటున్నాను. ఏమి చేయాలో నాకు తెలియట్లేదు?"

శ్రీను అడిగాడు, “నీ వయస్సు 17? ఇప్పుడు ప్రేమ గురించి ఎందుకు ఆలోచిస్తున్నావు, నీ జీవితమంతా నీ ముందు ఉంది. మీరు భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించాలి. మీరు ఏమి అవ్వాలనుకుంటున్నారు? కనీసం డిగ్రీ అయినా పూర్తి చేయండి. అప్పుడు మీరు ఉద్యోగం పొందవచ్చు, ఆపై మీరు స్నేహ మరియు ఆమె ప్రేమ గురించి ఆలోచించవచ్చు. నేను మీ స్థానంలో ఉంటే, నేను అదే చేస్తాను. నేను చూసుకోవడానికి రెండు వ్యాపారాలు ఉన్నప్పటికీ, నేను ఇప్పుడు పెళ్లి చేసుకుంటే, డబ్బు గురించి చింతించాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ నేను అలా చేయను, నేను నా చదువు పూర్తి చేసి, ఆపై అమ్మాయిల గురించి ఆలోచిస్తాను. మీరు అనుకోకండి, నేను జమునకు ప్రపోజ్ చేసి ఉండవచ్చు, నేను చాలా కాలం క్రితం చేయగలను. కానీ ఉపయోగం ఏమిటి? నేను ఎవరైనా అవ్వాలనుకుంటున్నాను, ఏ అమ్మాయికైనా ప్రపోజ్ చేసే ముందు నా రెండు కాళ్లపై నిలబడాలనుకుంటున్నాను.

ఆ మాటలు విన్నాక శ్రీను ఏది చెబితే అది కరెక్ట్ అని ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాను. ఇప్పుడు నేను స్నేహ గురించి లేదా ఆమె ప్రేమ గురించి లేదా నా కామం గురించి ఆలోచించలేను. నా చదువుల గురించి ఆలోచించాలి. నేను ఎప్పటికీ మా తాత కోసం పని చేయలేను, నేను ఏదో ఒకటి చేసుకోవాలి. స్నేహపై నాకున్న ప్రేమను నా స్టీల్ ఇంటీరియర్ కింద దాచుకోవాలి. నేను లేచి సలహాకి థాంక్స్ చెప్పి క్లినిక్ కి వెళ్ళాను.

తాత ఇంకా రాలేదు, నేను క్లినిక్ తెరిచి కూర్చున్నాను. కొన్ని నిమిషాల తర్వాత స్నేహ వచ్చింది.

ఆమె బాల్కనీ నుండి నేను రావడం చూసి ఉండాలి. ఆమె లోపలికి ప్రవేశించినప్పుడు, ఆమె నన్ను అడిగింది, "తాత ఎక్కడ ఉన్నారు?"

నేను "ఇంకా ఇక్కడకి రాలేదు " అన్నాను.

ఎగ్జామ్ రూం వైపు నడుస్తుంటే తనతో రమ్మని చెప్పాడు.

నేను ఆమె వెనుక గదిలోకి వెళ్లి, “ఏమిటి?” అని అడిగాను.

తనకు మరో కౌగిలింత కావాలని చెప్పింది.

శ్రీనుతో మాట్లాడిన తర్వాతి నా సంకల్పం అంతా కరిగిపోయింది. నేను తలుపు దగ్గరికి వేసి గట్టిగా కౌగిలించుకున్నాను. మేము ఒక నిమిషం పాటు పట్టుకున్నాము. ఆమె నన్ను వదిలి, ఆమె వెళ్లి కుర్చీలో కూర్చుంది.

ఇది సరైన సమయము, అప్పుడే తాత లోపలికి వచ్చి "ఏదైనా సమస్య" అని అడిగాడు మరియు ఆమె "ఏమీ లేదు" అని చెప్పింది.

అతను గది లోపలికి వచ్చాడు, నేను ఏదో సర్దుకుంటున్నట్లు నటించి బయటికి వెళ్ళాను. తర్వాత రోగులు ఒక్కొక్కరుగా రావడం ప్రారంభించారు. వెయిటింగ్ రూమ్ నిండిపోవడం ప్రారంభించింది నేను ఒక్కొక్కటిగా పంపుతూ రోగులను చూస్తున్నాను. రద్దీని క్లియర్ చేయడానికి మాకు రెండున్నర గంటలు పట్టింది. స్నేహ బై చెప్పి వెళ్ళిపోయింది. తాతయ్య క్లోజ్ చేసి రా అన్నాడు. నేను గదిని శుభ్రం చేసాను, చెత్తను ప్యాక్ చేసి పక్కన పెట్టాను. క్లినిక్ మూసి ఇంటికి చేరుకున్నారు.

అధ్యాయం 6

వేసవి సెలవుల తర్వాత 1980 జూన్ నెల

స్నేహ

కళాశాల 2వ సంవత్సరం ప్రారంభం రోజు. నాన్న తన చేతక్ స్కూటర్‌పై నన్ను కాలేజీకి దింపాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

ఇప్పుడు కుమార్‌తో కాలేజీకి వెళ్లే అవకాశం లేదు.

మా నాన్నకి నా మీద కొన్ని సందేహాలు ఉన్నట్టుంది, లేకుంటే నన్ను ఎందుకు డ్రాప్ చెయ్యాలని అనుకుంటారు, కాలేజీ తన రెగ్యులర్ రూట్‌లో మరో వైపు ఉంది. ఇప్పుడు తను నన్ను డ్రాప్ చేసి తన ఆఫీసుకి వెళ్ళడానికి తిరిగి రావాలి.

ఈ విషయం కుమార్‌కి ఎలా చెప్పగలను?

నేను బాల్కనీలోకి వచ్చాను, అతను ఎక్కడైనా ఉన్నాడో లేదో చూడడానికి, అతన్ని హెచ్చరించడానికి.

అయితే, మా నాన్న నన్ను కాలేజీకి తీసుకెళ్ళినప్పుడు, నేను అతన్ని క్లినిక్ మెట్ల మీద చూశాను, అతను నా కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉండాలి.

సంకేతాలతో, నేను అతనిని స్వయంగా కాలేజీకి వెళ్లమని చెప్పాను.

నేను వెనక్కి తిరిగి చూసాను, అతను తల ఊపాడు.

2వ సంవత్సరం, మాకు కొత్త తరగతి గదిని కేటాయించారు. మొదటి సంవత్సరం విద్యార్థులు తమ సీట్లలో కూర్చున్నట్లుగా కూర్చున్నారు.

నేను నా సీటులోకి వెళ్లి కూర్చున్నాను. నా బెంచ్ మేట్స్ "ఏమైంది" అని అడిగారు.

నేను వారితో చెప్పాను " మా నాన్న నన్ను కాలేజీలో దింపటానికి నిర్ణయించుకున్నారు."

“మీ నాన్నగారికి మీ మీద అనుమానం ఉందా?” అని సరిత అడిగింది.

నేను, "నాకు తెలియదు, అతను నన్ను ఏమీ అడగలేదు."

నేను కూడా అనుకున్నాను, అతనికి ఏమైనా సందేహాలుంటే, నన్ను క్లినిక్‌కి వెళ్ళనివ్వడు. సెలవుల్లో క్లినిక్‌లో హెల్ప్ చేస్తున్నాను అని అమ్మతో చెప్పాను. నేను బొంబాయి నుండి ఫోన్ కాల్ కోసం అక్కడికి వెళ్లే దానిని. నేను క్లినిక్‌లో కూడా సహాయం చేసే దానిని.

నెమ్మదిగా క్లినిక్‌లో కొన్ని పనులు నేర్చుకున్నాను. నేను నర్స్ శిక్షణకు వెళ్లాలని ఆలోచిస్తున్నానని నా అమ్మ చెప్పాను. డాక్టర్ల తర్వాత నర్సులకు డిమాండ్ ఉంది. నర్సు శిక్షణతో, నేను ఎక్కడైనా ఉద్యోగం పొందగలను. నేను నర్సు శిక్షణ గురించి ఆలోచించలేదు. క్లినిక్‌కి వెళ్లడానికి అది ఒక సాకు.

నాన్న నన్ను రోజు కాలేజీకి తీసుకురాలేరని నాకు తెలుసు. అది మరేదైనా కావచ్చు.

ఇలా ఎన్నో ఆలోచనలు నా మదిలో మెదులుతూనే ఉన్నాయి. సార్ లోపలికి వచ్చి అటెండెన్స్ తీసుకోవడం మొదలుపెట్టారు. ఆ తరువాత, అతను పాఠం ప్రారంభించాడు, మరియు నేను పాఠం వైపు నా మనసు మళ్లించాను.

విరామం సమయంలో, కుమార్ నా దగ్గరకు వచ్చి, “ఏమైంది?” అని స్వరంతో అడిగాడు.

నేను, "నా నాన్న నన్ను కాలేజీకి దింపటానికి నిర్ణయించుకున్నారు మరియు ఇది ఎంతకాలం కొనసాగుతుందో నాకు తెలియదు."

కుమార్

స్నేహ వచ్చే వరకు క్లినిక్‌లో ఎదురు చూస్తున్నాను, ఇద్దరం కలిసి కాలేజీకి వెళ్తాం. నేను బయలుదేరాలి లేదా నేను ఆలస్యం అవుతుంది. నేను రెండు మనస్సులలో ఉన్నాను, ఆమె వస్తుందా లేదా?

స్నేహ ఈరోజు క్లాస్ మిస్ అవుతుందని నాకు ఎలాంటి సూచన ఇవ్వలేదు. నేను నా పుస్తకాలు పట్టుకుని ఆమె ఇంటి వైపు చూస్తూ బయటికి వచ్చాను, మొదట ఆమె

తండ్రి వెనుక ఆమె కనిపించలేదు, స్కూటర్ నన్ను దాటగానే, ఆమె నన్ను కాలేజీకి వెళ్ళమని సంకేతాలతో చెప్పింది.

ఆలస్యమవకూడదని వేగంగా కాలేజీకి నడవటం మొదలుపెట్టాను.

నేను గంటకు 2 నిమిషాల ముందు తరగతికి చేరుకున్నాను.

మరుసటి రోజు ఆమె తండ్రి ఎప్పటిలాగే స్నేహకు రిక్షా ఏర్పాటు చేశాడు. రిక్షావాలాను కాంటాక్ట్ చేయలేక తనే కాలేజీకి తీసుకెళ్లాడని తెలుస్తోంది. కాబట్టి, ఒక సమస్య పరిష్కరించబడింది మరియు మా రిక్షా మరియు నడక కొనసాగింది.

మామూలుగా స్నేహ తన లంచ్ బాక్స్ తీసుకువస్తుంది, నేను ఇంటికి వెళ్లి భోజనం చేసి తిరిగి వచ్చేవాడిని.

అప్పుడప్పుడు శ్రీను తన రిక్షాలో నాకు లిఫ్ట్ ఇచ్చేవాడు, కానీ నేను ఎక్కువగా అటూ ఇటూ నడిచేవాడిని.

స్నేహ నువ్వు లంచ్ కి ఇంటికి వెళ్ళకు, మా ఇద్దరి కోసం నేను తెస్తాను అని చెప్పింది. నాకు వేడివేడిగా భోజనం చేసే అలవాటు ఉంది, ఆమె తీసుకువస్తే చల్లగా ఉంటుంది, లంచ్‌కి ఆమె ఆహ్వానాన్ని అంగీకరించాలని లేదా ఇంటికి వెళ్లి భోజనం చేయాలని నేను రెండు మనసులో ఉన్నాను.

ఒకటి స్నేహతో కూర్చుని భోజనం చేయడం లేదా భోజనం కోసం 1 గంట నడవడం. కఠిన నిర్ణయం.

చివరగా భోజనానికి ఇంటికి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నారు, లేకపోతే ఇంట్లో వారు ఏమనుకుంటారు?

సాయంత్రం క్లినిక్‌లో కూర్చోవడం మా దినచర్య కొనసాగింది. మేము మా హోంవర్క్ను పూర్తి చేసి, క్లినిక్‌లో సహాయం చేస్తూ కొంత సమయం పాటు కలిసి ఉండగలము. సాయంత్రం వేళల్లో క్లినిక్‌లో ఉండటం ద్వారా మేము ఇవన్నీ సాధించగలము.

సెలవుల్లో ఎక్కువ సమయం కలిసి గడిపేవాళ్లం. మేము కౌగిలించుకున్న ఆ రోజు తర్వాత, మేము మళ్లీ ఆ ప్రయత్నం చేయలేదు.

మళ్ళీ ట్రై చేస్తే నా రియాక్షన్ ఎలా ఉంటుందో అనుకున్నాను, అది అలోచించి నాకు భయం వేసింది మరియు నేను ఆమెకి దగ్గరవ్వడం మానుకున్నాను.

ఒకరికొకరు పక్కన కూర్చోవడం, ఒకరి శరీరాలను తాకడం మరియు చేతులు పట్టుకోవడం చాలా ఎక్కువ. నేను ఆమెను మళ్లీ కౌగిలించుకుంటే, నేను నన్ను అదుపు చేసుకోలేనని నాకు తెలుసు మరియు నేను ఎంత దూరం వెళ్తానో నాకు తెలియదు.

చదువుకోవడం, క్లినిక్‌లో సహాయం చేయడం నిత్యకృత్యంగా చేసుకున్నాం.

"నేను దసరా లేదా పొంగల్ సెలవులకు బొంబాయికి రావాలనుకుంటున్నానా?" అని నాన్న అడిగాడు.

నేనేం మిస్ అవుతానో అని ఆలోచిస్తూ తాతగారికి అసౌకర్యం కలగకూడదని, తానే క్లినిక్ నిర్వహించలేరని రాలేకపోతున్నాను.

నేను టెర్రస్ మీద టెంట్ వేసాను, మేం చిన్నప్పుడు టెంట్ వేసి దీపావళి క్రాకర్స్ తయారు చేసేవాళ్ళం.

దసరా సెలవుల్లో ఇద్దరం టెర్రస్ మీదకి పుస్తకాలు తీసుకెళ్ళి డాబా మీద చదువుకుంటున్నాం అని తాతకి చెప్పాం.

మేము హాయిగా ఉండేవాళ్ళం మరియు గంటల తరబడి కూర్చుని లంచ్ లేదా టీ కోసం మాత్రమే దిగేవాళ్ళం.

నాకుపాడటం ఇష్టం, నేను ఆమె కోసం తాజా ప్రేమ పాటలను తక్కువ స్వరంతో పాడేవాడిని.

మమ్మల్ని ఎవరూ డిస్టర్బ్ చేయరని మాకు తెలుసు, అమ్మమ్మ టెర్రస్ పైకి రాదు. ఆ పదిహేను రోజులు మాకు స్వర్గం.

అప్పుడప్పుడు శ్రీను, ప్రదీప్ మాతో వచ్చి కూర్చునేవారు.

సినిమాల గురించి, కరెంట్ అఫైర్స్ గురించి చర్చించుకునేవాళ్లం.

మేము మాంసాహారులం మరియు స్నేహ తల్లిదండ్రులు శాఖాహారులు. మా గురించి అడిగినప్పుడు ఆమె తన తల్లిదండ్రులతో మేము బ్రాహ్మణులమని సూచిస్తూ వైష్ణవులమని చెప్పింది. కానీ వారితో విడిపోయి నాన్ వెజ్ తింటాం.

మా బంధువులు కొందరు బ్రాహ్మణులుగా దేవాలయంలో పూజలు చేస్తారు, వారు శాఖాహారాన్ని పాటిస్తారు.

ఆమె మా ఇంట్లో నాన్ వెజ్ భోజనం చేసేది, సాధారణంగా ఆదివారాల్లోనే మెల్లగా నాతో నాన్ వెజ్ తీసుకోవడం మొదలుపెట్టింది. ఆమె మాతో నాన్ వెజ్ తీసుకుంటోందని తన కుటుంబ సభ్యులకు తెలియజేయకుండా మాతో పాటు మా ఆహారాన్ని ఇష్టపడి తినడం కొనసాగించింది.

సెలవులు ముగియడంతో, మేము మా దినచర్య కొనసాగించాము.

శ్రీను

కాలేజీలు మొదలయ్యాయి, ఇప్పుడు సెకండ్ ఇయర్‌లో ఉన్నాం కాబట్టి చదువును సీరియస్‌గా తీసుకోవాల్సి వచ్చింది. ఏదైనా సాధించాలంటే కనీసం డిగ్రీ అయినా పూర్తి చేయాలి.

కుమార్ ఇంతకు ముందులాగా నా దగ్గరకు రావడం లేదు. అతను మందుల కోసం వచ్చినప్పుడు, అతను నన్ను సందర్శించేవాడు.

తన తాతకు సహాయం చేయడంలో చాలా బిజీగా ఉన్నానని కుమార్ చెప్పాడు. ప్రస్తుతం క్లినిక్‌కి ఎక్కువ మంది రోగులు వస్తున్నారని తెలిపారు. ఒక్కోసారి రోగులు బయట రోడ్డుపై పడుతున్నారు. పేషెంట్లు బయట కూర్చునేలా బెంచీలు వేసి కూర్చునే ఏర్పాటు చేశాడు.

పేషెంట్ల పెరుగుదలకు కుమార్, రోగులతో వ్యవహరించే విధానం లేదా వారి చికిత్స లేదా మరేదైనా సంబంధం కలిగి ఉంటుంది.

కుమార్ మనోజ్ఞతను కలిగి ఉన్నాడు, అతను దేనినైనా తన మార్గాన్కి ఆకర్షించగలడు. ఇప్పుడు స్నేహ కూడా అతనికి క్లినిక్‌లో సహాయం చేస్తోంది. వారు మంచి జంట.

ఏమీ మాట్లాడకుండా సమన్వయంతో పనిచేస్తున్నారు. అతని నుండి ఒక లుక్ ఆమె అతనిని అర్థం చేసుకుంటుంది మరియు తదనుగుణంగా ప్రవర్తిస్తుంది. వాళ్ళు దేనికీ గొడవ పడటం నేను ఎప్పుడూ చూడలేదు. నేను వారి లాగా సంబంధం కలిగి ఉండాలనుకుంటున్నాను.

నేను వారి సంబంధం గురించి ప్రదీప్‌కి చెప్పాను మరియు అతను నాతో ఏకీభవించాడు మరియు "నేను చూసిన ఉత్తమ జంట" అని చెప్పాడు.

పెళ్లయిన తర్వాత ఎలా ప్రవర్తిస్తారో నాకు తెలియదు, కానీ ఒకరినొకరు అర్థం చేసుకునే జంటలా ప్రవర్తిస్తారని అతను చెప్పాడు.

నేను అతనితో ఏకీభవించాను. సెలవుల్లో ఆయన ఇంటికి వెళ్లాను. వాళ్లు కూర్చోవడానికి డాబా మీద చక్కటి స్థలాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. మేము విషయాలు చర్చించుకోవడం మంచి స్థలం.

సమయం అక్కడ గడిచిపోతుంది, ఎందుకు, నాకు తెలియదు. వారితో కలిసి ఉండటం ఒక ప్రత్యేకమైన అనుభూతిని కలిగిస్తుంది.

వారు ఒకే ఆత్మతో ఇద్దరు వ్యక్తుల వంటివారు, నేను వారి గురించి అంతే చెప్పగల్ను. భవిష్యత్తులో ఏం జరుగుతుందో దేవుడే చెప్పగలడు.

రేపు తరగతులు ప్రారంభమవుతాయి మరియు నేను సిద్ధం కావాలి.

ప్రదీప్

శ్రీనుతో చాలాసేపు మాట్లాడారు. అతను స్నేహ మరియు కుమార్‌ల పట్ల అసూయతో ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. వారు ఉత్తమ జంట అందరూ అంటారు అని అతను నాకు చెబుతున్నాడు, కానీ అతని ప్రవర్తన తనకి వారిలాంటి సంబంధం లేదని చూపిస్తుంది.

శ్రీను తన అమ్మాయితో కూడా మాట్లాడలేడు. ఇద్దరూ హాజరయ్యే ఫంక్షన్లలో మాత్రమే ఆమెతో మాట్లాడతారు. అది కూడా హాయ్ మరియు బై మాత్రమే.

శ్రీను తన సోదరుల వ్యాపారాలు చూసుకోవాలి. మా వ్యాపారం నేను చూసుకోవాలి. కుమార్ క్లినిక్‌లో సహాయం చేయాలి, దానిని కూడా అతను తన ప్రయోజనం కోసం ఉపయోగిస్తున్నాడు. అతను స్నేహ సహాయం తీసుకుంటాడు మరియు అతను మొత్తం సమయం ఆమెతో ఉంటాడు.

ఇప్పుడు చదువుల పేరుతో హాలిడేస్‌లో కుమార్ స్నేహను తన టెర్రస్‌కి తీసుకెళ్లి కులాసాలా గడిపాడు.

వారు మొత్తం సమయం ఏమి చేస్తారో నాకు తెలియదు. తనలాంటి అమ్మాయిని పొందడం అదృష్టవంతుడు. మంచి స్టార్‌లో పుట్టి ఉండాలి. అతను ఒక షాట్‌తో రెండు పక్షులను చంపేస్తాడు. మన అమ్మాయిలతో మనం వాళ్లలా ఉండాలి, అని శ్రీను చెప్పినప్పుడు, నేను అతనితో పూర్తిగా ఏకీభవించాను.

నా కుటుంబం ఫిక్స్ చేసిన అమ్మాయితో నేను పెళ్లి చేసుకుంటాను, అది ఆచారం. వారు అమ్మాయిల కుటుంబాలను, వారి వ్యాపార విలువను మరియు వ్యాపారంలో ఎదగడానికి వారికి ఎలా సహాయపడుతుందో చూస్తారు. నా కుటుంబం వ్యాపార దృక్పథంతో ఉంది.

మాది మార్వాడీ ఫ్యామిలీ, బిజినెస్ మైండెడ్ మరియు శ్రీను కూడా వైశ్య ఫ్యామిలీకి చెందిన వారే, వారు కూడా బిజినెస్ పీపుల్. శ్రీను పెళ్లి గురించి వాళ్లు ఎలా ఫీల్ అవుతున్నారో తెలియదు. బహుశా అతడికి అరెంజ్డ్ మ్యారేజీ కావాలనుకుంటారు.

చాలా విషయాలు పరిగణించాలి మరియు ఇది జరగడానికి మనకు నాలుగు నుండి ఐదు సంవత్సరాలు ఉన్నాయి, నేను దీని గురించి ఇప్పుడు ఆలోచించకూడదు.

ఎక్కువగా మన అమ్మాయిలు ఫెయిర్‌గా ఉంటారు కానీ అందంగా ఉన్నారా అనేది వేరే విషయం. నా కుటుంబం వారి విలువను మాత్రమే చూస్తుంది, అమ్మాయి అందం

కాదు, పైగా ఆమె వికారమైన పిల్ల అయినప్పటికీ ఆమె ఎంత అందంగా ఉందో అని చెబుతారు. అది కుదిర్చిన వివాహాల సమస్య.

ఇంతకుముందు పెళ్లి నిశ్చయానికి ముందు అబ్బాయిలను కూడా సంప్రదించలేదు, అతను మొదటి రాత్రి కూడా తక్కువ కాంతిలో మాత్రమే ఆమె ముఖం వైపు చూడగలడు. రోజంతా చీర పల్లుతో ముఖాన్ని కప్పుకుని ఉంటారు. ఆ రోజులు, ఈ రోజుల్లో కుటుంబాలు మమ్మల్ని కనీసం ఆడపిల్లల వైపు చూసేలా, మరియు కొన్నిసార్లు వారు ఆమెతో మాట్లాడటానికి అనుమతి ఇస్తారు. లేకపోతే, పెళ్లయిన కొద్ది రోజుల వరకు ఆమె మూగ అని తెలియదు, పెద్దల ముందు మాట్లాడక నటించవచ్చు. పెళ్లి తర్వాత మేం ఏమీ చేయలేం.

ఇది పాశ్చాత్య దేశాలలో లాగా లేదు, అక్కడ మనకు నచ్చకపోతే విడాకులు తీసుకోవచ్చు. మనం గళం విప్పినా, మనం కలిసి జీవిస్తున్నాం కదా, విడాకుల గురించి మా సమాజంలో ఎప్పుడూ వినపడదు, పెద్దల ముందు పరువు అని కుటుంబాలు మౌనం వహిస్తాయి.

వారు వారి పరువు గురించి ఎక్కువగా ఆందోళన చెందుతారు మరియు మన జీవితం గురించి కాదు. పరువు కోసం బతుకుతున్నట్టు ఎప్పుడూ మధ్యలోనే ఎందుకు పరువు తెచ్చుకుంటారో తెలీదు. ఇది వారి పరువు లేదా వారి తలపాగాలు.

నేను ఎవరినైనా ప్రేమించినా, నా కుటుంబాన్ని ప్రేమ వివాహం చేమని అడగలేను. ముందుగా ఆమె వద్ద ఎంత డబ్బు ఉందో చూస్తారు, తర్వాత ఆమె మార్వాడీ కాదా అని చూస్తారు.

తరువాత, వారు ఆమె అందంగా ఉందో లేదో చూస్తారు, వారు ఆమె ఆకర్షణీయంగా కనిపించకపోతే, వారు ఆమెను నా కళ్ళతో చూడకుండా తిరస్కరిస్తారు.

ఇప్పుడు 1960ల కంటే, లేదా మునుపటి కంటే కొంచెం మెరుగ్గా ఉంది.

కాలేజ్ రేపటి నుంచి మొదలవుతుంది, నాకు నచ్చిన జూనియర్ దొరుకుతుందని ఆశిస్తున్నాను.

అధ్యాయం 7

కుమార్

సంవత్సరం పాటు మా దినచర్య కొనసాగింది. రోజు కాలేజీకి రిక్షాలో గాని, కాలినడకన గాని వెళ్తున్నాం. సెలవుల్లో మేము మా టెర్రేస్ మీద గడిపాము. మా గుడారాన్ని మేము పటిష్టం చేసాము. నేలపై పైకి లేపడానికి మేము ఒక వేదికను నిర్మించాము, కాబట్టి నీరు ప్రవేశించదు. నేను ఒక వేదికను నిర్మించడానికి చెక్క పలకలు మరియు గడ్డిని ఉపయోగించాను, దానిపై మేము పాత బెడ్‌షీట్‌లను పరిచాము. కూర్చుని పడుకోవడానికి చాలా హాయిగా ఉంటుంది. నేను రాత్రి అక్కడే పడుకోగలిగాను.

శీతాకాలంలో తప్ప, చాలా చల్లగా ఉండదు. ఇతర సమయాల్లో తెల్లవారుజామున మంచు కురుస్తుంది. ఇది ఉదయాన్నే వర్షపు చినుకులలా ఏర్పడుతుంది. మా గుడారం మంచు నుండి మమ్మల్ని కాపాడుతుంది. నేను మొదటి అంతస్తు వరకు వైర్ లాగి, లైట్ ఏర్పాటు చేసాను. నేను బెడ్ లైట్ స్విచ్ కొన్నాను మరియు నేను దానిని టెర్రస్ నుండి ఆన్ మరియు ఆఫ్ చేయగలను.

నేను ఎల్లప్పుడూ విషయాలను మెరుగుపరచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. అంతా పర్ఫెక్ట్ అయ్యే వరకు నేను వదలను.

ఇప్పుడు పొంగల్ సెలవులు వచ్చాయి, అవి క్రిస్మస్ నుండి పొంగల్ వరకు ఉంటాయి. పరీక్షలకు ముందు అదే చివరి సెలవు. సెలవులు వచ్చాయి.

ఆ 20 రోజులు ఎంజాయ్ చేశాం. క్లినిక్‌లో కూడా చదువుకుని పనిచేశా.

గతేడాది కంటే ఈ ఏడాది స్నేహ గ్రేడ్‌లు మెరుగుపడ్డాయి. కాబట్టి, స్నేహ తల్లి మా కంబైన్డ్ చదువులకు అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

ఇప్పుడు ఆమె కూడా క్లినిక్‌లో నేర్చుకుంటుంది. ఒక రోజు కూరగాయల కోసే సమయంలో ఆమె తల్లి తన వేలును కోసుకుంది, మరియు స్నేహ, తన కట్‌ను శుభ్రం చేసి, కట్టు వేసింది.

ఆమె క్లినిక్ నుండి TT ఇంజెక్షన్ కొని తన తల్లికి ఇచ్చింది. క్లినిక్‌కి వెళ్లి చాలా నేర్చుకున్నానని ఆమె తల్లి సంతోషంగా ఉంది.

2వ సంవత్సరం పరీక్షలు దగ్గర పడుతున్నాయి. మాకు సన్నాహక సెలవులు ఇచ్చారు. ఇప్పుడు శ్రీను, ప్రదీప్ ఇద్దరూ మా దగ్గర చదువుకోవడానికి వచ్చారు.

పరీక్షలు వచ్చాయి, పోయాయి, మేము పరీక్షలలో బాగా రాసాము.

నేను బొంబాయి వెళ్ళడానికి టిక్కెట్లు బుక్ చేసాను. మేము కలిసి ఉండటానికి ఒక వారం మాత్రమే.

పగటిపూట మేము మా టెంట్‌లో గడుపుతున్నాము మరియు ఇతర సమయాల్లో మేము క్లినిక్‌లో ఉంటాము లేదా ఆమె తన ఇంటిలో మరియు నేను నా ఇంట్లో ఉంటాము.

నేను బొంబాయి వెళ్ళే ముందు, ఒక రోజు మొత్తం కలిసి ఉండాలని అనుకున్నాము. మేము ఒక రోజును నిర్ణయించుకున్నాము, కొన్ని స్నాక్స్, నీరు మరియు కొన్ని పుస్తకాలు మా టెంట్‌కి రిటైర్ అయ్యి, కర్టెన్‌ని మూసివేసాము.

మేము పుస్తకాలు చదవడం, పాటలు పాడడం మరియు సాధారణంగా ఒకరితో ఒకరు హాయిగా ఉంటూ ఒక రోజంతా అక్కడ గడిపాము. మేము అద్భుతమైన సమయాన్ని గడిపాము, అందుబాటులో ఉన్న సమయాన్ని మా హృదయపూర్వకంగా గడిపాము.

శ్రీను, అతని సోదరులు, ప్రదీప్, స్నేహ దగ్గర సెలవు తీసుకున్నాను. నేను రైలు పట్టుకుని బొంబాయికి వెళ్లిపోయాను, అది స్నేహను చూసే నా చివరి చూపు అవుతుందని తెలియదు.

స్నేహ

పరీక్షలు పూర్తయ్యాయి తను వెళ్ళే ముందు మేము ఒక రోజు కలిసి గడిపాము. ఆ రోజు వచ్చింది మరియు అతను మా నుండి సెలవు తీసుకొని రైలు ఎక్కాడు. నేను పంపడానికి స్టేషన్‌కి వెళ్లాను.

నా కళ్ళు నిండిపోయాయి, నేను అతనిని ఎప్పుడు చూస్తాను? రెండు నెలల్లో తిరిగి వస్తాడా లేక తండ్రి సూచించినట్లు బొంబాయిలోనే ఉంటాడా? కాలమే చెప్తుంది.

శ్రీను, ప్రదీప్

అందరం సెండ్ ఆఫ్ ఇవ్వడానికి స్టేషన్ కి వెళ్ళాము.

రెండేళ్లు కలిసి గడిపాం. కలిసి చాలా పనులు చేశారు.

ఇంటర్ పూర్తి చేసి ఇప్పుడు బొంబాయికి వెళ్ళిపోతున్నాడు, తిరిగి వస్తాడా లేక బొంబాయిలో డిగ్రీలో చేరాలా?

స్నేహ ఏమవుతుంది?

కనుచూపు మేరలో సమాధానాలు లేని ప్రశ్నలు మరియు ప్రశ్నలు.

పార్ట్ 2

కుమార్ తన జీవితాన్ని బొంబాయిలో ప్రారంభిస్తాడు

1 వ అధ్యాయము

1981 మే నెల

కుమార్

ఒక సంవత్సరం తర్వాత నేను బొంబాయికి తిరిగి వచ్చాను. ఏమీ మారలేదు. ఇప్పుడు గ్రౌండ్ ఫ్లోర్‌లో ఉంటున్న అబ్బాయి 10కు వచ్చాడు. వాళ్ల క్రికెట్ టీమ్‌తో ఆడేందుకు నన్ను పిలిచాడు. వారు బహిరంగ ప్రదేశంలో చిన్న పిచ్‌ను తయారు చేశారు. వాళ్ల కోసం టెన్నిస్ బాల్ తీసుకొచ్చాను. మేము సాయంత్రం 5 గంటల నుండి బంతిని చూడలేని వరకు ఆడాము. అప్పుడు ఒక అబ్బాయి మమ్మల్ని వాడా పావ్ స్టాల్‌కి తీసుకెళ్లాడు. మా అందరికి అక్కడ వాడా పావ్ తినిపించాడు. నేను వాడా పావ్ తినడం ఇదే మొదటిసారి. పావ్‌ని సగానికి చేసి గ్రీన్ చట్నీ వేసి మధ్యలో వడ పెడతారు. వారు బజ్జీ పావ్‌ను కూడా అందిస్తారు. వడకు బదులు నాలుగు భజ్జీలను పావ్ మధ్యలో పెట్టారు. వడ పావ్ కంటే బజ్జీ పావ్ రుచిగా ఉంటుంది. వడా పావులు చెల్లించాడు. అతను టెలికాం డిపార్ట్‌మెంట్‌లో లైన్‌మెన్‌గా పనిచేస్తున్నాడని నాకు చెప్పారు. మరియు అతను సంపాదించిన అదనపు డబ్బు, అతను ఇలా ఖర్చు చేస్తాడు.

వారం తర్వాత నాన్న తాతతో మాట్లాడి, స్నేహ కుమార్‌ని అడిగిందని చెప్పాడు. మా నాన్న అడిగాడు, “స్నేహ ఎవరు”?

నేను అన్నాను, “ఆమె నా క్లాస్‌మేట్ మరియు ఆమె కూడా క్లినిక్‌లో సహాయం చేస్తుంది. మా తాతగారికి సహాయం చేయడానికి ఆమెను వదిలే, నేను ఇక్కడకు రాగలిగాను. తాతయ్యతో మాట్లాడటానికి రెండు రోజుల తర్వాత వస్తాను.”

రెండు రోజుల తర్వాత ప్రభాదేవి వెళ్లి స్నేహతో మాట్లాడాను. ఓకే వున్నానని చెప్పింది. క్లినిక్‌లో అంతా బాగానే ఉంది. రెండు రోజుల తర్వాత తాత ఫోన్ చేసి, వేసవి సెలవుల కోసం స్నేహ తన తాతయ్యల ఇంటికి వెళ్లిందని, ఇప్పుడు తనకు సహాయం లేదని చెప్పారు.

నేను "శ్రీనుని కొంచెం సహాయం చేయమని అడుగుతాను. ముఖ్యంగా సాయంత్రం వేళల్లో రద్దీ ఎక్కువగా ఉంటుంది."

శ్రీను వెళ్లి సహాయం చేయడానికి అంగీకరించాడు. ఆమె తాతయ్యల దగ్గరకు వెళ్లే ముందు ఎందుకు ఆమెకు తెలియజేయలేదు?

సెలవులు పూర్తయినా ఆమె క్లినిక్‌కి తిరిగి రాలేదు. ఇప్పుడు తాతయ్య మరో మనవడిని క్లినిక్‌లో సహాయం చేయమని కోరగా, శ్రీను పని చూపించి వెళ్లిపోయాడు.

స్నేహ తల్లిదండ్రుల చెక్ చేయమని శ్రీనుని అడిగాను. శ్రీను స్నేహ గురించి ఆరా తీసేందుకు ఆమె ఇంటికి వెళ్లాడు. ఆమె తల్లి స్నేహ తిరిగి రావడం లేదని అతని ముఖం మీద తలుపు వేసింది. ఇప్పుడు నేను రెండు మనసుల్లో ఉన్నాను, ఆమె తిరిగి రాకపోతే విజయవాడకు తిరిగి వెళ్లినా ప్రయోజనం లేదు. తిరిగి బొంబాయిలో ఉండి ఇక్కడే డిగ్రీలో చేరడమే ఉత్తమమని నా అభిప్రాయం.

నాకు విలే పార్లేలోని కాలేజీలో అడ్మిషన్ వచ్చింది. మితిబాయి కాలేజ్ కామర్స్ స్ట్రీమ్‌లో ఉంది. అలాగే సెలవుల్లో సీఏ ఎంట్రన్స్ కోచింగ్ కు వెళ్లాను. సీఏ ప్రవేశ పరీక్షలు రాసి ఫలితాల కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. మా క్రికెట్ టీమ్‌లో ఒక అబ్బాయి కూడా సీఏ పరీక్షలు రాశాడు.

ఇప్పుడు మరో 2 నెలలు గడిచినా స్నేహ గురించి ఎలాంటి వార్త లేదు. ఆమె తిరిగి వచ్చిందో లేదో చెక్ చేయమని శ్రీనుని అడిగాను.

శ్రీను క్లినిక్‌కి వెళ్లి తన సోదరి రోడ్డుపైకి వచ్చే వరకు వేచి ఉండి, స్నేహ ఏమైంది అని అడిగాడు. ఇంట్లో స్నేహ విషయంలో గొడవ జరిగిందని, తనని వాళ్ల తాతగారి ఇంటికి తీసుకెళ్లి వదిలేశానని చెప్పింది. ఆమె అక్కడ మాత్రమే చదువుకుంటుంది. ఆమె డిగ్రీ పొందే వరకు తిరిగి రాదు.

ఇప్పుడు మా వ్యవహారం ఆమె కుటుంబ సభ్యులకు తెలిసిందని నిర్ధారణ అయింది.

స్నేహ

కుమార్ బొంబాయి వెళ్ళాడు. ఇప్పుడు నా టైమ్ పాస్ కోసం క్లినిక్ మాత్రమే ఉంది. అలాగే, కాల్ చేయడానికి నేను వేచి ఉన్నాను, నేను వేచి ఉంటాను. ఒకరోజు పొరపాటున నాన్ వెజ్ తిన్నానని మాట్లాడాను. మా అమ్మ నా మాట పట్టుకుని నాన్ వెజ్ తినే విషయం నాన్నతో చెప్పింది. నాకు నాన్ వెజ్ తిందా, ఇంకా ఏమి చేసిందో అని తండ్రి తల్లిని అడిగాడు. అమ్మ అడిగింది, "నీవునాతో చెప్పావు వారు బ్రాహ్మణులని, వారు నాన్ వెజ్ ఎలా తింటారు?"

వాళ్లు దీన్ని పెద్ద ఇష్యూ చేసి, నన్ను మా తాతయ్యల ఇంటికి తీసుకెళ్లారు. డిగ్రీ కాలేజీలు ప్రారంభమైనప్పుడు అక్కడ నాకు అడ్మిషన్ దొరికింది, నేను డిగ్రీ పూర్తయ్యే వరకు విజయవాడకు రావద్దని చెప్పారు. కుమార్‌కి తెలియజేసే మార్గం నాకు లేదు. అతను నా గురించి ఏమనుకుంటాడు? అతను తన నంబర్ లేదా చిరునామా నాకు ఇవ్వలేదు. ఈ రోజు వస్తుందని మేం అనుకోలేదు. ఈ విషయాన్ని వదిలేయడం కంటే నాకు వేరే మార్గం లేదు.

శ్రీను

కుమార్ నాకు ఫోన్ చేసి స్నేహ గురించి చెక్ చేయమని అడిగాడు. ఆమె తమ గ్రామం నుంచి తిరిగి రాలేదని తెలుస్తోంది. నేను క్లినిక్‌కి వెళ్లి స్నేహ సోదరి బయటకు వచ్చే వరకు బయట వేచి ఉన్నాను, కాబట్టి నేను ఆమె వివరాలను ధృవీకరించగలను. అక్కడ కాలేజీలో అడ్మిషన్ వచ్చిందని, డిగ్రీ పూర్తయ్యే వరకు ఇంటికి రాదని చెప్పింది. నేను కుమార్‌కి తెలియజేసి, అక్కడే ఉండడం మంచిది అని చెప్పాను.

అధ్యాయం 2

కుమార్

డిగ్రీ కాలేజీలో చేరి రెండు నెలలైంది. క్యాంటీన్‌లో కూర్చుని CA క్లాసుల షెడ్యూల్‌ని చూసుకుటున్నాను.

ఇద్దరు అబ్బాయిలు నా దగ్గరికి వచ్చారు మరియు ఒకరు, "హాయ్, నేను రాజ్ మరియు అతను కృష్ణ" అన్నాడు.

నేను "హాయ్" అన్నాను.

రాజ్, “మీరు బి.కామ్ 1వ సంవత్సరం చదువుతున్నారా?” అని అడిగాడు.

నేను అవును అన్నాను."

"మీ క్లాసులో నీతూ ఖన్నా ఉందా" అని రాజ్ అడిగాడు.

నేను, "అవును, నాకు ఆమె తెలుసు, నీతు ఇప్పుడే ఇక్కడికి వస్తోంది" అన్నాను.

నీతు మా వైపు నడుస్తూ నా దగ్గరకు వచ్చి, “నువ్వు CA లో జాయిన్ అయ్యావా?” అని అడిగింది.

నేను అవును అన్నాను."

నీతూ, “మా అన్నయ్య CAలో చేరాలనుకున్నాడు, నాకు కొన్ని వివరాలు చెప్పగలవా?” అని అడిగింది.

నేను, "ఒక సెకను, ఈ అబ్బాయిలు ఏదో అడుగుతున్నారు."

రాజ్ కృష్ణని కూర్చోమని చెప్పాడు. మరియు మేము ఆతురుతలో లేము మీరు కొనసాగించండి అని నాకు చెప్పారు.

నేను నీతూతో “రెండు మార్గాలున్నాయి, మీ అన్నయ్య డిగ్రీ పూర్తి చేసాడా?” అని చెప్పాను.

ఆమె "అవును" అని చెప్పింది.

"అతనికి 50% మార్కులు ఎక్కువ వచ్చాయా" అని అడిగాను.

నీతూ "అవును" అంది.

నేను, "అప్పుడు అతను నేరుగా CAలో చేరవచ్చు. అతను చర్చి గేట్‌లోని CA ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లి ఫారమ్‌లు నింపి ఫీజు చెల్లించాలి, అతను CA చదువుతాడు.

నీతు చెప్పింది, "ధన్యవాదాలు నేను వివరాలు తెలుసుకోవడానికి నా సోదరుడిని మిమ్మల్ని కలవమని అడుగుతాను."

నేను సరే అన్నాను.

నీతు మెయిన్ డోర్ దాటి క్యాంటీన్ నుండి బయటికి వెళ్ళింది. ఆమె బయటకి వెళ్లే వరకు నేను ఆమె వైపు చూశాను. ఇప్పుడు నేను ఇద్దరు అబ్బాయిల వైపు తిరిగి, "మీ కోసం నేను ఏమి చేయగలను?

రాజ్, "నాకు ఆమె పరిచయం కావాలి" అన్నాడు.

నేను, "ఆమె ఇక్కడ ఉన్నప్పుడు మీరు అలా అనాలి. రేపు ఆమె తన సోదరుడిని తీసుకువస్తుంది, అప్పుడు నేను మీకు పరిచయం ఇస్తాను.

రాజ్, "నువ్వు వకోలాలో ఉంటున్నావా?" అని అడిగాడు.

"అవును, P & T క్వార్టర్స్‌లో" అన్నాను.

"మీరు కాజీ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ చేస్తున్నారా?"

నేను అవును అన్నాను."

"నేను అదే బిల్డింగ్లో ఉంటాను మరియు అతను మార్కెట్ వెనుక ఉన్న చాల్‌లో ఉంటాడు."

నేను ఓకే అన్నాను.

రాజ్ అడిగాడు, "మనం ఒక ఫాగ్ తీసుకుని వెళ్దామా."

నేను, "సరే, వెళ్దాం" అన్నాను.

మేము బయటికి వెళ్లి, పొగ తాగి తిరిగి వచ్చాము.

"నీకు టీ కావాలా" అని అడిగాను.

రాజ్, “అవును” అని చెప్పి, మాకు టీ తీసుకురావాలని కృష్ణని అడిగాడు.

కృష్ణ వెళ్ళి 3 కప్పుల టీ కొనుక్కు వచ్చాడు. ఇంతలో కొంతమంది అమ్మాయిలు వచ్చి మా బెంచీ మీద కూర్చున్నారు. వారు రాజ్‌తో మాట్లాడుతున్నారు. కొంతమంది కుర్రాళ్ళు వచ్చి రాజ్ కి హాయ్ చెప్పి వెళ్ళిపోయి మరో బెంచీలో కూర్చున్నారు.

నేను “రాజ్, నువ్వు ఏ క్లాస్ లో ఉన్నావు?” అని అడిగాను.

అతను "నేను 1st-ఇయర్ B.Com లో ఉన్నాను."

నేను, “నేను నిన్ను క్లాసులో చూడలేదు.”

అతను చెప్పాడు, "నేను తరగతులకు హాజరుకాను."

నేను లేచి, "ఇంటికి వెళ్ళడానికి సమయం" అన్నాను.

రాజ్, "మేము కూడా మీతో వస్తున్నాము."

మేము స్టేషన్‌కి నడిచి శాంతాక్రూజ్‌కి రైలు పట్టుకుని బస్సులో వకోలాలో దిగాము.

కృష్ణ అన్నాడు, “మేము బస్టాప్ వెనుక ఉంటాము.

రాజ్, “మేము ఆ సొసైటీలో లోపలే ఉంటాము. రండి నిన్ను నా స్నేహితులకు పరిచయం చేస్తాను”

నేను, "మాకు క్రికెట్ ప్రాక్టీస్ ఉంది, నేను 6:30 తర్వాత వస్తాను."

"టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి రండి నేను అక్కడ ఉంటాను."

ఇంటికి వెళ్లి మార్చుకుని క్రికెట్ ప్రాక్టీస్ కు వెళ్లాను.

రాజ్

నేను మిథిబాయిలో తెల్లటి చురీదార్‌లో ఒక అమ్మాయిని చూశానని కృష్ణతో చెప్పాను, నేను ఆమెకు చాందిని అని పేరు పెట్టాను, ఆమె చాందిని సినిమాలోని

శ్రీదేవిలా ఉంది. నేను ఆమెను కలవాలనుకుంటున్నాను మరియు ఆమెతో స్నేహం చేయాలనుకుంటున్నాను. మనం మిథిబాయికి వెళదాము.

"సరే వెళ్దాం" అన్నాడు కృష్ణ.

ఇద్దరం మిథిబాయి చేరుకుని క్యాంటీన్‌లోకి వెళ్ళాము. నాకు తెలిసిన ఒక వ్యక్తి బెంచ్‌పై కూర్చుని కొన్ని పుస్తకాలు చదువుతు చూశాను. నేను అతని దగ్గరకు వెళ్లి పరిచయం చేసుకొని, “నీతూ ఖన్నా నీకు తెలుసా”, అని అడిగాను, అది ఆమె అసలు పేరు.

కుమార్, "అవును, ఆమె ఇక్కడికి వస్తోంది."

ఆమె ముందు మాట్లాడకుండా కృష్ణని కూర్చోమని చెప్పి నేను కూడా కూర్చున్నాను.

నీతు వచ్చి తన సోదరుడు ఏదో కోర్సు చేస్తున్నాడని అడిగాడు, అతను ఏమి చేయాలో ఆమెకు వివరించాడు.

ఆమె తన సోదరుడిని వచ్చి అతనితో మాట్లాడమని అడుగుతాను అని చెప్పింది.

నాకు అర్థం కాని విషయం ఏమిటంటే, ఆమె తన కుటుంబంలో ఒంటరి అమ్మాయి, ఆమెకు సోదరుడు లేడు. ఎవరైనా కజిన్ బ్రదర్ అనుకున్నాను.

నేను పరిచయం గురించి అడిగాను, మరియు అతను రేపు రమ్మని చెప్పాడు, ఆమె తన సోదరుడిని తీసుకువస్తుంది.

నేను సరే అన్నాను మరియు మరొక రోజు అనుకున్నాను. మరియు ఫాగ్ కోసం రమ్మని అడిగాడు. మేమిద్దరం వెళ్లి స్మోక్ చేశాం. టీ తాగి ఇంటికి వెళ్ళడానికి లేచాడు, మేము కూడా మీతో వస్తాం అన్నాను. మరియు దిగిన తర్వాత వకోలాకు వెళ్ళాను, వచ్చి మా స్నేహితులను కలవమని అడిగాను.

తర్వాత వస్తానని చెప్పాడు.

మేము ఇన్‌స్టిట్యూట్ బయట నిలబడి స్మోక్ చేస్తున్నాము మరియు నేను ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లోకి వెళ్తున్న అమ్మాయిల గురించి చెప్పాను.

మా భవనం నుండి ఒక అమ్మాయి ఇన్స్టిట్యూట్‌లోకి వెళ్ళింది, నేను ఇలా అన్నాను, “ఆమె పేరు మారియా, మరియు ఆమెకు ఒక ప్రియుడు ఉన్నాడు. ఇంకో అమ్మాయి లోపలికి వెళ్ళింది, "ఆమె పేరు పద్మిని, ఆమె చేస్తున్న చికెన్ షాప్ వ్యక్తి డేటింగ్ చేస్తే, అతని తల్లిదండ్రులు ఆమెను అంగీకరించలేదు మరియు వారు విడిపోయారు." స్కర్టు, కోటు వేసుకున్న మరో అమ్మాయి పైకి వచ్చింది. నేను, “ఆమె సంధ్య, ఆమె పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గరే ఉంటుంది.”

అప్పుడు నా ఇద్దరు స్నేహితులు వచ్చారు నేను వారిని శేఖర్ మరియు హరి అని పరిచయం చేసాను. వారికి హాయ్ అంటూ షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చాడు. నేను కుమార్‌ని వారికి పరిచయం చేసాను మరియు "అతను చాందిని తరగతిలోనే ఉన్నాడు మరియు అతను ఇక్కడ కాలనీలో ఉంటాడు" అని చెప్పాను.

కుమార్

క్రికెట్ ప్రాక్టీస్ అయ్యాక ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లాను. అతను పాన్ షాప్ వద్ద ఫ్యాగ్ తో నిలబడి ఉన్నాడు.

నేను ఆగి అతనికి హాయ్ చెప్పాను.

రాజ్ అడిగాడు, "ఒకటి కావల?" తన చేతిలోని సిగరేట్ చూపిస్తూ, నేను "ఇక్కడ కాదు" అన్నాను.

ఈ సమయంలో ఒక మీడియం మరియు అందమైన అమ్మాయి ఇన్స్టిట్యూట్ లోపలికి వెళ్ళింది, రాజ్, "ఆమె మారియా మరియు ఆమెకు ఒక బాయ్‌ఫ్రెండ్ ఉన్నాడు", మీరు ఆమెను ప్రయత్నించవద్దు అన్నటుగా..

ఆమె వెనకాలే చిన్నగా నోరున్న మరో అమ్మాయి లోపలికి వెళ్లింది. ఇంత చిన్న నోరు ఉన్న అమ్మాయిని నేను చూడలేదు. ఇది నాకు మౌస్‌ని గుర్తు చేసింది.

చికెన్ షాప్ వైపు చూపిస్తూ, "ఆమె పేరు పద్మిని, చికెన్ షాప్ కుర్రాడి స్నేహితురాలు" అన్నాడు రాజ్. ఒక ముస్లిం వ్యక్తి కోడిని కోస్తున్నాడు.

రాజ్, "వారి కుటుంబం ఆమెను ఆమోదించలేదు మరియు వారు విడిపోయారు."

అప్పుడు ఇంకో అమ్మాయి లోపలికి వెళ్ళింది, ఆమె స్కర్ట్, షర్ట్ మరియు కోటు వేసుకుంది. ఆమె నాగరికంగా కనిపించింది, రాజ్, "ఆమె పేరు సంధ్య అందరూ ఆమెను శాండీ అని పిలుస్తారు మరియు ఆమె ఇల్లు పోలీస్ స్టేషన్ సమీపంలో ఉంది" అని ఆమె తండ్రి పోలీసులలో ఉన్నట్లుగా చెప్పాడు.

మరో ఇద్దరు అబ్బాయిలు మా వైపు వచ్చారు, అతను ఒక పొడవాటి వ్యక్తిని శేఖర్ అని మరియు మరొక వ్యక్తిని హ్యారీ అని పరిచయం చేశాడు. రాజ్, "శేకర్‌కి పైప్‌లైన్ రోడ్‌లో బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ ఉంది మరియు హ్యారీ బాంద్రాలో పనిచేస్తున్నాడు."

తర్వాత ప్రాక్టీస్ కోసం ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లాం. నేను ఇన్‌స్టిట్యూట్ మూసే వరకు వేచి ఉండేవాడిని. ఇన్‌స్ట్రక్టర్ భారతి, మరో అమ్మాయి సాహితి, నేను కలిసి ఇంటికి వెళ్లేవాళ్లం. నేను ఇద్దరినీ డ్రాప్ చేసి ఇంటికి వెళ్లేవాడిని. మొదట భారతి ఇల్లు వస్తుంది. తర్వాత సాహితి ఇల్లు. నేను ఒక చిన్న పక్కదారి పట్టవలసి వచ్చింది, కానీ నేను పట్టించుకోలేదు. సాహితీ, నేనూ మాట్లాడుకుంటూ నడిచేవాళ్ళం కాబట్టి పక్కదారి ప్రాబ్లెమ్ కాదు. సాహితితో స్వేచ్ఛగా మాట్లాడగలిగాను. కొన్నిసార్లు, మేము ఆమె ఇంటి బయట ఆగి మాట్లాడటం కొనసాగించాము. మేము విషయాలను చర్చించడంలో చాటింగ్ చేయడం మాకు సహజం. స్నేహ తర్వాత మరెవరితోనూ ఇలా మాట్లాడలేదు.

కృష్ణ

నాకు త్రిజా అంటే ఇష్టం. అది నేను ఆమెకు చెప్పలేను. కాబట్టి, నేను రాజ్‌ని సహాయం అడిగాను.

"ఆమె టైమింగ్స్ ఏమిటి" అని అడిగాడు రాజ్.

"సాయంత్రం 6 గంటలకు ఆమె డైరీ ఫామ్ నుండి పాలు సేకరించడానికి వెళుతుంది" అని నేను చెప్పాను.

రాజ్, “మనం వెళ్లి చూద్దాం” అన్నాడు.

మేము ముగ్గురం డెయిరీకి వెళ్ళాము మరియు అతను సమీపంలోని దుకాణం నుండి ఫాగ్ తీసుకున్నాము మరియు మేము అక్కడ నిలబడ్డాము. ఆమె పాలు సేకరించినప్పుడు, మేము ఆమెతో పాటు ఆమె ఇంటి వరకు వెళ్లి, మేము తిరిగి వెళ్ళాము.

ఇప్పుడు చాందినిని చూసేందుకు మితిబాయి క్యాంటీన్‌కి రమ్మని అడుగుతున్నాడు. అతను కేవలం అమ్మాయిల చుట్టూ తిరుగుతాడు మరియు ఏమీ సాధించడు. అతనికి ఇది ఒక టైం పాస్.

మేము క్యాంటీన్‌కి వెళ్ళాము, ఆమె తరగతి నుండి ఒక వ్యక్తి అక్కడ కూర్చున్నాడు. టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి రావడం చూశాను. మేము అతనితో మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఆమె అతని వద్దకు వచ్చి CA గురించి ఏదో అడగడం ప్రారంభించింది.

ఆమె వెళ్ళిన తరువాత రాజ్ ఆమెను పరిచయం చేయమని అడిగాడు. రేపు రమ్మని చెప్పాడు. తరువాత మేము అతనితో వకోలాకు వెళ్ళాము. తరువాత, మేము ఇన్స్టిట్యూట్ వెలుపల కలుసుకున్నాము. రాజ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లోకి వెళ్తున్న అమ్మాయిల గురించి చెబుతున్నాడు. కొంత సేపటికి త్రిజా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వచ్చింది, ఆమె లోపలికి వెళ్ళగానే, రాజ్ కుమార్‌తో అన్నాడు, కృష్ణ ఆ అమ్మాయి వెనుక పడుతున్నాడు, నేను ఆమెకు ఆమె ఇష్టం అని చెప్పలేకపోయాడు.

టైపింగ్ ప్రాక్టీస్ కోసం ఇన్‌స్టిట్యూట్ లోపలికి వెళ్లాం. నాకు త్రిజా పక్కన సీటు ఇవ్వమని ఇన్‌స్టిట్యూట్‌ను చూసుకునే అమ్మాయి భారతిని అడిగాను. నేను వెళ్లి ఆమె పక్కన సీటులో కూర్చున్నాను. ఆమె వైపు చూసి నవ్వాను, ఆమె తిరిగి నవ్వింది.

టైప్ చేస్తున్నప్పుడు మేము తక్కువ స్వరాలతో మాట్లాడుతున్నాము. కాజీ అక్కడ లేడు, అతను నమాజ్ కోసం వెళ్ళాడు. పద్మినికి టైప్‌రైటర్‌లో సమస్య వచ్చినప్పుడు, కుమార్ పద్మిని టైప్‌రైటర్‌ని చూడమని భారతిని పిలవడం చూశాను. రాజ్ హెచ్చరిక పనిచేసింది.

నీతూ

కాలేజీ ప్రారంభించి రెండు నెలలైంది. నేను కుమార్ వైపు చూసాను. అతను 5 అడుగుల 5 అంగుళాలు, కొద్దిగా చమన చాయగా ఉన్నాడు, కానీ అతని ముఖంలో ఆకర్షణ ఉంది. తన కళ్లద్దాలతో, అతను తెలివైన, దయగల మనిషిగా కనిపిస్తాడు. అతనిలో అయస్కాంతత్వం మరియు అన్ని తెలిసిన ముఖం ఉంది. అందరితో మర్యాదగా మాట్లాడతాడు.

సీఏలో అడ్మిషన్ వచ్చిందని విన్నాను. రాజేష్ CA లో చేరాలనుకుంటున్నాను, నేను అతనిని వివరాలు అడగాలి. క్లాస్ అయ్యాక నేను క్యాంటీన్ కి వెళ్ళాను, అతను అక్కడ కూర్చున్నాడు మరియు ఇద్దరు అబ్బాయిలు అతనితో మాట్లాడుతున్నారు.

నేను వెళ్లి, “నాకు CAలో చేరడం గురించి వివరాలు చెప్పగలరా?” అని అడిగాను.

కుమార్ వివరించాడు, కానీ నాకు ఏమి అర్థం కాలేదు, నేను, “నేను రేపు మా అన్నయ్యని పిలుస్తాను, దయచేసి అతనికి వివరించండి.”

ఆ ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు నా వైపు చూడకుండా చూస్తున్నారు, నేను వారికి సగం చిరునవ్వు ఇచ్చి వెళ్లిపోయాను. ఇంటికి చేరిన తర్వాత రాజేష్ కి ఫోన్ చేసి రేపు కాలేజ్ కి రమ్మని చెప్పాను, తను CA జాయిన్ అవ్వడం గురించి వివరాలు తెలుస్తాయి.

అతను సాయంత్రం 4 గంటలకు అక్కడ ఉంటాడని చెప్పాడు.

మరుసటి రోజు నేను రాజేష్‌ని క్యాంటీన్‌కి తీసుకెళ్ళాను, కుమార్ అతని ముందు ఇద్దరు అబ్బాయిలతో కూర్చున్నాడు. నేను వెళ్లి కుమార్ పక్కన కూర్చొని రాజేష్‌ని ముందు కూర్చోమని చెప్పాను. కుమార్ నా వైపు చూసి, “హలో. వీళ్ళిద్దరూ రాజ్, కృష్ణ” అని ఎదురుగా కూర్చున్న వాళ్ళని సూచిస్తూ.

ఈమె నీతూ ఖన్నా అని వారికి చెప్పాడు.

“హాయ్, నీతూ నువ్వు పంజాబీవా? నేనూ పంజాబీనే” అన్నట్టు రాజ్.

నేను నవ్వి, “హాయ్” అని, “కుమార్, CAలో చేరడం గురించి మా అన్నయ్యకి వివరించండి, అతని మార్కుల జాబితా వచ్చాయి.”

కుమార్ మార్కుల జాబితాలు తీసుకుని, , లెక్కించి, “మీకు నచ్చితే CA లేదా ICWAలో డైరెక్ట్ అడ్మిషన్ పొందవచ్చు. ఆయకార్ భవన్ దగ్గర ఉన్న చర్చిగేట్ ఆఫీసుకి వెళ్లండి. మీరు దరఖాస్తు ఫారమ్‌ను సేకరించి, దాన్ని ఫీజుతో అక్కడ సమర్పించండి. అడ్మిషన్ పొందిన తర్వాత మీరు అడ్మిషన్ ఫీజు మరియు గ్రూప్ ఫీజులను చెల్లించవచ్చు. సాయంత్రం తరగతులకు హాజరు కావడానికి మీరు కళాశాలను కూడా ఎంచుకోవచ్చు.

"అతను వెళ్లి ప్రయత్నిస్తా, ఇంకా ఏమైనా విచారణలు ఉంటే వచ్చి నన్ను కలుస్తాను" అన్నాడు రాజేష్.

"ఇంగ్లీషులో ఎందుకు మాట్లాడుతున్నావు, నీకు హిందీ తెలియదా" అని అడిగాను.

అతను ఇలా అన్నాడు, “నాకు హిందీ తెలుసు, అనర్గళంగా మాట్లాడటానికి సరిపోదు. నేను దక్షిణాది నుండి వచ్చాను.

నేను ఓహ్, అది అతని యాస, ఇది దక్షిణ యాస, అతను మాట్లాడుతుంది.

నేను అడిగాను, "మీరు ఎక్కడ నుండి వచ్చారు?"

ఆయన ''నేను విజయవాడ నుంచి వచ్చాను, 12వ తరగతి వరకు అక్కడే చదివాను. మా నాన్న టెలికామ్‌లో పనిచేస్తున్నారు, కాబట్టి మా నాన్న బదిలీ తర్వాత మేము ఇక్కడకు వచ్చాము, మేము పాత విమానాశ్రయం సమీపంలోని డిపార్ట్‌మెంటల్ క్వార్టర్స్‌లో ఉంటున్నాము. ఈ ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు కూడా సమీపంలోనే ఉంటారు”, అతను రాజ్ మరియు కృష్ణ అని పరిచయం చేసిన ఇద్దరు కుర్రాళ్లను సూచిస్తూ. “అతను కూడా 1వ సంవత్సరం B. కామ్ రాజ్‌ని సూచిస్తూ మరియు కృష్ణను సూచిస్తూ “అతను A/C రిపేరింగ్‌పై కోర్సు చేస్తున్నాడు. అతను గోవా నుండి వచ్చాడు.

రాజ్‌ను సూచిస్తూ, "అతని తండ్రి సెంచరీ మిల్స్‌లో పనిచేస్తున్నారు, వారు విభజన సమయంలో పాకిస్తాన్ నుండి వచ్చారు.

నేను, "మా నాన్న వ్యాపారవేత్త, మా అమ్మ గృహిణి మరియు నేను ఒంటరి బిడ్డను. మేము మలాడ్ ఓషివారా కాలనీలో ఉంటాము. దయచేసి మా భవనంలో నవరాత్రి గర్బా కోసం రండి. ఇది ఈ వారంలో ప్రారంభమవుతుంది. "

కుమార్ రాజ్ సమాధానం చెప్పేలోపు, "మేము తప్పకుండా వస్తాము. అతనికి ఆ ప్రాంతం తెలియకపోవచ్చు", కుమార్‌ని సూచిస్తూ, "నేను అతనిని నాతో తీసుకువస్తాను."

కుమార్

నీతు తన సోదరుడితో వచ్చింది మరియు నేను అతనికి సూచనలు ఇచ్చాను మరియు అతను వెళ్ళిపోయాడు.

నీతు నా పక్కనే కూర్చుని నా కుటుంబం గురించి వివరాలు అడుగుతోంది. నేను ఆమెకు వివరాలు చెప్పాను. ఆమె తన కాలనీలోని నవరాత్రి గర్బాకు మమ్మల్ని ఆహ్వానించింది. నేను సమాధానం చెప్పేలోపు, "మేము వస్తాము, అతన్ని తీసుకువస్తా" అన్నాడు రాజ్.

****

శనివారం మేము కొంచెం తొందరగా నీతూ ఇంటికి వెళ్ళాము. రాజ్ నీతూ కుటుంబాన్ని కలవాలనుకుంటున్నాడు. మేము ఆమె ఇంటికి వెళ్లి బెల్ కొట్టాము, నీతు తలుపు తెరిచింది మరియు ఆమె వెనుక ఆమె తల్లి ఉంది. ఆమె మా అందరినీ పరిచయం చేసింది.

నీతూ, "ఇతను కుమార్, అతను నా క్లాస్ మరియు అతను CA లో చేరాడు అతను అడ్మిషన్‌లో రాజేష్‌కి సహాయం చేస్తున్నాడు." తర్వాత, ఇతను రాజ్, ఇదిగో కృష్ణ, ఇదిగో శేఖర్ అని ఇతరులను పరిచయం చేసింది, వీరు కుమార్ స్నేహితులు.

రాజ్ ఆమె తల్లిని చూడగానే, ఆమెను ఇంప్రెస్ చేయడానికి పంజాబీలో మాట్లాడటం మొదలుపెట్టాడు. ఆమె మాకు స్నాక్స్ మరియు కొన్ని శీతల పానీయాలు ఇచ్చింది.

నేను చుట్టూ చూసాను, నీతు, “నేను మీకు ఇల్లు చూపిస్తాను” అని చెప్పి, తన ఇల్లు చూపించడానికి నన్ను తీసుకువెళ్ళాను, వారికి మూడు పడక గదుల ఇల్లు ఉంది. ఆమె తండ్రి లోడెడ్ అని తెలుస్తోంది. రాజ్ ఇంకా ఆమె తల్లితో పంజాబీలో కొనసాగుతూనే ఉన్నాడు.

అరగంట తర్వాత అందరం గార్బా ఏరియాలోకి వెళ్ళాం. సంగీతం ప్రారంభం కానుంది. చుట్టూ తిరుగుతూ చప్పట్లు కొడుతూ గర్బాతో మొదలైంది.

తదుపరి కర్రలతో నృత్యం దాండియా.

దాండియా అంతా నీతూ నా పక్కనే డ్యాన్స్ చేస్తోంది. ఇది ఒక గంట పాటు కొనసాగింది, మరియు మేము సెలవు తీసుకొని ఇంటికి వెళ్ళాము.

నీతు ప్రవర్తన నుండి నేను చూసినదాని ప్రకారం, రాజ్ కంటే ఆమె నాపై ఎక్కువ ఆసక్తి చూపుతున్నట్లు అనిపిస్తుంది. అతనికి అవకాశం వస్తుందని అనుకోలేదు. అతని గురించి నేను అర్థం చేసుకున్నది ఏమిటంటే, ఇది అతనికి టైంపాస్, మరియు అతను ఆమె గురించి సీరియస్ కాదు. ఏ అమ్మాయి ఆకర్షణీయంగా కనిపించినా వెనకే వెళ్లేవాడు. అతను అలాంటి వ్యక్తి.

మొత్తంగా చూసుకుంటే నీతుకి నా మీద ఇంట్రెస్ట్ ఉన్నట్లుంది, నాకు ఉన్న మంచి టైంని తలచుకుని నిద్ర పోయాను.

నీతూ

కుమార్ తన స్నేహితులతో కలిసి ఇంటికి వచ్చాడు. వాళ్ళని మా అమ్మకి ముఖ్యంగా కుమార్ని పరిచయం చేసాను. మరికొందరిని నేను పేర్లతో పరిచయం చేసాను. కానీ కుమార్ నా క్లాస్‌మేట్, అతను కూడా రాజేష్‌కి CA అడ్మిషన్ పొందడానికి సహాయం చేస్తున్నాడు. కానీ రాజ్ అమ్మకు ఏమీ చెప్పే అవకాశం ఇవ్వలేదు. అమ్మ వారికి స్నాక్స్ మరియు డ్రింక్స్ ఇచ్చింది. కుమార్‌కి నా ఇల్లు,

ముఖ్యంగా నా గది చూపించాను. అతను మా ఇంటిని ఇష్టపడ్డాడు. నా గదిలో అన్నీ పరిశీలించాడు. నేను చదువుకునే నా మంచం, టేబుల్ మరియు కుర్చీ నుండి మరియు గోడపై పోస్టర్లు. ఆ ఫోటోలను పరిశీలించి అందులోని వ్యక్తుల గురించి ఆరా తీశారు. కొన్ని స్నేహితులతో, మరి కొన్ని బంధువులతో ఉన్నాయి. కొన్ని గ్రామంలోని మా ఇంటి ఫోటోలు. మొత్తంగా ఆయన ఇంప్రెషన్ ఇదంతా చూసి ఆశ్చర్యపోయినట్లుంది. తరువాత, మేము డ్యాన్స్ ఫ్లోర్‌కి వెళ్ళాము మరియు మేము కలిసి డ్యాన్స్ చేసాము, అతను డ్యాన్స్ అంతటా నన్ను తన పక్కన ఉంచాడు. అతను కూడా నన్ను ఇష్టపడుతున్నాడని సానుకూల సూచన. ఏం జరుగుతుందో చూద్దాం.

రాజ్

ఇప్పుడు నేను నా పంజాబీతో నీతూ తల్లితో కనెక్ట్ అయ్యాను. మొదటి అడుగు పూర్తయింది, ఇప్పుడు నేను నా డ్యాన్స్ స్కిల్స్‌తో నీతూని మెప్పిస్తాను. డ్యాన్స్ సమయంలో, నేను నీతు వైపు చూస్తున్నాను, కానీ ఆమె నా పట్ల ఆసక్తి చూపడం లేదు. ఆమె సంగీతానికి అనుగుణంగా నృత్యం చేస్తూ తనదైన ప్రపంచంలో ఉంది. ఆమె ఎప్పుడైనా నా పట్ల ఆసక్తి చూపుతుందా? ఆమెను ఇంప్రెస్ చేయడానికి నేను ఇంకా ఏమి చేయగలను? నేను నా మెదడును ఉపయోగించాలి.

కృష్ణ

నీతు ఇంటికి వెళ్ళాము. రాజ్ ఆమె తల్లికి తెలియకుండా పట్టుకుని పంజాబీతో కొట్టాడు. వారు మాకు స్నాక్స్ మరియు కొన్ని పానీయాలు అందించారు. నీతు కుమార్‌కి ఇల్లు చూపించడానికి తీసుకెళ్లింది. తరువాత మేము డ్యాన్స్ ఫ్లోర్‌కి వెళ్ళాము. నీతూకి రాజ్ పట్ల అస్సలు ఆసక్తి లేదు. ఆమె కుమార్ పట్ల ఎక్కువ ఆసక్తి చూపుతోంది. కుమార్ వ్యక్తిత్వం మరియు మనోజ్ఞతను కలిగి ఉన్నాడు మరియు ప్రకాశవంతమైన మరియు తెలివైనవాడు. అతని ముందు, రాజ్

దయనీయంగా చిన్నగా మరియు చాలా ఆనసక్తిగా కనిపించాడు. అతను మా గుంపులో అత్యంత పొట్టి వ్యక్తి. ఆమె రాజ్‌ని ఎందుకు ఎంచుకుంటుంది? నాకు కనెక్ట్ కావడానికి మరాఠీ అమ్మాయి దొరికింది. విరామ సమయంలో ఆమె మాట్లాడింది. తన పేరు సోనాలి అని చెప్పింది. నేను ఆమె నంబర్ తీసుకుంటాను.

శేఖర్

నేను రాజ్‌ని ఎందుకు అనుసరిస్తున్నానో నాకు తెలియదు. నాకు నచ్చిన అమ్మాయిని ఫిక్స్ చేస్తానని చెప్పిన ఒకే ఒక్క కారణం. అతను కొంతకాలంగా ఆమెను అనుసరిస్తూ, రహస్య ఆరాధకుడిగా నా నుండి ఆమెకు బహుమతులు ఇచ్చాడు. మేము అతని నైతిక మద్దతు కోసం మాత్రమే ఇక్కడ ఉన్నాము. అతనికి మద్దతు ఎందుకు అవసరమో నాకు తెలియదు. ఒక్కసారి మొదలుపెడితే మాట్లాడటం ఆపడు. వాళ్ల కాలనీలో నాకేమైనా అమ్మాయి దొరుకుతుందేమో చూద్దాం.

మేము డ్యాన్స్ ఫ్లోర్‌కి వెళ్ళాము. ప్రజలు ఇప్పుడే వస్తున్నారు. సంగీతం ప్రారంభమైంది మరియు ప్రజలు నృత్యం చేయడం ప్రారంభించారు. నా వైపు చూస్తున్న ఒక అమ్మాయి కనిపించింది. ఆమె సగటు బాలిక. విరామం సమయంలో, ఆమె నా వైపు వచ్చింది. ఆమె నాకు మేఘనను పరిచయం చేసింది మరియు ఆమె 12వ తరగతి చదువుతోంది.

నేను, “నేను 1వ సంవత్సరం B. Com లో ఉన్నాను. మరియు నా పేరు శేఖర్ శెట్టి. శెట్టి పేరు వినగానే మేఘన “మీరు హోటల్ వ్యాపారం చేస్తున్నారా?” అని అడిగింది.

నేను, "మాకు శాంటాక్రూజ్‌లో బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ ఉంది."

అప్పుడు సంగీతం ప్రారంభమైంది మరియు మేము మళ్ళీ నృత్యం ప్రారంభించాము.

అధ్యాయం 3

కుమార్

నీతూ ప్లేస్‌లో శనివారం దాండియా తర్వాత ఆదివారం మా కాలనీలో మరో ఫంక్షన్‌కి వెళ్లాం. మా కాలనీలో విభిన్న సంస్కృతుల ప్రజలున్నారు. మా నాన్న కాలనీ వెల్ఫేర్ అసోసియేషన్ ప్రెసిడెంట్ కావడంతో అక్కడ మాకు పెద్దగా సమస్య ఉండేది కాదు. సాధారణంగా బయటి వ్యక్తులు దాండియాకు హాజరుకావడానికి ప్రోత్సహించరు, నేను వారికి అక్కడ ప్రవేశం పొందగలను.

మా ఫంక్షన్‌కి హాజరుకావాలని నీతుని అడగాలని అనుకున్నాను, కానీ ఆమె ఇల్లు చాలా దూరంలో ఉంది మరియు ఆమెను రాత్రికి పంపడానికి సమస్య ఉంటుంది, ఎవరైనా ఆమెను ఆమె ఇంటి వద్ద డ్రాప్ చేయాలి. అది కూడా సమస్య కాదు. కానీ నేను ఆమెను అడగకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను, నేను రాజ్‌కి చెబితే అతను ఆలోచనలో పడ్డాడు. అతను దాని గురించి ఆలోచించాలి, కానీ అది అతని స్థానం కాదు, అతను పెద్దగా ఆలోచించి ఉండకపోవచ్చు. ఏది ఏమైనా నేను ఆమెను ఆహ్వానించలేదు. బహుశా మరోసారి మేము ఆమె స్థానానికి వెళ్తాము.

ప్రధాన బహిరంగ ప్రదేశంలో కార్యక్రమాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. ఒకవైపు సంగీత్ కోసం వేదిక ఏర్పాటు చేసి గడ్డి కోసి గ్రౌండ్ అంతా టార్పాలిన్ వేశారు. ఇది క్రికెట్‌కు ఉపయోగించబడినందున, మైదానం మధ్యలో కొద్దిగా అసమానంగా ఉంది, అది మట్టితో నింపి, ఆ స్థలాన్ని సరిచేయడానికి టార్పాలిన్‌ను వేశారు. ఈ కార్యక్రమానికి కనీసం 150 మంది సభ్యులు హాజరై ఉండాలి. ఓ వైపు స్నాక్స్, కూల్ డ్రింక్స్, వాటర్ ఏర్పాటు చేశారు. మా క్రికెట్ జట్టు పూర్తిగ వచ్చింది. చాలా మంది ఇతర తెలిసిన వ్యక్తులు ఉన్నారు. మా భవనంలోని వారందరూ అక్కడ ఉన్నారు. రాజ్ కొంతమంది అమ్మాయిలతో సరసాలాడేందుకు ప్రయత్నించాడు. వారు అతనిని పట్టించుకోలేదు. అయితే, రోజు బాగానే గడిచింది.

తొమ్మిది రోజులుగా ఎక్కడో లేక దాండియా కార్యక్రమాలకు హాజరవుతున్నాం. దసరా సెలవులు పూర్తయ్యాయి మరియు మేము కళాశాలకు తిరిగి వచ్చాము.

నీతూ క్లాసులో ఏమీ చెప్పలేదు. కానీ క్లాస్ అయ్యాక నేను క్యాంటీన్‌లో కూర్చున్నాను, నీతు దగ్గరకు వచ్చి "మళ్ళీ మా దాండియాకి ఎందుకు రాలేదు?" అని అడిగింది.

నేను, "మేము ఇతర ప్రదేశాలను సందర్శిస్తున్నాము. మా దాండియా కోసం మిమ్మల్ని అడగాలని అనుకున్నాను, కానీ ఇది చాలా దూరం మరియు మీకు అసౌకర్యంగా ఉంటుంది అని అనుకున్నాను.

నీతూ, "కనీసం నన్ను అడిగి ఉండొచ్చు, నేనూ మా అన్నయ్యతో వచ్చి ఉండేదానిని."

నేను, "నేను దాని గురించి ఆలోచించలేదు, ఆ రాత్రి పూట నేను నిన్ను ఒంటరిగా ఎలా తిరిగి పంపగలనని ఆలోచించాను. ఏది జరిగినా, జరిగింది. ఏమిటీ వార్తలు?"

కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ఉండగా అంతలో రాజ్ కృష్ణతో వచ్చాడు.

నీతూ వాళ్ళకి హాయ్ చెప్పి నాతో మాట్లాడటం కొనసాగించింది. రాజ్ మినహాయించబడ్డాడని భావించి ఉండాలి, అతను, "నేను ఒక స్మోక్చేసి వస్తాను" అని చెప్పి, బయటికి వెళ్ళాడు.

అప్పుడు నీతు కృష్ణతో మాట్లాడింది, "మీరు ఎంత నేర్చుకున్నారు?" ఆమె అడిగింది. "మరో 3 నెలల శిక్షణ అవసరం" అని అతను చెప్పాడు.

క్యాంటీన్‌లోకి వస్తున్న రాజ్‌ని చూసి, "బై, రేపు కలుస్తాను" అని చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

నేను కృష్ణతో చెప్పాను, రాజ్ పట్ల ఆమె వైఖరి చూశారా, ఆమె అతన్ని తపించుకోటాని ప్రయత్నిస్తోంది.

కృష్ణ "నాకు కూడా అలాగే అనిపించింది. మనం అలా చెబితే అతనికి ఎలా అనిపిస్తుంది?"

మరుసటి రోజు మీరు వారిని ఎందుకు వెంట పెట్టుకుంటారని ఆమె నన్ను అడిగింది.
నేను, “మీరు CA గురించి అడగడానికి వచ్చిన రోజు వరకు వారు నా స్నేహితులు కూడా కాదు. రాజ్‌కి నీతో పరిచయం కావాలి, అందుకే అతను నాతో స్నేహం చేస్తూ నాతో కలిసి తిరుగుతున్నాడు. అతను అందరితో సరసాలాడుతాడు, అతను తనను తాను కాసనోవాగా భావించుకుంటాడు.

నీతూ

సెలవుల తర్వాత మేము క్యాంటీన్‌లో కలుసుకున్నాము.

కుమార్ నన్ను తన కాలనీ దాండియాకు పిలవాలని అనుకున్నానని చెప్పాడు.

కనీసం తన కాలనీలో దాండియా గురించి తెలియజేయడానికి అతను నాకు ఫోన్ చేసి ఉండాల్సింది. నేను వస్తానో రాకూడదో నిర్ణయించుకొనేదానిని. వారంతా నా ఇంటికి వచ్చినప్పుడు, నేను వారి కాలనీకి ఎందుకు వెళ్లను? అతను ఏదైనా సంక్లిష్టంగా భావిస్తున్నారా? నేను అతని కంటే అందంగా ఉన్నాను మరియు అతను సంధ్యావంతుడని అతను భావించి ఉండవచ్చు, అతను నా స్థాయికి తగినట్లుగా లేడని అతను భావించి ఉండవచ్చు లేదా అది మన దగ్గర ఉన్న డబ్బునా? అతను నన్ను అడగకపోవడానికి కారణం ఏమిటి?

నేను అడిగాను, “కనీసం మీ కాలనీలోని దాండియా గురించి మీరు నాకు తెలియజేయాలి, నేను మా సోదరుడితో కలిసి వచ్చేదానిని.”

కుమార్ అన్నాడు, "సారీ, నువ్వు నీ అన్నయ్యతో వస్తావని నా మనసులో ఎప్పటికీ రాలేదు."

అతని క్షమాపణ నిజం అనిపించింది. అంటే నేను తన కాలనీ దాండియాకి రావాలంటే అతనికి ఇష్టం ఉండేది. అదొక ఉపశమనం. అతను నన్ను ఇష్టపడకపోవచ్చని నేను అనుకున్నాను, అతను రాజ్ వల్ల మాత్రమే నాతో మాట్లాడుతున్నాడు. నేను రాజ్ పట్ల ఆసక్తి చూపడం లేదని రాజ్ ఈపాటికి గ్రహించి ఉండాలి. అతను పంజాబీ

అయితే, అతను పొట్టిగా ఉంటాడు, అతను ఫెయిర్ అయినప్పటికీ, చూడటానికి ఏమిలేదు. అతని ముఖం మొటిమల గుర్తులతో నిండి ఉంది. పైగా అతను పంజాబీ కూడా కాదు, సింధీ. అలాగే, అతను మా కాలేజీకి చెందినవాడు కాదు. అతనిలో కనిపించేది ఒక్కటే ఆత్మవిశ్వాసం. ఏది ఏమైనా కుమార్‌కి నా పట్ల ఎలాంటి ఫీలింగ్స్ ఉన్నాయో కనుకోవాలి. అతను దూకుడుగా కనిపించడం లేదు. అతని సలహా కోసం చాలా మంది రావడం చూశాను. అతను చేరి కేవలం రెండు నెలలు మాత్రమే మరియు సలహా కోసం స్టూడెంట్స్ అతని వద్దకు వెళతారు. నేను నా సోదరుడి కోసం అతని వద్దకు వెళ్ళాను. అతను అందరికీ ఆచరణాత్మకంగా ఏదో చెబుతాడు. ఆచరణలో పెట్టాలా వద్దా అనేది వారి ఇష్టం. మొత్తానికి కుమార్ మంచి వ్యక్తిగా కనిపిస్తున్నాడు. వాళ్ళు వ్యాపారం చేయరు కానీ అతని తండ్రి గెజిటెడ్ ఆఫీసర్. కుమార్ ప్రకారం, అతని తండ్రి అకౌంట్స్ ఆఫీసర్స్ యూనియన్‌కి కూడా కార్యదర్శి. అతను ఏదో ఒక ప్రభావాన్ని కలిగి ఉండాలి. ఈ ఇదరినుంచి అతనిని దూరం గ తీసుకువెళ్లి మాట్లాడాలి.

కుమార్

మరుసటి రోజు నేను క్యాంటీన్‌లో కూర్చున్నప్పుడు నీతు దగ్గరకు వచ్చి "నాతో రా" అని చెప్పింది.

రాజ్ ముఖంలో ప్రశ్నార్థకంతో, నావైపు చూస్తున్నాడు.

నేను రాజ్‌తో, “నేను మిమ్మల్ని తరువాత కలుస్తాను” అని చెప్పి, ఆమెతో వెళ్ళాను.

నీతు నన్ను రోడ్డులో కొంచెం దూరంలో ఉన్న రెస్టారెంట్‌కి వెళ్ళింది, మేము కూర్చున్నాము.

నీతూ “నా గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగింది.

నేను, “నువ్వు అందంగా ఉంటావు, తెలివైనదానివి మరియు మంచి కుటుంబానికి చెందినదానివి. నువ్వంటే నాకు ఇష్టం, కానీ నీకో విషయం చెప్పాలి. నేను నీకు అబద్ధాలు చెప్పను. విజయవాడలో నాకు స్నేహ అనే స్నేహితురాలు ఉండేది.

రెండేళ్లు కలిసి ఉన్నాం, కలిసి పనిచేశాం, కలిసి చదువుకున్నాం, కలిసి తిన్నాం. మేము శారీరకంగా కలవలేదు, కానీ ఉన్న ప్రతి క్షణం మేము కలిసి ఉన్నాము. ఆమె నాన్ వెజ్ తినడంపై ఆమె కుటుంబ సభ్యులకు అపార్థం వచ్చి ఆమెను తెలియని గమ్యస్థానానికి పంపించింది. ఆమె ఎక్కడ ఉందో నేను కనుగొనలేకపోయాను మరియు ఆమె గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తయ్యే వరకు ఇంటికి రావద్దని, ఆ తర్వాత నాకు తెలియకుండా ఆమెను వివాహం చేసుకుంటామని ఆమె కుటుంబ సభ్యులు కోరినట్లు సమాచారం. నేను ఆమెను మరచిపోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాను. నేను ఆమె గురించి తలచుకుంటే నా హృదయం ఆమె కోసం బాధిస్తుంది. దానికి మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే, నేను మీ స్నేహితుడిగా ఉండటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను మరియు ఇది ఎక్కడికి వెళ్తుందో చూద్దాం. నేను ఆమె సమాధానం కోసం వేచి ఉన్నాను.

నీతూ ఒక్క నిముషం వెయిట్ చేసింది, నేను ఆమె గట్టిగా ఆలోచిస్తున్నట్లు చూస్తున్నాను. ఆమె ఇంత ఆలోచిస్తుంటే నన్ను తిరస్కరించి వెళ్ళిపోవచ్చు అనుకున్నాను. కానీ ఆమె తదుపరి మాటలు నన్ను ఆశ్చర్యపరిచాయి, ఆమె చెప్పింది, “నేను కూడా మీతో నిజాయితీగా ఉంటాను, గత రెండు సంవత్సరాలుగా నాకు ఉదయ్ అనే బాయ్ ఫ్రెండ్ ఉన్నాడు. గత సంవత్సరం పరీక్షలకు ముందు అతను ఒక వెర్రి కారణంతో నాతో విడిపోయాడు. నేను కూడా కొంచెం హృదయ భారంగా ఉన్నాను. మీరు నన్ను క్షమించగలిగితే, మీ సంగతిని మరచిపోయే సమస్య నాకు లేదు.

నేను, "ధన్యవాదాలు, ముందుగా మనం స్నేహితులం అయి, ఇది ఎలా అభివృద్ధి చెందుతుందో చూద్దాం" అని అన్నాను.

నీతూ

నేను కుమార్‌ని ఒక రెస్టారెంట్‌కి తీసుకెళ్ళి, "నా గురించి మీ అభిప్రాయం ఏమిటి" అని అడిగాను.

నేను అందంగా ఉన్నాను మరియు తెలివైనదానివి, అతను నన్ను ఇష్టపడుతున్నాడని కుమార్ చెప్పాడు. మరియు అతను తన గతం గురించి చెప్పాడు. ఒక్క నిముషం ఆలోచించి, ఉదయ్ తో నా అనుబంధం గురించి చెప్పాలి అనుకున్నాను. అతను దీనికి అభ్యంతరం చెప్పలేదు మరియు మీరు నన్ను క్షమించగలిగితే నేను ఈ విషయం మరచిపోతాను మరియు మనం స్నేహం చేద్దాం అని చెప్పాడు. ఇప్పుడు మిగిలిన ఇద్దరిని దూరంగా ఉంచడమే ఈ సంబంధాన్ని నిర్వహించడానికి ఏకైక మార్గం. రాజ్‌కి ఏదో ఒక అమ్మాయిని అటాచ్ చేయడం ఒక మార్గం, లేకపోతే నేను అతనిని ఇష్టపడనని అతని ముఖం మీద చెప్పాలి. లేకపోతే, నన్ను, కుమార్‌ని కలిసేలా చేయడానికి అతని సహాయం కోరండి. ఇది అమలు చేయడానికి ఉత్తమమైన ఆలోచన అని నేను భావిస్తున్నాను.

మరుసటి రోజు నేను కృష్ణని పట్టుకుని, నా కోసం రాజ్‌ని తీసుకురమ్మని అడిగాను. లోపలికి వెళ్లి రాజ్‌ని బయటికి రమ్మని అడిగాడు.

నేను అతనిని పాన్ షాప్‌కి తీసుకెళ్ళి, అతనిని ఒక ఫాగ్ తీసుకుని, "మీరు నాకు సహాయం చేయగలరా?" అని అడిగాను.

రాజ్ ఒక దమ్ము లాగి, "నేను ఏమి చేయగలను?" అని అడిగాడు.

నాకు కుమార్ మీద ఆసక్తి ఉందని చెప్పాను, కానీ అతను నా పట్ల ఆసక్తి చూపడం లేదు. తనకు ఎఫైర్ ఉందని, తన గుండె పగిలిపోయిందని చెప్పుకొచ్చాడు.

రాజ్, "నాకు తెలియదు, అతను దాని గురించి నాకు చెప్పలేదు. కుమార్‌తో తనిఖీ చేద్దాం. నీకు సహాయం చేయడానికి నా శక్తి మేరకు నేను ఏమైనా చేస్తాను" అంటూ తిరిగి క్యాంటీన్‌లోకి వెళ్లిపోయాడు.

నేను ఇప్పుడు అతను నా వెనక పడదని భరోసాతో ఇంటికి బయలుదేరాను.

రాజ్

వారి రేలషన్ సరిచేయడానికి నీతు నాకు పని ఇచ్చింది. వారి సంబంధాన్ని సరిదిద్దమని ఎవరైనా నన్ను అడిగితే, నేను అగలేను. అది నా బలహీనత. నేను

ఆమెను చాలా ఇష్టపడుతున్నాను. కానీ ఆమెకు కుమార్ పట్ల ఆసక్తి ఉంది మరియు వారి రేలషన్ పరిష్కరించమని నన్ను కోరింది.

నేను వెళ్లి కుమార్ పక్కన కూర్చున్నాను.

కుమార్ "ఎక్కడ అదృశ్యమయ్యావు?" అని అడిగాడు.

నేను, “నేను ఫాగ్ కోసం వెళ్ళాను. ఇంటికి వెళుతున్న నీతూని కలిశాను. నీకు ఎప్పడి నుంచో ఎఫైర్ ఉందని చెప్పింది నిజమేనా?”

కుమార్ "అవును" అన్నాడు.

"దయచేసి అన్ని వివరాలు చెప్పండి" అని అడిగాను.

కుమార్ “ఆమె పేరు స్నేహ. ఆమె మా ఇంటి దగ్గరే ఉండేది మరియు ఆమె నా తరగతికి చెందినది. మేమిద్దరం మా తాతగారి క్లినిక్‌లో కలుసుకునేవాళ్లం, కొంత కాలం తర్వాత నేను ఆమెకు క్లినిక్ పని నేర్పించాను, మేమిద్దరం క్లినిక్ చూసుకునేవాళ్లం. సెలవుల్లో మేం టెర్రస్ మీద చదువుకునేవాళ్లం. నేను పరీక్షల తర్వాత బొంబాయికి వచ్చినప్పుడు, ఆమె కుటుంబం ఆమెను తన తాతయ్య ఇంటికి తీసుకువెళ్లింది, మరియు ఆమె అక్కడ కాలేజీలో చేరింది, ఆమె డిగ్రీ క్లియర్ అయ్యే వరకు ఇంటికి రావద్దని కోరారు. ఇప్పుడు నేను ఆమెను మూడేళ్లుగా కలవలేను. ఇప్పుడు నేను ఆమెను మరచిపోయాను, ఎందుకంటే ఆమె తల్లిదండ్రులు నన్ను కలవనివ్వరు. ఆమె విజయవాడలో ప్రవేశించేలోపు ఆమెకు వివాహం చేస్తారు.

"మీరు ఆమెను మరచిపోవడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారా?" నేను అతడిని అడిగాను.

"నేను ప్రయత్నిస్తున్నాను," కుమార్ చెప్పాడు.

“నీతూ గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని అడిగాను.

కుమార్, "ఆమె అందమైనది, తెలివైనది మరియు మంచి కుటుంబానికి చెందినది, నేను ఆమెను ఇష్టపడుతున్నాను, కానీ మీరు ఆమె పట్ల ఆసక్తి కలిగి ఉన్నారు, నేను ఆమె గురించి ఎలా ఆలోచించగలను?"

నేను ఇలా అన్నాను, “నా గురించి చింతించకండి, ఆమె మిమ్మల్ని ఇష్టపడుతుందని మరియు ఆమె కోరుకున్నది కావాలని చెప్పింది. ఆమె మీతో ఉండటం మీకు నచ్చితే నన్ను పట్టించుకోకండి. నేను ఆమెను ఇష్టపడ్డాను, మీకు ఏదైనా సహాయం కావాలంటే నన్ను అడగడానికి సంకోచించకండి.

కుమార్

నీతు తన ఆటను బాగా ఆడినట్లుంది. రాజ్ నా దగ్గరకు వచ్చి, మీరు ఆమెను పొందవచ్చు. ఇప్పుడు నేను అతని గురించి చింతించాల్సిన అవసరం లేదు. అతను మరొక అమ్మాయిని కనుగొంటాడు, అతను ఒక అమ్మాయి లేదా మరొకదాని తర్వాత.

మూడు నెలలు గడిచాయి. సీఏ ప్రవేశ పరీక్షలు రాశాను. ఏ సమయంలోనైనా ఫలితాలు ఆశించబడతాయి. నీతు నేను గత 3 నెలలుగా స్థిరంగా ఉన్నాము. మేము క్యాంటీన్‌లో లేదా మరేదైనా చోట కలుసుకున్నాము. వారానికోసారి సినిమాలకు వెళ్లేవాళ్లం. రాజ్‌తో నీతూ గురించి నేను మళ్లీ చర్చించలేదు.

ఒకరోజు రాజ్ నా దగ్గరకు వచ్చి, “నీతు నొప్పి నివారణ మాత్రలు తీసుకుంటోంది మరియు ఆమె వాటిని దుర్వినియోగం చేస్తోంది. నేను ఆమె పర్సులో ఇబ్రూఫెన్ ప్యాకెట్ చూశాను.

నేను అతనిని దానిని ఎలా చూశాడని అడగలేదు. తర్వాత నీతూని చూడగానే, “నువ్వు నొప్పి నివారణ మాత్రలు తీసుకుంటున్నావా?” అని అడిగాను.

నీతు "నీకెలా తెలుసు?"

నేను, “రాజ్ నాతో చెప్పాడు. మీకు నొప్పితో కొంత సమస్య ఉంటే, హానిచేయని మందులు నాకు తెలుసని, మీరు నాకు చెప్పగలరు.

నీతు చెప్పింది, “అలాంటిదేమీ లేదు, నాకు చీలమండ బెణుకు వచ్చింది కాబట్టి నేను ఒక మాత్ర వేసుకున్నాను. ఏదైనా నొప్పి కొనసాగితే, నేను మీకు చెప్తాను.

నేను, "ఇది గుర్తుంచుకోండి, ఏదైనా వైద్య అవసరాల కోసం, నేను ఇక్కడ ఉన్నాను."

నీతు, “సరే, మనం వెళ్లి కొంచెం స్నాక్స్ చేద్దాం” అంది.

నేను CA ప్రవేశ ఫలితాలు సాధించి, ఉత్తీర్ణత సాధించి CA ఇంటర్‌లో ప్రవేశం పొందాను. నేను NM కాలేజీని కోచింగ్ సెంటర్‌గా ఎంచుకున్నాను కాబట్టి తరగతులకు హాజరు కావడం సులభం. ఇప్పుడు నేను ఆర్టికల్స్ లేదా ఆడిటింగ్ తీసుకోవాలో నిర్ణయించుకోవాలి. ఆర్టికల్స్ శిక్షణ 3 సంవత్సరాలు మరియు ఆడిటింగ్ 4 సంవత్సరాలు ఉంటుంది. CA కంప్లీషన్ సర్టిఫికేట్ పొందడానికి నేను ఒక CA నుండి పూర్తి చేసిన సర్టిఫికేట్‌ను సమర్పించాలి.

పరిమిత శిక్షణతో నేను సర్టిఫికేట్ పొందగలనని మా నాన్నగారికి ఏదైనా CA తెలుసా అని అడిగాను. నా డిగ్రీ మరియు CA తరగతులతో, నాకు శిక్షణకు తగినంత సమయం ఉండదు.

నాన్న కొందరిని సంప్రదించి ఒక పరిష్కారాన్ని కనుగొన్నారు. CA వ్యవధి తర్వాత పూర్తి చేసిన సర్టిఫికేట్ అందిస్తారు, నేను సెలవుల్లో శిక్షణ పొందవలసి రావచ్చు, వారు స్టైపెండ్ చెల్లించరు కానీ నేను రసీదులపై సంతకం చేయాల్సి రావచ్చు. ఇది నా అవసారినీకి ఉపయోగపడుతుంది కాబట్టి నేను దానికి అంగీకరించాను.

ఓ రోజు ఫంక్షన్‌కి వెళ్లేందుకు నీతు నన్ను తన ఇంటికి పిలిచింది.

నేను ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాను, మరియు ఆమె తలుపు తెరిచి, "నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను, దయచేసి 5 నిమిషాలు ఆగండి, మా తల్లిదండ్రులు అప్పటికే వెళ్ళిపోయారు."

నీతు తన బెడ్ రూమ్ లోకి వెళ్ళింది. 5 నిమిషాల తర్వాత నన్ను పిలిచింది. నేను ఆమె బెడ్‌రూమ్‌కి వెళ్లి తలుపు తట్టి, “నన్ను పిలిచావా?” అని అడిగాను.

నీతూ, “లోపలికి రండి, ఈ జిప్‌ని నా కోసం సరిచేయండి” అని చెప్పింది.

నేను లోపలికి వెళ్ళాను, ఆమె అద్దం వైపు తిరిగి ఉంది మరియు ఆమె వీపు నా వైపు ఉంది.

నీతూ, “ఈ జిప్‌ను సరిచేయండి, అది స్ట్రక్ అయినట్టు అనిపించింది.”

నేను ఆమె వెనుకను చూసి, నాకు ఆమె వీపును తాకాలని అనిపించింది, బదులుగా నేను జిప్ పైకి లాగి, తిరిగి వచ్చి హాల్లో కూర్చున్నాను.

నీతు బయటికి వచ్చి, “మనం వెళ్దాం” అంది.

ఆటోలో ఫంక్షన్ హాల్‌కి వెళ్లాం. ఫంక్షన్‌లో రెండు గంటల తర్వాత, నేను ఇంటికి తిరిగి వెళ్లాలని నా కోరికను వ్యక్తం చేసాను, నీతు, “నేను ఇంటికి వెళ్లాలనుకుంటున్నాను, మీరు నన్ను ఇంటికి డ్రాప్ చేస్తారా?” అని అడిగింది.

నేను టాక్సీకి పిలిచి నన్ను ఓషివారా మీదుగా స్టేషన్‌లో డ్రాప్ చేయమని అడిగాను.

మేము టాక్సీలో కూర్చున్నాము, మేము ఆమె ఇంటికి చేరాము, ఆమె నన్ను, "నా కుటుంబం ఇంటికి వచ్చే వరకు నాకు కంపెనీ ఇవ్వండి." అని అడిగింది

నేను సరే అని చెప్పి టాక్సీకి డబ్బులు చెల్లించి ఆమె ఫ్లాట్ కి వెళ్ళాము.

నీతు, “నేను మార్చుకుని వస్తాను” అని చెప్పి, టీవీ పెట్టి తన బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్లింది. ఐదు నిమిషాల తర్వాత, నీతు పిలిచింది, నేను ఆమె బెడ్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాను, ఆమె నైట్ డ్రెస్‌లో ఉంది. ఆమె నా వైపు వచ్చి నన్ను కౌగిలించుకొని ముద్దులు పెట్టింది. నేను ఆమెను ముద్దు పెట్టుకున్నాను, మేము ముద్దు పెట్టుకుంటూ కొన్ని నిమిషాలు అక్కడ నిలబడి ఉన్నాము.

అప్పుడు డోర్‌బెల్ మోగింది, నేను వెళ్లి తలుపు తీసాను, నీతు కుటుంబం ఇంట్లోకి ప్రవేశించింది.

నీతు లోపలి నుండి వచ్చి, “మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నాం, మీరు వచ్చేదాకా ఆగమని కుమార్‌ని అడిగాను” అని చెప్పింది.

“ఇప్పుడే లీవ్ తీసుకుంటాను, ఆలస్యం అవుతోంది” అన్నాను.

ఆమె తండ్రి, “నేను నిన్ను స్టేషన్‌లో దింపుతాను” అన్నాడు.

నేను "సరే" అన్నాను. అతను దిగి వచ్చి నన్ను స్టేషన్‌లో దించాడు, నేను రైలు ఎక్కి ఇంటికి చేరుకున్నాను.

నీతూ

బెడ్‌రూమ్‌లో చివరి ప్రయత్నంలో విఫలమైనప్పుడు, మేము ఫంక్షన్ నుండి టాక్సీలో తిరిగి వచ్చినప్పుడు నేను మరోసారి ప్రయత్నించాలని అనుకున్నాను.

నేను అడిగాను, "కుమార్, వచ్చి నా కుటుంబం వచ్చే వరకు నాతో వేచి ఉండండి."

కుమార్ అంగీకరించి పైకి వచ్చాను, నేను టీవీ పెట్టాను మరియు నేను మార్చుకుని వచ్చే వరకు వేచి ఉండమని చెప్పాను.

నైట్‌వేర్‌కి మారిన తర్వాత, నేను పిలిచాను. అతను నా పడకగదికి వచ్చాడు, నేను అతనిని కౌగిలించుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నాను, అతను నన్ను తిరిగి ముద్దుపెట్టుకున్నాము, మేము కొంత సేపు అలానే ఉన్నాము, అప్పుడు డోర్ బెల్ మోగింది, ఇంత త్వరగా ఎలా వచ్చారు.

కుమార్ వెళ్లి తలుపు తీశాడు. వాళ్ళు హాల్లోకి అడుగుపెట్టిన తర్వాత కుమార్ హాల్‌లో, నేను నా రూమ్‌లో దుస్తులు మార్చుకుంటున్నట్లుగా నా రూమ్ నుండి వచ్చాను.

నేను నా తల్లిదండ్రులకు చెప్పాను, వారు తిరిగి వచ్చే వరకు వేచి ఉండమని నేను అతనిని అడిగాను మరియు కుమార్ వెళ్ళడానికి లేచాడు మరియు మా నాన్న, "అతన్ని స్టేషన్‌లో డ్రాప్ చేస్తాను" అని చెప్పారు.

వాళ్ళిద్దరూ వెళ్ళిపోయారు. అమ్మ నా వైపు చూసి బట్టలు మార్చుకోవడానికి తన గదిలోకి వెళ్ళింది. ఆమె మార్చుకున్న తర్వాత బయటకు వచ్చి, “కుమార్ గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి” అని అడిగింది.

నేను, “మేము మంచి స్నేహితులం మరియు అతను నన్ను ఇష్టపడుతున్నాడు. కానీ చదువుపైనే దృష్టి సారిస్తున్నాడు. ఇప్పుడు CA కి అడ్మిషన్ వచ్చింది, అతనికి ఎక్కువ సమయం ఉండదు. పగటిపూట అతనికి డిగ్రీ తరగతులు మరియు సాయంత్రం CA తరగతులు ఉంటాయి మరియు సెలవుల్లో అతను CA శిక్షణకు హాజరు కావాలి. ఒకరికొకరం ఎక్కువ సమయం ఉంటుందని నేను అనుకోను.

మేము కలిసి ఉండటం ఇదే చివరిసారి కావచ్చు. అందుకే నేను అతనిని పిలిచాను కాని మాకు మాట్లాడటానికి సమయం దొరకలేదు.

అమ్మ, "అతన్ని ప్రస్తుతానికి మర్చిపో, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచించడానికి నీకు సమయం ఉంది. దాని గురించి ఆలోచిస్తూ టెన్షన్ పడకు", అంటూ తన గదిలోకి వెళ్లింది. రెండవ వైఫల్యం గురించి ఆలోచిస్తూ, నేను నా గదిలోకి వెళ్ళాను.

కుమార్

నేను మార్చుకుని మంచం మీద పడుకున్నాను, ఈ రోజు ఏమి జరిగిందో అని ఆలోచిస్తున్నాను. నన్ను పిలిచి ఆమె ఏమి చేయాలనుకుంది? దాని కోసం ఆమె మొదటిసారి కాల్ చేసిందా? తొందరగా వచ్చి నన్ను కాపాడారా? లేక ఆమెనా? చాలా ప్రశ్నలు, సమాధానాలు లేవు. ఏం జరిగి ఉండేదో అని ఆలోచిస్తూ నిద్ర పోయాను.

మరుసటి రోజు క్లాస్ అయ్యాక మేము క్యాంటీన్‌లో కలుసుకున్నాము.

"నిన్నటికి క్షమించండి", ఆమె చెప్పింది. "నేను మీతో మాట్లాడాలనుకున్నాను, కానీ నా తల్లిదండ్రులు నేను అనుకున్నదానికంటే ముందుగానే తిరిగి రావడంతో సమయం లభించలేదు."

నేను, "మీరు దేని గురించి మాట్లాడాలనుకుంటున్నారు?"

"ఉదయం మరియు మధ్యాహ్నం, మీకు తరగతులు ఉంటాయి. సాయంత్రం మీకు CA తరగతులు ఉంటాయి మరియు సెలవుల్లో మీరు CAతో శిక్షణకు హాజరు కావాలి, మా సమయం మాత్రమే ఈ సమయంలో తరగతుల మధ్య ఉంటుంది. ఇది వచ్చే మూడేళ్లపాటు కొనసాగుతుంది. మనం ఎప్పుడు ఏ జీవితాన్ని ఆనందిస్తాం? మనం ఇలాగే కొనసాగగలమని నేను అనుకోను." అని ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఇప్పుడు ఏమి జరిగిందో నేను ఆలోచించాను? ఆమె నాతో విడిపోయిందా? అవును, అదే జరిగింది. సమస్య లేదు, ఈ అమ్మాయి కంటే నా చదువు ముఖ్యం. నేను స్నేహను మరచిపోగలిగితే, నీతూ ఆమె ముందు ఎంత? ఆమెను మర్చిపోవాలి.

పార్ట్ 3

కుమార్ అకౌంటెంట్‌గా చేరాడు

1 వ అధ్యాయము

1985 జనవరి నెల.

కుమార్

గతేడాది డిగ్రీ పూర్తి చేశాను. ఇప్పుడు నేను CA ఫైనల్ ఫలితాల కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను.

అవి ఈ రోజు వస్తాయని భావిస్తున్నా. ఫలితాలను చూసేందుకు CA ఆఫీస్‌కి వెళ్లాను. నాకు ఫస్ట్ క్లాస్ వచ్చింది. మార్కుల జాబితా, సర్టిఫికెట్ల కోసం ఎదురుచూడాల్సి వుంది. ప్రస్తుతానికి నేను ఉద్యోగం వెతుక్కోవచ్చు. నేను వార్తాపత్రికలలో చూడటం ప్రారంభించాను, నేను CA కోసం కొన్ని స్థానాలు పూర్తి చేసి దరఖాస్తు చేసుకున్నాను. విక్రోలిలోని గోద్రెజ్ నుండి నాకు కాల్ వచ్చింది. నేను ఇంటర్వ్యూకు హాజరయ్యాను, నా విద్యార్హతలను చూసి వారు నన్ను అకౌంటెంట్ పదవికి నియమించారు. నేను వెళ్లి ఫారమ్‌లను పూరించాను మరియు నాకు ఫిబ్రవరి 1 జాయినింగ్ తేదీగా ఇవ్వబడింది. నేను వెళ్లి ఫిబ్రవరి 1న చీఫ్ అకౌంటెంట్‌ని కలిశాను.

CA అన్నారు, "మనం వెళ్లి ఛైర్మన్‌ని కలుద్దాం."

మేము ఛైర్మన్‌ని కలవడానికి వెళ్ళాము, ఛైర్మన్ కార్యాలయం వెలుపల, చీఫ్ అకౌంటెంట్ నన్ను లోపలికి వెళ్లమని మరియు వేచి ఉండండి నేను ఒక్క నిమిషంలో వస్తానని చెప్పారు.

నేను లోపలికి వెళ్ళాను, ఛైర్మన్ పీఏ ఆమె డెస్క్ వద్ద కూర్చున్నారు. అక్కడ ఆమెను చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆమె సాహితీ, “హాయ్, నువ్వు ఇక్కడ ఉన్నావా?” అన్నాను.

సాహితి కొద్దిగా మారిపోయింది, జుట్టు చిన్నదిగా కట్ చేసి, మోడ్రన్‌గా కనిపించింది.

సాహితీ నన్ను గుర్తించి, “కుమార్, ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నావు?” అంది.

"నేను ఛైర్మన్‌ని కలవడానికి వచ్చాను" అని చెప్పాను.

"మీరు కొత్త అకౌంటెంట్?"

నేను, "అవును, నేను నా CA పూర్తి చేసాను మరియు ఇది నా మొదటి ఉద్యోగం."

“నేను గత 6 నెలలుగా ఇక్కడ పని చేస్తున్నాను, మా అక్క నాకు ఇక్కడ ఉద్యోగం ఇప్పించింది. ఆమె ఈ కంపెనీలో పని చేస్తోంది మరియు ఆమె నాకు రెఫరల్ ఇప్పించింది.

ఇంతలో, మా చీఫ్ అకౌంటెంట్ వచ్చి, “మనం వెళ్దాం” అన్నాడు.

మేము వెళ్లి చైర్మన్‌ని కలిశాము మరియు బయటకు వచ్చాము నన్ను పిలవమని ఆమె సైన్ చేసాను.

నా క్యాబిన్‌లోకి వెళ్లి కూర్చున్నాను.

కొన్ని నిమిషాల తర్వాత సాహితి నాకు ఫోన్ చేసింది.

నేను అడిగాను, “మీరు ఎక్కడ ఉంటున్నారు?

సాహితీ, "అదే ప్రదేశం, వకోలా."

నేను, “మేము వడాల కాలనీకి మారాము. అది మూడు పడక గదుల ఫ్లాట్ కాబట్టి అక్కడికి మారాం. నేను గత సంవత్సరం నా డిగ్రీ పూర్తి చేసాను మరియు ఇప్పుడు నా CA పూర్తి చేసాను.

ఆమె, “నేను గత సంవత్సరం నా డిగ్రీ పూర్తి చేసాను మరియు మా సోదరికి ఇక్కడ ఉద్యోగం ఇప్పించింది. సరే, ఆఫీస్ అయ్యాక కలుద్దాం.”

ఆమె తన ఎక్స్‌టెన్షన్ నంబర్‌ని నాకు ఇచ్చి, "వెళ్లే ముందు నాకు కాల్ చేయి, నేను మిమ్మల్ని రిసెప్షన్‌లో కలుస్తాను" అని చెప్పింది.

సాయంత్రం 6:30 గంటలకు నేను సాహితీకి ఫోన్ చేసాను, "నేను 10 నిమిషాల్లో రిసెప్షన్‌కి వస్తాను" అని చెప్పింది.

నేను 5 నిమిషాల తర్వాత రిసెప్షన్‌కి వెళ్లాను. 2 నిమిషాల తర్వాత ఆమె అక్కడికి వచ్చింది. పక్కనే ఉన్న ఓ రెస్టారెంట్‌కి వెళ్లి కూర్చున్నాం.

"నువ్వు చాలా మారిపోయావు" అన్నాను.

“ఈ ఉద్యోగం రావాలంటే మోడ్రన్‌గా కనిపించమని మా సోదరి చెప్పింది. కాబట్టి, ఇది నా లుక్. మనము 3 సంవత్సరాల తర్వాత కలుస్తున్నాము?"

నేను, “CAలో చేరిన తర్వాత, నేను ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి రావడం మానేశాను.”

"మీకు ఎవరైనా గర్ల్‌ఫ్రెండ్స్ ఉన్నారా?" అని సాహితీ ప్రశ్నించారు.

"నేను CA లో చేరినప్పుడు ఆమె నాతో విడిపోయింది, అప్పటి నుండి నేను అమ్మాయిల గురించి ఆలోచించలేదు."

సాహితీ, “ఏమిటి, CAలో చేరినందుకు మీతో విడిపోయిందా?” అని అడిగింది.

"నేను ఆమెకు సమయం ఇవ్వనని ఆమె భావించింది", అన్నాను.

మేము టీ తాగి రెస్టారెంట్ నుండి బయలుదేరాము. ఆటో ఎక్కి స్టేషన్ చేరుకున్నాం. మేము కుర్లా వద్ద దిగాము, మరియు ఆమె బస్సును పట్టుకుని వకోలాకు వెళ్ళింది, నేను రైళ్లు మారి వాడాలా వెళ్ళాను.

సాహితీ

ఎవరో క్యాబిన్ డోర్ తెరిచారు, నేను పైకి చూసాను, అక్కడ నిలబడి ఉన్న కుమార్‌ని చూసి ఆశ్చర్యపోయాను. ఇప్పుడే అకౌంటెంట్‌గా చేరాడు. మేము సాయంత్రం కలుసుకున్నాము, కుమార్ నన్ను మా ఇంటి వద్ద డ్రాప్ చేసి మూడు సంవత్సరాలు. మా మధ్య చాలాసేపు చర్చలు జరిగేవి. మేము ఏమి చేస్తున్నామో మాట్లాడాము. టీ తాగి ఆటో ఎక్కి స్టేషన్‌కి చేరుకున్నాం. మేము రైలు ఎక్కాము, కుర్లాలో దిగాము, నేను బస్సులో ఇంటికి వెళ్ళాను మరియు అతను వడాలాకు మరొక రైలులో వెళ్ళాడు.

నేను ఇంటికి చేరుకున్నాను, మా సోదరి వచ్చింది. టైపు చేసిన తరువాత నన్ను ఇంట్లో దించిన కుమార్, ఇప్పుడు మా కంపెనీలో అకౌంటెంట్‌గా చేరాడు. సీఏ చేసి ఇప్పుడు అకౌంటెంట్‌గా చేరాడు.

"CA?" ఆమె ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

అవును, చెప్పాను, "అతను ఇప్పుడే CA పూర్తి చేసాడు."

ఆమె చెప్పింది, "చాలా బాగుంది."

నేను "మూడేళ్ళ తర్వాత కలిశాను. చదువు కోసం అన్నీ వదిలేశాడు. CA లో చేరినందుకు అతని స్నేహితురాలు అతన్ని విడిచిపెట్టింది, ఆమె ఎలాంటి అమ్మాయి?"

సిస్టర్ చెప్పింది, "తప్పక మూర్ఖురాలు అయి ఉంటుంది."

"అవును," అన్నాను, "తప్పక మూర్ఖురాలు. అతడిని పెళ్లి చేసుకున్న అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు.

సోదరి, "తప్పక అదృష్టవంతురాలే" అని చెప్పింది.

లంచ్ చేసి టీవీ చూసి కుమార్ గురించి ఆలోచిస్తూ నిద్రపోయాను.

కుమార్

మరుసటి రోజు లంచ్ టైంలో క్యాంటీన్ లో కలిశాం. మేము ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో గడిపిన సమయాన్ని గుర్తుచేసుకున్నాము మరియు నేను ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లోని ఇతరుల గురించి అడిగాను.

"నేను ఎవరితోనూ కాంటాక్ట్‌లో లేను. రాజ్ మరియు కృష్ణ, నేను వారితో కొన్ని సార్లు మాట్లాడాను, వడాలాకి మారిన తర్వాత వారిని కలవలేదు. నువ్వు ఆదివారం లంచ్‌కి రావాలి."

సాహితీ "సరే" అంది.

మా ఇంటి అడ్రస్ ఆమెకు ఇచ్చి దిశానిర్దేశం చేశాను. సాయంత్రం నిన్నటిలాగే ఇంటికి వెళ్ళాము. ఇంటికి చేరిన తర్వాత రేపు విజిటర్ వస్తున్నారని అమ్మకు తెలియజేసాను. పొద్దున్నే బజారుకి వెళ్లి నాన్ వెజ్ తెచ్చుకుంటాను.

సాధారణంగా ఆదివారాలు, ఉదయాన్నే మార్కెట్‌కి వెళ్లి ప్రతి వారం మటన్ లేదా చికెన్ లేదా ఫిష్ తీసుకుంటాను. నేను ఈ రోజు మటన్ తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

నేను వెళ్లి మటన్ తెచ్చాను, అమ్మ మటన్, అన్నం, చపాతీలు సిద్ధం చేసింది. సాహితీ మధ్యాహ్నం 12:30 గంటల ప్రాంతంలో వచ్చింది. నేను ఆమెను మా నాన్న అమ్మకు పరిచయం చేసాను. అన్నయ్య ఎక్కడికో వెళ్ళాడు. నా సోదరి తన అత్త ఇంట్లో ఉంది. సాహితి సోఫాలో కూర్చుంది, నాన్న కూడా కూర్చుని ఆమెతో మాట్లాడుతున్నారు.

సాహితీ తన గురించి మరియు తన కుటుంబం గురించి వారికి చెప్పింది. ఈ చర్చల సమయంలో, వకోలా కాలనీకి చెందిన వారిద్దరికీ తెలిసిన కొంతమంది వ్యక్తులు కనిపించారు. మేము భోజనం చేసాము మరియు తరువాత మేము ఎక్కడికైనా వెళ్ళాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

మనం సినిమాకి వెళ్లమని ఆమె సూచించింది, నేను వార్తాపత్రికను తనిఖీ చేసాను మరియు సయోన్ సమీపంలోని థియేటర్‌కి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాను. మేము వెళ్లి సినిమా చూసాము తరువాత ఆమె బస్సు ఎక్కి ఇంటికి వెళ్ళింది. నేను ఇంటికి తిరిగి వచ్చే సమయానికి, మా నాన్న కామన్ స్నేహితులను పిలిచి ఆమె కుటుంబం గురించి వారితో మాట్లాడారు.

తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, నన్ను ఆమె గురించి అడిగాడు.

నేను, “నాకు ఆమె మూడు సంవత్సరాల క్రితం తెలుసు. గత మూడేళ్లుగా ఆమెతో నాకు సంబంధాలు తెగిపోయాయి. కానీ మేము మంచి స్నేహితులం. ”

నాన్న, “నీకు ఇప్పుడే ఉద్యోగం వచ్చింది, పెళ్లి గురించి ఆలోచించే ముందు కొంచెం ఆగండి.”

నేను ఇలా అన్నాను, "నా ఆలోచన మాత్రమే, ఆమె మీ అందరినీ కలవాలని నేను కోరుకున్నాను, కాబట్టి ఆమె ఎలాంటి కుటుంబం కోసం ఎదురుచూస్తుందో ఆమెకు ఒక ఆలోచన ఉంటుంది."

మా నాన్నగారు, “సమయం దొరికినప్పుడు నేను వెళ్లి వారి కుటుంబాన్ని పరామర్శిస్తాను” అన్నారు.

నేను “సరే” అన్నాను.

ఈ విధంగా సాహితీతో నా ప్రయాణం మొదలైంది.

అధ్యాయం 2

1986 మార్చి నెల

కుమార్

నేను మరియు సాహితీ ఒక సంవత్సరం పాటు స్థిరంగా ఉన్నాము.

ఒకరోజు మా తాతయ్య చచ్చిపోయారని నాన్నకు విజయవాడ నుంచి ఫోన్ వచ్చింది. బ్లాక్‌లో టిక్కెట్లు కొని విజయవాడ వెళ్లాం.

మా నాన్న తుది హక్కులను పూర్తి చేశారు. నా అమ్మ తమ్ముడు నన్ను ఒక బార్‌కి తీసుకెళ్లాడు మరియు మేము కొన్ని పానీయాలు తీసుకున్నాము. రాత్రి భోజనం చేసి పడుకున్నాను.

మరుసటి రోజు నేను శ్రీనుని కలవడానికి వెళ్ళాను, అతను చిప్స్ సరఫరా చేసే సంస్థలో పని చేస్తున్నాడు. నేను అతనితో వెళ్ళాను మరియు అతను కస్టమర్ల నుండి చెల్లింపులు సరఫరా మరియు వసూలు చేస్తున్నాడు.

రైల్వే పరీక్షలు రాసి ఫలితాల కోసం ఎదురుచూశాను' అని శ్రీను తెలిపారు.

మా క్లాస్‌మేట్స్ మరియు జమున గురించి మాట్లాడుకున్నాము.

"స్నేహ విజయవాడకు వచ్చి మీరు వచ్చినప్పుడు చెప్పమని చెప్పింది" అని శ్రీను అన్నారు.

నేను, "కనీసం మరో 10 రోజులు ఇక్కడే ఉంటాను."

రెండు రోజుల తర్వాత స్నేహ నన్ను కలవాలనుకుంటోందని తెలియజేసి, సమావేశానికి సమయం మరియు స్థలాన్ని ఇచ్చాడు.

నేను ఆమెను కలవడానికి వెళ్ళాను.

తన తల్లిదండ్రులు తన కులంలోనే పెళ్లి నిశ్చయించారని స్నేహ నాతో చెప్పింది. 3 నెలల్లో వివాహం అవుతుంది "మీరు ఏమి చేస్తున్నారు?"

నేను “నేను డిగ్రీ మరియు CA పూర్తి చేసాను. ఇప్పుడు గోద్రెజ్‌తో పని చేస్తున్నా. నాకు అదే ఆఫీసులో కాబోయే భార్య ఉంది. మేము గత సంవత్సరం నిశ్చితార్థం చేసుకున్నాము. ”

ఆమె, "నాకు మీ నుండి చివరి కౌగిలింత కావాలి." నేను ఆమెకు ఒక కౌగిలింత ఇచ్చి వెళ్లిపోయాను.

మా అత్త, చెల్లి కోసం పెళ్లి ప్రతిపాదన తెచ్చారు. అతను ఎల్ఎల్‌బి చివరి సంవత్సరం చదువుతున్నాడు. అతని తండ్రి ఒక కళాశాల ప్రిన్సిపాల్. అతని తండ్రి మరియు నా అత్త భర్త బంధువులు.

ఫార్మాలిటీస్ అన్నీ పూర్తి చేసి విజయవాడ నుంచి బయలుదేరాము.

నాకు కొన్ని పుస్తకాలు మరియు బ్లూస్టోన్‌తో కూడిన మా తాత బంగారు ఉంగరం వచ్చింది.

నేను వెంటనే ధరించడం ప్రారంభించాను. భూకబ్జాదారులపై కోర్టులో కేసు వేసి ఓడిపోయాడు. ఆ కాగితాలు పనికిరాకుండా పోయాయి, నాన్న వాటిని తీసుకుని, “ఏదైనా చేయగలరేమో చూస్తాను” అన్నారు.

తాతయ్య సోదరి తన మరో సోదరుడితో కలిసి జీవించడానికి వెళ్లింది. మా అమ్మమ్మ తన మరో కూతురుతో కలిసి చెన్నైకి వెళ్లింది. మేము తిరిగి బొంబాయికి వచ్చాము.

నేను మా స్వంత CA సంస్థను ప్రారంభించడం లేదా CA సంస్థలో భాగస్వాములుగా చేరడం గురించి CA నుండి కొంతమంది స్నేహితులతో సంప్రదింపులు జరుపుతున్నాను.

నాకు మంచి జీతం వస్తోంది, పెద్ద కంపెనీల నుండి కూడా కొన్ని ఆఫర్లు వస్తున్నాయి. నేను ఏమి చేయాలో నిర్ణయించుకోవాలి.

ఒకరోజు నేను సాహితీ తల్లితండ్రులను కలవడానికి ఆమె ఇంటికి వెళ్లాను.

తిరిగి వస్తుండగా రాజ్‌ని కలవడానికి వెళ్లాను. అతని వద్ద అన్ని గాసిప్స్ ఉంటాయి.

నీతు తన పాత ప్రియుడు ఉదయ్ వద్దకు తిరిగి వెళ్లిందని చెప్పాడు. వారిని ఒకచోట చేర్చడంలో ఆమె రాజ్ సహాయం కోరింది మరియు అతను ఆమెకు సహాయం చేశాడు. ఆ తర్వాత ఆమె రాజ్‌కి వ్యతిరేకంగా ఉదయ్ చెవులు నింపింది మరియు ఉదయ్ రాజ్‌తో మాట్లాడటం లేదు.

కృష్ణ ఒక a/c ఫర్మ్‌లో సర్వీస్‌మెన్‌గా పనిచేస్తున్నాడు. మంచి ఆదాయం వచ్చి ఇంటిని అప్‌గ్రేడ్ చేయడానికి ప్లాన్ చేస్తున్నాడు.

శేఖర్ బార్ అండ్ రెస్టారెంట్ చూసుకుంటున్నాడు.

హ్యారీ తన స్నేహితురాలిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఒకసారి హ్యారీ తన అకౌంట్స్నే ర్పించమని అడిగినప్పుడు నేను ఆమెను కలిశాను. ఉద్యోగం వెతుక్కుంటూ విదేశాలకు వెళ్లాలని యోచిస్తున్నాడు.

అధ్యాయం 3

1987 ఏప్రిల్ నెల

కుమార్

మా చెల్లెలి పెళ్లిని హైదరాబాద్‌లో నిర్వహించాలని అనుకున్నారు.

వరుడి కుటుంబీకులు అన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తామని చెప్పారు.

రైల్వే టిక్కెట్లు దొరకడం కష్టం కావడంతో బస్సులో అక్కడికి వెళ్లాం.

మాతో పాటు సాహితీ కుటుంబం కూడా వివాహానికి హాజరయ్యారు.

ప్రయాణం అంతా నేను మరియు సాహితి పక్కపక్కనే కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటున్నాము, ఇంత సేపు ఎలా కబుర్లు చెప్పుకుంటామో నాకు తెలియదు, మా టచ్ కోల్పోలేదు కబుర్లు చెప్పుకోవటంలో. నేను ఆమెను ఇంట్లో దింపడం ప్రారంభించినప్పటి నుండి ఇది మొదలయింది. మేము ఆమె ఇంటి బయట ఆగి కబుర్లు చెప్పుకునేవాళ్లం, మాకు అలాంటి అనుబంధం ఉంది.

మేడ్ ఫర్ ఈచ్ అదర్ అని పెళ్లిలో కలిసిన బంధువుల వ్యాఖ్య. ఈ అమ్మాయిని ఎక్కడ పట్టుకున్నావు అని నా అన్న తముళ్లు అడిగారు. ఆడవాళ్ళందరూ ఆమె నాకు ఎలా తెలుసు, ఎక్కడ కలిశారని అడిగారు.

ఆమె చెప్పింది, "మేము ఒకే టైపింగ్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కి వెళ్లేవాళ్ళం, మేము మూడు సంవత్సరాలు కలుసుకోలేదు, ఒక రోజు కుమార్ మా ఆఫీసులో చేరాడు. మేము వెంటనే కనెక్ట్ అయ్యాము. "

ఆమె మా బంధువులతో మాట్లాడటానికి కొంత ఇబ్బంది పడింది. వారి మధ్య ఎవరో అనువాదకుడిగా పనిచేశారు. పెళ్లి పూర్తయ్యాక, నేను, సాహితీ కుటుంబం బొంబాయికి తిరిగొచ్చాం. నా తల్లిదండ్రులు నా చెల్లెలితో వరుడి తండ్రి ఇంటికి వెళ్లారు.

బొంబాయికి తిరిగి వస్తున్నప్పుడు, సాహితీ తల్లిదండ్రులు మా అన్నయ్య పెళ్లి గురించి అడిగారు. నేను, "అతనికి పెళ్లిపై ఆసక్తి లేదు. తనకు పెళ్లి ఇష్టం లేదని

ఎప్పుడూ చెబుతుంటాడు. మా పెళ్లికి అది ఇబ్బంది కాదు. కానీ మేము స్థిరపడటానికి కొంత సమయం వేచి ఉండాలనుకుంటున్నాము.

పార్ట్ 4

సాహితీతో కుమార్ జీవితం

1 వ అధ్యాయము

1987వ సంవత్సరం అక్టోబర్ నెల

కుమార్

చెల్లెలి పెళ్లి చేసానన్న టెన్షన్ వల్ల, తిరిగి వచ్చిన తర్వాత అమ్మ అనారోగ్యం పాలైంది. మేము ఆమెను తనిఖీ చేయించాము. మేము ఆమెకు యాంజియోగ్రఫీని చేయించాము. ఇది ప్రతికూల ఫలితాలను చూపించింది. ఆమెకు ఎలాంటి సమస్య లేదు, మానసిక సమస్య అని డాక్టర్స్ చెప్పారు. వైద్యులు ఆమెకు కొన్ని మందులు, నిద్రమాత్రలు ఇచ్చారు.

అయితే తన సమస్య శారీరకం కాదు మానసిక సమస్య అని చెప్పిన డాక్టర్లను ఆమె నమ్మలేదు. ఆమె మానసికంగా ప్రభావితమైంది. ఆమెకు సైకియాట్రిస్ట్‌తో పరీక్షలు చేయించుకోవాలని వైద్యులు సూచించారు. అయితే ఆమె ఈ మాట కూడా వినలేదు.

మీరు నన్ను పిచ్చి దానిగా చూస్తున్నారా అని అమ్మ అడిగారు, మానసిక వైద్యుడిని సందర్శించడానికి నిరాకరించారు. నా సోదరి మా అమ్మ యాంజియోగ్రఫీ కోసం సందర్శించడానికి వచ్చింది. ఆమె ఐదు నెలల గర్భిణి. పరీక్ష సమయంలో, నా సోదరి తన తల్లితో పూర్తి సమయం ఆసుపత్రిలో ఉంది.

ఈసారి సాహితి మాకు అమూల్యమైంది. ఆమె తన ఉనికి మరియు ఆమె సహాయక స్వభావంతో సమస్యాత్మక సమయాల్లో మాకు సహాయం చేసింది.

మంచి సమయాల్లో మీతో ఉన్నవారి కంటే కష్టమైన సమయాల్లో మీకు అండగా నిలిచేవారే మేలు అంటారు.

కానీ చెల్లి మా సంతోషాన్ని చూడలేక అసూయతో మా అమ్మ చెవుల్లో రకరకాల నెగెటివ్ ఆలోచనలు నింపడం మొదలుపెట్టింది. ఇది ఆమె కోలుకోవడం మరింత కష్టతరం చేసింది.

నేను ఏమి చేయాలో ఆలోచించాను, మేము ఆమెను తన భర్త వద్దకు తిరిగి పంపలేము. ప్రస్తుతం ఆమె ఏడు నెలల గర్భిణి. వారు ఆమెను సరిగ్గా చూసుకోరు. నేను సందిగ్ధంలో ఉన్నాను. సాహితీ మహారాష్ట్రియన్ అని మా అమ్మ నన్ను తిట్టడం మొదలుపెట్టింది.

ఆమెకు అలాంటి అభిప్రాయాలు లేవు, అది నా సోదరి. కంపెనీ క్వార్టర్స్ తీసుకుని వెళ్లి ఉండాలని అనుకున్నాను. కానీ ఆమె ఆరోగ్య పరిస్థితి నన్ను అలా చేయకుండా ఆపేసింది, భద్రతా చర్యగా, నా కోసం ఒక ఫ్లాట్ కేటాయించమని కంపెనీకి దరఖాస్తు చేసాను. నా సోదరి మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది. మూడు నెలల తర్వాత ఆమె తన భర్త ఇంటికి వెళ్లిపోయింది.

సాహితీ

సోదరి పెళ్లి తర్వాత కుమార్ తల్లి అనారోగ్యం పాలైంది. మొదట్లో అలసట అనుకున్నాం. ఆమె పూర్తిగా కోలుకోకపోవడంతో, వారికి అన్ని రకాల పరీక్షలు చేశారు. ఆమెకు యాంజియోగ్రఫీ కూడా చేసారు, ఆమెకు సమస్య లేదని తేలింది. చివరగా, వైద్యులు అది శారీరకమైనది కాదు, మానసికమైనది అని ప్రకటించారు. ఆమె మానసికంగా కుంగిపోయింది. కానీ ఆమె దానిని అంగీకరించడానికి సిద్ధంగా లేదు మరియు తన మానసిక రోగి అని పిలిచినందుకు వైద్యుల ను తిట్టింది. ఆమె ఇతరులకు సూచించిన గుండె మందులను తీసుకోవడం ప్రారంభించింది. ఇది ఆమె ఆందోళనను పెంచింది.

ఆమె నా గురించి కుమార్‌తో మాట్లాడటం నేను విన్నాను కానీ ఆమె వారి భాషలో మాట్లాడటం వలన ఆమెకు అర్థం కాలేదు. ఒక్కటే విషయం ఏమిటంటే వారు నా పేరు తీసుకున్నారు.

"కుమార్, ఆమె ఏమి చెబుతోంది" అని నేను అడిగినప్పుడు, "ఏమీ ముఖ్యమైనది కాదు" అన్నాడు

కంపెనీ నుంచి ఫ్లాట్ కావాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నాడు. అతను విడిగా ఉండాలనే ఆలోచనలో ఉంటాడని నేను అనుకున్నాను. ఇది అతని సోదరి సందర్శన తర్వాత ప్రారంభించబడాలి.

అన్నదమ్ములు సోదరుడి భార్య పట్ల అసాధారణంగా ప్రవర్తించడం గురించి నేను విన్నాను. మాకు ఇంకా పెళ్లి కానప్పటికీ, ఆమె నన్ను ఇష్టపడకపోతే, నేను ప్రాధాన్యతల గురించి ఆలోచించాలి. కానీ కంపెనీ క్వార్టర్ కోసం కుమార్ చేసిన దరఖాస్తు మా సంబంధం పట్ల అతని ఆలోచనాత్మకతను చూపించింది. అవసరం వస్తే తల్లిదండ్రులకు దూరంగా ఉండేవాడు. నేను అతని నుండి ఆశించేది అదే. అతను ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ నాకు మద్దతు ఇస్తే, నేను అతని కోసం ఏదైనా చేయగలను. అతని సోదరి మగబిడ్డకు జన్మనిచ్చింది. మూడు నెలల తర్వాత బాబును తీసుకుని భర్త ఇంటికి వెళ్లింది.

ఇప్పుడు తన తల్లి మామూలు స్థితికి వస్తుందని అనుకున్నాను. ఆమె వివాదాస్పదంగా అనిపించింది, కానీ ఆమె కుమార్తె నిరంతరం ఫిర్యాదు చేయడం ఆమెను ప్రభావితం చేస్తుంది. నేను ఆమెను కలిసినప్పుడు ఆమె చాలా మధురంగా ఉంది. ఆమెకు కులం, భాష, మరేదైనా సమస్యలు లేవు. నాకు అతని కొడుకు మీద ప్రేమ ఉందంటే చాలు ఆమెకు. ఆమె మరాఠీని అర్థం చేసుకోగలదు. గత 8 సంవత్సరాలుగా బొంబాయిలో ఉన్నందున ఆమె కొంత మరాఠీని నేర్చుకుని ఉండాలి. ఆమె మరాఠీ సినిమాలు కూడా చూస్తుంది. ఆమె కొంత మరాఠీని అర్థం చేసుకోవాలి. కుమార్ కూడా మాట్లాడడు కానీ బాగా అర్థం చేసుకున్నాడు. బహుశా ఆయనకు మాట్లాడే అవకాశం రాలేదేమో. ఇప్పుడు అతను మా తల్లిదండ్రులతో మాట్లాడతాడు.

అతని సోదరి వెళ్లిన తర్వాత, ఆమె నెమ్మదిగా సాధారణ స్థితికి రావడం ప్రారంభించింది. ఒక వారం తర్వాత ఆమె సాధారణంగా నటించడం ప్రారంభించింది. ఆమె కీ ఎక్కడ ఉందో ఇప్పుడు నాకు అర్థమైంది, అది అతని సోదరి. కుమార్

మరియు అతని తల్లితో మంచి సంబంధాలను కొనసాగించడం అంటే అతని సోదరిని తన తల్లి నుండి వీలైనంత దూరంగా ఉంచడం.

అధ్యాయం 2

1988వ సంవత్సరం మార్చి నెల

కుమార్

మా అమ్మ ఆమెతో కొంతకాలం నివసించడానికి తన కుమార్తె ఇంటికి వెళ్ళింది.

కనీసం ఆమెకు మానసిక ప్రశాంతత లభిస్తుందని భావించిన తండ్రి ఆమెను అక్కడికి తీసుకెళ్లి అక్కడ వదిలేశాడు.

నాన్న ఎప్పుడూ ప్రయాణాలు చేసేవారు. ఆల్ ఇండియా అకౌంట్స్ ఆఫీసర్స్ యూనియన్ సెక్రటరీగా ఆయన స్థానిక సంఘాలతో సమావేశాలు జరిగే చోటికి వెళ్లాల్సి ఉంటుంది. కొన్ని చర్యలు తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉంది. గతంలో సస్పెండ్ అయిన ఉద్యోగుల విచారణ అధికారిగా పనిచేసి ఇబ్బందుల్లో ఉన్న ఉద్యోగులకు సలహాలు ఇచ్చేవారు. అధికారులతో ఇబ్బందులను ఎలా నివారించవచ్చో ఆయన ప్రసంగాలు చేసేవారు. 2 నెలల తర్వాత, ఆమె తనని బొంబాయికి తీసుకురావాలని మా నాన్నను కోరింది.

కూతురిని ప్రేమిస్తున్నప్పటికీ ఆమెతో కలిసి జీవించలేకపోయింది. మూడు నెలల తర్వాత సోదరి తన కొడుకును తీసుకొచ్చి ఇక్కడ వదిలి వెళ్లిపోయింది. ఇప్పుడు అమ్మ సమస్యలు మొదలయ్యాయి, ఆమె బాబుని ఒంటరిగా చూసుకోవాలి, ఎవరైనా ఆమెతో ఉండాలి. సాహితీ సెలవు తీసుకుని ఆమెతో కొంతకాలం ఉంది. కానీ ఆమెకు శాశ్వతంగా సెలవు లభించలేదు.

ఛైర్మన్ పీఏగా, చాలా బాధ్యతాయుతమైన పని. అదృష్టవశాత్తూ, మాకు ల్యాండ్‌లైన్ ఉంది, రోజంతా ఆమెకు దీనికి సంబంధించిన ఫైల్‌లు మరియు సమాచారం కోసం ఫోన్ కాల్స్ వస్తున్నాయి. ఆఫీస్‌లో ఆమె నిరంతరం అవసరమయ్యేలా ఉంది. ఇంటి నుంచి పని ఒత్తిడి తట్టుకోలేక సెలవు రద్దు చేసుకుని వెళ్లిపోయింది. ఇప్పుడు నేను

పగటిపూట అతని అవసరాలను చూసుకోవడానికి, పిల్లవాడి కోసం ఒక అయాను నియమించాల్సి వచ్చింది.

సాహితీ

కుమార్ సోదరి తన కొడుకును వదిలి వెళ్లిపోయింది, అతనిని కుమార్ తల్లి చూసుకోవడానికి వదిలివేసింది, అది అతని తల్లి సూచన మాత్రమే. ఆమె అబ్బాయిని చూసుకోలేకపోతే, అతన్ని ఇక్కడ వదిలేయమని ఎందుకు అడుగుతుంది?

నేను సెలవు తీసుకున్నాను మరియు ఆమెకు సహాయం చేయడానికి ప్రయత్నించాను. నేను సెలవు తీసుకున్నప్పుడు, నా స్థానానికి భర్తీ చేయవలసి వచ్చింది. కానీ నేను సెలవు తీసుకున్న మరుక్షణం రీప్లేస్‌మెంట్ అమ్మాయి ఈ ఫైల్ ఎక్కడ ఉంది, ఆ ఐటెమ్ ఎక్కడ ఉంది అని అడిగేది. నిరంతర ఒత్తిడికి తాళలేక సెలవు రద్దు చేసుకుని మళ్లీ ఆఫీసులో చేరాల్సి వచ్చింది. నేను ఆఫీసులో లేకుండా వాళ్ళు మేనేజ్ చేయలేరు అని ఇది రుజువు చేసిన ఒక విషయం. నేను ఆఫీసులో అనివార్యమని అయినందుకు గర్వంగా అనిపించింది. ఇప్పుడు నాకు సహాయం చేయడానికి మరియు పని నేర్చుకునేందుకు ఒక అసిస్టెంట్ ఇచ్చారు.

కుమార్ పిల్లవాడి కోసం ఒక అయాను నియమించాడు, కానీ పూర్తి సమయం అయాను పొందలేకపోయాడు. నా సోదరి పిల్లలతో నాకు అనుభవం ఉంది. కానీ ఈ కుర్రాడి పరిస్థితి వేరు. నేను సాయంత్రం కుమార్ ఇంటికి వచ్చి కొంత సేపు పిల్లవాడిని చూసుకోవాలని ప్రయత్నించాను మరియు తిరిగి వెళ్ళడం కష్టంగా మారింది. నేను అతని ఇంటి దగ్గర ఉండటానికిప్రయత్నించాను, కాని మా అమ్మ సమాజం ఏమనుకుంటుందో అన్నది, మరియు నన్ను పెళ్లి చేసుకోమని సలహా ఇచ్చింది. మరొక మార్గం పిల్లవాడిని అతని తల్లికి దగ్గరకు పంపడం.

కుమార్ తల్లి, చివరికి, ఇది ఇక చేయలేక పోయింది, ఆమె తన పిల్లవాడిని తీసుకెళ్లమని అతని సోదరిని కోరింది. ఆమె వచ్చి తన పిల్లవాడిని వెనక్కి తీసుకుపోయింది.

అందరం ఊపిరి పీల్చుకున్నాం. ఇప్పుడు నా ఆలోచనలు మా పిల్లల్ని కనడానికి వెళ్లాయి. మాకు పిల్లలు ఉంటే మనం ఏమి చేస్తాం, నేను పని చేయడం మానేయాలి? చైర్మన్ పీఏగా పనిచేయడం ప్రతిష్టాత్మకమైన ఉద్యోగం. నేను ఏ డిపార్ట్‌మెంట్ హెడ్‌ని అయినా ఏదైనా సహాయం కోసం అడగవచ్చు. జీతం కూడా బాగానే ఉంది. మేమిద్దరం పనిచేస్తూ మంచి జీవితాన్ని గడపగలం. మేము ఇల్లు బుక్ చేసుకోవాలని ఆలోచిస్తున్నాము. మా ఇద్దరి జీతాల మీద అప్పు తీసుకుని ఇల్లు కొనుక్కోవచ్చు. పెళ్లయిన తర్వాత ఆలోచన, దానికి డేట్ ఫిక్స్ చేయలేదు. దీని గురించి కుమార్‌తో మాట్లాడాలి.

అధ్యాయం 3

1989 మార్చి నెల

సాహితీ

ఎట్టకేలకు కుమార్ తల్లిదండ్రులు 4 సంవత్సరాల తర్వాత నిశ్చితార్థం చేసేందుకు అంగీకరించారు. మా కుటుంబాలు, మా ఆఫీసు సిబ్బంది మరియు స్నేహితులు వచ్చారు. మేము ఇంకా వివాహ తేదీని నిర్ణయించలేదు. ఇప్పటికీ, నిశ్చితార్థం ఒక అడుగు మాత్రమే. ఈ నాలుగేళ్లలో ప్రమోషన్‌కు స్కోప్ లేదు, నాకు మంచి ఇంక్రిమెంట్లు వచ్చాయి. మంచి ఉద్యోగులను నిలబెట్టుకోవడానికి ఇదొక్కటే మార్గం. కుమార్ డిప్యూటీ చీఫ్ అకౌంటెంట్ అయ్యారు. అతను చీఫ్ అకౌంటెంట్ కావడానికి లైన్‌లో ఉన్నాడు. చీఫ్ అకౌంటెంట్ కావడానికి అతనికి అర్హతలు, జ్ఞానం మరియు అనుభవం ఉన్నాయి. ఆ తర్వాత నేరుగా ఛైర్మన్‌కు రిపోర్టు చేస్తారు.

కుమార్

మా నిశ్చితార్థం తర్వాత, తదుపరి వివాహం, మరియు నేను దాని కోసం ఎదురు చూస్తున్నాను. నేను నా సహనాన్ని కాపాడుకున్నాను, మేము మా శారీరక సంబంధం గురించి ఎప్పుడూ చర్చించుకోలేదు కానీ పెళ్లి వరకు వేచి ఉండాలనేది మా అవగాహన. మేము అప్పుడప్పుడు కౌగిలించుకోవడం మరియు ముద్దు పెట్టుకోవడం జరిగింది, కానీ మేము దానిని అలాగే ఉంచాము. ఆమె కోరుకుంటే, నేను ముందుకు వెళ్లి ఉండవచ్చు, కానీ ఆమె ఎప్పుడూ ఎటువంటి సూచన ఇవ్వలేదు. ఇది ఆమె పెంపకం మరియు నాది. జీవితానికి సంబంధించి మా ఇద్దరికీ ఒకే విలువలు వున్నాయి.

అధ్యాయం 4

1989 నవంబర్ నెల

సాహితీ

ఈ నెలలోనే మా పెళ్లి నిశ్చయమైంది. వేడుకలు పెళ్లికూతురు చేయవలసి ఉన్నందున మా ఇద్దరి కుటుంబాలు ఒక తేదీని అంగీకరించాయి మరియు వారు మా మహారాష్ట్ర ఆచారాల ప్రకారం నిర్వహించడానికి అంగీకరించారు. అవే కాకుండా మిశ్రమ ఆచారాలు. కొన్ని ఆచారాలు వినోదభరితమైన అంశాలు, అవి వరుడు సన్యాసిగా మారడం మరియు కాశీకి వెళ్లడానికి ప్రయత్నించడం ఒక ఆచారం మరియు వధువు సోదరుడు అతనికి కొంచెం నీరు ఇచ్చి తన సోదరి చేయి ఇచ్చి వివాహం చేస్తానని మరియు వెళ్లవద్దని కోరడం వంటి ఆచారం. కాబట్టి మిశ్రమ సంప్రదాయ వేడుకలు నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు. పెళ్లయ్యాక మేం హనీమూన్‌కి వెళ్లాలనుకున్నాం, అయితే ఇక్కడ మూడు రాత్రులు గడిపే ఆచారం ఉంది. మూడు రోజుల తర్వాత మా హనీమూన్ బుక్ చేసుకున్నాం. మా మొదటి రాత్రికి ముందు, వారు నారియల్‌తో ఒక రకమైన వేడుక చేసారు. వారు దానిని ఒక రకమైన గర్భ దానమ్ అని పిలిచారు. ఆ తర్వాత మమ్మల్ని మా రూంకి పంపారు. దాదాపు ఐదేళ్ల తర్వాత మేము శారీరకంగా కలిసాము. మేము మూడు రోజులు లేదా రాత్రులు గడిపాము, తరువాత మా హనీమూన్ కోసం గోవాకు వెళ్ళాము. ఇది శీతాకాలం మరియు గోవా గడపడానికి మంచి ప్రదేశం.

మేము ఒక వారం నీటిలో, బీచ్‌లలో మరియు మా గదిలో గడిపాము. ఇది మన జీవితాంతం గుర్తువుంచుకొనే సమయం. ఈ రోజులు మనల్ని భౌతికంగానే కాకుండా మా ఆత్మలు కూడా దగ్గర చేశాయి.

కుమార్

మా పెళ్లి సంప్రదాయం ప్రకారం జరిగింది. మరుసటి రోజు మా మొదటి రాత్రికి ఫిక్స్ అయింది. ఇది మా ఇద్దరి అంచనాల ప్రకారం జరిగింది. మూడు రాత్రుల తర్వాత మేము మా హనీమూన్ కోసం గోవా వెళ్ళాము. మేము ఈత కొట్టడం, బీచ్‌లో గడపటము మరియు మిగిలిన సమయాన్ని మా గదిలో గడపడం చేస్తూ ఆనందించాము. మేము ఒక రోజు పర్యటనలో సందర్శనకు వెళ్ళాము.

ఇద్దరు కలిసి మా భవిష్యత్తు మరియు ఏమి చేయాలి మరియు ఏమి చేయకూడదు అని చర్చించారు.

నేను, “మనం పిల్లలు పుట్టే సహజ ప్రక్రియను ఆపకూడదు. ఆలస్యమై చివరకు సంతానం పొందలేకపోయిన నా బంధువు ఉదాహరణగా చెప్పవచ్చు."

ఆమె అంగీకరించింది, ప్రకృతి దాని మార్గాన్ని తీసుకోనివ్వండి. దేవుడు ఇవ్వాలనుకుంటే మనం తిరస్కరించకూడదు.

****

మా పెళ్లయి ఇప్పటికి నెల రోజులు అయింది. మేము మా ఆఫీసు పనిలో పూర్తిగా నిమగ్నమై ఉన్నాము. రోజు ఇద్దరం కలిసి ఆఫీసుకు వస్తూ వెళ్తున్నాం. ఆ రోజు ఆమెకు ఆలస్యమైంది మరియు నేను కొంతమంది స్నేహితులతో కలిసి పార్టీకి అటెండ్ అవ్వాలి, నేను ఆమెను ఇంట్లో డ్రాప్ చేసి వెళ్తానని చెప్పాను.

ఆమె, "ఆమెకు ఆలస్యం అవుతుంది, తానే ఇంటికి వెళ్లిపోతానంది."

నేను పార్టీకి వెళ్లి రాత్రి 11:30 గంటలకు తిరిగి వచ్చాను. సాహితి తిరిగి రాలేదని నేను గుర్తించినప్పుడు, ఆమె వెళ్లిందా అని ఆరా తీస్తూ ఆఫీసుకు ఫోన్ చేసాను. రాత్రి 8:30 గంటలకు ఆమె వెళ్లిపోయినట్లు సెక్యూరిటీ నాకు సమాచారం అందించాడు. ఇప్పుడు, ఆమె ఎక్కడ ఉంది?

నేను ఆమె తల్లిదండ్రులకు ఫోన్ చేసాను, వారు "ఆమె తమ ఇంటికి రాలేదు" అని చెప్పారు.

నేను ఆందోళన చెందాను, మరియు ఇంట్లో ఉన్నటెలిఫోన్ జాబితాను చూసాను, ఆమె అసిస్టెంట్ నెంబర్ని చూసి ఆమెకు ఫోన్ చేసాను.

"ఆమె సాహితీ కంటే ముందు వెళ్ళిపోయింది."

నేను పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి తప్పిపోయిన వ్యక్తి గురించి ఫిర్యాదు చేసాను. ఆమె గోద్రెజ్ చైర్మన్‌కు పీఏ కావడంతో వెంటనే ఫిర్యాదు తీసుకుని ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేశారు.

చైర్మన్‌కు ఫోన్ చేసి జరిగిన పరిణామాలను తెలియజేశాను. "ఆమె ఏదైనా ముఖ్యమైన పనిలో పనిచేస్తుంటే చెప్పండి."

అతను చెప్పాడు, "అలాంటిది ఏమీ లేదు."

తెల్లవారుజామున 4:30 గంటలకు నాకు ఎవరో తెలియని వ్యక్తి నుండి కాల్ వచ్చింది. అతను మీకు సమాచారం ఇవ్వాలని నాకు చెప్పాడు. "మీరు టెండర్ డాక్యుమెంట్‌పై పని చేస్తున్నారని మీ భార్య చెప్పారు, మీకు మీ భార్య తిరిగి రావాలంటే మీరు మాకు ఆ వివరాలు ఇవ్వాలి".

టెండర్ వివరాలను పొందడం కోసం వారు ఆమెను కిడ్నాప్ చేశారని, ఆమె ఆ పని చేస్తుందని ఇప్పుడు నాకు అర్థమైంది. తను వాటిపై పని చేయడం లేదని సాహితీ వారికి చెప్పి, బదులుగా నేను ఆ పత్రాలపై పని చేస్తున్న అకౌంటెంట్‌ని అని వారికి చెప్పి ఉండాలి. ఆ పత్రాల గురించి నాకు తెలియదు, కానీ నేను ఇలా అన్నాను, "ఆఫీస్‌లో 45 నిమిషాల తర్వాత నాకు కాల్ చేయండి, నేను ఆఫీసుకి వెళ్లి పత్రాలను తనిఖీ చేసి మీకు వివరాలు తెలియజేస్తాను. అలాగే, ఆమెను బాధపెట్టవద్దు, నేను మీకు వివరాలు ఇస్తాను.

నేను వెంటనే చైర్మన్‌కి ఫోన్ చేసి టెలిఫోన్ కాల్ గురించి వివరించాను.

అతను, "నేను ఆఫీసుకి వస్తున్నాను, మీరు మీ ఇంటి గేటు వద్ద వేచి ఉండండి, నేను మిమ్మల్ని అక్కడికి తీసుకువెళతాను."

డ్రెస్ వేసుకుని కిందకి దిగి గేటు దగ్గర వెయిట్ చేశాను. 10 నిమిషాల తర్వాత అతను వచ్చాడు, నేను లోపల కూర్చున్నాను, మరియు డ్రైవర్ కారును వేగంగా నడిపాడు.

తెల్లవారుజాము కావడంతో రద్దీ తక్కువగా ఉంది. 25 నిమిషాల్లో ఆఫీసుకు చేరుకున్నాం. మార్గమధ్యలో, మేము ఏమి చేయాలో చర్చించాము. మేము ఒక డమ్మీ టెండర్ డాక్యుమెంట్‌ను సిద్ధం చేసి, అతనికి వివరాలను అందజేస్తాము మరియు ఒక రకమైన మార్పిడిలో కాపీని తీసుకొని నా భార్యను తిరిగి ఇవ్వమని అడుగుతాము.

జరిగిన పరిణామాలను పోలీసులకు తెలియజేశాం. వారు సిద్ధంగా ఉంటారు. ఇప్పుడు కాకపోతే టెండర్లు వేసే సమయంలోనే పట్టుబడతారు. మేము టెండర్ ప్రక్రియ కోసం తగిన అధికారికి తెలియజేస్తాము లేదా మార్పిడి సమయంలో వారిని పట్టుకోలేకపోతే పోలీసులు వారికి తెలియజేస్తారు. మేము 5:45కి కాల్ అందుకున్నాము మరియు మేము మార్పిడి వివరాలను వివరించాము, మేము సాహితీకి బదులుగా టెండర్ డాక్యుమెంట్ల కాపీని వారికి ఇస్తాము.

వారు దానికి అంగీకరించారు మరియు మార్పిడికి సమయం మరియు స్థలాన్ని ఇచ్చారు. సాహితీకి ఎలాంటి హాని కలగకుండా వారిని పట్టుకునేంత వరకు సిద్ధంగా ఉండాలని మేము పోలీసులకు తెలియజేశాము. డమ్మీ డాక్యుమెంట్లు కావడంతో అవి తమకు పనికిరావని, లెక్కలు వేసి తమ డాక్యుమెంట్లు సిద్ధం చేసినా మొత్తం ప్రక్రియను రద్దు చేసి మళ్లీ టెండర్ వేస్తారు.

నేను కంపెనీ కారులో కిడ్నాపర్‌లతో అంగీకరించిన ప్రదేశానికి వెళ్లి సాహితితో పత్రాలను మార్చుకుని తిరిగి వచ్చాము.

కారులో వెక్కివెక్కి ఏడవసాగింది.

నేను ఇలా అన్నాను, “నా పేరు తీసుకుని నువ్వు చాలా గొప్ప పని చేసారు. మేము అవసరమైన చర్య తీసుకోకలిగాము."

ఆమె, "కానీ మీరు వారికి పత్రాలు ఇవ్వాల్సి వచ్చింది."

నేను చెప్పాను, “మేము వారికి డమ్మీ డాక్యుమెంట్లు ఇచ్చాము, దాని ఆధారంగా వారు తమ పత్రాన్ని సిద్ధం చేస్తే వారి టెండర్ అనర్హులవుతుంది. మేము గణాంకాలు మరియు లెక్కలను తప్పుదారి పట్టించాము.

ఆమె నన్ను కౌగిలించుకొని, “ఎంత తెలివైన ఆలోచన” అంది.

మేము ఇంటికి వెళ్లి, ఆమె ఇంటికి తిరిగి వచ్చిందని ఆమె తల్లిదండ్రులకు తెలియజేసాము. రెస్ట్ తీసుకో అని చెప్పి మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తాను అని చెప్పి ఆఫీస్ కి వెళ్ళాను. నేను ఛైర్మన్ వద్దకు వెళ్లి మార్పిడి వివరాలను వివరించాను.

అతను కిడ్నాప్ గురించి సమాచారం కోసం టెండర్ అధికారులకు తెలియజేస్తాడు మరియు తగిన చర్యలు తీసుకుంటాడు.

నేను నా ఆఫీసుకి వెళ్లి ఇంటికి ఫోన్ చేసాను. సాహితీ ఇంకా నిద్రపోతోందని నాకు తెలిసింది. నేను అత్యవసర పనులను తనిఖీ చేసాను మరియు వాటిని క్లియర్ చేసి, చీఫ్ అకౌంటెంట్‌కి తెలియజేసాను, నేను ఇంటికి వెళుతున్నానని మరియు అతనికి ఏదైనా అవసరమైతే, దయచేసి నాకు ఫోన్ చేసి ఇంటికి వెళ్లాను.

నేను బెడ్‌రూమ్‌కి వెళ్లి నెమ్మదిగా తలుపు తెరిచాను, ఆమె ఇంకా నిద్రపోతోంది. ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్న ఆమెను చూసి నేను వెళ్లి ఆమె బుగ్గలపై ముద్దుపెట్టాను.

ఆమె నిద్రమత్తులో “ఇంటికి వచ్చావా?” అని అడిగింది.

నేను, “అవును, నేను బట్టలు మార్చుకుని వస్తాను” అన్నాను.

ఆమె, "నేను బయటకు వస్తాను."

బాత్ రూమ్ కి వెళ్లి మొహం కడుక్కుని నైట్ డ్రెస్ మార్చుకుని వచ్చి హాల్లో కూర్చున్నాను.

ఆమె లేచి స్నానం చేసి వచ్చి నా పక్కన కూర్చుంది.

"ఇప్పుడు మీకు ఎలా అనిపిస్తోంది" అని అడిగాను.

ఆమె " బాగానేవుంది " అంది.

నేను, "వారు నిన్ను కిడ్నాప్ చేసినప్పుడు నీవు భయపడ్డావా?"

"లేదు, వారు నన్ను భయపెట్టలేదు, టెండర్ వివరాలను అందించమని నన్ను అడిగారు."నా వద్ద వివరాలు లేవు, ఈ పరిస్థితుల్లో మీకు ఏమి చేయాలో తెలుస్తుంది అని భావించి మీ పేరు చెప్పాను. మీరు క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో ఉన్నప్పుడు స్తంభించిపోయే రకం కాదని నాకు తెలుసు. నువ్వు ఏది కావాలన్నా సంకోచం లేకుండా చేస్తావని నాకు తెలుసు."

నన్ను పక్కనుండి కౌగిలించుకుని బుగ్గమీద ముద్దుపెట్టుకుంది.

సాహితీ

ఆ రోజు ఏమి జరిగిందో నాకు గుర్తు లేదు, నేను ఆఫీసు నుండి బయటకు రాగానే, నన్ను స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లడానికి ఆటో పట్టుకున్నాను, వారు నన్ను దారిలో ఆపి, నన్ను పిస్టల్‌తో బెదిరించి వ్యాన్‌లోకి మార్చారు. వారు నన్ను మూసివేసిన ఫ్యాక్టరీకి తీసుకెళ్లారు, అక్కడ టెండర్ వివరాలు ఇవ్వమని అడిగారు.

నేను, "నేను టెండర్ డాక్యుమెంట్లపై పని చేయను."

వారు, "ఛైర్మన్ PA గా మీరు వాటిని టైప్ చేయాలి."

నేను, "నా భర్త అకౌంట్స్ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో ఉన్నారు మరియు వారు డాక్యుమెంట్లు సిద్ధం చేస్తున్నారు, నేను చేయను."

నా భర్త అని చెప్పగానే అతని నంబర్ తీసుకుని ఫోన్ చేశారు. కార్యాలయంలో 45 నిమిషాల తర్వాత కాల్ చేయమని అతను వారికి తెలియజేయగా, వారు అతనిని నమ్మారు మరియు నాతో చెడుగా ప్రవర్తించలేదు. వారు నా కోసం ఒక డాక్యుమెంట్ కాపీని మార్పిడి చేస్తారని అతను వారికి తెలియజేయడంతో, నేను ఊపిరి పీల్చుకున్నాను.

డాక్యుమెంట్ ఇచ్చి నన్ను వెనక్కి తీసుకురావడానికి కుమార్ ఒక మార్గం ఆలోచించాడు. తరువాత వారు నన్ను నిర్దేశించిన ప్రదేశానికి తీసుకెళ్లి పత్రాల మార్చుకున్నారు. నాకు ఉపశమనం కలిగింది.

మేము ఇంటికి వెళ్ళాము మరియు నేను దూరంగా పడుకున్నాను. అతను ఇంటికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు, నా చెంపపై ముద్దు పెట్టుకున్నట్లు అనిపించినప్పుడు, నేను మేల్కొన్నాను. నేను వెళ్లి స్నానం చేసి బయటకు వచ్చాను.

****

ఆ ఘటన జరిగి రెండు నెలలు గడిచాయి. ఉదయం నాకు కొద్దిగా అస్వస్థత అనిపించింది.

నేను, "కుమార్, నాకు అనారోగ్యంగా ఉంది."

డాక్టర్ దగ్గరకు వెళ్దాం అన్నాడు కుమార్.

నేను, "నేను గర్భవతి అయి ఉండవచ్చు, ఒక నెల మిస్ అయ్యాను మరియు ఇప్పుడు ఇది."

మేము సమీపంలోని మహిళా వైద్యురాలి వద్దకు వెళ్లాము, ఆమె సమీపంలోని డయాగ్నోస్టిక్స్ సెంటర్‌లో మూత్ర పరీక్ష చేయమని కోరింది. పరీక్షలు నిర్వహించగా పాజిటివ్ వచ్చింది. ఇంటికి వచ్చి మా తల్లిదండ్రులకు సమాచారం ఇచ్చాను. వారు మమ్మల్ని అభినందించారు. మేము కార్యాలయానికి వెళ్లి మా ఉన్నతాధికారులకు మరియు సహోద్యోగులకు సమాచారం అందించాము మరియు మా స్నేహితులకు సమాచారం ఇచ్చాము.

కుమార్, "నేను మా ఇంట్లో శనివారం పార్టీని ప్లాన్ చేస్తున్నాను."

అధ్యాయం 5

1990 జనవరి నెల.

కుమార్

మాకు ఆడపిల్ల పుట్టింది. ఆమె ఆరోగ్యంగా మరియు అందంగా ఉంది. శనివారం అందరికీ పార్టీ ఏర్పాటు చేశాను. నేను స్నేహితులు మరియు సహోద్యోగులను ఆహ్వానించాను. ఈ పార్టీల ముందు రాజ్ ఉన్నాడు. ఇంకా అమ్మాయి కోసం వెతుకుతున్నాడు. కృష్ణ, శేఖర్ మరియు హరి ఉన్నారు.

సాహితీ తన స్నేహితులతో మాట్లాడుతూ కిడ్నాపర్‌లను ఎలా ఎదుర్కోవాల్సి వచ్చిందో వివరిస్తోంది. రాజ్ మధ్యలోకి వెళ్లి ఆమెను ప్రశ్నలు అడిగాడు. అతను ఆమె స్నేహితులను ఇంప్రెస్ చేయాలనుకుంటున్నాడు. మాకు మంచి రోజులలో ఇది ఒకటి.

సాహితీ

పాపను చూసి నేను పడ్డ బాధనంతా మర్చిపోయాను. ఆమె ఎర్రటి బంతి, ఆమె ఆరోగ్యంగా ఉంది, నేను అనుకున్నది అంతే.

3 రోజుల తర్వాత నేను డిశ్చార్జ్ అయ్యాను మరియు మేము ఇంటికి వెళ్ళాము. శనివారం, కుమార్ అందరికి పార్టీ ఏర్పాటు చేశాడు.

అందరు వెళ్ళేసరికి 12:30 అయింది. నేను పాప గదికి వెళ్లి ఆమె వైపు చూశాను, ఆమె ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది. నేను ఆమె నుదిటిపై ముద్దుపెట్టాను.

నేను వెళ్లి మార్చుకుని, వచ్చి మంచం మీద పడుకున్నా. కొద్ది నిమిషాల తర్వాత కుమార్ వచ్చి బట్టలు మార్చుకుని మంచం మీద పడుకున్నాడు. నాకు దాదాపు 4 నెలల సెలవు మిగిలి ఉంది.

శిశువు పేరు వేడుక మరియు ఊయల వేడుక జరుపుకునే 21వ రోజు. ఆమెకు లీనా అని పేరు పెట్టాలని నిర్ణయించుకున్నాం. మొదటి నామకరణ కార్యక్రమం నిర్వహిస్తారు. అప్పుడు ఆమెను మేము కొత్త ఊయలలో ఉంచాము.

ఇరువైపులా దగ్గరి బంధువులు ఉన్నారు. అన్ని వేడుకలు పూర్తి చేసి, నేను అత్తగారి గది దాటి వెళుతుండగా, కుమార్ సోదరి తన తల్లికి వారి భాషలో ఏదో చెప్పడం విన్నాను మరియు కిడ్నాప్ మరియు గర్భం అనే పదాలు విన్నాను.

ఆమె దేని గురించి మాట్లాడుతోందని నేను అనుకున్నాను? నేను కుమార్ దగ్గరకు వెళ్లి మీ చెల్లి మీ అమ్మకి ఏదో చెబుతోందని చెప్పాను, కిడ్నాప్, ప్రెగ్నెన్సీ అనే మాటలు విన్నాను, ఏం మాట్లాడుతోంది?

"నేను తనిఖీ చేస్తాను" అని చెప్పి వారి వద్దకు వెళ్ళాడు.

కుమార్

సాహితి నా దగ్గరకు వచ్చి, “మీ అమ్మా, చెల్లి కిడ్నాప్ గురించి, ప్రెగ్నెన్సీ గురించి ఏదో మాట్లాడుకుంటున్నారు.

నేను, "అది ఏమిటో నేను చూస్తాను."

నేను వెళ్లి, “అమ్మా, ఏం మాట్లాడుతున్నావు?” అని అడిగాను.

చెల్లి ఏదో చెప్పబోతుంది, కానీ నేను, “నువ్వు మధ్యలో మాట్లాడకు, నువ్వు చెప్పు” అని అమ్మ వైపు చూస్తూ అడిగాను.

అమ్మ చెప్పింది, "ఆమె గర్భం దాల్చిన సమయం గురించి నాకు చెబుతోంది, కిడ్నాప్ జరిగిన 2 నెలల తర్వాత ఆమె గర్భవతి."

నేను అడిగాను, " ఐతే?"

మా అమ్మ చెప్పింది, “మీ కూతురేనా అని అడిగింది?”

మీరు అనుమానిస్తున్నది సాహితీని కాదు నన్ను అనుమానిస్తున్నారని చెప్పాను. నేను బిడ్డకు జన్మనివ్వలేనని మీరు అనుకుంటున్నారా? ఆమె ఏమి

అనుభవించిందో నాకు తెలియదని మీరు అనుకుంటున్నారా? ఏదైనా జరిగి ఉంటే, ఆమెతో నా సంబంధం మారదు, ఆమె నా సాహితీ, నేను 5 సంవత్సరాలు ప్రేమించిన మరియు పెళ్లికి ముందు 8 సంవత్సరాలు తెలిసిన అమ్మాయి. ఆమెను పంపడానికి నేను రామ్‌ని కాదు. అప్పుడు ఏం జరిగిందో మనకు తెలియదు. ఏ కారణం చేత ఆమెను ఆశ్రమానికి పంపాడు? ఆ కథల్లో చాలా రహస్యాలు దాగి ఉన్నాయి. కొన్ని అనువాద సమస్యలు, కొన్ని ప్రత్యేకంగా తప్పుదారి పట్టించేవి. రాముడు ఆమెను వాల్మీకి ఆశ్రమానికి ఎందుకు పంపించాడని అనుకుంటున్నారు? ఆ ఆశ్రమాలు ఏవి అని మీరు అనుకుంటున్నారు? అవి ల్యాబ్‌లు. ఇంత కాలం అడవిలో నివసించడం వల్ల ఆమెకు కొన్ని సమస్యలు ఎదురయ్యాయి. ఆమెకు కవలలకు జన్మనివ్వడంలో ఇబ్బంది ఉంటుందని భావించిన రాముడు ఆమెను వాల్మీకి ఆశ్రమానికి పంపాడు, అక్కడ ఆమె సురక్షితంగా కనలేక పోయింది. ఆమె మళ్లీ ప్యాలెస్‌కి ఎందుకు తిరిగి రాలేదు? ఆమె సిగ్గుపడిందా? కాదు, రామ్ వాటిని తీసుకుని వెళ్లేసరికి ఆమె చనిపోయింది. ఆమె ప్రసవ సమయంలో చనిపోయిందని అతనికి తెలుసు. కాబట్టి, అతను లవ్ కుష్‌లను కొంతకాలం అక్కడ పెంచడానికి అనుమతించాడు. మీరు లైన్ల మధ్య చదవాలి. సినిమాల్లో చూసి మరోలా అనుకుంటాం. నేను రామ్‌ని కాదని నాకు తెలుసు, కానీ నా సాహితీ నాకు తెలుసు, అలాంటి సంఘటన ఏదైనా ఎదురైతే ఆమె చెప్పేది. నాకు తెలిసి ఉండేది. పర్వాలేదు, ఆమె తప్పు చేయని దానికి ఆమెను శిక్షించేంత మూర్ఖుడిని నేను కాదు. నువ్వు ఇంకెప్పుడూ ఇలా మాట్లాడకు."

నేను నా సోదరితో ఇలా అన్నాను, " నీకు మురికి మనస్సు ఉందని నాకు తెలుసు, మా కుటుంబ విషయాల మధ్యలో నీవు రాకు."

నేను సాహితి చెయ్యి పట్టుకుని మా గదిలోకి లాగాను.

ఆమె నన్ను కౌగిలించుకుని బుగ్గల మీద ముద్దులు పెడుతూ, “నువ్వు ఎలాంటి వాడో నాకు తెలుసు. ఈరోజు మీ మాటలతో, చేతలతో నిరూపించారు. నువ్వే నా బంగారు."

సాహితీ

కుమార్ తన తల్లి మరియు సోదరితో చేసిన ప్రసంగం నాకు అంత నమ్మకాన్ని కలిగించింది. ఎవరైనా తమ భార్యల గురించి ఆ మాటలు అన్నారో లేదో నాకు తెలియదు. కానీ ఆ రోజు ఆయనే నా దేవుడు, ఆయన నా గుండెల్లో అంత స్థాయికి ఎదిగాడు, కొలమానం లేదు. దీనితో నేను నా జీవితాన్ని ఎటువంటి విచారకరమైన భావాలు లేకుండా జీవించగలనని అనుకున్నాను. వారి జీవిత భాగస్వామి గురించి ఎవరైనా చేయగల లేదా చెప్పగలిగే అంతిమ విషయం అదే అని నేను అనుకున్నాను. నన్ను నేను పట్టుకోలేక అతన్ని కౌగిలించుకోవలసి వచ్చింది. మేము ఎల్లప్పుడూ మా తల్లిదండ్రుల ముందు విచక్షణతో ఉంటాము. కానీ ఆ రోజు నేను అతనిని కౌగిలించుకోవలసి వచ్చింది. నేను చాలా సంతోషంగా ఫీలయ్యాను, నా జీవితంలో ఇంత ఆనందంగా వున్నది లేదు.

"మనం ఎక్కడికైనా వెళ్దాం" అన్నాను.

అతను "బిడ్డ గురించి ఏమిటి?"

"మీ అమ్మ ఆమెను చూసుకోవచ్చు."

నేను రెడీ అయ్యి, అరగంటలో వస్తామని అత్తగారికి చెప్పి ఐస్ క్రీమ్ పార్లర్ కి తీసుకెళ్ళాను.

అతను అడిగాడు, "బిడ్డకు జలుబు చేయలేదా", నేను "ఏమీ సమస్య లేదు."

నేను రెండు ఐస్ క్రీమ్స్ ఆర్డర్ చేసాను. తిని బయటకు వచ్చాము. బయట పాన్ షాప్ ఉండేది. మీకు ఫాగ్ కావాలంటే, మీరు దానిని తీసుకోవచ్చని నేను అతనితో చెప్పాను. అతను సాధారణంగా ఇంట్లో ధూమపానం చేయడు. పరిమిత పరిమాణంలో పనిలో మాత్రమే. అతను ఆదివారం మార్కెట్‌కి వెళ్లినప్పుడు నాకు పొగ వాసన వచ్చింది. అలాంటప్పుడు మేం కలిసి బయటకు వెళ్లినప్పుడు పొగతాగడు. అతను, "నో థాంక్స్" అన్నాడు, నేను షాప్‌లో కూర్చున్న వ్యక్తిని ఫాగ్ కోసం అడిగాను మరియు అతనికి ఇచ్చి, " తాగండి" అన్నాను.

అయిష్టంగానే వెలిగించి కొంచెం పొగ పీల్చి కిందకి విసిరేశాడు.

****

లీనాకు 3 నెలల వయస్సు, భవిష్యత్తు గురించి ఆలోచిస్తూ, నేను ఆమెకు అయా కోసం ఏర్పాటు చేసాను. ఆమె పగటిపూట శిశువును చూసుకుంటుంది. ఆమెను పర్యవేక్షించడానికి మరియు ఆమె పనిని చూడటానికి నాకు ఒక నెల సమయం ఉంటుంది. నేను ఆఫీసులో మళ్లీ చేరిన తర్వాత, అత్తగారు ఆయాను పర్యవేక్షించగలరు.

అధ్యాయం 6

1991 జనవరి నెల

సాహితీ

ఇది లీనా మొదటి పుట్టినరోజు. మా టెర్రస్ మీద పార్టీ ఏర్పాటు చేసాము. కుమార్ వాళ్ళ అన్నయ్య రామ్ స్నేహితుడు ప్రకాష్ ఆర్కెస్ట్రా కలిగి ఉన్నాడు. ప్రకాష్ మంచి గాయకుడు మరియు మహమ్మద్ రఫీ పాటలు పాడతాడు. రామ్ లైటింగ్, స్పీకర్లు అన్నీ ఏర్పాటు చేశాడు. ఆ రాత్రి అతిథులు చాలా సరదాగా గడిపారు. పాటల చివరి వరకు వారు తమ సీట్లను విడిచిపెట్టలేదు. మరుసటి రోజు గొప్ప పార్టీ అని నాకు కాల్స్ వస్తున్నాయి. లీనా చిన్న చిన్న అడుగులు వేస్తోంది. ఆమెకు ముందు పళ్ళు వచ్చాయి. అమ్మల్లాంటి మాటలు మాట్లాడే ప్రయత్నం చేస్తుంది.

రాజ్ వివాహం నిశ్చయమైంది, అది ఫ్యామిలీ కుదిర్చిన వివాహం. పెళ్లి రోజున, లీనాకు ఆరోగ్యం బాగోకపోవడంతో వెళ్లలేకపోయాను. పెళ్లికి దూరంగా ఉండాలని నిర్ణయించుకున్నాను.

కుమార్

చివరకు రాజ్ పెళ్లి చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. అతని తల్లిదండ్రులు వివాహం నిశ్చయించారు, అతని బంధువులు కొందరు అతనికి తీసుకువచ్చారు. అతను ఆమె ల్యాండ్‌లైన్ నంబర్‌ను తీసుకొని ఆమెకు కాల్ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు. ఆమెను పరిచయం చేసేందుకు భండప్‌కి రమ్మని పిలిచాడు.

నేను అతను సూచించిన రెస్టారెంట్‌కి వెళ్ళాను, అతను టేబుల్ వద్ద కూర్చున్నాడు మరియు అతను "ఆమె వస్తుంది" అని చెప్పాడు.

అతను చాలా ఉత్సాహంగా ఉన్నాడు. చివరికి, ఆమె వచ్చింది మరియు అతను నన్ను పరిచయం చేసాడు మరియు నేను ఆమెను అభినందించాను మరియు "తప్పకుండా వారి వివాహానికి హాజరవుతాను" అని చెప్పాను.

అతను ఆమెతో కొన్ని ఔటింగ్స్ ప్లాన్ చేసాడు, నేను వాళ్ళను అక్కడ వదిలి ఆఫీసుకి తిరిగి వచ్చాను.

రాజ్ పెళ్లి రోజు వచ్చింది. చివరి నిమిషంలో సాహితి హాజరవలేకపోయింది.

నేను కృష్ణకి కాల్ చేసాను, అతను చెప్పాడు, "శేఖర్ మరియు హరి నాతో వస్తారని."

అతను నన్ను, "మమ్మల్ని వకోలా నుండి పికప్ చేయండి", నేను "సరే" అన్నాను.

వకోలా వెళ్లి వారిని తీసుకుని, కళ్యాణ మండపానికి వెళ్ళాము.

అది భాండూప్‌లో ఉంది. మేము హాల్ లోపలికి వెళ్ళాము, శేఖర్ వెళ్లి ఆహార తయారీని పరిశీలించాడు. నాన్ రోటీని తయారు చేసే వారిని చూసి ఆకర్షితుడయ్యాడు.

హ్యారీకి బీరు కావాలి. వేదిక వద్ద హాట్ డ్రింక్స్ అందించడం లేదు.

బయటకు వెళ్లి బీరు తెచ్చి మా కారులో కూర్చుని బీరు తాగి, పొగ తాగాము. ఒక్కొక్కళ్లు రెండు బీర్ సీసాలు పూర్తి చేసిన తర్వాత మేము లోపలికి వెళ్లి అక్కడ కొన్ని స్నాక్స్ తీసుకున్నాము.

అప్పుడు రాజ్ బారత్తో చేరుకున్నాడు. దండలు మార్చుకుని మిగిలిన కార్యలను ముగించారు. వివాహం తర్వాత, వారు శాంతాక్రజ్‌లోని ఒక హోటల్‌లో తమ మొదటి రాత్రిని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. పెళ్లి బృందం వెళ్లిపోయింది. నేను వారిని వకోలా వద్ద దించి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను. లీనా మంచి నిద్రపోతోంది. సాహితి పెళ్లి వివరాలు ఇచ్చాను. నిద్రకు ఉపక్రమించాము.

మరుసటి రోజు ఆదివారం, ఆలస్యంగా లేచాం. ఉదయం 10 గంటలకు, ఫోన్ మోగింది మరియు నేను రిసీవర్‌ని తీసుకొని, “హలో” అన్నాను.

అటువైపు నుంచి ఎలాంటి శబ్దం రాలేదు. పది నిముషాల తర్వాత ఫోన్ మోగింది, రిసీవర్ తీసుకుని, “హలో” అన్నాను, అవతలి వైపు సౌండ్ లేదు. మళ్లీ 10 నిమిషాల తర్వాత మళ్లీ ఫోన్ మోగింది. నేను రింగ్ చేయనివ్వండి మరియు సాహితి లోపలి నుండి వచ్చింది, ఎందుకు ఫోన్ తీయడం లేదు, లీనా డిస్టర్బ్ అవుతుంది.

నేను, "ఎవరో ఖాళీ కాల్స్ చేస్తున్నారు, ఎవ్వరూ మరో వైపు మాట్లాడరు."

ఆమె ఫోన్ తీసి, "హలో" అంది. అవతలి వ్యక్తి చెప్పేది విని, "ఇక్కడ ఆ పేరుతో ఎవరూ లేరు అని రిసీవర్‌ని కింద పెట్టండి" అని చెప్పింది.

ఆమె, "అతను రంజన్ కోసం అడిగాడు మరియు ఇక్కడ ఎవరూ లేరని నేను చెప్పాను."

నేను "సరే" అన్నాను.

సాయంత్రం కూడా అదే పునరావృతమైంది.

ఈసారి ఆమె మాట్లాడుతూ, "ఎవరో రీనా కోసం అడుగుతున్నారు.

సాహితీ

ఉదయం 10:30 గంటలైంది, ఫోన్ ఆపకుండా రింగ్ అవుతోంది, నేను వెళ్లి కుమార్ అక్కడ కూర్చోవడం చూసి, "ఎందుకు ఫోన్ తీయడం లేదు?" అని అడిగాను.

అతను చెప్పాడు, "ఎవరో బ్లాంక్ కాల్స్ చేస్తున్నారు."

నేను వెళ్లి ఫోను తీసాను, ఆ వ్యక్తి రంజన్‌ని అడిగాను, నేను, "ఆ పేరుతో ఎవరూ లేరు."

సాయంత్రం కూడా అదే జరిగింది. ఈసారి అతను రీనా కోసం అడిగాడు, నేను చెప్పాను, "ఇక్కడ రీనా లేదు."

ఇప్పుడు నాకు అనుమానం వచ్చింది, మార్నింగ్ కాల్ వాయిస్ మరియు ఇప్పుడు కాల్ వాయిస్ బాగా తెలిసినట్లుగా ఉన్నాయి. ఎవరా అని అనుకుంటూ టీ చేయడానికి వంటింట్లోకి వెళ్లాను.

మరుసటి రోజు రాత్రి 10 గంటలకు కాల్ వచ్చింది. నేను ఫోన్ ఎత్తాను, ఈసారి నిక్కీని అడిగాను, "ఇక్కడ ఎవరూ లేరు" అని చెప్పి రిసీవర్‌ని గట్టిగా కొట్టాను.

అతను అడిగిన పేర్లతో నేను వాయిస్‌ని సమన్వయం చేసినప్పుడు, నా మెదడులో ఎక్కడో నేను దానిని గుర్తించినట్లు అనిపించింది, కానీ వాయిస్ లేదా పేర్లను

ఊహించలేకపోయాను. ఎవరా అనుకుంటూ బెడ్ రూంలోకి వెళ్లి పడుకున్నాను. ఫోన్ కాల్ నుండి ఆ స్వరం నా తలలో ప్రతిధ్వనిస్తోంది. నాకు నిద్ర సరిగా పట్టలేదు, తెల్లవారుజామున ఆ స్వరం నన్ను తాకింది. మా ఇంటి దగ్గర సురేష్ అనే వ్యక్తి ఉన్నాడు, అతను నన్ను అనుసరించేవాడు మరియు నేను అతనికి ఎప్పుడూ తావు ఇవ్వలేదు. అకస్మాత్తుగా అతను నన్ను అనుసరించడం మానేశాడు. నేను ఏమీ అనుకోలేదు, ఎక్కడికో వెళ్లి ఉండాలి. అతన్ని జైలుకు పంపారని ఎవరో చెప్పడం నాకు గుర్తుంది. వివరా లు గుర్తుకు రావటం లేదు. నేను కుమార్‌ని నిద్రలేపాను.

అతను "నిద్రలో ఏమైంది?" అన్నాడు.

నేను, “ఆ ఖాళీ కాల్స్ ఎవరు చేస్తున్నారో నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. ఒక సురేష్ మా పొరుగున ఉండేవాడు. అతను ప్రస్తావిస్తున్న ఆ పేర్లు అతనికి ఏదో ఒకవిధంగా కనెక్ట్ అయ్యాయి. నేను అతని స్వరాన్ని గుర్తించాను."

“సరే, తర్వాత చూద్దాం” అని చెప్పి, తిరిగి నిద్రలోకి జారుకున్నాడు. నేను తిరిగి నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నించాను, కాని నా నిద్ర పోయింది. లేచి బాత్రూమ్ కి వెళ్లి పళ్ళు తోముకుని కిచెన్ లోకి వెళ్ళాను. నేను పాలు వేడి చేసి ఒక కప్పు కాఫీ కలుపుకుని హాల్లోకి వచ్చి కాఫీ సిప్ చేసి, ఏం చేయగలను అని ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాను?

కుమార్

సాహితీ కలవరపడినప్పుడు నన్ను నిద్రపోనివ్వదు. ఆమె నన్ను కదిలించింది, నేను గాఢనిద్రలో ఉన్నాను. నేను నిద్రపోతున్న ఆమెను అడిగాను, "ఏమైంది?"

ఆమె ఆ కాల్ చేసిన వ్యక్తి ఎవరో గుర్తుపట్టింది.

నేను, మనము తరువాత చూద్దాం అని చెప్పి, తిరిగి నిద్రపోయాను. కానీ నా నిద్ర చెదిరిపోయింది మరియు నేను తిరిగి నిద్రపోలేకపోయాను. నేను కాసేపు మంచం మీద దొర్లాను.

సాహితి పడుకున్న చోట టచ్ చేసాను, ఆవిడ కనపడలేదు మరియు నాకు పూర్తిగా మెలకువ వచ్చింది, నేను లేచి బాత్రూమ్‌కి వెళ్లి పళ్ళు తోముకుని వంటగదిలోకి వెళ్ళాను. నేనే ఒక కప్పు కాఫీ కలుపుకున్నాను, నేను అరిచాను, సాహితీ నీకు ఒక కప్పు కాఫీ కావాలా, ఆమె లేదు, నా దగ్గర ఉంది, ఇప్పుడే తాగుతున్నాను అని సమాధానం ఇచ్చింది.

నా కప్పు తో వచ్చి సోఫాలో కూర్చున్నాను. “సాహితి, ఏం ఆలోచిస్తున్నావు?” అని అడిగాను.

ఎవరు కాల్ చేస్తున్నారో గుర్తొచ్చింది, వకోలాలో మా ఇంటి దగ్గర సురేష్ ఉన్నాడు, నన్ను ఇబ్బంది పెట్టేవాడు, ఒకరోజు అదృశ్యమయ్యాడు, అతన్ని జైలుకు పంపారు అని ఎవరో చెప్పారు. నేను వెళ్లి అమ్మతో కనుకుంటాను, బహుశా పొరుగువారితో విచారణ చేయవచ్చు.

నేను, “జాగ్రత్తగా ఉండు. ఒంటరిగా బయటకు వెళ్లవద్దు."

ఆమె, "నేను జాగ్రత్తగా ఉంటాను."

సాహితీ

నేను అమ్మ ఇంటికి వెళ్లి, “నన్ను ఇబ్బంది పెట్టే సురేష్ గుర్తున్నాడా?” అని అడిగాను.

అమ్మ "అవును" అని బదులిచ్చింది.

నేను, "అతనికి ఏమైంది?"

ఆమె ఇలా చెప్పింది, "అతను అరెస్టు చేయబడిందని మరియు వారి కుటుంబం వెళ్లిపోయిందని నేను విన్నాను."

నేను, "అతను మాకు బ్లాంక్ కాల్స్ చేస్తున్నాడని నేను అనుకుంటున్నాను."

ఆమె చెప్పింది, "జాగ్రత్తగా ఉండండి."

నేను, "నేను జాగ్రత్తగా ఉండాలని నాకు తెలుసు, దయచేసి చుట్టుపక్కల ఎవరైనా అతనిని చూసినట్లయితే ఇరుగుపొరుగు వారితో విచారణ చేయండి" అని చెప్పి వెళ్లిపోయాను.

నేను ఆఫీసుకి చేరుకుని కుమార్‌తో, “అతను ఆ ప్రాంతంలో ఉండడు, వాళ్ళ కుటుంబం వెళ్ళిపోయింది. ఎవరైనా అతన్ని చూసినట్లయితే చుట్టుపక్కల విచారించమని నేను మా అమ్మను అడిగాను.

కుమార్, “నేను కార్యాలయానికి వస్తున్నప్పుడు పోలీసు స్టేషన్‌ని సందర్శించి పరిస్థితిని వివరించాను. సంబంధిత పోలీస్ స్టేషన్ నుండి అతని రికార్డులను పొందుతామని వారు చెప్పారు.

ఆఫీస్ కి వెళ్ళేలోపు కాల్ వచ్చింది, నేనే ఎత్తాను, ఈ సారి ఇంకెవరినో అడుగుతున్నాడు. నేను అడిగాను, “సురేష్ నువ్వేనా? మీరు ఈ పని ఎందుకు చేస్తున్నారు?"

"ఎందుకంటే నువ్వు నన్ను జైల్లో పెట్టావు" అన్నాడు.

నేను అడిగాను, "నేను ఎప్పుడు నిన్ను జైలులో పెట్టాను, మీరు దేని గురించి మాట్లాడుతున్నారు?"

"పోలీసులకు సమాచారం అందించింది నువ్వే" అన్నాడు.

నేను, "నేను పోలీసులకు సమాచారం ఇవ్వలేదు."

"నాకు అబద్ధాలు చెప్పకు" అని చెప్పి ఫోన్ కట్ చేసాడు.

మేము సాయంత్రం 5:30 గంటలకు ఆఫీసు నుండి బయలుదేరి 6:30 గంటలకు ఇంటికి చేరుకున్నాము. ప్రధాన ద్వారం వద్ద చాలా మంది ప్రజలు గుమిగూడారు. సమస్య ఏంటో?.

మా అత్తగారు అక్కడ కూర్చున్నారు, మమ్మల్ని చూడగానే ఆమె ఏడుపు ప్రారంభించింది, నేను అడిగాను, "ఏమైంది", ఆమె చెప్పింది, "నాకు లీనా కనిపించలేదు. స్వింగ్‌లో ఆడేందుకు ఆమెను కిందకు తీసుకుని వచ్చాను.

వాచ్‌మెన్ వచ్చి కుమార్‌ని ఎవరో అడిగారు, మీరు దారిలో ఉండి ఉండచోని చెప్పను చెప్పాను. నేను వెనక్కి తిరిగాను మరియు లీనా కనిపించలేదు.

"కుమార్ గురించి ఎవరు అడిగారు?" అని అడిగాను.

కాపలాదారు బదులిచ్చాడు, “25 30 సంవత్సరాల వయస్సు గల ఒక వ్యక్తి గడ్డం మరియు మీసాలతో పాత దుస్తులు ధరించాడు, నేను అతన్ని లోపలికి రానివ్వలేదు మరియు నేను తనిఖీ చేస్తానని చెప్పి పార్కుకు వచ్చాను. ఈ సమయంలో మీ అత్తగారు స్వింగ్ దగ్గర ఉంటారని నాకు తెలుసు. వాడు నా వెనకాలే వచ్చి ఉంటాడు, పాపని ఎత్తుకుని ఇక్కడి నుంచి నా ముందు ఎలా వెళ్లాడో నాకు తెలియదు. అతనితో ఎవరైనా ఉండాలి. ”

పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి ఫిర్యాదు చేశాం.

ఇప్పటికే వ్యక్తిని, అతని ఆచూకీని గుర్తించే పనిలో ఉన్నామని వారు తెలిపారు.

కుమార్

గేటు లోపల చుట్టూ నిలబడి ఉన్న వారిని చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను. మా అమ్మకు లీనాను కాంపౌండ్‌లోని పార్కుకు తీసుకురావడం అలవాటు, లీనాకు ఊయల అంటే చాలా ఇష్టం. నిర్ణీత సమయానికి ఆమెను స్వింగ్‌లోకి తీసుకెళ్లకపోతే, ఆమె అశాంతికి గురవుతుంది. కాంపౌండ్ లోపల ఇది భద్రంగా ఉందని అమ్మ భావించి ఉంటుంది. ఇప్పుడు లీనా తప్పిపోయింది, సాహితీ మరియు అమ్మ ఎలా ప్రభావితమయ్యారు? వారిని ఎవరు ఓదార్చుతారు? నేను వారిని ఎలా ఓదార్చగలను? పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి కిడ్నాప్ కేసు బుక్ చేశాం. అ అంశాన్ని పరిశీలిస్తున్నామని వారు తెలిపారు.

నేను కృష్ణ దగ్గరకు వెళ్లి అతని స్నేహితులతో కలిసి పరిశీలించమని అడిగాను. సురేష్ మరియు అతని ఆచూకీ ఎవరికైనా తెలిస్తే.

అతను చెప్పాడు, ఆ ప్రాంతంలోని స్నేహితులతో తనిఖీ చేస్తాడు.

నేను ఇంకా ఏమి చేయగలనని అనుకున్నాను? సాహితి ఇంటికి వెళ్లాను. నేను ఆమె తల్లితో తనిఖీ చేసాను. ఆమె ఇలా చెప్పింది, “వారు ఎక్కడికి వెళ్ళారో ఎవరికీ తెలియదు. వారి కుమారుడిని అరెస్టు చేసిన తర్వాత వారు ఒక రాత్రి అదృశ్యమయ్యారు. బహుశా వారు అతని చర్యలకు సిగ్గుపడి ఉండవచ్చు.

బాధ్యులైన వ్యక్తులను పోలీసులు కనుగొనడం కంటే ఇప్పుడు మాకు వేరే మార్గం లేదు.

లీనాకు సంబంధించిన వార్తలేవీ అందుబాటులోకి రాకపోవడంతో సాహితీ విరుచుకుపడింది. ఆమె ఒకరకమైన డిప్రెషన్‌లోకి వెళ్లిపోయింది. ఆమె ఏమీ తినదు. నీళ్లు కూడా తాగడం లేదు. నేను ఆమెను బలవంతంగా కొంచెం టీ తాగించవలసి వచ్చింది.

నేను ఆమెతో, “నువ్వు ఇలా విరుచుకుపడితే, ఆమె ఇంటికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు మీరు ఏమి చేస్తారు? పోలీసులు ఆమెను కనుగొని ఇంటికి తిరిగి పంపుతారు. చింతించకండి, ఆమె ఖచ్చితంగా తిరిగి వస్తుంది. ”

నేను ఆమెను పడుకోబెట్టి, డాక్టర్‌కి ఫోన్ చేసి పరిస్థితి వివరించాను.

"ఒక రోజు ఆగండి, ఆమె సాధారణ స్థితికి రాకపోతే, మేము ఆమెను ఆసుపత్రికి తీసుకువెళతాము" అని అతను చెప్పాడు.

నేను వెళ్లి బెడ్‌రూమ్‌లో ఉన్న ఆమె వైపు చూశాను. ఆమె నిద్రపోతోంది, కానీ ఆమె ముఖం లో భాద కనిపిస్తుంది. నేను మంచం మీద ఆమె పక్కన కూర్చొని, మేము సరదాగా గడిపిన అన్ని సమయాల గురించి మరియు ఇప్పుడు ఆమె తనను తాను చేసిన దాని గురించి ఆలోచిస్తూ ఆమె వైపు చూసాను. ఆమె ప్రక్కన కూర్చొని, నేను నిద్రపోయాను. నేను తెల్లవారుజామున 3 గంటలకు లేచాను. ఆమె నిద్రపోతున్నట్లు అనిపించింది. పడుకుని నిద్రపోయాను.

మరుసటి రోజు ఉదయం, నేను లేచిన, అప్పటికే సాహితీ లేచి తయారవుతున్నట్లు చూసాను. నేను ఆమె వైపు చూసాను మరియు ఆమె, నిన్నటిలా కాకుండా, ఆమె ఉత్సాహంగా మరియు లీనా కోసం వెతకడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

నేను అడిగాను, "నాతో వస్తానా?"

ఆమె, "అవసరం లేదు, మీరు ఆఫీసుకి వెళ్ళండి, నేను వెళ్లి చెక్ చేస్తాను."

కార్యాలయానికి వెళ్లి చైర్మన్‌ని కలిసి పరిస్థితులను వివరించాను.

“లీనా దొరికేదాకా సాహితీ ఆఫీసుకి రాకపోవచ్చు” అన్నాను.

"సాహితీకి ఎంత సమయం కావాలంటే అది తీసుకోనివ్వండి" అన్నాడు.

మేము లీనా సమాచారం పొందడానికి అన్ని రకాల ప్రయత్నాలు చేసాము. వార్తాపత్రికలలో లీనా ఫోటోలు ముద్రించాము. మేము టీవీలో ప్రకటనలు ఇచ్చాము. లీనా గురించిన సమాచారం కోసం మేము రివార్డులను ప్రకటించాము. ఏదీ ఎలాంటి ఫలితాలను చూపలేదు.

మెల్లగా ఫలితాలు కనిపించకపోవడంతో, సాహితీ ఆఫీసుకు హాజరు కావడం ప్రారంభించింది మరియు లీనాను కనుగొనే ఏ కాల్ కోసం ఎదురుచూసింది.

ఆమె ఇప్పటికీ రాత్రి నిద్ర లో లీనా కోసం ఏడుస్తుంది. కానీ మొత్తంమీద, ఆమె సాధారణ జీవితాన్ని గడపడానికి, కోలుకుంది. సాధారణంగా ఇలాంటి సంఘటనలు దంపతుల మధ్య చిచ్చు పెడతాయి. కానీ మా విషయంలో, అది మనల్ని దగ్గర చేసింది, మేముదూరంగా ఉన్నాము అని కాదు, అది మా మధ్య విభజనను చేయలేదు. దీనికి ఆమె తనను తాను నిందించుకుంది. నేను పోలీసులను పిలిచానని అతను అనుకున్నాడని, అందుకే అతను నా అమ్మాయిని తీసుకెళ్లాడని వాడు నాకు చెప్పాడు, నేను బాధ్యత వహిస్తాను.

నేను, "అతను అపార్థం చేసుకుని ఉంటే, నీవు ఎలా బాధ్యత వహిస్తావు?"

ఆమె ఏమీ వినదు.

****

రోజులు వారాలు, వారాలు నెలలు, నెలలు సంవత్సరాలుగా మారాయి. లీనా ఆచూకీ దొరకలేదు. సురేష్ జాడ, లీనా జాడ గాని పోలీసులకు దొరకలేదు.

3 సంవత్సరాల తర్వాత మాకు మరో ఆడపిల్ల పుట్టింది, ఆమెకు రీనా అని పేరు పెట్టాము. రీనా పుట్టిన తర్వాత, సాహితీ లీనాను మరచిపోవడానికి ప్రయత్నించింది. కానీ ఆమె పుట్టినరోజున, ఆమె ను ఓదార్చ లేక పోయేవాళ్ళం.

ఇప్పుడు రీనాలో లీనాను చూసేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది. రీనా ఏదైనా చేసినప్పుడు, ఆ సమయంలో లీనా ఇలా చేసిందని ఆమె గుర్తుకు తెచ్చుకుంటుంది. రీనాకి సాహితీ చాలా పొసెసివ్‌గా మారింది.

ఇది రీనా మూడో పుట్టినరోజు. ఒక్కసారిగా లీనా గుర్తొచ్చి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది సాహితీ. నోటిలోకి తిన్నది రావడంతో బాత్రూంలోకి వెళ్లి వాంతి చేసుకుంది. వికారం తగ్గకపోవడంతో, నేను ఆమెను డాక్టర్ వద్దకు తీసుకెళ్లాను. వైద్యులు ఆమెను పరీక్షించి 8 వారాల గర్భవతి అని నిర్ధారించారు.

7 నెలల తర్వాత మాకు మగబిడ్డ పుట్టాడు, అతనికి అతుల్ అని పేరు పెట్టాము.

అధ్యాయం 7

1997 జనవరి నెల.

లీనా

ఇప్పుడు నాకు ఏడేళ్లు. మా నాన్నకు సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థ ఉంది మరియు లవ్లీన్ ఆంటీకి చెందిన ఇంటీరియర్ డెకరేషన్ సంస్థను మా అమ్మ చూసుకుంటుంది. మేమంతా పెద్ద బంగ్లాలో ఉంటాం. లవ్లీన్ ఆంటీకి ధృవ్ అనే కొడుకు ఉన్నాడు. అతను ఇంట్లో చిన్నవాడు మరియు నాతో సహ్ అందరూ అతన్ని చాలా ముద్దుగా చూసుకుంటారు. ధృవ్ నాకు చాలా ఇష్టం. నా తమ్ముడు అతుల్ నాకంటే పెద్దవాడని, అతని కవల సోదరి రీనా, వారు నాకంటే పెద్దవారిలా ప్రవర్తిస్తారు మరియు వారు నన్ను ఆదేశించగలరు.

మా స్కూల్ బెల్ మోగింది మరియు నేను గది నుండి బయటకు వచ్చాను. నేను అతుల్ మరియు రీనా కారు వైపు నడుస్తూ చూశాను. మేము రోజు స్కూల్‌కి కారులో వచ్చి వెళ్తుంటాం, మా అమ్మ దాన్ని డ్రైవర్‌తో పంపుతుంది.

మొదట్లో చిట్టి మమ్మల్ని పికప్ చేయడానికి వచ్చేది, ఈ రోజుల్లో ధృవ్‌తో చాలా బిజీగా ఉంది మరియు మేము మా డ్రైవర్‌తో వెళ్తాము. నేను అతుల్ రీనా అని పిలిచాను, వారు నా వైపు తిరిగారు మరియు ఏదో జరిగింది.

నేను బీచ్‌లో మా ఇంటి ముందు నిలబడ్డాను. నేను గేటు దగ్గరకు వెళ్లి కొట్టాను. వాచ్‌మెన్ గేటు తెరిచి, “మీకు ఎవరు కావాలి?

గేటు తెరిచి లోపలికి రానివ్వమని అన్నాను.

అతను అడిగాడు, “మీరు ఎవరిని కలవాలనుకుంటున్నారు?

నేను "మమ్మీని" అన్నాను.

"మీ మమ్మీ ఎవరు?" అని అడిగాడు .

నేను, “సాహితీ” అన్నాను, మరియు అతను అడిగాడు, మీ డాడీ ఎవరు అని నేను అన్నాను, కుమార్.

అతను చెప్పాడు, "వారు ఇక్కడ నివసించరు."

డిసౌజా అంకుల్ అటుగా వెళ్లడం నేను చూశాను, అతను నాన్న ఆఫీసుకి వచ్చేవాడు మరియు అతని కుమార్తె నికిత మాకు చదువు నేర్పించేది. నేను అతన్ని పిలిచి వాచ్‌మెన్ గేటు తెరవడం లేదని చెప్పాను.

డిసౌజా అంకుల్ కు వాచ్‌మెన్ తెలిసి ఉండాలి. అతను "కాంబ్లే, ఏమి జరిగింది?" అని అడిగాడు.

వాచ్‌మెన్ ఇలా అన్నాడు, “ఆమె తన తల్లి పేరు సాహితీ అని మరియు ఆమె తండ్రి పేరు కుమార్ అని చెబుతోంది మరియు ఆమె ఇక్కడ నివసిస్తున్నారు, ఇక్కడ ఎవరూ లేరు, వారు ఇక్కడ నివసించరు. నిజానికి, ఇక్కడ ఎవరూ నివసించరు మరియు యజమానులు ఒకటి లేదా రెండు సంవత్సరాలలో వస్తారు.

"అది నాకు తెలుసు" అన్నాడు. అతను నన్ను అడిగాడు, "మీ ఇల్లు ఎక్కడ?"

నేను, “ఈ నాలుగు బంగ్లాలు మావి. చివరి బంగ్లా మా నాన్న ఆఫీసు. మీ ఇల్లు దానికి ఎదురుగా ఉంది. మేము రెండో ఇంట్లో ఉండేవాళ్లం, లవ్లీన్ ఆంటీ మూడో ఇంట్లో ఉండేవాళ్లం, ఇప్పుడు మేమంతా ఇక్కడికి మారాం. నికితా టీచర్ ఎక్కడ? ఆమె మాకు బోధించడానికి రాలేదు.

"నేను ఆమెను పోలీస్ స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లి వారితో విచారిస్తాను" అని అతను చెప్పాడు.

సాహితీ

లీనాకు ఇప్పటికి 8 సంవత్సరాలు. ఎక్కడున్నావ్ లీనా? మీరు ఏ స్థితిలో ఉన్నారు? ప్రతి సంవత్సరం ఈ నెలలో మేము లీనా ఫోటోను ప్రచారం చేస్తున్నాము మరియు లీనాకు సంబంధించిన ఏదైనా సమాచారం కోసం బహుమతిని అందిస్తాము. ప్రతి సంవత్సరం రివార్డు మొత్తాన్ని పెంచుతూనే ఉన్నాం. అయితే లీనా ఆచూకీ గురించి ఇప్పటివరకు మాకు ఎలాంటి విశ్వసనీయ సమాచారం అందలేదు.

కుమార్

లీనాకు సంబంధించిన ఏదైనా సమాచారం కోసం నేను ప్రతి సంవత్సరం టీవీలో మరియు వార్తాపత్రికలలో ప్రకటనలు ఇస్తున్నాను. ఇప్పటి వరకు మాకు ఎలాంటి సమాచారం అందలేదు. ఈ సంవత్సరం నేను మహారాష్ట్ర అంతటా స్థానిక టీవీ ఛానెల్‌లు మరియు స్థానిక వార్తాపత్రికలలో ప్రకటనలు ఇవ్వాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ఆమెను నగరం వెలుపలికి తీసుకెళితే, ఎవరైనా గమనించారు. మనం ప్రయత్నించాలి.

దాదాపు మూడు నెలల తర్వాత, 6 సంవత్సరాల తర్వాత లీనా గురించి మాకు మొదటి సమాచారం వచ్చింది. ఎవరో పోలీసులకు ఫోన్ చేసి, “ఒక వృద్ధ దంపతులు తమ గ్రామానికి 1 ఏళ్ల పాపను తీసుకొచ్చారు. తమ కొడుకు, కోడలు ప్రమాదంలో చనిపోయి ఈ పాపను వదిలి వెళ్లిపోయారని వృద్ధ దంపతులు తెలిపారు. వారిని ఎవరూ అనుమానించలేదు. రెండేళ్ల తర్వాత ఊరు విడిచి వెళ్లిపోయారు. ఎక్కడికి వెళ్లారో ఎవరికీ తెలియదు.

ఇప్పుడు లీనా సజీవంగా ఉందని మాకు ఒక ఆలోచన, మేము ఆమెను ఎలాగైనా కనుగొనాలి.

పోలీసుల నుండి సమాచారం సేకరించిన తరువాత, మేము గ్రామానికి వెళ్ళాము, అక్కడ వృద్ధ దంపతులు లీనాను రెండేళ్లపాటు పెంచారు. మేము వివరణల నుండి వ్యక్తులను చిత్రీకరించగల ఒక వ్యక్తిని తీసుకొచ్చాం. మేము మూలం నుండి సమాచారాన్ని సేకరించి, వృద్ధ జంట స్కెచ్‌ను సిద్ధం చేసాము. వాగ్దానం చేసినట్లు మేము వారికి ప్రతిఫలమిచ్చాము.

మేము మళ్లీ ఆ జంటకు రివార్డ్‌ను అందిస్తున్నట్లు లేదా వారి గురించిన సమాచారాన్ని అందించే వారికి అని ప్రకటనలను మళ్లీ ప్రసారం చేసాము.

ఒకరోజు శాంతాక్రూజ్ వెస్ట్ పోలీస్ స్టేషన్ నుండి మాకు కాల్ వచ్చింది. వారు మాట్లాడుతూ, “మాకు లీనా అనే అమ్మాయి, కుమార్ మరియు సాహితీ కోసం అడుగుతోంది.

మేము మా కారు తీసుకొని అక్కడికి వెళ్ళాము. దాదాపు ఏడేళ్ల బాలిక బెంచ్‌పై కూర్చుని ఉంది. మమ్మల్ని చూడగానే లేచి సాహితి దగ్గరకు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి ఆయీ (మమ్మీ) అని పిలుస్తు పట్టుకుంది.

“ఎక్కడికి వెళ్ళావు” అంది సాహితి.

ఆమె, "నేను మన ఇంటికి వెళ్ళాను, అక్కడ ఎవరూ లేరు, డిసౌజా అంకుల్ నన్ను ఇక్కడికి తీసుకువచ్చి ఇక్కడి పోలీసులతో మాట్లాడారు మరియు వారు మిమ్మల్ని పిలిచారు."

ఎస్ఐ ఇలా అన్నాడు, “ఆమె కిడ్నాప్ చేయబడిందని మాకు తెలుసు, ఆమె మీ పేర్లు చెప్పినప్పుడు మేము వార్తాపత్రికలు మరియు టీవీలలో మీ ప్రకటనలను గుర్తుచేసుకున్నాము. కాబట్టి, మేము మిమ్మల్ని పిలిచాము. అయితే ఆమె జుహు కోలివాడ ప్రాంతంలో ఉండడం గురించి మాకు చెబుతోంది. మేము అక్కడ విచారిస్తాము. ”

సాహితీ

చాలా సంవత్సరాల తర్వాత లీనాను కలిసినప్పుడు నాకు ఏమి అనిపించిందో వివరించలేను. గుండెలు బాదుకుని ఏడ్చేశాను. లీనా ఏమైంది, తప్పిపోయి ఇప్పుడు పెద్దయ్యాక ఎలా ఉంటుందో ఆలోచించాను. ఆమె బాగా పెరిగినట్లు కనిపించింది మరియు అద్భుతమైన ఇంగ్లీష్ మాట్లాడేది. ఆమె నాతో మరాఠీలో కూడా మాట్లాడుతుంది. ఇన్నాళ్లూ కాదు, ఒక్కరోజు కూడా తప్పిపోనట్లు నటిస్తోంది. ఆమెను మా క్వార్టర్స్‌కి తీసుకెళ్లాం.

లీనా అమ్మమ్మను కలుసుకుంది, మీరు నన్ను ఊయల ఆడటానికి తీసుకెళ్లడం లేదు. అమ్మమ్మతో తెలుగులో మాట్లాడుతుంది. మరియు ఆశ్చర్యం ఏమిటంటే

ఆమె తన తోబుట్టువులను కలిసినప్పుడు. ఆమె అతుల్ మరియు రీనాను గుర్తించింది, కానీ మీరు చాలా చిన్నవారు అయ్యారు అని నవ్వడం ప్రారంభించింది. ఇప్పుడు నటించి నువ్వు నాకంటే పెద్దవాడివి అని చూపించు.

లీనా మమ్మల్ని అడిగింది, "బీచ్‌లోని బంగ్లాలకు ఏమైంది? అన్నీ పోగొట్టుకుని తాతయ్య దగ్గర ఉండడానికి తిరిగి రావాల్సి వచ్చిందా?"

మేము కలవరపడ్డాము మరియు "మీరు బీచ్‌సైడ్ బంగ్లాలలో ఉన్నారా?"

లీనా, "అవును మీరు నన్ను అక్కడికి తీసుకెళితే నేను మీకు చూపించగలను."

నేను అడిగాను, "మేము అక్కడ ఏమి చేస్తున్నాము?"

లీనా మాట్లాడుతూ, "అమ్మ లఫ్లీన్ ఆంటీ కంపెనీలో పనిచేస్తోంది. నాన్నకు సాఫ్ట్‌వేర్ డెవలప్‌మెంట్ వ్యాపారం ఉంది, చిట్టి మమ్మల్ని చూసుకునేది. మాతో పాటు సునీత ఆంటీ కూడా ఉంది మరియు జాయ్ ఆమెతో లంచ్‌కి వచ్చేవాడు.

లీనా మాటలు విన్న తర్వాత కూడా చాలా గందరగోళంగా ఉంది. ఆమె అతుల్ మరియు రీనా వద్దకు వెళ్లి, "మీరు నాకంటే చిన్నవారని గుర్తుంచుకోండి మరియు నేను మీ అక్కను" అని చెప్పింది.

కనీసం ఆమె తన పరిసరాల్లోనే ఉంది. ఆమె అక్కడ ఉండడం సంతోషంగా అనిపించింది. ఆమె అదంతా కలలు కన్నదా? నేను ఎక్కడో చదివాను ఇలాంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కోవటానికి, కొంతమంది పిల్లలు విషయాలు ఊహిస్తారు. కానీ ఆమె ఇంగ్లీష్ మరియు ఆమె ప్రవర్తన మంచి స్కూల్లో చదువుతున్నట్లుగా ఉంది. ఆమె తన పాఠశాల శాంతాక్రజ్ స్టేషన్ సమీపంలో ఉందని, ఆమె తన తోబుట్టువులతో కారులో తన పాఠశాలకు వెళుతుందని మాకు చెప్పింది. ఆమె ఎక్కడ ఉండేది?

అధ్యాయం 8

1998 జనవరి నెల

సాహితీ

7 ఏళ్ల తర్వాత లీనా పుట్టినరోజు జరుపుకున్నాం. మేము పెద్ద పార్టీ ఏర్పాటు చేసాము, మాకు సంబంధం ఉన్న వ్యక్తులందరినీ పిలిచాము. ఇన్ని సంవత్సరాల తర్వాత నేను పార్టీని నిర్వహించడం చాలా ఆనందంగా ఉంది. మార్చి నెలాఖరులోగా చీఫ్ అకౌంటెంట్ పదవీ విరమణ చేయవచ్చని కార్యాలయంలో చర్చలు జరిగాయి. అప్పుడు కుమార్‌కి చీఫ్ అకౌంటెంట్‌గా పదోన్నతి లభిస్తుంది. ఇది అతనికి అతిపెద్ద ప్రమోషన్ అవుతుంది.

కుమార్

మార్చి 31న, ఈరోజు పదవీ విరమణ చేయనున్న చీఫ్ అకౌంటెంట్‌కి మేము సెండ్-ఆఫ్ పార్టీ ఇచ్చాము. నాకు ఈరోజు ప్రమోషన్ ఆర్డర్లు వచ్చాయి. రేపటి నుంచి నేను చీఫ్ అకౌంటెంట్‌ని.

ఏప్రిల్ 1వ తేదీన నేను చీఫ్ అకౌంటెంట్‌గా బాధ్యతలు స్వీకరించాను. నన్ను అభినందించేందుకు ఒక్కొక్కరుగా సిబ్బంది వచ్చారు.

సాహితీ

ఈ రోజు కుమార్ గురించి నేను గర్వపడుతున్నాను, అతను 13 సంవత్సరాలలో చీఫ్ అకౌంటెంట్ అయ్యాడు. మా కంపెనీలో ఇది చాలా ప్రముఖ స్థానం. నేను చాలా సంవత్సరాలు PA గా ఉన్నాను.

నేను నా ముగ్గురు పిల్లలతో సంతోషంగా ఉన్నాను. నేను నా పనిని చేయగలనని, నా పిల్లలను పెంచగలిగినందుకు నేను సంతోషంగా ఉన్నాను.

లీనా వయస్సు 8 సంవత్సరాలు, రీనా 5 సంవత్సరాలు అతుల్ 1 సంవత్సరం. లీనా మరియు రీనా పాఠశాలకు వెళతారు, అతుల్‌ను అమ్మమ్మలు ఇద్దరూ చూసుకుంటారు. లీనా కిడ్నాప్ ఘటన తర్వాత మొదట్లో రీనాను చూసుకోవడానికి అత్తగారు కాస్త సంకోచించారు. కానీ ఆమె దానిని అధిగమించింది మరియు ఆమె పిల్లలను చాలా ప్రేమిస్తుంది. మా మామగారి రిటైర్మెంట్ దగ్గర పడుతోంది. వెంటనే ఇంటిని ఏర్పాటు చేయాలి. బాండుప్ దగ్గర కొత్త డెవలప్మెంట్స్ ఉన్నాయని నేను భావిస్తున్నాను, అవి మాకు చాలా అనుకూలంగా ఉంటాయి. మన పొదుపు 75 శాతం నిటారుగా చెల్లించడానికి సరిపోతుంది మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని రుణంగా తీసుకోవచ్చు. కొత్త జీతంతో, కుమార్ మెరుగైన లోన్ ఆఫర్‌లను పొందవచ్చు. మనం ఇళ్ల కోసం వెతకడం ప్రారంభించాలి.

కుమార్

మా చీఫ్ అకౌంటెంట్ పదవీ విరమణ మా ముందు మరో అద్భుతమైన భవిష్యత్తును తీసుకొచ్చింది, మా నాన్న పదవీ విరమణ వచ్చే ఏడాది జరగనుంది. అతను పదవీ విరమణ చేస్తే, మేము మా క్వార్టర్స్ వదులుకోవాలి మరియు మా స్వంత ఇంటికి మారాలి. నేను కొంతమంది స్నేహితులతో విచారించాను మరియు భాండుప్ వద్ద స్కైరైజ్ అపార్ట్‌మెంట్‌ల యొక్క కొత్త అభివృద్ధిని కనుగొన్నాను. మేము మా ధర పరిధిలో 4-బెడ్‌రూమ్ అపార్ట్‌మెంట్‌లను పొందవచ్చు మరియు కొంచెం లోన్‌తో, మేము మా కొత్త ఇంటి కలను నెరవేర్చుకోవచ్చు. రుణంతో, మేము పన్ను భాగంపై కూడా డబ్బును ఆదా చేయవచ్చు.

మేము వెళ్లి కొన్ని ఫ్లాట్లను చూసి, చివరకు 9వ అంతస్తులో రెయిన్బో అపార్ట్‌మెంట్స్‌లో ఒక ఫ్లాట్‌ని నిర్ణయించుకున్నాము. అది మూడు పడక గదుల హాల్ కిచెన్ ఫ్లాట్. చిన్న ట్వీకింగ్ చేయడం ద్వారా మేము అదనపు గదిని కలిగి ఉండవచ్చు. ఫ్లాట్ 3 నెలల్లో సిద్ధంగా ఉంటుంది మరియు మేము మా స్వంత అంతర్గత అలంకరణలను తయారు చేసుకోవచ్చు.

6 నెలల తర్వాత మేము కొత్త ఫ్లాట్‌కి మారాము. మా నాన్న క్వార్టర్స్ వదిలి రావాడానికి సిద్ధంగా లేడు. నేను అతనితో, "మనం క్వార్టర్స్ ఖాళీ చేసే వరకు అన్నయ్యను అక్కడే ఉండనివ్వండి" అని చెప్పాను.

అధ్యాయం 9

1999 జనవరి నెల

సాహితీ

లీనా 4వ తరగతి, రీనా 1వ తరగతి, అతుల్‌కి ఏడాదిన్నర.

కొత్త ఫ్లాట్‌లో జీవితాన్ని ఎంజాయ్ చేస్తున్నారు. పిల్లలు ఆడుకోవడానికి అన్ని సౌకర్యాలు ఇందులో ఉన్నాయి.

****

పిల్లల పరీక్షలు పూర్తయి వేసవి సెలవులు వచ్చాయి. ఈలోగా, కుమార్ పెదనాన్న చిన్న కొడుకు వివాహం చిన్న అత్త చిన్న కుమార్తెతో నిశ్చయమైంది. వారి అత్త అతని కుటుంబంలో చిన్నది. వివాహం మద్రాసులో జరగనుంది. మామగారు మమ్మల్ని అడిగారు, "ఈ తరంలో ఇది చివరి వివాహం కాబట్టి మనమందరం పెళ్లికి వెళ్ళాలి."

మేమంతా పెళ్లికి వెళ్లాలని ప్లాన్ చేసుకున్నాం. నేనెప్పుడూ మద్రాసు వెళ్లలేదు. మా బావ చెప్పాడు, "అతనికి వేరే పని ఉంది, సకాలంలో పెళ్లికి రాలేకపోయాడు."

రైలులో టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకొని అందరం మద్రాసు వెళ్ళాము. పిల్లలు సుదీర్ఘ రైలు ప్రయాణం చేయవలసి రావడం అదే మొదటిసారి. వాళ్ల ఇంటికి దగ్గర్లోనే హోటల్ బుక్ చేశాం. ఆలయంలో వివాహం జరిపించారు. పెళ్లికి హాజరై హోటల్‌కి తిరిగొచ్చాం. మామగారు రూమ్‌లో టీవీ ఆన్ చేశారు. టీవీలో వార్తలు చూసిన ఆయన మమ్మల్ని వచ్చి చూడమని పిలిచారు. బ్రేకింగ్ న్యూస్‌తో స్క్రోల్ నడుస్తోంది. బొంబాయిలో భవనం కూలిన ప్రదేశం నుండి దృశ్యాలు ఉన్నాయి. పేరు మా భవనం మరియు ప్రాంతం మాది. విజువల్స్‌లో మా పరిసరాలను చూస్తున్నాము.

మా భవనం కూలిపోయింది. మా ఫర్నీచర్, గృహోపకరణాలు అన్నీ శిథిలాలుగా మారాయి. మా దగ్గర ఉన్నవి మాత్రమే మిగిలి ఉన్నాయి.

అదృష్టవశాత్తూ, మేము క్వార్టర్లను అప్పగించలేదు. వారు క్వార్టర్‌ను అప్పగించే వరకు కుమార్ అన్నయ్య అక్కడే ఉన్నాడు. కనీసం మాకు పై కప్పు అయినా ఉందని నేను అనుకున్నాను. అయితే ఇన్నాళ్లూ మనం సంపాదించినదంతా నీటిపాలైంది.

కుమార్ వైపు చూసాను. ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు. అతనికి ఎలాంటి భావాలు లేవని నేను అనుకున్నాను. అతని ముఖంలో ఆందోళన లేదు. గత 10 సంవత్సరాలుగా మనం సంపాదించినది శాశ్వతంగా పోయింది, పైగా మాకు హౌసింగ్ లోన్ ఉంది, దానిని మేము ఇల్లు లేకుండా చెల్లించాల్సి వచ్చింది. అయినప్పటికీ, అతను చాలా ప్రశాంతంగా ఉన్నాడు.

అతుల్‌ని పట్టుకుని తలపై ముద్దుపెట్టాడు, తర్వాత రీనా, ఆ తర్వాత లీనా.

ఇంట్లో ఎవరు లేని టైములో కుప్పకూలింది.

మృతుల సంఖ్యపై ఇంకా నివేదికలు వస్తున్నాయి. అతని రియాక్షన్ చూసి నేను శాంతించాను, కనీసం మనం క్షేమంగా ఉన్నాం, ఈ పెళ్లి దేవుడె పంపించిన వరము.

భవనం నిర్మించిన స్థలం ఒకప్పుడు మార్ష్‌గా ఉందని, భవనం నిర్మించడానికి దానిని నింపారని టీవీ రిపోర్టర్ చెబుతున్నాడు.

నేను కుమార్ వైపు చూసాను, అతను నా కళ్ళలోకి చూసి ఇలా అన్నాడు, “ఏమీ చింతించాల్సిన అవసరం లేదు, నేను ఫ్లాట్ మరియు దానిలోని వస్తువులకు బీమా చేసి ముందు జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాను. అన్నీ పోగొట్టుకోలేదు. ఈ కష్టాల నుండి మనం కొంత కోలుకోవచ్చు.”

అతని దూరదృష్టి చూసి నేను లేచి ముద్దాడాను.

కుమార్ లేచి, “నేను వెంటనే బొంబాయి వెళతాను, మనం టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకున్న రోజే మీరు బొంబాయికి వెళ్లండి. అధికారులతో తనిఖీ చేసి అవసరమైన పనులు చేస్తాను.

బొంబాయికి ఫ్లైట్ టికెట్ బుక్ చేసుకొని అక్కడికి వెళ్ళాడు.

మామగారు పెద్దకొడుకు ఫోన్ చేసి, ప్రమాదం గురించి ఆరా తీసి, "మేము క్వార్టర్స్‌కి వస్తాము" అని చెప్పాడు.

మేము నిద్ర ఏర్పాట్లలో కొన్ని సమస్యలను ఎదుర్కొంటాము, కానీ మేము అధిగమించగలం.

కుమార్

చాలా కాలం తర్వాత బంధువులందరినీ కలిశాం. మేం ఆంధ్రాకి వెళ్లలేదు. అందరూ లీనా గురించి మరియు ఆమె కష్టాల గురించి అడిగారు. కొంతమంది బంధువులు తమ స్థలాలను సందర్శించమని మమ్మల్ని కోరారు. పెళ్లయ్యాక హోటల్‌కి వెళ్లాం.

భవనం కూలడం చూసి నా గొంతులో ఏదో ఇరుక్కుపోయింది. కానీ మేము భవనం నుండి దూరంగా ఉన్నందుకు నేను సంతోషంగా ఉన్నాను. కనీసం ఫ్లాట్ మరియు దానిలోని వస్తువులకు బీమా చేయాలన్న దూరదృష్టి నాకు ఉంది. నేను వెళ్లి క్లెయిమ్‌లు వేస్తాను. బొంబాయి వెళ్ళడానికి టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకొని బ్యాగ్ సర్దుకుని ఎయిర్ పోర్ట్ కి బయలుదేరాను. నేను స్థానిక పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్లి మా భద్రతను ధృవీకరించాను మరియు క్లెయిమ్ ఫైల్ చేయడానికి FIR కోసం అడిగాను. అక్కడ ఫార్మాలిటీస్ పూర్తి చేసుకుని మా క్వార్టర్స్ కి వెళ్లాను. క్వార్టర్స్ చేరుకున్న తర్వాత మా ఆఫీసుకు ఫోన్ చేసి మా భవనం కూలిన విషయాన్ని తెలియజేసి మేమంతా క్షేమంగా మద్రాసులో ఉన్నామని తెలియజేసాను. మద్రాసుకు ఫోన్ చేసి పరిస్థితి పురోగతి గురించి తెలియజేసి, "నేను వచ్చి వారిని స్టేషన్ నుండి పికప్ చేస్తాను" అని చెప్పాడు.

****

నేను స్టేషన్‌కి వెళ్లి మద్రాసు నుండి తిరిగి వస్తున్న కుటుంబాన్ని పికప్ చేసాను.

సాహితీ మాట్లాడుతూ, "మరుసటి రోజు ఏర్పాటు చేసిన రిసెప్షన్‌లో ఆమె మరికొంతమంది బంధువులను కలుసుకుంది, అది మీరు మిస్ అయింది. వాళ్లంతా

నీ గురించి అడిగారు. నేను వారికి బొంబాయి పరిస్థితిని వివరించవలసి వచ్చింది. కూలిపోవడం గురించి తెలిసిన వారు మీరు పెళ్లికి రావడం మీ అదృష్టమన్నారు.

మేము క్యాబ్‌లో తిరిగి క్వార్టర్స్‌కి వచ్చాము. నేను వెళ్లి కొన్ని పరుపులు కొన్నాను. పిల్లలకు వెంటనే అవసరమైన ఇతర వస్తువులు ఆహార పదార్థాలు మరియు కొన్ని బట్టలు. కొత్త కుటుంబాన్ని ప్రారంభించినట్లు అనిపించింది. కనీసం మనమందరం ఒక్కటిగా ఉన్నాం.

పార్ట్ 5

లీనా తిరిగి వచ్చిన తరువాతి జీవితం

1 వ అధ్యాయము

2005 జనవరి నెల

లీనా

నేను ఇప్పుడు 10వ తరగతిలో ఉన్నాను. ఈ సంవత్సరం SSC పరీక్షలకు సిద్ధమవుతున్నాము. కష్టపడి చదువుతున్నాను. తప్పకుండా మంచి మార్కులు తెచ్చుకుంటాను.

SSC పరీక్షలు పూర్తయ్యాయి మరియు మాకు వేసవి సెలవులు వచ్చాయి.

తాతయ్య అన్నయ్య ఊరిలో చనిపోవడంతో అందరం అక్కడికి వెళ్లాం. నేను ఒక గ్రామాన్ని సందర్శించడం ఇదే మొదటిసారి. నేను నా చిన్నతనంలో ఒక గ్రామంలో ఉన్నానని మరియు ఆ సమయం నాకు పెద్దగా గుర్తులేదు. ఇక్కడ తాను 10వ తరగతి చదివినప్పటి నుంచి గ్రామం మారిపోయిందని నాన్న చెప్పారు. మేము అతని పాఠశాలకు వెళ్లి పరిశీలించాము. స్కూల్లో పెద్దగా మార్పు రాలేదని, 25 ఏళ్ల క్రితం ఎలా ఉండేదో అలాగే ఉందని నాన్న చెప్పారు. అవే భవనాలు, ఒకే మైదానం, అన్నీ అలాగే. ఆ తర్వాత తన పాత స్నేహితులను కలవడానికి వెళ్లాడు.

ఒక అబ్బాయి నా దగ్గరకు వచ్చి, "నువ్వు బొంబాయి నుండి వచ్చిన అమ్మాయివా?" అని అడిగాడు.

నేను అవును అన్నాను."

"నువ్వు చిన్నప్పుడు నిన్ను ఎవరో కిడ్నాప్ చేశారని విన్నాను."

నేను అవును అన్నాను."

అతను "మీ అనుభవం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

నేను, "నాకు పెద్దగా గుర్తులేదు. నన్ను ఏవో ముసలి దంపతులు పెంచారని ఒక్కటే గుర్తుంది. అప్పుడు వారు నన్ను బొంబాయికి తీసుకెళ్లారు, నాన్న వచ్చి నన్ను ఒక బంగ్లాకు తీసుకెళ్లారు. నిజానికి, మాకు సముద్రతీరంలో పక్కపక్కనే నాలుగు

బంగ్లాలు ఉన్నాయి. నేను అక్కడ కొంతకాలం ఉండి, మళ్లీ తాతయ్య ఇంట్లో ఉన్నాను.

“ఏం చదువుతున్నావు?” అని అడిగాడు.

నేను, "నేను SSC పరీక్షలు రాశాను."

"నేను ఇంటర్ 2వ సంవత్సరం పరీక్షలు రాశాను" అన్నాడు.

నేను, "ఇంటర్, ఏమిటి?"

"ఇది 10+2", అతను బదులిచ్చాడు.

"నీ పేరు ఏమిటి?" నేను అడిగాను.

"వెంకట్" అన్నాడు.

నేను అడిగాను, "మా తాతగారికి మీ సంబంధం ఏమిటి?"

అతను ఇలా అన్నాడు, “మీ నాన్న మరియు మా అమ్మ, అన్నాచెల్లెళ్ళు. మా అమ్మ నాన్న మద్రాసులో ఉన్న మీ బాబాయి అన్నయ్య.”

"సరే" అన్నాను.

అమ్మమ్మ పిలిచింది మరియు నేను ఆమె దగ్గరకు వెళ్ళాను.

సాహితీ

కుమార్ బంధువులతో సంభాషించడంలో ఇబ్బంది పడ్డాను. చిన్నవారు మరియు నా వయస్సు గల వారితో సంభాషించడం సులభం, నేను వారితో ఇంగ్లీష్ లేదా హిందీలో మాట్లాడగలను. వృద్ధుల సమస్య ఏమిటంటే, వారికి తెలుగు తప్ప మరేమీ అర్థం కాదు. వాళ్లు పిలిస్తే నాతో పాటు ఎవరినైనా తీసుకెళ్లాల్సి వచ్చేది. కొన్నిసార్లు వారు వాక్యాలను ఎలా అనువదిస్తారు అనేది హాస్యాస్పదంగా ఉంటుంది. పదాల నష్టం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది, ఇది ఫన్నీ అర్థాలను ఇస్తుంది. లీనా నాకు దొరికిన అత్యుత్తమ అనువాదకురాలు, నేను ఆమెకు మరాఠీలో చెప్పగలను మరియు ఆమె తెలుగులోకి అనువదించగలదు. ఆమె అది ఎక్కడ నేర్చుకుంది?

వారి గ్రామానికి ఇది నా మొదటి పర్యటన. ఇది ఒకప్పుడు గ్రామం అయి ఉండాలి. ఇప్పుడు, సారవంతమైన భూమి అంత అభివృద్ధి చెందిన ప్లాట్లుగా మారింది. బస్ డిపో ఉంది, ఇది గ్రామం కంటే ఒక పట్టణంగా మారింది. కుమార్ నాకు చెప్పినదానిలో అతని పాఠశాల మారలేదు కానీ పాఠశాలకు వెళ్లే దారి ఒకప్పుడు ఖాళీ స్థలాలు, ఇప్పుడు అవన్నీ భవనాలు లేదా దుకాణాలు. అక్కడ తన పాత స్నేహితులు ఎవరైనా ఉన్నారా అని చెక్ చేయడానికి వెళ్లాడు.

కుమార్

చాలా కాలం తర్వాత ఇక్కడకు వచ్చారు. నేను ఇక్కడ నా 10వ తరగతి చదివాను. ఆ తర్వాత బొంబాయి వెళ్లేముందు ఒక్కసారి మాత్రమే ఇక్కడకి వచ్చాను. ఇది 25 సంవత్సరాల క్రితం జరిగింది. నేను వెళ్లి నా స్కూల్ చూసాను. ఇది అన్ని సంవత్సరాల క్రితం ఎలా ఉంది. వారు మరమ్మతులు చేసి ఉండాలి. ఆ సంవత్సరం టాపర్‌లను చూపించే బోర్డులో, నేను నా 10వ సంవత్సరం చేసిన సంవత్సరానికి పేరును చూశాను. నేను పోటీ చేసిన అమ్మాయి మిథాలీ శర్మ. బోర్డు చూడగానే ఇక్కడ నా 10వ తరగతి జీవితం గుర్తొచ్చింది. మేం ప్రతి ఆదివారం క్రికెట్ ఆడేవాళ్లం. మా ఇంటి దగ్గర, స్కూల్లో కూడా బాల్ బ్యాడ్మింటన్ ఆడేవాళ్లం. స్కూల్ లైఫ్‌ని చాలా ఎంజాయ్ చేశాం.

నాగరాజు మా ఇంటి దగ్గరే ఉండేవాడు. మేము అతని ఇంటి ఎదురుగా ఉన్న డాబా మీద కలిసి చదువుకునేవాళ్ళం. అతనికి మెయిన్ రోడ్డులో దుకాణం ఉందని చెప్పారు. నేను అతని వద్దకు వెళ్లి అతనితో మాట్లాడాను, నేను అతనితో ఇతర క్లాస్‌మేట్స్ గురించి అడిగాను. వారిలో కొందరు ఇప్పటికీ గ్రామంలోనే ఉన్నారు, మరికొందరు దూరమయ్యారు. అతనితో మాట్లాడిన తరువాత, నేను నా కజిన్ ఇంటికి తిరిగి వచ్చాను.

సాహితీ

అమ్మాయిలు ఎవరితో మాట్లాడతారో అని నాకు కొంచెం భయం. నాకు ఇక్కడ ఎవరో తెలియదు, అదే నా అభద్రతాభావానికి కారణం. ఏదైనా ఫంక్షన్‌లు పూర్తయిన తర్వాత మేము, బొంబాయికి కాదు, ముంబైకి తిరిగి వచ్చాము.

కుమార్

నా పిల్లలకు నా గ్రామం గురించి గానీ, నా బంధువుల గురించి గానీ ఇప్పటి వరకు తెలియదు. వారిని కలిసినప్పుడు వారి స్పందన తెలుసుకోవాలనుకున్నాను. సందర్శన సమయంలో వారు కొత్త సంబంధాలు మరియు స్నేహితులను కలిగి ఉన్నారని నేను ఆశిస్తున్నాను. అందుకే బంధువులు తమ స్థలాలను సందర్శించమని కోరగా, నేను అభ్యంతరం చెప్పలేదు. మేము బొంబాయికి వెళ్ళే వరకు నాకు తెలుసు, మేము మా బంధువులతో ఎంత సన్నిహితంగా ఉన్నాము. మా పిల్లలు తప్పిపోయిన అన్ని ఫంక్షన్లు మరియు సెలవుల కోసం మేము వారిని సందర్శించాము. ఈ పిల్లల తాతలు ఒకే నగరంలో ఉన్నారు మరియు వారిద్దరూ వారి సౌలభ్యం ప్రకారం పెంచుతారు. ఇప్పటి వరకు వారు నగరం వెలుపల బంధువులను సందర్శించలేదు.

లీనా

నా SSC పరీక్షల్లో నాకు A గ్రేడ్ వచ్చింది. నేను సంతోషంగా ఉన్నాను మరియు నేను ఏ స్ట్రీమ్ తీసుకోవాలో ఆలోచిస్తున్నాను. నేను మా నాన్నలాగా సీఏలో చేరాలా? లేదా సాఫ్ట్‌వేర్ ప్రపంచంలో కొత్త విషయం. లేదా అమ్మ లాగా CS లోకి వెళ్లండి. నాకు చాలా ఎంపికలు ఉన్నాయి. నేను సైన్స్ తీసుకుంటే, పైన పేర్కొన్న వాటిలో దేనికైనా వెళ్ళవచ్చు అని నేను అనుకున్నాను. చివరగా, నేను జూనియర్ కాలేజీలో సైన్స్ తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. నేను మిథిబాయి కాలేజీలో, మా నాన్నగారి డిగ్రీ కాలేజీలో అడ్మిషన్ పొందాను.

సాహితీ

లీనాకు కాలేజీ అడ్మిషన్ వచ్చింది. మొదటి రోజు ఆమెను తీసుకెళ్ళి కాలేజీలో దింపుతాను అన్నాను. ఫీజు కట్టి కాలేజీకి తీసుకెళ్ళి క్లాసుకి తీసుకెళ్ళి అక్కడే వదిలేశాను.

లీనా

నేను వెళ్లి ఖాళీ సీటులో కూర్చున్నాను. కొంత సమయం తరువాత, మా స్కూల్ నుండి ఈ కళాశాలలో చేరిన నా స్నేహితులు వచ్చి నాకు హాయ్ చెప్పారు మరియు వారు నా పక్కన కూర్చున్నారు. కాలేజీలో నాతో పాటు కొంతమంది స్నేహితులు కూడా ఉండడం నాకు సంతోషంగా ఉంది. విరామం సమయానికి మేము క్యాంటీన్‌కి వెళ్ళాము. క్యాంటీన్ మా నాన్నగారు వివరించిన విధంగా ఉంది. అక్కడ జరిగిన కథలను నాకు చెప్పాడు. అక్కడ రాజ్ మామ అతన్ని ఎలా కలిశాడు, అక్కడ ఎలాంటి డ్రామా చేశాడు. చివరగా, అతను కాలేజీకి చెందినవాడు కాదని మా నాన్నగారుతెలియడంతో ఆశ్చర్యపోయాడు. మేము వెళ్లి ఒక టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నాము. . ఒక అమ్మాయి వెళ్లి సమోసాలు తెచ్చింది. తింటూ చుట్టూ చూసాను. ఇంకో బెంచ్ మీద కొంతమంది అమ్మాయిలు, అబ్బాయిలు కూర్చున్నారు, వాళ్ళు మా సీనియర్లు. నెమ్మదిగా విద్యార్థులు లోపలికి వస్తున్నారు మరియు టేబుల్స్ నిండిపోతున్నాయి.

నేను భయానక అనుభూతిని అనుభవించాను మరియు సైడ్ టేబుల్ వైపు చూసాను. నా కళ్ళు అతనిపై పడినప్పుడు, ఒక వ్యక్తి నన్ను చూస్తున్నాడు మరియు అతను నవ్వాడు. నేను అతని వైపు ఒక సెకను చూసి, నా పక్కన కూర్చున్న అమ్మాయి వైపు తిరిగి, "ఆ అబ్బాయి నన్ను చూస్తున్నాడు మరియు నేను అతనిని చూడగానే నవ్వాడు."

ఆమె నేను సూచించిన వైపు చూసి, “అతను ఇంకా నిన్ను చూస్తున్నాడు” అని చెప్పింది. స్నాక్స్ ముగించుకుని లేచి మా క్లాస్ కి వెళ్ళాము.

కాలేజీ పూర్తయ్యాక లోకల్ ట్రైన్ పట్టుకోవడానికి స్టేషన్‌కి వెళుతున్నాం. ఎవరో నన్ను వెంబడిస్తున్నారని భావించి వెనక్కి తిరిగి చూసాను, ఎవరూ లేరు.

రాహుల్

నేను మిథిబాయి కాలేజీలో 12వ తరగతి చదువుతున్నాను. ఈరోజు నేను క్యాంటీన్‌లో ఒక అమ్మాయిని చూశాను. ఆమె నా వైపు చూసి ముఖం తిప్పుకుంది. నేను ఆమెను చూసినప్పుడు, నాకు ఆమె తెలుసునని అనిపించింది, కానీ ఎక్కడ నుంచోగుర్తుకు రాలేదు.

మరుసటి రోజు నేను కాలేజీలోకి ప్రవేశిస్తున్నప్పుడు అదే అమ్మాయి కారులోంచి దిగడం చూశాను. నేను ఆగి ఆమె వైపు చూశాను. డ్రైవరు సీటులోంచి ఎవరో దిగారు. అది ఆమె తల్లి అయి ఉండాలి. ఆమె నా వైపు తిరిగినప్పుడు, నేను ఆమెను గుర్తించాను. ఆమె వకోలాలో మా ఇంటి దగ్గర ఉండేది. తరువాత మేము అంధేరీకి వెళ్లాము మరియు వారి కుటుంబంతో మాకు సంబంధాలు తెగిపోయాము. ఆమె నా తండ్రికి రాఖీ సోదరి.

నేను కారు దగ్గరకు వెళ్లి ఆంటీ అని పిలిచాను. ఆమె కారు లోపలికి వెళ్లకుండా ఆగి నా వైపు తిరిగి చూసింది. నేను, “ఆంటీ నేను రాకేష్ కొడుకుని, మేము వకోలాలో ఉన్నాము, మీకు గుర్తులేదా?” అన్నాను.

ఆమె “ఓహ్, నువ్వు రాకేష్ భయ్యా కొడుకువా, రాహుల్ కాదా?” అని అడిగింది.

నేను, "అవును, మీరు నన్ను గుర్తుంచుకున్నారు."

“చిన్నప్పుడు నిన్ను చూశాను. ఇది లీనా”, క్యాంటీన్‌లో చూసిన అమ్మాయిని చూపిస్తూ.

నేను, “కిడ్నాప్ చేయబడినది ఆమెయేనా? క్షమించండి, క్షమించండి నేను అలా అనకూడదు.”

ఆమె చెప్పింది, “అది సరే, అందరూ అడగడం ఆమెకు అలవాటు. మీ నాన్నగారు ఎలా ఉన్నారు? నేను అతన్ని చాలా సంవత్సరాలుగా చూడలేదు. ”

నేను “అతను బాగానే ఉన్నాడు ఆంటీ. నాకు లేట్ అవుతోంది ఆంటీ, తర్వాత కలుద్దాం”, అని క్లాస్ కి వెళ్ళా.

లీనా

నిన్న నన్ను చూస్తున్న అబ్బాయి వచ్చి అమ్మతో మాట్లాడాడు. భోజన విరామంలో, అతను టేబుల్ వద్దకు వచ్చి నాతో మాట్లాడాడు.

మా అమ్మ వాళ్లకు చాలా కాలంగా తెలుసు, నన్ను కిడ్నాప్ చేసినప్పుడు వాళ్లందరూ ఎక్కడ ఎక్కడ వెతికారో, నేను దొరకనప్పుడు మా అమ్మ గుండెలవిసేలా రోదించింధో చెప్పాడు. విరామ సమయం పూర్తయింది ఇంకా అతను నా కిడ్నాప్ కథను పూర్తి చేయలేదు. మళ్లి మాట్లాడతాను అని చెప్పి తన క్లాసుకి వెళ్ళాడు. మేము మా తరగతికి వెళ్ళాము. నా స్నేహితుల్లో ఎవరికీ ఈ కథ తెలియదు, వారు రాహుల్ చెప్పేది విన్నారు. వారు అతనిని అడగాలనుకున్న చాలా ప్రశ్నలు ఉన్నాయి.

సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్లగానే వెళ్లి అమ్మను కౌగిలించుకున్నాను.

ఆమె “ఏమైంది” అని అడిగాను, “నేను దొరికే వరకు మీరు నన్ను వెతకడం మాననందుకు నేను చాలా సంతోషంగా ఉన్నాను” అన్నాను.

"చివరికి, మేము మిమ్మల్ని కనుగొన్నాము. నిన్ను కిడ్నాప్ చేసిన వ్యక్తి ఆ వృద్ధుల దగ్గర నిన్ను విడిచిపెట్టాడు. అప్పుడు వారు బొంబాయికి బయలుదేరారు, పోలీసులు తమ ఇంటికి చేరుకుంటారని వారు భయపడి, వారు నిన్ను వెనక్కి పంపారు. మేము నిన్ను కనుగొన్నందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను. అంతిమంగా అదొక్కటే ముఖ్యం. ఆ సమయంలో నీవు ఎలాంటి జీవితాన్ని గడిపావో అని మేము ఎప్పుడూ ఆలోచిస్తాము. మా ఇంట్లో యువరాణులుగా పెరిగే బదులు, పేదవారి ఇంట్లో పెరిగావు.

నేను, "థాంక్యూ అమ్మా" అని, ఆమెను మరోసారి కౌగిలించుకుని, నా గదిలోకి వెళ్ళాను.

మరుసటి రోజు మేము క్యాంటీన్‌కి వెళ్ళినప్పుడు, నా స్నేహితులు అతనిని ప్రశ్నలు అడగడానికి ఆసక్తిగా ఉన్నారు. ప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. వారు నా నాన్న మరియు అమ్మ గురించి వ్యక్తిగత ప్రశ్నలకు వెళ్ళారు. ఎలా కలిశారు? వారు వివిధ భాషలకు చెందిన వారని మేము విన్నాము, వారి వివాహం ప్రేమ వివాహమా?

అతను తనకు తెలిసిన వాటి నుండి వారికి సమాధానమిచ్చాడు, కొన్ని ప్రశ్నలకు అతను ఇలా అన్నాడు, "తన తల్లిదండ్రులతో విచారణ చేస్తాడు."

మా గుంపులోని ఒక అమ్మాయి షీలా అతనిని ఇష్టపడింది. ఆమె నాతో, "అతను చాలా అందంగా ఉన్నాడు కధవే?"

నేను, " అతనా?"

రాహుల్

లీనా కిడ్నాప్ స్టోరీ చెప్పి ఇంప్రెస్ చేస్తానని అనుకున్నాను, ఆమె ఇంప్రెస్ అయినట్టు లేదు బదులుగా అమ్మాయిలందరూ నామీదప్రశ్నల వర్షం కురిపించారు. చాలా ప్రశ్నలకు సమాధానం నాకు తెలియదు. నేను నా తల్లిదండ్రుల నుండి మరింత సమాచారం పొందవలసి ఉంది. వారి గుంపులోని ఒక అమ్మాయి షీలా నన్ను ఇష్టపడుతున్నట్లుంది. ఆమె అందంగా ఉంది, కానీ నేను దేనికైనా పాల్పడే ముందు ఆమె గురించి మరింత సమాచారం పొందాలి. లీనా తండ్రి చీఫ్ అకౌంటెంట్ మరియు సాహితీ ఆంటీ కంపెనీ సెక్రటరీ. ఇద్దరూ మంచి స్థానాల్లో ఉన్నారు, నాకు వృత్తిపరంగా ఏదైనా సహాయం అవసరమైనప్పుడు అవి ఉపయోగపడతాయి. నేను వారితో మంచిగా ఉండాలి. షీలా గురించి నాకు పెద్దగా తెలియదు, నేను మరింత సమాచారం పొందవలసి ఉంది. ఆమె కనీసం మంచి కుటుంబం నుండి వచ్చినట్లు అనిపించింది.

మరుసటి రోజు మామూలుగానే క్యాంటీన్ కి వెళ్ళాను. వారు ప్రశ్నలు అడగడం ప్రారంభించినప్పుడు, నేను వారి ప్రశ్నలకు సమాధానం ఇవ్వడానికి ముందు తమను తాము పరిచయం చేసుకోమని, వారి గురించి చెప్పమని చెప్పాను. అందరూ తమను తాము పరిచయం చేసుకున్నారు మరియు షీలా వంతు

వచ్చినప్పుడు ఆమె ఇలా చెప్పింది, “నా పేరు షీలా, మరియు మా నాన్న వ్యాపారవేత్త. భండప్‌లో మాకు ప్యాకింగ్ డబ్బాల తయారీ యూనిట్ ఉంది.

నేను డబ్బాలు ప్యాకింగ్ గురించి ఆలోచించాను మరియు వారికి ఏమి లాభం వస్తుంది.

కానీ దాదర్‌లోని ప్రభాదేవి ఎక్స్చేంజ్ సమీపంలో వారు నివసిస్తున్నారని ఆమె చెప్పినప్పుడు, అది నా ఆసక్తిని పెంచింది. అదో అప్ మార్కెట్ ఏరియా. ఆమె కుటుంబం లోడెడ్ అయి ఉండాలి. నేను ఆమె గురించి ఊహించలేకపోయాను. ఆమె లీనాతో మరాఠీలో మాట్లాడుతుంది కానీ మహారాష్ట్రీయంగా అనిపించదు. గుజరాతీ ఏమో బహుశా.

నేను, “షీలా, మీ నాన్నగారి పేరు ఏమిటి?” అని అడిగాను.

ఆమె "కిరీట్ త్రివేది" అని చెప్పింది.

అవును, ఆమె గుజరాతీ. గుజరాతీల సమస్య ఏమిటంటే వారు నాన్ వెజ్ తినరు. లీనాను మాత్రమే అనుసరించడం మంచిది.

లీనా

రాహుల్ అమ్మాయిలతో మాట్లాడటం చూస్తూనే ఉన్నాను.

షీలా తాను దాదర్‌లో ఉంటానని చెప్పినప్పుడు అతనికి ఆసక్తి పెరిగినట్లు అనిపించింది కానీ ఆమె తన ఇంటిపేరు త్రివేది అని చెప్పినప్పుడు అతని స్పందన మారిపోయింది. ఆమె గుజరాతీ అని తెలియగానే, అతను ఆసక్తి చూపలేదు. బహుశా వాళ్లు నాన్ వెజ్ తినరు అనుకున్నాడు. ఆ విషయం షీలాకి చెప్పాను.

****

అతుల్ పుట్టినరోజు జరుపుకోవడానికి ప్లాన్ చేస్తున్నాం. ఇందుకోసం పార్టీ ప్లాన్ చేశాం. నేను నా స్నేహితులందరినీ, రాహుల్‌ని కూడా ఆహ్వానించాను. మేము నాన్ వెజ్ మాత్రమే అందిస్తున్నామని చెప్పాను. అతను తన స్నేహితుల్లో ఒకరితో వచ్చాడు. నా స్నేహితులందరూ వచ్చారు. కేక్ కటింగ్ మరియు కేక్ పంపిణీ

తర్వాత. నేను నా స్నేహితులతో భోజనానికి వెళ్ళాను. మా వెనకాలే రాహుల్ వచ్చాడు. షీలా ప్లేట్ తీసుకుని నాన్ వెజ్ ఫుడ్ పెట్టుకుంది. ఆమె నాన్ వెజ్ తినడం చూసి రాహుల్ తీరు మారిపోయింది. అతను నిండుగా నవ్వుతూ సరదాగా మాట్లాడుతున్నాడు. నా లెక్క కరెక్ట్ అనుకున్నాను. అతను షీలా పక్కనే నిలబడి భోజనం చేస్తూ ఆమెతో సరదాగా మాట్లాడాడు. నా ప్లాన్ పని చేసిందని అనుకున్నాను. నాకు రాహుల్ పట్ల ఆసక్తి లేదు, షీలాకు అతని పట్ల ఆసక్తి ఉంటే, ఆమె అతన్ని కలిగి ఉంటుంది.

రాహుల్ మా బృందంతో తిరగడం ప్రారంభించాడు. అతనితో పాటు అతని స్నేహితులు మరికొందరు మా టేబుల్ వద్ద కూర్చోవడం ప్రారంభించారు. ఇప్పుడు మేము కుర్రాళ్ళు మరియు అమ్మాయిల సమూహంగా మారాము.

సాహితీ

రాహుల్ అతుల్ పుట్టినరోజుకి వచ్చారు. మొదట్లో లీనా అంటే ఆసక్తిగా అనిపించినా వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి షీలా మీద ఆసక్తి ఎక్కువైంది. అతని ఆసక్తి కూడా మారిపోయింది. ఈ సమయంలో నేను అతనిని ఎవరికీ సిఫారసు చేయను. నేను లీనాను రాహుల్ గురించి అడిగాను, మరియు అతని గురించి ఆమె ఏమని భావిస్తున్నది.

అతనిపై తనకు ఎలాంటి అభిప్రాయం లేదని చెప్పింది. షీలాకు అతనిపై ఆసక్తి ఉందని, రాహుల్‌కు కూడా ఆమెపై ఆసక్తి ఉందని తెలుస్తోంది. నా అంతర్ దృష్టి సరైనది. ఈ తరుణంలో లీనాకు కనీసం అబ్బాయిలపై కూడా ఆసక్తి లేదు. అదొక ఉపశమనం.

రాహుల్

చివరికి, షీలా శాఖాహారం కాదని నేను కనుగొన్నాను, కాబట్టి, ఆమె కుటుంబం శాఖాహారులైతే అది సమస్య కాదు, నేను మొదట భయపడ్డాను. నేను పాయింట్ల ప్రకారం వెళితే, షీలా నన్ను ఇష్టపడుతుంది, ఆమె మంచి కుటుంబం నుండి వచ్చింది మరియు భవిష్యత్తులో, వారు నా మరియు షీలాల మైత్రికి అంగీకరిస్తే, వారు లీనా

కుటుంబం కంటే మెరుగ్గా ఉంటారు. కాబట్టి, జాగ్రత్తగా పరిశీలించిన తర్వాత, ఆర్థికంగా లీనా కంటే షీలా మెరుగైనదని నేను అనుకున్నాను. కానీ లీనా వారి నాయకురాలు అనిపిస్తుంది, నేను ఆమెతో మంచిగా ఉండటం మేలు. అందుకే నేను వారి గుంపుతో కలవడం మొదలుపెట్టాను, నా గ్రూప్ సభ్యులు వారి గుంపులోని అమ్మాయిలను చూసి నన్ను అనుసరించడం ప్రారంభించారు.

దసరా రాగానే థియరీని చెక్ చేసుకునేందుకు నాకు మంచి అవకాశం దొరికింది. ఇది డ్యాన్స్, గర్బా మరియు దాండియాకు సమయం. నేను వారి భవనానికి వెళ్లి వారి స్థితిని తనిఖీ చేయగలను.

లీనా

ఇది గర్బా మరియు దాండియా సమయం. మేము పెయిడ్ గార్బా ఫంక్షన్‌కి వెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాము. మా అందరికీ టిక్కెట్లు తీసుకుని అక్కడికి వెళ్లాం. మేము అక్కడ ఆనందించాము. మరుసటి రోజు మేము షీలా సొసైటీ గర్బాకి వెళ్ళాము. అందరం ఆమె భవనానికి వెళ్ళాము. ఆమె మమ్మల్ని తన ఫ్లాట్‌కి ఆహ్వానించింది. మా వెనుక రాహుల్ ఉన్నాడు. అందరం లిఫ్ట్‌లో వాళ్ల ఫ్లాట్‌కి వెళ్లాం. ఇది డబుల్ ఫ్లాట్ మార్చబడింది. ఇందులో డబుల్ హాల్ నాలుగు పడక గదుల ఫ్లాట్ ఇయింది. ఈ ఫ్లాట్ చూసిన రాహుల్ కళ్లు బైర్లు కమ్మాయి. మేము ఇంతకు ముందు ఆమె ఇంటికి వెళ్ళాము. అయితే ఇది అతని మొదటి పర్యటన. అతడిని చూడగానే అతని ఉద్దేశ్యంపై అనుమానం కలిగింది. అతనికి ఆమెపై ప్రేమ ఉందా లేక వారి డబ్బును తనిఖీ చేసేందుకు ఇక్కడికి వచ్చాడా?

****

కొత్తగా మొబైల్ ఫోన్లు మార్కెట్లోకి వస్తున్నాయి, అవి ఖరీదైనవి మరియు కాల్ కూడా ఖరీదైనవి. కానీ మొబైల్ ఉండడం స్టేటస్ సింబల్ గా మారిపోయింది.

రాహుల్‌పై చిలిపి పరీక్షా పెట్టడమని అనుకున్నాము.

మేము క్యాంటీన్‌లో ఉన్నప్పుడు, షీలాకు కాల్ వచ్చింది.

కాల్ రిసీవ్ చేసుకోవడంతో ఆమె ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

మేమంతా ఆమెను చుట్టుముట్టి “ఏమైంది” అని అడిగాము.

ఆమె మాట్లాడుతూ, “థానేలోని మా ఫ్యాక్టరీకి మంటలు అంటుకున్నాయి మరియు మొత్తం పరికరాలు ధ్వంసమయ్యాయి. మేము పేదలమయ్యాము.

ఇది విన్న రాహుల్ ఘటనా స్థలం నుంచి అదృశ్యమయ్యాడు. ఆమె డబ్బు కోసమే అతడు అక్కడ ఉన్నాడని ఇప్పుడు తేలిపోయింది. నేను ఆమె వైపు చూపిస్తూ, "ఏం జరిగిందో చూడండి, రాహుల్ గురించి నేను నీకు చెప్పాను, అతను నీ డబ్బు మాత్రమే చూస్తున్నాడు."

సాహితీ

ఈ పిల్లలు ఏమి చేస్తున్నారు? షీలా ఉన్న స్థలంలో గర్బా ఉన్నప్పుడు, వారు టిక్కెట్లు తీసుకొని వేరే చోటికి వెళ్లారు, ఎందుకో నాకు అర్థం కాలేదు. మరుసటి రోజు వారు షీలా ఉన్న చోటుకి వెళ్లారు. డబ్బు వృధా చేయవలసిన అవసరం ఏమిటి? వారికి డబ్బు విలువ ఎప్పుడు అర్థమవుతుంది. కాలమే చెప్తుంది.

లీనా

రాహుల్ చేసిన చిలిపితనం నుంచి షీలా గుణపాఠం నేర్చుకుంటుందనుకున్నాను కానీ ఆమె అతడిని ఇష్టపడడం మానలేదు. మరుసటి రోజు ఆమె అతన్ని చూడగానే వెళ్లి అతనితో మాట్లాడింది.

"మేము నీతో ఆటలు ఆడాము" అని ఆమె చెప్పింది.

అతను కోపంగా ప్రవర్తిస్తూ, “నేను ఫ్యాక్టరీ సైట్‌ను తనిఖీ చేయడానికి థానే వెళ్ళా. నేను వెళ్లినప్పుడు అగ్ని ప్రమాదం ఏమీ జరగలేదు.”

మొదటి గా, వారికి థానేలో ఏ ఫ్యాక్టరీ లేదు, బదులుగా, వారికి భాండూప్‌లో ఫ్యాక్టరీ ఉంది. రెండవది, అతను థానే వెళ్ళలేదని ఆమెకు తెలుసు. కానీ ఆమె ప్రేమతో గుడ్డిది అయింది. ఆమె మా మాట వినదు.

షీలా

లీనా ఏం చేస్తోంది? ఆమె ఏమి చేయడానికి ప్రయత్నిస్తోంది? ఆమె ఎందుకు మమ్మల్ని విడదీయటానికి ప్రయత్నిస్తోంది? తనని ప్రేమించకపోతే మన విషయాల్లో జోక్యం చేసుకోకూడదు. రాహుల్ పట్ల తనకు ఎలాంటి ఆసక్తి లేదని చెప్పింది. ఆమె అతని గురించి ఎందుకు పట్టించుకోవాలి? లీనా తల్లికి రాహుల్ తల్లితండ్రులు తెలుసు మరియు వారు మంచి వ్యక్తులు అని ఆమె చెప్పింది, ఆమె ఎందుకు పట్టించుకోవాలి?

లీనా

రాహుల్ కుటుంబం మంచివాళ్లని నాకు తెలుసు. కానీ రాహుల్ గురించి నాకు తెలియదు, మరియు నా స్నేహితురాలు మనసు గాయపడాలని నేను కోరుకోను. ఈ అబ్బాయిల గురించి నాకు తెలుసు, వారు ఆడపిల్లలతో ఆడుకునేంత వరకు ఆడుకుంటారు, ఆపై వారిని చెత్తలాగా విసిరిపేస్తారు. షీలా అతనితో ఎక్కువ కాలం ఉండవచ్చు, కానీ ఆమె భవిష్యత్తు ఏమిటో నేను ఊహించలేను.

రాహుల్

రాజ్ అనే వ్యక్తి నన్ను కలిసి, వాళ్ళ బాస్ నాతో మాట్లాడాలనుకుంటున్నానని చెప్పాడు. అతను నన్ను తనతో రమ్మని చెప్పాడు.

అతను నన్ను బీచ్ ఫ్రంట్‌లోని జుహు ప్రాంతంలోని ఒక హోటల్‌కి తీసుకెళ్లాడు. అతని గదిలో నుండి, మేము సముద్రాన్ని చూడవచ్చు. నన్ను కూర్చోమని చెప్పారు. నేను సోఫాలో కూర్చున్నాను. రాజ్ నా పక్కన కూర్చున్నాడు మరియు ఆ వ్యక్తి నన్ను ఉద్దేశించి అన్నాడు.

అతను మాట్లాడుతూ, “నా పేరు రాకేష్ మరియు అందరూ అతన్ని ఆర్కే అని పిలుస్తారు. నీకు షీలా త్రివేది తెలుసా?"

"ఆమె మా కాలేజీలో చదువుతుంది" అన్నాను.

"ఆమె గురించి నీకేం తెలుసు?" అని అడిగాడు.

"ఆమె తండ్రి వ్యాపారవేత్త అని నాకు తెలుసు మరియు అతనికి భాండూప్‌లో టిన్ ప్యాకింగ్ తయారీ యూనిట్ ఉంది."

"అతని గురించి నీకేం తెలుసు?" అతను అడిగాడు.

"ప్రభాదేవి వద్ద వారికి ఫ్లాట్ ఉంది తప్ప మరేమీ లేదు."

రాజ్ లేచి అతని దగ్గరకు వెళ్లి అతని చెవిలో ఏదో మాట్లాడాడు. రాకేష్ ఆపడానికి రాజ్ కి చెయ్యి చూపించాడు. రాజ్ తిరిగి వచ్చి నా పక్కన కూర్చున్నాడు.

" నీతో మాకు ఒక పని ఉంది, నీవు మా కోసం పని చేస్తే మేము మీకు 10 లక్షలు ఇస్తాము."

ఎలాంటి ఉద్యోగం చేస్తే 10 లక్షలు చెల్లిస్తారని నేను ఆశ్చర్యపోయాను? ఉద్యోగం ఏదయినా సరే, ఒకరిని హత్య చేయడం కాకుండా ఏదైనా చేయడానికైనా నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను.

నేను అడిగాను, "నేను ఏమి చేయాలి?"

“మొదట, నీవు మేము చెప్పిన పని చేయడానికి అంగీకరించాలి, నీవు దానికి అంగీకరించిన తర్వాత నీవు నీ మాటపై వెనక్కి వెళ్ళలేవు. మేము పని గురించి వివరించిన తర్వాత నీవు పని చేయలేవని చెబితే, నీవు ఈ గది నుండి బయటకు వెళ్ళలేవు. నీవు ఒక పనికి అంగీకరించి, తర్వాత నీవు అడిగినది చేయకపోతే, మేము నిన్ను కనుగొంటాము మరియు నీవు దాని కోసం చెల్లిస్తారు. నీవు దానికి అంగీకరించాలి లేదా ఇప్పుడే నీవు లేచి ఈ గది నుండి బయటకు వెళ్లవచ్చు. ”

లేచి బయటకు వెళ్లాలని అనుకున్నాను, కానీ 10 లక్షలు పోగొట్టుకున్నాననే ఆలోచన నన్ను అక్కడే కూర్చోబెట్టి నా నుంచి ఏం అడిగినా చేస్తానని మాట ఇచ్చేట్టు చేసింది.

రాకేష్ రాజ్ వైపు సైగ చేసాడు, రాజ్ లేచి అల్మారా నుండి డబ్బు తీసి నాకు ఇచ్చాడు. నేను దానిని చూసాను, అది 1000 రూపాయల కట్ట, అందులో 100 నోట్లు ఉంటే అది 1 లక్ష అవుతుంది. డబ్బు జేబులో పెట్టుకున్నాను.

నేను అడిగాను, "నేను ఏమి చేయాలి?"

రాకేష్ “సమయం వచ్చినప్పుడు చెబుతాను. రాజ్ మిమ్మల్ని సంప్రదించి వివరాలు తెలియజేస్తాడు.

రాజ్ నాకు మొబైల్ ఫోన్ ఇచ్చి, “దీనిపై మేము నిన్ను సంప్రదిస్తాము” అని చెప్పాడు.

నేను చేతిలో మొబైల్ పట్టుకోవడం ఇదే మొదటిసారి.

నేను లేచి “నేను వెళ్ళవచ్చా?” అని అడిగాను.

అతను చెప్పాడు, "మేము దానిపై నిన్ను సంప్రదిస్తాము, దానిని నీతో ఎల్లప్పుడూ ఉంచుకో."

హోటల్ నుంచి బయటకు వచ్చి ఫోన్ వైపు చూసాను. సైలెంట్ సెట్ చేసి కాలేజీకి వెళ్లాను. నేను నా లాకర్‌లో డబ్బును, ఫోన్ను కొన్ని పుస్తకాల వెనుక ఉంచాను.

రెండు రోజుల తర్వాత నా మొబైల్‌కి కాల్ వచ్చింది. నేను కాల్ కట్ చేసి బయటకు వెళ్లి వారి కి కాల్ చేశాను. వారు కాల్ కట్ చేసి తిరిగి కాల్ చేసారు.

నేను కాల్ తీసుకుని, "హలో" అన్నాను.

రాజ్ కాల్‌లో ఉన్నాడు, అతను చెప్పాడు, "క్లబ్‌లో హౌసీ ఉంటుంది, నీవు శనివారం షీలాను అక్కడికి తీసుకురావాలి."

"అప్పుడు నేను ఏమి చేయాలి?" నేను అడిగాను.

"మరేమీ లేదు" అని చెప్పి ఫోన్ కట్ చేసాడు.

శనివారం షీలాతో హౌసీకి వెళ్లడం చాలా సులభం.

నా లాకర్ దగ్గరికి వెళ్లి 10 నోట్లు తీసి జేబులో వేసుకున్నాను.

నేను షీలా దగ్గరకు వెళ్లి, "శనివారం హౌసీకి వస్తావా, నాకు కొన్ని ఫ్రీ పాస్‌లు వచ్చాయి" అని అడిగాను.

ఆమె “లీనా కూడా రావచ్చా?” అని అడిగింది.

నేను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, లీనాని తనతో తీసుకువస్తే సమస్య ఏమిటని ఆలోచించి, “సరే మీరు ఆమెను కూడా తీసుకురండి, నేను అదనపు పాస్ అడుగుతాను” అన్నాను.

ముందుగా అక్కడికి వెళ్లి మూడు ఎంట్రీ పాస్ లు తెచ్చుకుని కాలేజీకి వచ్చేశాను.

షీలా చెప్పింది, “నేను ముందు ఇంటికి వెళ్తాను, మేము క్లబ్‌కి వస్తాము.

నేను, “సరే.”

షీలా

ఇంటికి వెళ్లి పార్టీ బట్టలు మార్చుకుని లీనాకి ఒకటి ఇచ్చాను. మేమిద్దరం క్లబ్‌కి చేరుకున్నాము, రాహుల్ గేటు దగ్గర వేచి ఉన్నాడు. అతను మమ్మల్ని హౌసీ ప్లేయింగ్ ఏరియా లోపలికి తీసుకెళ్లాడు. మమ్మల్ని అక్కడున్న కుర్చీల్లో కూర్చోబెట్టాడు.

అతను "మీకు ఏదైనా కావాలి" అని అడిగాడు.

నేను "కూల్ డ్రింక్" అన్నాను. అతను స్టాండ్‌కి వెళ్లి మాకు డ్రింక్స్ తెచ్చాడు.

మళ్ళీ, అతను వెళ్లి తదుపరి ఆట కోసం మాకు హౌసీ టిక్కెట్లు తెచ్చాడు.

రాహుల్

నేను గేట్ వద్ద వేచి ఉన్నాను మరియు వారు క్యాబ్ నుండి దిగారు. నేను వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళి క్యాబ్ కి డబ్బులిచ్చి లోపలికి తీసుకెళ్ళి గేటు దగ్గర టిక్కెట్లు ఇచ్చి హౌసీ ప్లేయింగ్ ఏరియాలోకి అడుగుపెట్టాను. ముందు భాగంలో కుర్చీలు వేసి ఉన్నాయి. మరియు స్టేడియంలో లాగా కూర్చునే ప్రదేశం కూడా. మేము ముందుగానే ఉన్నాము మరియు చాలా తక్కువ మంది మాత్రమే వచ్చారు. వెళ్లి కుర్చీల్లో కూర్చున్నాం.

నేను అడిగాను, "వారికి ఏమి ఉంటుంది?"

షీలా, "కూల్ డ్రింక్స్."

కూల్ డ్రింక్స్ స్టాండ్ కి వెళ్ళాను. కూల్ డ్రింక్స్ స్టాండ్ వెనుక రాజ్ నిలబడి ఉన్నాడు. రెండు కూల్ డ్రింక్స్ అడిగాను.

"మీతో ఇద్దరు అమ్మాయిలు ఎందుకు ఉన్నారు?" అని అడిగాడు.

ఆమె తన స్నేహితురాలు. వేరే అమ్మాయికి నో చెప్పడం కంటే వారిని రామనటం సులభం మరియు ఆమె లేకుండా ఈమె బయటకు వెళ్లదు.

అతను "తెలివితేటలు" అన్నాడు.

అతను నాకు ఇచ్చిన డ్రింక్స్ నేను తీసుకున్నాను, అతను చెప్పాడు, "మీరే తాగకండి, వారికి మాత్రమే ఇవ్వండి."

వాడు వాళ్ళకి మత్తు మందుస్తున్నాడో లేక మరేదైనా అని నాకు అనిపించింది. నేను ఈ పని సులభం అనుకున్నాను.

హౌసీ ప్రారంభించాడు మరియు ఆ వ్యక్తి నంబర్లకు కాల్ చేయడం ప్రారంభించాడు.

లీనా మరియు షీలా తమ టిక్కెట్లపై నంబర్లను నోట్ చేసుకున్నారు.

మళ్ళీ వాళ్ళ కోసం ఇంకో రెండు డ్రింక్స్ తెచ్చాను. వారు వాటిని తాగారు.

ఆట ముగిసింది. నేను వెళ్లి వారి కోసం మరొక సెట్ టిక్కెట్లు తీసుకున్నాను.

షీలా అడిగింది, "నువ్వు ఆడటం లేదా?"

"నా చెయ్యి పనిచేయదు" అన్నాను.

లీనా

మేము హౌసీ ఆస్వాదిస్తున్నాము. రాహుల్ మాకు హౌసీ టిక్కెట్లు, కూల్ డ్రింక్స్ సరఫరా చేస్తున్నారు. అతను అంత శ్రద్ధగా ఎలా మారాడు? బహుశా అతను డబ్బు విసిరి షీలాను ఆకర్షించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. అతనికి అంత డబ్బు ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది? అతను ఎవరైనా స్పాన్సర్ చేశారా? అతనికి ఎవరు స్పాన్సర్ చేస్తారు? అతని కోసం ఇలా చేసే ధనవంతుడు స్నేహితుడు ఉన్నాడో లేదో నాకు

తెలియదు. అతని ఆట ఏమిటి? షీలాను ఇంప్రెస్ చేయడమా? ఇప్పుడు షీలాను ఇంప్రెస్ చేయాల్సిన అవసరం ఏముంది?

షీలా

నేను చాలా కూల్ డ్రింక్స్ తాగాను, నా బ్లాడర్ పగిలిపోతోంది.

నేను లీనాను అడిగాను, "నాతో పాటు టాయిలెట్స్‌కి రా."

ఇది ఆట మధ్యలో ఉంది మరియు టాయిలెట్ల వద్ద ఎవరూ లేరు. నేను ఒక స్టాల్ లోపలికి వెళ్ళాను. నేను చేయి మొహం కడుక్కుని, ఇద్దరం బయటకు వచ్చాము.

మరుగుదొడ్లు స్టేడియంకు మరో వైపు ఉన్నాయి. మేము బయటకు రాగానే అటువైపు నుంచి ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు వచ్చి ఏదో తెలియని భాషలో అడగడం మొదలుపెట్టారు. మమ్మల్ని క్షమించమని మేము వారికి చెప్పాము. వారు మా ముక్కు మీద ఏదో ఉంచారు. ఊపిరి పీల్చుకోలేక పడిపోయాం. లీనా నేలపై పడటం నేను చూశాను మరియు అదే నాకు చివరిగా గుర్తుంది.

లీనా

మేము టాయిలెట్ల నుండి బయటకు వచ్చాము మరియు ఎవరో మా ముక్కు మరియు నోరు గుడ్డతో మూసారు మరియు నేను షీలా మరియు నేను నేలపై పడటం చూశాను.

కళ్ళు తెరిస్తే, అప్పుడు మేం ఒక రకమైన గోడౌన్‌లో. చుట్టూ కొన్ని బాక్సులు ఉంచబడ్డాయి మరియు మధ్య భాగంలో, మమ్మల్ని రెండు కుర్చీల కు కట్టివేసారు. నేను షీలా వైపు చూసాను, ఆమె ఇంకా స్పృహలో కి రాలేదు. నాకు తలనొప్పి వచ్చినట్లు తల పగిలిపోతుంది. మమ్మల్ని కిడ్నాప్ చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ఇన్నాళ్లూ నాన్న నాకు నేర్పించిన విషయాలు గుర్తుకు వచ్చాయి. నాకు నెలల వయస్సు ఉన్నప్పుడు నన్ను కిడ్నాప్ చేశారు. కొన్ని పేపర్ల కోసం అమ్మను కూడా ఒకసారి కిడ్నాప్ చేశారు. కిడ్నాప్‌కు గురైతే ఏం చేయాలనే దానిపై అతను మమ్మల్ని ముందే

సిద్ధం చేశాడు. ఇది ఒక రకమైన మనుగడ టెక్నిక్ మా సోదరులు మరియు సోదరీమణులలో నింపాడు.

ఒక విషయం భయపడకూడదు. భయాందోళనలు, పారిపోవడానికి ప్రయత్నించడం వంటి తెలివితక్కువ పనులను చేయిస్తుంది, ఇది ప్రమాదాలకు దారితీయవచ్చు లేదా పట్టుకోవడం మరియు శిక్షలు విధించవచ్చు.

రెండవది మీ పరిసరాలను గమనించండి, ఇది ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది.

మూడవది, మీ శత్రువులను తెలుసుకోండి. వారు ఏమి కోరుకుంటున్నారో అర్థం చేసుకోండి. వారు ప్రవర్తిస్తున్న తీరు. బాస్‌ని టార్గెట్ చేయండి. అలా చేయడానికి, మొదట వారి బాస్ఎవరో కనుగొనండి. ఆర్డర్లు ఇచ్చే వ్యక్తి బహుశా వారి బాస్. అతను బాస్ కాకపోతే, అతను ఇతరులను అదుపులో ఉంచడానికి బాస్ పేరును ఎక్కువగా ఉపయోగిస్తాడు. జీవితమంతా ఆయన మాకు బోధించాడు. ఈ విషయాలు జీవితంలో కూడా ఉపయోగపడతాయని అన్నారు. కాబట్టి, మీరు వాటిని తెలివిగా ఉపయోగించడం నేర్చుకోవాలి. షీలా కొంచెం కదలటం చూసాను, స్పృహలోకి వస్తున్నట్లుంది.

కుమార్

రాత్రి దాదాపు 11:30 అయింది. షీలా తండ్రి త్రివేది నుండి నాకు కాల్ వచ్చింది. వారి కుమార్తె తమ ఔటింగ్ నుండి తిరిగి రాలేదని అతను ఆందోళన చెందుతున్నాడు, మరియు ఆమె హౌసీ క్లబ్‌కు వెళతానని చెప్పింది. ఆమె సెల్‌కి ఫోన్ చేయగా రిప్లై రాక స్విచ్ ఆఫ్ అయింది. అతను క్లబ్‌కు కాల్ చేయడానికి ప్రయత్నించాడు, కాని హౌసీ ఒక గంట కంటే ఎక్కువ సమయం క్రితం ముగిసింది. అతను పిల్లల గురించి ఆరా తీస్తే, బార్‌లో పెద్దలు మాత్రమే ఉన్నారని, పిల్లలను అక్కడ అనుమతించరని చెప్పారు. పిల్లలు కనిపించనప్పుడు అతను కొంత సమయం వేచి ఉన్నాడు, లీనా తిరిగి వచ్చిందా అని విచారించడానికి అతను నాకు ఫోన్ చేశాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, "వాళ్ళు కలిసి ఉన్నారని నాకు తెలుసు మరియు లీనా కూడా తిరిగి రాలేదు."

అతను, "నేను ఇక్కడ టెన్షన్‌గా ఉన్నాను దయచేసి ఏదైనా చేయండి."

నేను వాళ్ళ ఇంటికి వస్తున్నాను అని చెప్పి వాళ్ళ అడ్రస్ తీసుకుని సాహితీకి పరిస్థితి చెప్పాను.

ఆమె, "ఆమె కూడా నాతో వస్తాను" అని చెప్పింది. ఇద్దరం కార్ తీసుకుని వాళ్ళ ప్లేస్ కి వెళ్ళాము.

షీలా

నేను మేల్కొన్నప్పుడు మమ్మల్ని కుర్చీలకు కట్టివేసి ఉన్నారు. మమ్మల్ని బయటకు పంపమని అరవడం మొదలుపెట్టాను.

లీనా నన్ను నన్ను నోరు మూసుకోమని చెప్పి, “అరవడం వేస్ట్. మనము ఒక మార్గం కనుకొందాము. వారికి ఏమి కావాలో చూద్దాం. బహుశా వారికి డబ్బు కావాలి. వారు తప్పనిసరిగా మీ కుటుంబాన్ని సంప్రదించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఓపికప ట్టు, మనము వారి ఉద్దేశాలను కనుగొంటాము.

గదిలోకి ఎవరైనా వస్తారేమోనని ఎదురు చూస్తూ కూర్చున్నాం.

లీనా

షీలా అరుస్తున్నపుడు, నేను ఆమెను నిశ్శబ్దంగ ఉండమని, “శబ్దం చేయవద్దు. వాళ్లకు ఏం కావాలో చూద్దాం.”

ఎవరైనా గదిలోకి ప్రవేశిస్తారని మేము వేచి ఉన్నాము. కాసేపటికి ఒక వ్యక్తి గదిలోకి వచ్చాడు. అతను తన ముఖానికి ఒక రకమైన మంకీ క్యాప్ ధరించాడు. అతను, “షీలా దగ్గర మీ నాన్న మొబైల్ నంబర్ ఉందా? అతని ఫోన్ బిజీగా వస్తోంది.

అతను షీలాను వెతకడానికి ప్రయత్నిస్తు ప్రతి ఒక్కరినీ కాల్ చేస్తున్నాడని నేను అనుకున్నాను.

షీలా తన మొబైల్ చూపించి అందులో ఆ నంబర్ ఉంటుందని చెప్పింది.

వాళ్ళు మమ్మల్ని కిడ్నాప్ చేయగానే మొబైల్ స్విచ్ ఆఫ్ చేసి ఉండాలి.

అతను మొబైల్ స్విచ్ ఆన్ చేసాడు మరియు అది మోగడం ప్రారంభించింది. మొబైల్ ఎవరిది అని చూసి బయటికి దారి తీశాడు. అది ఆమె తండ్రి నుండి అయి ఉండాలి.

కుమార్

మేము షీలా సొసైటీకి చేరుకుని ఆమె ఫ్లాట్‌కి వెళ్ళాము. అది 12వ అంతస్తులో ఉండేది. మేము వారి తలుపు తట్టాము. ఎవరో తలుపు తీశారు.

అతను సేవకుడై ఉండాలి. నేను, "నేను కుమార్" అని చెప్పాను, అతను, "రండి సార్, త్రివేది సాట్ మీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు."

మేము లోపలికి వెళ్ళాము, త్రివేది ఎవరితోనో కాల్‌లో ఉన్నాడు.

నేను అడిగాను, “ఎవరితో మాట్లాడుతున్నారు.

“ఆమె వద్ద ఉన్న జాబితా నుండి నేను ఆమె స్నేహితులను ప్రయత్నిస్తున్నాను.”

నేను, "మీరు కాల్ చేస్తూనే ఉంటే, ఆమె కాల్ మిమ్మల్ని చేరుకోదు, ఫోన్ పెట్టండి."

"ఆమె మొబైల్ స్విచ్ ఆఫ్ అని వుంది" అన్నాడు.

నేను, “అయితే ఆమె మొబైల్‌కి మళ్లీ ప్రయత్నించండి” అని చెప్పాను.

అతను ప్రయత్నించి, “ఇప్పుడు మోగుతోంది.

అవతలి వ్యక్తి ఫోన్ తీయగానే, “హలో పాపాఉన్నావా?” అన్నాడు.

అతను అవతలి వైపు విని, “నా బిడ్డను ఏమీ చేయకు, నువ్వు ఏది అడిగితే అది చేస్తాను” అని చెప్పి, కాల్ కట్ చేసినట్లు అనిపించింది.

అతను ఇలా అన్నాడు, "వారు మీ కుమార్తెతో పాటు నా కుమార్తెను కిడ్నాప్ చేశారని అతను చెబుతున్నాడు, ఇందులో మీ కుమార్తె నష్టపోయినందుకు క్షమించండి."

నేను, “నా కూతురి గురించి చింతించకు, ఇద్దరినీ తిరిగి తీసుకురావడమే మన అదృష్టం, అది మీ కూతురు అదృష్టం కూడా నా కూతురు కూడా ఆమెతో ఉంది.

అలాంటి పరిస్థితి ఎదురైతే ఏమి చేయాలో నేను ఆమెకు శిక్షణ ఇచ్చాను. ఒకసారి నా భార్య కూడా కొన్ని పేపర్ల కోసం కిడ్నాప్ చేయబడితే, మేము ఆమెను తిరిగి పొందాము మరియు వారు కాగితాలను ఉపయోగించలేరు.

అతను ఆశ్చర్యపోయాడు, “ఇలాంటి పరిస్థితుల కోసం మీరు మీ కుమార్తెకు శిక్షణ ఇచ్చారా? నువ్వు ఏ డిపార్ట్‌మెంట్‌లో పని చేస్తున్నావు?"

నేను, "నేను అకౌంటెంట్‌ని, కానీ పరిస్థితుల కారణంగా, మేము వారిని దీనికి సిద్ధం చేయవలసి వచ్చింది, ఆమె చిన్నగా ఉన్నప్పుడు లీనా కిడ్నాప్ చేయబడింది మరియు 6 సంవత్సరాల తర్వాత మేము ఆమెను తిరిగి పొందాము."

"ఓహ్!", అతను చెప్పాడు, "నన్ను క్షమించండి, మీరు అలాంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది."

నేను ఇలా అన్నాను, "ఈ పరిస్థితులలో అద్దుకునే డిపార్ట్‌మెంట్ నుండి మాకు తెలుసు, నేను వారితో మాట్లాడటానికి నా బాస్ కి కాల్ చేస్తాను, అతను మాట్లాడితే వారు వెంటనే నోట్ చేసుకుంటారు."

నేను మిస్టర్ గోద్రెజ్‌కి ఫోన్ చేసి పరిస్థితిని వివరించాను, వారు ఈ సమయంలో ఏమీ అడగలేదు.

“వారు డబ్బు ఎంత అడుగుతారని మీరు భావిస్తున్నాము.అతను డబ్బు కోసం ఏర్పాటు చేయగలరా” అని అడిగాడు.

నేను, "వారు ఎంత అడగబోతున్నారో మాకు తెలియదు, బహుశా అతను కొంత మొత్తాన్ని ఏర్పాటు చేయగలడు."

నేను అడిగాను, "త్రివేదీ, ఎంతవరకు డబ్బు ఆరెంజ్ చేయగలవు."

అతను ఇలా అన్నాడు, "నేను కొంతమంది స్నేహితుల నుండి 50 లక్షల వరకు అప్పు తీసుకోగలనని నాకు అనిపిస్తుంది."

“సరే, వారు డబ్బు అడిగినప్పుడు మనం చూద్దాము.” తన కాంటాక్ట్ పర్సన్‌కి వెంటనే రింగ్ చేస్తానని నా బాస్ నాకు చెప్పారు.

త్రివేది మాట్లాడుతూ, "కానీ మేము పోలీసులను సంప్రదించకూడదని వారు చెప్పారు."

నేను ఇలా అన్నాను, “అంత చింతించకండి, వారు ఏమి చేస్తున్నారో పోలీసులకు తెలుసు, మేము వారి సూచనలను పాటిస్తే మన పిల్లలు సురక్షితంగా ఉంటారు. అవసరమైతే, దయచేసి కొంత నగదును సేకరించడాన్ని చూడండి.

కొంత సమయం తర్వాత, మిస్టర్ గోద్రెజ్ కాల్ చేసి, “నేను ఇన్‌ఛార్జ్‌తో మాట్లాడాను మరియు వారు వెంటనే పర్యవేక్షణ మరియు నిఘా ప్రారంభిస్తారని చెప్పారు. వారు ఆఫీసర్ని పంపుతున్నారు, వారు కాల్ చేసినప్పుడు వారికి మీ చిరునామా మరియు ఫోన్ నంబర్లు ఇవ్వండి.

నేను "సరే" అని చెప్పి, అతను కాల్ కట్ చేసాను.

అరగంట తర్వాత మేము వారి బృందం సిద్ధంగా ఉన్నామని కాల్ అందుకుని మా చిరునామా మరియు ఫోన్ నంబర్‌లను తీసుకొని, వారు గంటలోపు వస్తారని చెప్పారు.

ఇప్పుడు తెల్లవారుజామున 4:40 అయ్యింది, మరియు మేము బృందం వచ్చే వరకు వేచి ఉన్నాము. నేను గేటు దగ్గరకు వెళ్లి వారి రాక కోసం ఎదురుచూశాను. 20 నిమిషాల తర్వాత వారు క్లీనింగ్ క్రూ వ్యాన్‌లో వచ్చారు, వారిని వెళ్లనివ్వమని నేను గార్డుకి సూచించాను. త్రివేది అప్పటికే అతడిని పిలిచి మా సూచనలను పాటించమని సూచించాడు. వాళ్ళు లోపలికి వచ్చి గార్డులు చూపించిన ఒక వైపు ఆగారు.

అటుగా వెళుతున్న ఎవరో “ఏం జరుగుతోంది” అని అడిగారు.

ఒక వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు, “మేము భవనం శుభ్రం చేయడానికి వచ్చాము. మేము సొసైటీ నుండి ఆర్డర్ అందుకున్నాము.

మీటింగ్‌లో సమాచారం ఇవ్వలేదని ఏదో గొణుగుతూ అక్కడి నుంచి వెళ్లిపోయారు. లిఫ్ట్ వద్దకు సామగ్రిని తీసుకొచ్చి 12వ అంతస్తుకు చేరుకున్నారు.

తనను తాను డీసీపీ పరమవీర్ అని పరిచయం చేసుకున్నాడు.

నేను కుమార్ అని పరిచయం చేసుకున్నాను మరియు త్రిపేదిని పరిచయం చేసాను.

"మా ఇద్దరు కూతుళ్లను కిడ్నాప్ చేశారు" అని నేను చెప్పాను.

వ్యవస్థలను ఏర్పాటు చేయాలని ఆయన మరొకరికి సూచించారు.

అతను మాతో ఇంటర్వ్యూ కొనసాగించాడు.

అతను, "వారు ఎక్కడ కిడ్నాప్ చేయబడి ఉంటారని మీరు అనుకుంటున్నారు?"

నేను, "వారు హౌసీ నైట్ కోసం క్లబ్‌కి వెళ్తున్నారని మాకు తెలియజేసారు."

"వారు ఎవరితో వెళ్ళారు, మీకు ఏమైనా ఆలోచన ఉందా?" అని అడిగాడు.

సాహితి ఇక్కడ అడ్డగిస్తూ, “వాళ్ళ కాలేజీలో చదివి వాళ్ళకంటే సీనియర్ అయిన రాహుల్ వాళ్ళని అక్కడికి తీసుకువెళ్ళాడు. వారి కుటుంబం నాకు కొంతకాలంగా తెలుసు.

"మీ దగ్గర వారి నంబర్ ఉందా?" అతను అడిగాడు.

సాహితి, “వాళ్ళ దగ్గర ఏ నెంబర్ ఉందని నేను అనుకోవడం లేదు, వాళ్ళ అడ్రస్ నా దగ్గర ఉండొచ్చు”, అంటూ తన బ్యాగ్ని చెక్ చేస్తూ ఒక చిన్న నోట్ బుక్ తీసింది.

ఆమె పుస్తకాన్ని చూసి రాహుల్ చిరునామా ఇచ్చింది. ఆ అడ్రస్ వెరిఫై చేసి అక్కడి నుంచి కాల్ చేయమని కానిస్టేబుల్‌ని పంపాడు. ఆ సమయానికి వారు తమ పరికరాలను ఏర్పాటు చేసుకున్నారు మరియు ఏదైనా కాల్‌కు సిద్ధంగా ఉన్నారు.

అధ్యాయం 2

లీనా

తెల్లవారుజాము అయి ఉండాలి, గాజు కిటికీల నుండి కాంతి రావడం ప్రారంభమైంది. షీలా మొబైల్ తీసుకోవడం తప్ప ఎవరూ లోపలికి రాలేదు. అవతలి గదిలోంచి కొన్ని చర్చలు వినిపిస్తున్నాయి, కానీ వారు ఏమి చెబుతున్నారో స్పష్టంగా లేదు. ఒకట్రెండు పేర్లు వినిపిస్తాయి, రాజ్ మరియు ఆర్కే సర్ అనే రెండు పేర్లు ఎక్కువగా ఉపయోగించబడ్డాయి. ఎవరు వాళ్ళు? వారు దీనితో సంబంధం కలిగి ఉన్నారా లేదా వారు మాట్లాడుతున్న మనిషి పరిచయం ఏదైనా ఉందా?

నేను షీలాతో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించాను, కాని నా గొంతు ఎండిపోయి ముతక పదాలు మాత్రమే వచ్చాయి. షీలా నా వైపు చూసింది.

నేను అడిగాను, " నీకు ఎలా అనిపిస్తుంది."

ఆమె చెప్పింది, “నరకం లాగా. నా గొంతు ఎండిపోయింది."

నేను, “నాది కూడా. వారు ఏమి చేస్తున్నారని నీవు అనుకుంటున్నావు? ”

ఆమె చెప్పింది, "వారు తప్పనిసరిగా ఎంత అడగాలి మరియు ఎక్కడ డెలివరీ చేయాలి" అని ప్లాన్ చేసుకుంటారు.

నేను అడిగాను, “ధనం చెల్లించడంలో మీ కుటుంబం పరిస్థితి ఏమిటి?”

ఆమె ఇలా చెప్పింది, “నా కుటుంబంలో డబ్బు ఉందని నాకు తెలుసు, కానీ మా నాన్న చిన్న నోటీసులో ఏమి చెల్లించగలరో నాకు తెలియదు. బహుశా అతను తన వ్యాపార పరిచయాల నుండి రుణం కోసం అడగవచ్చు. నాకు డబ్బు గురించి ఎలాంటి ఆలోచన లేదు. అతను నాకు నెలవారీ భత్యం ఏమి ఇస్తాడో మాత్రమే నాకు తెలుసు.

“వారు డబ్బును ఇక్కడికి తీసుకురామని అడగరని నేను అనుకుంటున్నాను, వారు దానిని ఏకాంత ప్రదేశంలో లేదా బహిరంగ ప్రదేశంలో చెల్లించమని అడగవచ్చు. బహిరంగ ప్రదేశంలో తీసుకురమ్మని అడిగితే అక్కడికి తీసుకెళ్లరు. వారు డబ్బును

ఏకాంత ప్రదేశానికి తీసుకురావాలని అడిగితే, వారు మమ్మల్ని తమతో తీసుకెళ్లవచ్చు. కానీ దానికి కొంచెం మాత్రమే అవకాశం ఉంది. ”

ఇదంతా ఆమె నోరు తెరుసుకుని వింటున్నది.

ఆమె “ఇవన్నీ నీకెలా తెలుసు?” అని అడిగింది.

“నేను ఖాళీ సమయాల్లో పుస్తకాలు చదువుతాను. అలాగే మా నాన్న నాకు ఇవన్నీ నేర్పించారు. నేను చిన్నతనంలో కిడ్నాప్‌కి గురయ్యాను మరియు మా అమ్మ కూడా కొన్ని పేపర్ల కోసం కిడ్నాప్ చేయబడిందని మీకు తెలుసు. కాబట్టి, అతను నాకు ఇవన్నీ నేర్పించాడు. నేను మీకు చెప్పలేదు కానీ నేను కరాటే మరియు డిఫెన్సివ్ ఫైటింగ్ నేర్చుకున్నాను. నేను మీతో ఉన్నందుకు మీరు అదృష్టవంతులు, చింతించకండి. నేను మీతో ఇక్కడ ఉన్నాను." ఇదంతా నేను ఆమెకి తక్కువ స్వరంతో చెప్పాను.

ఒక వ్యక్తి తలుపులోంచి తల పెట్టి మా వైపు చూశాడు. నేను అతనికి కొంచెం నీళ్ల కోసం సైగ చేసాను. అతను వెనక్కి తిరిగి, "వారు మేల్కొన్నారు. ఆమె నీరు అడుగుతోంది" అని చెప్పాడు.

ఎవరో వెనుక నుండి, “అయితే పెళ్లి వాళ్ళకి నీళ్ళు ఇవ్వు” అన్నారు.

డోర్ మూసి మా దగ్గరికి గ్లాసు నీళ్ళు తెచ్చాడు. ముందుగా షీలాకి నీళ్ళు తీసుకెళ్ళి కొంచెం తాగించి నా దగ్గరికి తెచ్చి నా నోట్లో పెట్టాడు. నేను కొంచెం తాగాను. ఎండిపోవడం వల్ల నా గొంతు కాలిపోయింది. నాకు కొద్దిగా దగ్గు వచ్చింది. నేను తాగడం మానేశాను మరియు సంకేతాల ద్వారా నాకు మరింత ఇవ్వమని అడిగాను. ఇంకొంచెం నీళ్లు పోసి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను అడిగాను, "షీలా, అతన్ని గుర్తించావా?"

ఆమె చెప్పింది, “అతని ముఖం కనిపించడం లేదు, కానీ అతను క్యాంటీన్ దగ్గర చూసినట్టు అనిపిస్తుంది. నేను అతనిలాంటి వ్యక్తిని క్యాంటీన్‌లో చూశానని అనుకుంటున్నాను, బహుశా క్యాంటీన్ సిబ్బంది కావచ్చు.

నేను అన్నాను, “అతన్ని ఎక్కడో చూసినట్లు అనిపించింది, బహుశా నీవు చెప్పినట్లుగా క్యాంటీన్‌లో చూసివుండాలి. మనం అతని ముఖాన్ని చూడగలిగితే మనం అతన్ని గుర్తించగలము.

వారు క్యాంటీన్ దగ్గర ఉన్నారా లేదా, మన చుట్టూ ఉన్నవారిని ఉపయోగిస్తున్నారా లేదా, చాలా కాలంగా ప్లాన్ చేస్తున్నారా, అని నేను ఆలోచించడం ప్రారంభించాను. నేను మరొక విధంగా అనుకుంటున్నాను, ప్రజలు చుట్టూ తిరిగే వ్యక్తులను వారు ఉపయోగిస్తున్నారు. హోటళ్లు, కాలేజీల వంటివి. వారు షీలా వంటి కొంత డబ్బు వున్న వ్యక్తులను లక్ష్యంగా చేసుకుంటారు. వారు తప్పనిసరిగా వారి కుటుంబ స్థితిని అధ్యయనం చేసి ఉండాలి. కొన్నిసార్లు, ప్రజలు తమ విలువ కంటే ఎక్కువగా షో ఆఫ్ చేయటం జరుగుతుంది. అప్పుడు అది ఒక సమస్య అవుతుంది. షీలా తండ్రి అసలు పరిస్థితి ఏమిటి? ఈ సమయానికి నాన్న కిడ్నాప్ డ్రామాలో పాల్గొని ఉంటారని నేను అనుకుంటున్నాను. అతను ఆర్థిక నష్టం లేకుండా మా అమ్మ నుం బయటపడగలిగితే, అతను మా కోసం కూడా అదే చేయగలడు. పోలీసులను ప్రమేయం చేయవద్దని ఇంతమంది చెప్పినప్పటికీ, ఈపాటికి పోలీసులు జోక్యం చేసుకుని ఉండాల్సింది. వేచి చూద్దాం.

నేను షీలా వైపు చూస్తూ, "బాధపడకు, మీ నాన్నగారు అవసరమైనది చేస్తారు" అన్నాను.

కుమార్

ఎక్విప్ మెంట్ పెట్టుకుని ఫోన్ కాల్ కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చునేసరికి గంట అయింది. త్రివేదికి ఎవరో కాల్ చేసినా, “నేను తర్వాత కాల్ చేస్తాను” అని చెప్పి, కాల్ కట్ చేసాడు.

కాలం గడిచేకొద్దీ త్రివేది అశాంతికి గురవుతున్నాడు. వాళ్ళు కాల్ చేయడం లేదని చెబుతున్నాడు.

నేను చెప్పాను, “ఏం అడగాలి లేదా డబ్బు, ఎక్కడ తీసుకురావాలో వారే నిర్ణయిస్తారు.”

ఆ మాటలు విని కాస్త తేరుకున్నాడు. అతను ఫోన్ దగ్గర సోఫాలో కూర్చున్నాడు, అతను ఫోన్ వైపు చూస్తూ ఉన్నాడు.

ఉదయం 7:15 గంటల సమయంలో ఫోన్ మోగింది.

అతను పరికరాలను హ్యాండిల్ చేస్తున్న టెక్నీషియన్ వైపు చూశాడు, అతను దానిని తీయడానికి తల వూపాడు.

త్రివేది రిసీవర్ ఎత్తి, "హలో" అన్నాడు ముతక స్వరంతో.

అటువైపు చెప్పిన మాటలు విని, “సరే అలా చేస్తాను” అని చెప్పి, విని, “నేను ఎవరికీ సమాచారం ఇవ్వలేదు” అన్నాడు.

అతను ఫోన్ పెట్టేసి, "వారు కోటి రూపాయలు అడుగుతున్నారు మరియు అతను నన్ను పోలీసులకు తెలియజేయవద్దని చెబుతున్నాడు, నేను పోలీసులకు సమాచారం ఇవ్వలేదు, మీకు చెప్పాను, కాబట్టి నేను ఎటువంటి అబద్ధాలు చెప్పలేదు."

నేను అతనిని చూసి నవ్వి, "ఆ మొత్తాన్ని మీరు నిర్వహించగలరా?"

"నేను స్నేహితుల నుండి మరియు నా లిక్విడ్ ఆస్తుల నుండి సుమారు 50 లక్షలు వసూలు చేయగలను" అని అతను చెప్పాడు.

Missing story to be refilled

షీలా

ఆమె తన గడియారాన్ని కూడా చూడలేకపోయింది మరియు “బయటి లైట్ నుండి కిటికీల వైపు చూస్తుంటే తప్పక ఉదయం 7 గంటలు అయ్యి ఉండాలి. మనం ఇక్కడ ఇలా ఎంతకాలం ఉండిపోయాము?”

టైం విని టాయిలెట్ కి వెళ్ళాలి అనిపించింది. నేను టాయిలెట్‌కి వెళ్లాలని అరిచాను. ఎవరూ స్పందించలేదు. లీనా కూడా అరిచింది.

ఎవరూ లేరు లేదా వారు తలుపు నుండి వినలేరు. వారు తలుపు ద్వారా వినలేరు అని అనలేము, మేము తలుపు ద్వారా వారి స్వరాలు విన్నాము. కాబట్టి, తలుపుకు అవతలి వైపు ఎవరూ లేకపోయి ఉండొచ్చును. కాబట్టి, టాయిలెట్ కోసం మనం ఏమి చేయాలి?

నేను అడిగాను, "లీనా మనం ఏమి చేయాలి?"

కుమార్

మధ్యాహ్నం సమయంలో త్రివేదికి కాల్ వచ్చింది, బృందం నుండి సిగ్నల్ వచ్చిన తర్వాత అతను రిసీవర్‌ని తీసుకున్నాడు మరియు నేను హెడ్‌ఫోన్‌లు తీసుకొని నా చెవులకు పెట్టాను.

త్రివేది, "హలో" అన్నాడు, అవతలి వైపు "నువ్వు డబ్బు వసూలు చేయగలవా?" అని అడిగాడు.

త్రివేది, "మీరు 24 గంటలు చెప్పారు."

అవతలి వారు, "మీరు డబ్బు వసూలు చేయగలరా లేదా?" అన్నారు.

త్రివేది నా వైపు చూసింది. నేను అవుననే సైగ చేశాను.

త్రివేది అడిగాడు, "నేను డబ్బును కూడగట్టగలను, ఎక్కడ కు తీసుకురావాలి?"

ఒక గంటలో నీకు కాల్ చేసి చెప్తాను అని కాల్ కట్ చేసాడు.

డీసీపీ వైపు చూశాను.

అతను చెప్పాడు, "మేము ఇక్కడ డబ్బు కలిగిఉన్నాము. మా వద్ద ప్రత్యేకంగా తయారు చేయబడిన బ్యాగ్ ఉంది, దానికి ట్రాకింగ్ ఉంది, దీనిని గ్లోబల్ పొజిషనింగ్ సిస్టమ్ అంటారు. ఇది ఉపగ్రహాల ద్వారా పని చేస్తుంది, ఇక్కడ మనకు సరైన ఉపగ్రహాలు లేకపోయినా మనం US ఉపగ్రహాలను ఉపయోగించవచ్చు. ఉపగ్రహాలు చేరుకోలేని పక్షంలో మన దగ్గర మరొక వ్యవస్థ ఉంది, అది 2 కి.మీ ప్రాంతంలో బ్యాగ్‌ని గుర్తిస్తుంది. మేము దీని ద్వారా కూడా బ్యాగ్‌ని ట్రాక్ చేయవచ్చు.

నేను త్రివేదితో, “చక్కని సాంకేతికత. కాల్ వచ్చినప్పుడు, మీరు డబ్బుతో సిద్ధంగా ఉన్నారని వారికి చెప్పండి, నేను డబ్బు ఎక్కడ తీసుకురావాలి, 'నేను' అనే పదాన్ని నొక్కి చెప్పండి, 'మేము' అని ఉపయోగించవద్దు.

త్రివేది "సరే" అన్నాడు. మేము కూర్చుని కాల్ కోసం వేచి ఉన్నాము.

గంటన్నర తర్వాత ఈ క్రింది విధంగా ఆ ప్రాంతానికి డబ్బు తీసుకురావాలని మాకు కాల్ వచ్చింది. మీరు శాంతాక్రూజ్ పశ్చిమం నుండి జుహు వైపు వెళితే, జుహు కొలివాడ వద్ద డెడ్-ఎండ్‌కు వెళ్లే ఎడమవైపు రోడ్డు వస్తుంది మరియు కుడివైపు జుహు బీచ్‌కి వెళుతుంది. మీరు డెడ్ ఎండ్‌కి వెళ్లి బీచ్‌కి వెళ్లండి, మా వారు వచ్చి అక్కడ మీ నుండి డబ్బు తీసుకుంటారు. ”

త్రివేది, "అవి మీ మనుషులని నాకు ఎలా తెలుసు?"

"మీరు షీలా డబ్బు తెచ్చారాని, దానిని వారికి అప్పగించ మని వారు చెబుతారు."

త్రివేది "సరే" అన్నాడు. మరియు లైన్ కట్ చేయబడింది.

నేను డీస్పీ తో అన్నాను, “నేను డెడ్-ఎండ్‌కి వెళ్లి, ముందుగా అక్కడ వేచి ఉంటాను. ఒక ప్లైన్ క్లోత్స్ కానిస్టేబుల్ని నాతో పంపండి. డబ్బు వసూలు చేసిన తర్వాత అక్కడి నుండి తప్పించుకోవచ్చని వారు భావిస్తున్నారు.

నా కారు తీసుకుని సాహితితో అక్కడికి వెళ్లాను. మేము బీచ్ ముందు ఉన్న చివరి భవనంకి వెళ్ళాము. అది 2 అంతస్తుల టైల్స్ వేసిన ఇల్లు. మొదటి అంతస్తులోని బాల్కనీ లుకౌట్ చేయడానికి మంచి ప్రదేశం అని మేము అనుకున్నాము. నేను పైకి వెళ్లి తలుపు తట్టాను. ఒక పొట్టి, బట్టతల మరియు లావుగా ఉన్న వ్యక్తి తలుపు తెరిచాడు.

మా ఇద్దరినీ చూసి, "నేను ఏమి చేయగలను?"

నేను, "నేను కుమార్ మరియు ఆమె నా భార్య సాహితీ."

అతను చెప్పాడు, “మిమ్మల్ని కలవడం ఆనందంగా ఉంది. నేను డిసౌజాని."

నేను చెప్పాను, “ఒక ప్లైన్ క్లోత్స్ పోలీసుని చూపిస్తూ అతను పోలీసు. మేము మీ కోసం రాలేదు”, మరియు అతని ఐడి చూపించమని పోలీసుతో చెప్పాడు.

అతను తన ఐడిని చూపించాడు మరియు డిసౌజా చెక్ చేసి, "సరే" అన్నాడు.

"మా కుమార్తె కిడ్నాప్ చేయబడింది మరియు కిడ్నాపర్ మమ్మల్ని బీచ్‌కి డబ్బు తీసుకురావాలని అడిగాడు", మరియు అతని ఇంటికి ఎదురుగా ఉన్న బీచ్‌ని అతనికి చూపించా. "కాబట్టి, మేము ఇక్కడ కూర్చుని లావాదేవీని చూడాలనుకుంటున్నాము."

అతను చెప్పాడు, “సరే మీరు ఇక్కడ నుండి చూడవచ్చు.”

మేము ఫోటోలు తీయడానికి వ్యూహాత్మక ప్రదేశంలో కెమెరాను ఏర్పాటు చేసాము, అది రహదారి నుండి దాచబడుతుంది. ఇది చాలా మంచి ప్రదేశం, ధన్యవాదాలు, మిస్టర్ డిసౌజా.

"సహాయం చేయడం మాకు ఆనందంగా ఉంది" అని డిసౌజా అన్నారు.

మేము కూర్చోవడానికి మూడు కుర్చీలు ఇచ్చాడు.మూడు కప్పుల టీ తీసుకొచ్చి ఒక్కొక్కరికి ఒకటి ఇచ్చాడు.

నేను, "చాలా ధన్యవాదాలు" అన్నాను.

డిసౌజా, "మీకు స్వాగతం, ఏదైనా అడగండి."

లోపలికి వెళ్ళాడు. కొంతసేపటికి ఒక అమ్మాయి మెట్లు ఎక్కింది. ఆమె పొడవుగా, సన్నగా మరియు చమనఛాయగా ఉంది, ఆమె అతని కుమార్తె అయి ఉండాలి.

అతను బయటకు వచ్చి, "ఆమె నా పెద్ద కుమార్తె, ఆమె నర్సుగా పనిచేస్తోంది."

నేను "బాగుంది" అన్నాను. కొంత సమయం తరువాత ఒక సరసమైన, పొట్టి మరియు నాజూకైన అమ్మాయి వచ్చింది. ఆమె మమ్మల్ని చూసి ఎదురుగా ఆగి, అతను బయటకు వచ్చి, “వాళ్ళు పోలీసు పని మీద కూర్చుని ఉన్నారు, మరియు మాతో, “ఆమె నా చిన్న కుమార్తె, నికితా” అని చెప్పాడు.

“మిమ్మల్ని కలుసుకున్నందుకు సంతోషం” అన్నాను.

ఆమె లోపలికి వెళ్ళింది. ఏం జరిగింది అని ఆమె తక్కువ స్వరంతో అడుగుతోంది.

అతను తక్కువ స్వరంతో చెప్పాడు, “వారి కుమార్తె కిడ్నాప్ చేయబడింది మరియు కిడ్నాపర్లు బీచ్‌లో డబ్బును మార్పిడి చేస్తున్నారు. వీరు నిఘా ఉంచుతున్నారు. వారితో ఉన్న వ్యక్తి పోలీస్ కానిస్టేబుల్. నేను అతని ఐడిని కూడా తనిఖీ చేసాను.

ఆమె "సరే" అంది.

ఆమె బయటకు వచ్చి, “మీ కూతురి విషయంలో నేను బాధపడుతున్న. ఆమె వయస్సు ఎంత?"

"ఆమె 11వ తరగతి చదువుతోంది" అని చెప్పాను.

ఆమె “ఏ కాలేజీ?” అని అడిగింది.

నేను “మితిబాయి” అన్నాను.

“సరే మంచిది” అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది.

సాయంత్రం 5 గంటల సమయం. డిసిపి నుండి నాకు కాల్ వచ్చింది, వారు బదిలీకి 5:30 గంటలకు సమయం ఫిక్స్ చేసారు. ఏదైనా కదలిక కోసం రోడ్డువైపు చూస్తూ కూర్చున్నాం. నేను డిసౌజాని పిలిచి చేసి గల్లీలో ఎవరైనా కొత్త వ్యక్తులు తిరుగుతుంటే మాకు చెప్పమని చెప్పాను.

అతను మాతో పాటు రోడ్డు వైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు. కానిస్టేబుల్ ఫోటోలు తీయడానికి కెమెరా వెనుక కూర్చున్నాడు. ధనం బదిలీపై మేము పూర్తి శ్రద్ధతో కూర్చున్నాము. 5:34కి త్రివేదికి చెందిన కారు మా వైపు రావడం చూశాం. కానిస్టేబుల్ ఆ రాకను ఫోటో తీశాడు. తరువాత, వారు బీచ్‌లో కనిపిస్తారని మేము వేచి ఉన్నాము. ఎవరూ రాలేదు. మేము సాయంత్రం 6 గంటల వరకు వేచి ఉన్నాము మరియు ధనం కోసం కిడ్నాపర్లు రాలేదని చెప్పడానికి నేను డిసిపికి ఫోన్ చేసాను.

మరికొంత కాలం ఆగండి అన్నాడు.

నేను, "చీకటి పడుతోంది, మేము వా రిని ఇకపై ఫోటో తీయలేము."

"అనుమానాస్పద వ్యక్తులు ఎవరైనా తిరుగుతున్నారా" అని అతను చెప్పాడు.

నేను, "మేము చివరి గంటగా ప్రయత్నిస్తున్నాము. నివాసితులు మాత్రమే తిరుగుతున్నారు. మేము ఇంటి యజమాని అదే ధృవీకరించాము. అతనికి చుట్టుపక్కల ప్రజలందరి గురించి తెలుసు.

చాలా చీకటి పడ్డాక, నేను త్రివేది కారు దగ్గరకు వెళ్లి, "మనం తిరిగి వెళ్ళాలి. మీరు బయలుదేరండి, మేము మీ ఇంటి వరకు మిమ్మల్ని అనుసరిస్తాము.

నేను డిసౌజా ఇంటికి తిరిగి వచ్చి మద్దతు అందించినందుకు ధన్యవాదాలు తెలిపాను.

అతను చెప్పాడు, "ఇది నా ఆనందం."

నేను, "మీకు ఏదైనా సహాయం కావాలంటే దయచేసి మమ్మల్ని అడగండి" అని చెప్పి, అతనికి నా కార్డ్ ఇచ్చాను.

అతను కార్డు తీసుకుని, "మీకు ఏదైనా ట్రిప్ రైటింగ్ రిపేర్లు కావాలంటే దయచేసి నాకు చెప్పండి" అన్నాడు.

"మాకేదైనా కావాలంటే తప్పకుండా తెలియజేస్తాను" అని చెప్పి కిందకు వచ్చాను.

మేము కారులో కూర్చుని త్రివేది నివాసానికి వెళ్లాము. మేము అతని ఇంటికి చేరుకునే సరికి రాత్రి 8:15 గంటలైంది.

గేటు బయట పార్క్ చేసి లోపలికి వెళ్ళాము. లిఫ్ట్ దగ్గర త్రివేది మమ్మల్ని కలిశారు.

మేమంతా అతని ఫ్లాట్‌కి వెళ్లాం. అతను బెల్ మోగించాడు మరియు అతని సేవకుడు తలుపు తెరిచాడు.

ఇద్దరు బాలికలు కిడ్నాపర్ల నుంచి తప్పించుకున్నారని తమ పోలీస్ స్టేషన్‌ను సంప్రదించారని, కుర్చీలపై బంధించిన కిడ్నాపర్లను చూపించారని జోగేశ్వరి పోలీస్ స్టేషన్ నుంచి మాకు సందేశం అందిందని డీసీపీ తెలిపారు.

“వారు తమ తండ్రిని పిలవమని అడిగారు. వారు పిలిస్తే, డిసిపి కాల్ తీసుకున్నారు మరియు వారిని అరెస్టు చేసి తమ పోలీస్ స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్లమని చెప్పారు మరియు అతను వెళ్లి ఫార్మాలిటీస్ పూర్తి చేస్తాడు.

“మనం వెళ్లి మన పిల్లలను తీసుకుని వద్దామా” అని అడిగాను.

"వారు ఇప్పటికే ఇక్కడకు తీసుకురాబడ్డారు" అని అతను చెప్పాడు.

పిల్లలు ఎలాంటి ఇబ్బంది లేకుండా తిరిగి రావడంతో అందరూ సంతోషిస్తున్నారు.

లీనా

మమ్మల్ని పోలీసు కారులో షీలా ఇంటికి తీసుకొచ్చారు. మేము పైకి వెళ్లి మా తల్లిదండ్రులను కౌగిలించుకున్నాము. కిడ్నాపర్ల నుంచి మమ్మల్ని ఎలా రక్షించుకున్నారని ప్రశ్నించారు. ఈరోజు జరిగిన సంఘటనలను వివరంగా వివరించాను.

షీలా చెప్పింది, “నేను చాలా అర్జంట్‌గా టాయిలెట్‌కి వెళ్లవలసి వచ్చింది. నేను కేకలు వేసినా ఎవరూ రాలేదు. అక్కడ ఎవరూ ఉండకపోవచ్చని అనుకున్నాం. మేము ఏమి చేయాలో ఆలోచిస్తున్నాము. ”

“అప్పుడు నేను మళ్ళీ అరిచాను, ఒక వ్యక్తి తన ముఖానికి మంకీ క్యాప్‌తో వచ్చాడు. మేము టాయిలెట్‌కి వెళ్లాలని చెప్పాను. ముందుగా ఎవరిని విడిపించాలా అని ఆలోచిస్తూ మా ఇద్దరి వైపు చూసాడు. అతను నేను ముఖ్యమని భావించాడు; మా నాన్న డబ్బు ఇస్తారు. అందుకే ముందుగా నన్ను విడిపించి టాయిలెట్‌కి తీసుకెళ్లి మళ్లీ తీసుకొచ్చి కట్టేసి, తర్వాత లీనాని విడిపించాడు. నేను ఏమీ ప్రయత్నించకపోవడంతో, ధైర్యంగా, అతను లీనాతో కొంచెం తేలికగా ఉన్నాడు. అతను మొదట ఆమె కాళ్ళను విడిపించాడు మరియు తరువాత ఆమె చేతులను విడిపించాడు. అతను తనను విడిపించాడని లీనాకు ఖచ్చితంగా తెలియగానే, ఆమె అతని గ్రోయిన్లో తన్నింది. అతను తన గ్రోయిన్ని పట్టుకుని నేలమీద దొర్లడం ప్రారంభించాడు. ఆమె అతనిని మరోసారి తన్ని వెళ్లి షీలాను విప్పింది. తర్వాత

మేమిద్దరం అతన్ని కుర్చీకి కట్టేశాం. మేము అతని నోటిలో కొన్ని పాత బట్టలు కుక్కమూ, కాబట్టి అతను ఎవరైనా వచ్చినప్పుడు అతను అరవడు. అప్పుడు మేము రెండు చెక్క ముక్కలు పట్టుకుని, వెళ్లి తలుపు దగ్గర నిలబడ్డాము. అప్పుడు మొదటి వ్యక్తిని వెతుక్కుంటూ మరొక వ్యక్తి వచ్చాడు. అతను తలుపు నుండి లోపలికి ప్రవేశించినప్పుడు, అతను నా వైపు తిరిగి మరియు ఆశ్చర్యపోయాడు. అప్పుడు లీనా అతని తలపై కొట్టింది, మరియు మేము ఇద్దరం అతనిని కూడా కట్టివేసి, బయటికి వచ్చి సమీపంలోని పోలీస్ స్టేషన్ గురించి విచారించాము, కిడ్నాప్ మరియు కిడ్నాపర్లను కట్టివేయడం గురించి పోలీసులకు సమాచారం ఇచ్చాము. కిడ్నాపర్లను గోదాం నుంచి సేకరించేందుకు వెళ్లారు. మేము వారిని మా నాన్నను పిలవమని అడిగాము. వారు షీలా ఇంటి నంబర్‌కు కాల్ చేసినప్పుడు పోలీసు డిఎస్‌పి వారితో మాట్లాడి విశ్రాంతి తీసుకోండి .

మీరు ఈ కథను శ్రద్ధగా వింటే, సమయాల్లో కొంత అసమానత కనిపిస్తుందని మేము మా తల్లిదండ్రులకు చెప్పాము. అవును మనం కథ చెప్పినట్టు జరగలేదు. మాకు సహాయం చేయడానికి ఎవరో వచ్చారు. మధ్యాహ్నం 3 గంటలైంది, మేము ఒక గ్లాసు నీళ్ల కోసం పిలిచాము. మేము బయట కొన్ని శబ్దాలు విన్నాము మరియు ఎవరో లోపలికి వచ్చారు మరియు అతను హుడీ ధరించలేదు. అతని చేతిలో కత్తి ఉంది.

షీలా చెప్పింది, "మమ్మల్ని బాధపెట్టవద్దు."

వాళ్ళలో ఒకడు "ష్...." అన్నాడు. షీలాకు.

ఆమె మౌనం వహించింది. అతను వచ్చి ఆమె తాడును కత్తిరించాడు మరియు తరువాత నాది.

గది వెలుపల ఉన్న వ్యక్తులను కట్టివేయడంలో మాకు సహాయం చేయమని అడిగాడు. వాళ్ల సాయంతో తీసుకొచ్చి కట్టేశాం.

మేము బయటకు వచ్చి, అతను తలుపు వేసి, “సమీప పోలీస్ స్టేషన్ ఎక్కడ ఉంది?” అని అడిగాడు.

మరొక వ్యక్తి, “తప్పక జోగేశ్వరి పోలీస్ స్టేషన్ అయి ఉండాలి” అన్నాడు.

మేము అతని కారులో కూర్చున్నాము మరియు అతను మమ్మల్ని పోలీసు స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్లాడు. వాటి ప్రస్తావన వద్దని, లేదంటే మా బాస్ తో ఇబ్బంది పడతామని చెప్పాడు. అతను మనల్ని తిట్టాడు. కాబట్టి, మీరు మీ కథను తయారు చేసి, మీరు దీన్ని మీ స్వంతంగా చేశారని వారికి చెప్పండి.

మేము మా తలలు ఊపాడు మరియు వారు పోలీసు స్టేషన్ వెలుపల పడిపోయింది మరియు వారి గురించి ప్రస్తావించవద్దని మాకు గుర్తు చేశారు. దీంతో లోపలికి వెళ్లి పోలీసులకు చెప్పి వారి దాగుడు మూతలు చూపించి పట్టుకున్నారు.

కుమార్

మా ఆడపిల్లలు క్షేమంగా తిరిగి వచ్చినందుకు సంతోషంగా ఉంది. అలాగే, వారి చర్యల ద్వారా తమ నిర్భయతను ప్రదర్శించే అవకాశం లభించింది. ఇప్పుడు షీలా ఆత్మవిశ్వాసం కూడా మెరుగుపడి ఉండాలి. నా శిక్షణ ఎట్టకేలకు ఫలించింది.

నేను వారిని అడిగాను, “వాళ్ళ కిడ్నాప్‌కు రాహుల్ కారణమా?”

"అలా అనిపించడం లేదు" అని లీనా అన్నారు.

మేము త్రిపేదికి వీడ్కోలు చెప్పాము, నేను త్రిపేదిని "నీ మొదటి పేరు ఏమిటి" అని అడిగాను, అతను "కిరీట్" అన్నాడు.

నేను, "నిన్ను కలవడం బాగుంది కిరీట్" అని చెప్పి, మేము ఇంటికి వెళ్ళాము.

మేము ఇంటికి చేరుకోగానే రీనా, అతుల్ ఇద్దరూ వచ్చి లీనాని కౌగిలించుకున్నారు. షీలా ఇంట్లో వాళ్ళు అప్పటికే తినడానికి ఏదైనా ఉన్నందున నేను లీనాకు విశ్రాంతి తీసుకోమని చెప్పాను.

లీనా

రాహుల్ బాధ్యత వహిస్తారా అని వారు అడిగినప్పుడు, అతను బాధ్యత వహించకపోవచ్చని మేము వారికి చెప్పాము. కానీ అతను ఏదో ఒకవిధంగా బాధ్యత

వహిస్తాడని మాకు తెలుసు. అతను ఎలా బాధ్యత వహిస్తాడో మనం కనుగొనవలసి వచ్చింది. నేను షీలాతో చెప్పాను, మన పగ తీర్చుకుంటాము, మన పెద్దలను ఎందుకు కలుపుకోవాలి? అది మా ఇద్దరి అభిప్రాయాలు.

మామూలుగా కాలేజీకి వెళ్లాం. విరామ సమయంలో బయటకు వచ్చి రాహుల్ లాకర్ వద్దకు వెళ్లాం. ఆయన కాంబినేషన్‌లోకి రావడం చాలాసార్లు చూశాం. నేను కలయికను గుర్తుంచుకున్నాను మరియు దానిలోకి ప్రవేశించాను మరియు తాళం తెరవబడింది. మేము లోపల చూసాము లాకర్ వెనుక కొన్ని పుస్తకాల క్రింద డబ్బు ఉంది. మేము చేతి రుమాలుతో డబ్బు తీసుకున్నాము మరియు అవి 1 వెయ్యి రూపాయల నోట్ల కట్ట మరియు కొన్ని నోట్లు తీసివేయబడ్డాయి. కట్ట 1 లక్ష ఉండాలి, అతనికి డబ్బు ఎక్కడి నుంచి వచ్చింది? కిడ్నాపర్లు అతనికి సహాయం చేయడానికి డబ్బు ఇచ్చారా? డబ్బు దొరికిన చోటే మార్చేసి లాకర్ మూసి తాళం వేశాం.

కాబట్టి, డబ్బు కోసం కిడ్నాపర్లకు సహాయం చేసినట్లు నిర్ధారణ అయింది.

రాహుల్ గురించి మనకేమీ తెలియనట్లు నటించమని షీలాకు చెప్పాను. ఆ రోజు కాలేజీకి రాలేదు. మరుసటి రోజు చేయి దెబ్బ తగిలిందంటూ చేతికి జోలె పట్టుకుని కాలేజీకి వచ్చాడు.

మేము అతని వద్దకు వెళ్లి, చేయిపై సానుభూతి చూపాము మరియు షీలా "మీ చేతికి ఏమైంది?"

అతను చెప్పాడు, “నేను మీ కోసం టాయిలెట్ల వెలుపల వేచి ఉన్నప్పుడు, ఎవరో నా తలపై కొట్టారు మరియు నేను నా చేతిపై పడిపోయాను. నేను మేల్కొన్నప్పుడు నేను ఆసుపత్రిలో ఉన్నాను, వారు ఈ రోజు ఉదయం మాత్రమే నన్ను డిశ్చార్జ్ చేసారు.

నీ కోసం ఎదురు చూస్తున్నావు, నీకేమీ తెలియనట్టు ప్రవర్తిస్తున్నావు ఇంకెన్ని అబద్ధాలు చెప్పు అనుకున్నాను.

ఆ రోజు నుండి షీలా రాహుల్‌తో మునుపటి కంటే స్నేహపూర్వకంగా నటించడం ప్రారంభించింది. కిడ్నాపర్ల నుంచి తను సేకరించిన మొత్తం డబ్బును అతనికి ఖర్చు చేయడమే మా మొదటి లక్ష్యం.

ఒకరోజు నేను లాకెట్‌తో కూడిన చిన్న గొలుసును ధరించాను. రాహుల్ ముందు షీలాకి చూపించాను.

షీలా, “ఓ! చాలా బాగుంది, నాకు ఒకటి కావాలి. ”

మరుసటి రోజు ఆమెకు ఆర్ ఎస్ అనే అక్షరాలు ఉన్న లాకెట్ ఉన్న గొలుసు తీసుకొచ్చాడు.

అతను ఆమెను భోజనానికి రెస్టారెంట్‌కి తీసుకువెళ్లాడు, నేను వారితో పాటు వెళ్లాను. ఈ విధంగా మేము అతనిని మొత్తం డబ్బు ఖర్చు చేసాము. అతని జేబులు ఖాళీ అయినప్పుడు, అతను ఆమెకు ఏమీ ఇవ్వలేడు. అతను అతని వద్ద ఉన్న డబ్బు అంతా వాడుకున్నాడు అనుకున్నాము, ఆమె అతనితో గొడవ ప్రారంభించింది.

అతను, "నేను మీతో మాట్లాడలేను అని వెళ్ళిపోయాడు."

తదుపరిసారి అతను ఆమెతో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, ఆమె తల తిప్పింది. ఇలాగఅతడిని దూరంగా ఉంచేందుకు ప్రయత్నించింది. తనకు ఏం జరిగిందో ఎవరికీ చెప్పలేకపోయాడు. కొంతకాలం తర్వాత, అతను ఆమెకు ఇచ్చిన బహుమతులు, తనకు వచ్చిన డబ్బుకు అమ్మి, డబ్బును విరాళంగా ఇచ్చింది. ఈ విధంగా మేము అతనిపై పగ తీర్చుకున్నాము.

కుమార్

రెండు వారాల కిడ్నాప్ డ్రామా తర్వాత, త్రివేది మమ్మల్ని తన ఇంటికి భోజనానికి పిలిచాడు. మేము అతనితో కనెక్ట్ అయ్యాము కాని ఇంతకు ముందు మా గురించి పెద్దగా మాట్లాడలేకపోయాము. కాబట్టి, మేము ఆదివారం నాడు అతని ఇంటికి వెళ్ళాము.

వారు గుజరాతీ స్టైల్ ఫుడ్‌ను సిద్ధం చేశారు. మేము లంచ్ ఆనందించాము, లంచ్ తర్వాత, మేము కూర్చుని మా జీవితాల గురించి కబుర్లు చెప్పుకున్నాము. కిడ్నాప్ సమయంలో మాకు సహకరించినందుకు ధన్యవాదాలు తెలిపారు.

నేను, "మా అమ్మాయి కూడా ఇబ్బందుల్లో ఉంది. అయితే, మన ఆడపిల్లలకు అంతా బాగానే జరిగింది. కిడ్నాపర్ల గురించి పోలీసులు ఏమైనా సమాచారం ఇచ్చారా?

"రాజ్ అనే వ్యక్తి, కాలేజీలోని క్యాంటీన్‌లో పనిచేస్తున్న మరో అబ్బాయి. కాలేజీలో ధనవంతులైన విద్యార్థుల గురించి వారికి తెలియజేయడానికి రాజ్ డబ్బు చెల్లించాడు. అప్పుడు రాజ్ సర్వర్ ద్వారా తెలియజేసిన విద్యార్థుల కుటుంబాల గురించి ఆరా తీస్తాడు. ఇప్పుడు, రాజ్‌ను ఎవరు నియమించారు అనేది ప్రశ్న? ఆర్కే అనే వ్యక్తి తనకు ఉద్యోగం ఇచ్చాడని చెప్పారు. అతను బస చేసిన హోటల్ సూట్‌లో అతనిని ఎప్పుడూ కలుస్తుంటాడు. ఆ గదిని నకిలీ చిరునామాతో నకిలీ వ్యక్తి బుక్ చేశాడు. రిజిస్టర్‌లో పేర్కొన్న చిరునామాలో ఎవరూ లేరు. గదిలో ఉంటున్న వ్యక్తి ఆచూకీ కోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు. వారికి ఏదైనా లీడ్ దొరికితే, వారు ఆ నాయకుడిని అనుసరిస్తారు, మరియు వారు మాకు తెలియజేస్తారు.

అతను లేచి లీనాకి బహుమతి తెచ్చి, "ఇది నీ ధైర్యసాహసాలకు" అన్నాడు.

ఆమె "ధన్యవాదాలు" అని చెప్పి, బహుమతిని తీసుకుంది. పెట్టె లోపల, ఆమె తాజా బ్రాండ్ మొబైల్ ఫోన్‌ను కనుగొంది. ఆమె మొబైల్ ఫోన్ అందుకున్నందుకు సంతోషంగా ఉంది.

ఆమె షీలాతో, "ఇప్పుడు మనం కాల్ చేసుకోవచ్చు" అని చెప్పింది.

లీనా

షీలా తండ్రి తన కూతురిని కిడ్నాపర్ల నుండి కాపాడినందుకు నాకు మొబైల్ ఫోన్ ఇచ్చారు. ఇప్పుడు మేమిద్దరం టచ్‌లో ఉండగలం.

మమ్మల్ని ఎవరు కిడ్నాప్ చేశారో కనిపెట్టడమే మా తదుపరి ప్లాన్. రాహుల్కి ఎవరో తెలిసి ఉండవచ్చు. కానీ పోలీసుల ప్రకారం, వారు రాజ్ బాస్ ఎవరో కనుగొనడంలో

విఫలమయ్యారు. ఆయనను కలిసినప్పటికీ పూర్తి వివరాలు తెలియకపోవచ్చు. అతని గురించి మనం ఇంకా ఏ మార్గంలో తెలుసుకోవచ్చు? ఏమైనప్పటికీ ఉన్నట్లు లేదు. మనల్ని రక్షించిన వ్యక్తులకు తెలిసి ఉండవచ్చు. కానీ మేము వాటిని మళ్లీ చూడలేదు. మనం మార్గాల గురించి ఆలోచించాలి, ఈ విషయంలో మనం మేధోమథనం చేయాలి.

కుమార్

ఇకపై మన కుమార్తెలను ఎవరు కిడ్నాప్ చేశారో మనం పట్టించుకోవాల్సిన అవసరం లేదని నేను భావిస్తున్నాను. అతను వారికి హాని చేయడానికి ప్రయత్నించకపోవచ్చు. ఆయన దగ్గర పరిమిత సభ్యులు మాత్రమే ఉన్నట్లు తెలుస్తోంది. ఇది అతని వైఫల్యానికి కారణం.

త్రివేదితో కిడ్నాప్ పరిణామాలపై చర్చించాను. వారు మాతో మళ్లీ అదే చేయడానికి ప్రయత్నిస్తారని నేను అనుకోను. పిల్లలు సాధారణ స్థితికి వచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది, బదులుగా వారిని కొట్టడం మరియు జైలులో వేయడం ద్వారా వారి విశ్వాసం పెరిగింది. వారు అజేయంగా భావిస్తారు.

ఆత్మసంతృప్తి చెందవద్దని వారికి చెప్పాను. ఎల్లప్పుడూ ప్రమాదం కోసం వెతుకులాటలో ఉండకండి. ప్రమాదం ఎక్కడ పొంచివుందో తెలుసుకొని మసలండి.

షీలా

నాన్న లీనాకు లేటెస్ట్ మొబైల్ ఫోన్ ఇచ్చాడు, అది నా దగ్గర ఉన్న దానికంటే మంచిది. కానీ అతను ఆమెకు ఈ విధంగా పారితోషికం ఇచ్చినందుకు నాకు సంతోషం వేసింది. ఆ రోజు ఆమె చేసిన పని ఏ అబ్బాయి చేయలేడు. ఆమె అద్భుతమైన ధైర్యాన్ని ప్రదర్శించింది మరియు ఆమె నాకు మార్గం చూపింది. ఇప్పుడు ఎవరినీ గుడ్డిగా నమ్మకూడదని నాకు తెలుసు. కానీ రాహుల్‌పై పగ తీర్చుకున్నాం. భవిష్యత్తులో జాగ్రత్తగా ఉంటాను.

లీనా

రాహుల్‌పై పగ కొనసాగించాలని మేము కోరుకుంటున్నాము, అతను ఇకపై మా కాలేజీలో చదువుకోవడం మాకు ఇష్టం లేదు. అతనికి లక్ష రూపాయలు వచ్చిందని, ఆ డబ్బును జూదంలో ఊదరగొట్టాడని మేము ప్రచారం చేసాము. ఇది నోరు మార్చి, చివరకు అతను బార్ డ్యాన్సర్లపై డబ్బు వెదచెల్లాడని మారింది. అందరూ అతణ్ని అంటరానివాడిలా చూడటం మొదలుపెట్టాడు. స్నేహితుల వేధింపులు భరించలేక వెళ్ళిపోయాడు.

ఒకరి ప్రతిష్టను నాశనం చేయడం చాలా సులభం, కీర్తిని సంపాదించడం చాలా కష్టం. తన అకృత్యాలకు మూల్యం చెల్లించుకున్నాడు. షీలా అతన్ని విశ్వసించింది మరియు అతను ఆమెను నిరాశపరిచాడు. ఆతను చేసిన పనికి అతన్ని శిక్షించాలి, మనం చేసిన పని చిన్న పాఠం, అతను తన జీవితంలో గుర్తుంచుకోవాలి. ఇప్పుడు మేము మా జీవితాలను కొనసాగించాలనుకుంటున్నాము.

అధ్యాయం 3

2006 జనవరి నెల

సాహితీ

ఏం జరిగిందో నాకు తెలియదు, కానీ రాహుల్ తల్లిదండ్రులు నాతో మాట్లాడటం మానేశారు. వాళ్ళు నన్ను చూసి రోడ్డుకి అవతలి వైపుకి వెళ్ళిపోయారు. వారిని మరచిపో, ఎవరు పట్టించుకుంటారు.

లీనా పుట్టినరోజు రాబోతోంది. ఈ ఏడాది ఆమెకు 16 ఏళ్లు. ఆమె ఎలాంటి పుట్టినరోజు పార్టీని కోరుకుంటుంది, నేను ఆమెతో కంఫర్మ్ చేయాలి. గత సంవత్సరం కిడ్నాప్ డ్రామా తర్వాత, ఆమె ధైర్యంగా మరియు మరింత బోల్డ్ ఉన్న అమ్మాయిగా మారింది. కొన్నిసార్లు ఇది విపరీతంగా ఉంటుంది, ఎందుకంటే ఆమె అవసరం లేనప్పుడు మాట్లాడుతుంది. కానీ ప్రస్తుత ప్రపంచంలో అమ్మాయిలు ఇలా ఉండాలి కాబట్టి నేను దానిని వదిలిపెట్టాను.

నేను లీనా గదికి వెళ్ళాను, ఆమె కాలేజీకి సిద్ధమవుతోంది, నేను అడిగాను, "మీ పుట్టినరోజును ఎలా జరుపుకోవాలని అనుకుంటున్నారు?"

ఆమె చెప్పింది, "మీ పుట్టినరోజు ఎలా జరుపుకుంటారు."

నేను, "నాతో జోక్ చేయకు, నేను ఇక్కడ ఇంట్లో పుట్టినరోజు వేడుక చేయాలా?"

లీనా ఓకే అని బదులిచ్చింది.

నేను, "మీరు మీ స్నేహితులకు పిలవచ్చు. ఎంతమంది వస్తున్నారో నువ్వే చెప్పు, దాని ప్రకారం డిన్నర్ ఏర్పాటు చేస్తాను."

ఆమె "సరే" అంది.

కుమార్

సాహితీ మాట్లాడుతూ “లీనా పుట్టినరోజు వేడుకను ఏర్పాటు చేస్తున్నాను. మీరు మీ స్నేహితులకు ఫోన్ చేసి, ఎంతమంది వస్తున్నారో నాకు తెలియజేయవచ్చు.”

నేను "సరే" అన్నాను. ముందుగా త్రివేదికి ఫోన్ చేసి కుటుంబంతో రమ్మని పిలిచాను. మా ఆఫీస్ నుండి, మా M.D. మరియు ఆఫీసులో నాకు సన్నిహితంగా ఉండే ఇతర సిబ్బందిని పిలిచాను. పెద్ద పార్టీలా ఉంది కాబట్టి టెర్రస్ మీద పెట్టుకోమని సలహా ఇచ్చాను.

సాహితీ ప్రతిపాదనకు ఓకే చెప్పింది.

లీనా

పార్టీ కోసం నా స్నేహితులను పిలవమని అమ్మ నన్ను కోరింది. షీలా మరియు నేను ఆహ్వానించిన ఇతర స్నేహితులు ఉంటారు. షీలా కుటుంబాన్ని కూడా ఆహ్వానించినట్లు నాన్న చెప్పారు.

ఈ సంవత్సరం మేము మంచి పుట్టినరోజు వేడుక చేసుకున్నాము.

కుమార్

పిల్లలందరూ డాబా మీద పార్టీ చేసుకుంటున్నారు. సాహితి పార్టీని పర్యవేక్షిస్తునది.

నేను మిస్టర్ త్రివేదిని మరియు నా స్నేహితులను ఫ్లాట్‌కి తీసుకువెళ్లాను మరియు నేను వారికి డ్రింక్స్‌తో వినోదం పంచాను.

చాలా కాలం తర్వాత రాజ్, కృష్ణ, శేఖర్, హరిని కలిశాను. హ్యారీ సెలవుపై తిరిగి వచ్చాడు. లీనా, షీలాల కిడ్నాప్ కథ గురించి చెప్పాను. నేను త్రివేదిని షీలా తండ్రిగా పరిచయం చేసాను.

వారు త్రివేదితో మాట్లాడుతూ తన కుమార్తె ధైర్యవంతురాలు అని చెప్పాడు.

“ఇద్దరూ ధైర్యమైన అమ్మాయిలు. వారు కిడ్నాపర్ల నుండి ఎలా తప్పించుకోగలిగారు అనేది చాలా గొప్పగా ఉంది.”

అందుకు వారంతా అంగీకరించారు. ఫ్లాట్‌లో డిన్నర్ చేసి నలుగురూ కలిసి వెళ్లిపోయారు. అప్పుడు మిస్టర్ త్రివేది తన కుమార్తెను మరియు అతని భార్యను ఇంటికి వెళదామని పిలిచాడు. ఒకరి తర్వాత ఒకరు అతిథులు వెళ్లిపోతారు మరియు మేము ఇల్లు మరియు డాబా శుభ్రం చేయడానికి మిగిలిపోయాము.

నేను "లీనా, పార్టీ ఎలా ఉంది?" అని అడిగాను.

ఆమె, "నేను ఇప్పటివరకు చేసిన ఉత్తమ పార్టీ."

"పార్టీ ఏర్పాటు చేసిన ఘనత మీ అమ్మకే దక్కాలి" అన్నాను.

ఆమె తన తల్లిని ముద్దుపెట్టుకుని, "పార్టీకి ధన్యవాదాలు" అని చెప్పింది.

లీనా

మేము 11వ తరగతి ఫైనల్ పరీక్షల కోసం షీలా ఇంట్లో చదువుకోవాలని ప్లాన్ చేసాము. కష్టపడి చదివి పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు తెచ్చుకున్నాం. వేసవి సెలవుల్లో టీవీలో సినిమాలు చూస్తూ స్నేహితులతో గడిపాం. ఫ్యాషన్ స్ట్రీట్‌లో షాపింగ్‌కి వెళ్లి ఎన్నో డ్రెస్సులు తీసుకొచ్చాం. వేసవి సెలవులు పూర్తి చేసుకుని మళ్లీ కాలేజీకి చేరుకున్నాం.

అధ్యాయం 4

సంవత్సరం 2007

కుమార్

జోరున వర్షం కురుస్తోంది. అవి అరేబియా సముద్రంలో అల్పపీడనం కారణంగా కురిసిన అకాల వర్షాలు. నేను పూణే నుండి తిరిగి వస్తున్నాను, అక్కడ మా బ్రాంచ్ ఆఫీస్ ఖాతాలను తనిఖీ చేయడానికి వెళ్ళాను.

రాత్రి 8 గంటలైంది మరియు మేము ఇప్పుడే ముంబైలోకి ప్రవేశించాము. భారీ వర్షం కారణంగా డ్రైవర్ జాగ్రత్తగా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. వెనుక నుంచి ఓ కారు అతివేగంగా డ్రైవింగ్ చేస్తూ వచ్చి మమ్మల్ని ఓవర్‌టేక్ చేస్తూ వక్రమార్గంలో గుంతలోకి దూసుకెళ్లింది.

మా డ్రైవరు కారు ఆపడంతో మేము పరుగు పరుగున అక్కడికి చేరుకున్నాము. అవతలి కారు డ్రైవర్ బయటికి రావడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు, మేము వెళ్లి అతన్ని బయటకు రావడానికి సహాయం చేసాము.

"మేడమ్ వెనుక సీట్లో ఉన్నారు" అన్నాడు.

మేము కష్టంతో వెనుక తలుపు తెరిచాము మరియు ఆమె కారు నేలపై ఉంది, మేము ఆమెను బయటకు తీసుకువచ్చి ఆమె పల్స్ తనిఖీ చేసాము. ఆమె పల్స్ థ్రెడ్, నేను ఆమెను సమీప ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లాలని నిర్ణయించుకున్నాను. దారిలో ఓ హాస్పిటల్ ఉందని గుర్తుకు వచ్చింది.

ఆమెను లిఫ్ట్ చేసి మా కారులో ఎక్కించమని డ్రైవర్లను అడిగాను. నేను కారులో కూర్చొని ఆమెను లోపలికి లాగి నా ఒడిలో తల పెట్టి కూర్చున్నాను, అవతలి కారు డ్రైవర్ ముందు కూర్చున్నాడు మరియు మా డ్రైవర్ ఆసుపత్రికి తీసుకుని వెళ్లాడు.

హాస్పటల్ కి చేరుకోగానే డ్రైవర్ హడావుడిగా దిగి లోపలికి వెళ్లి స్ట్రెచర్ తెచ్చి ఆమెని దాని మీద ఎక్కించుకుని లోపలికి తీసుకెళ్లారు.

మేము వారి వెనుకకు వెళ్ళాము మరియు వారు ఆమెను ఎమర్జెన్సీ గదికి తీసుకెళ్లారు మరియు మేము బయట వేచి ఉన్నాము. డ్రైవర్‌ని ఆ మహిళ వివరాలు అడిగాను.

అతను ఇలా అన్నాడు, “ఆమె పేరు లవ్లీన్ ఖన్నా, ఆమె ఇంటీరియర్ డిజైనింగ్ సంస్థకు MD. వారు పార్టీకి ఆలస్యమయ్యారు మరియు ఆమె వేగంగా వెళ్లమని చెప్పింది. వారు మా కారును దాటినప్పుడు, అతను మలుపు తప్పి కాలువలోకి దూసుకెళ్లడంతో అతను నియంత్రణ కోల్పోయాడు.

నేను అడిగాను, "మీకు ఆమె బంధువులు ఎవరైనా తెలుసా?"

అతను చెప్పాడు, "ఆమె విడాకులు తీసుకుంది మరియు వారి మేనేజర్ ఒక ఫోన్ నంబర్ ఉంది."

మేము ఆసుపత్రిలో పేఫోన్ నుండి కాల్ చేసాము మరియు ఎవరూ ఎత్తలేదు మరియు వారు పార్టీలో ఉండవచ్చు. నేను "పార్టీ స్థలానికి సంబంధించిన ఫోన్ నంబర్ మీ దగ్గర ఉందా" అని అడిగాను.

అతను, "నా దగ్గర వేరే ఫోన్ నంబర్ లేదు."

ఆమె పర్సు ఆమె కారులో వదిలి వచ్చాము. డాక్టర్ బయటకు వచ్చి, “ఆమెతో ఎవరు వచ్చారు?” అని అడిగాడు.

నేను, "మేము ఆమెను తీసుకువచ్చాము."

అతను చెప్పాడు, "ఆమెకు తక్షణమే బ్రెయిన్ సర్జరీ అవసరమైంది మీరు డబ్బు కోసం ఏర్పాటు చేయగలరా?"

నేను మరో ఆలోచన లేకుండా, నా వ్యాపార కార్డును అతనికి చూపించి, “మీరు ముందుగా శస్త్రచికిత్సకు ఏర్పాట్లు చేయండి, డబ్బు నేను ఏర్పాటు చేస్తాను.”

నేను మా ఛైర్మన్‌ని కాల్ చేసి, "నాకు శస్త్రచికిత్సకు డబ్బు అత్యవసరం" అని చెప్పాను.

"అతను డబ్బు ఏర్పాటు చేసి తన డ్రైవర్‌తో ఆసుపత్రికి పంపిస్తా" అని అతను చెప్పాడు.

నేను నర్స్‌తో చెప్పాను, డబ్బు అరగంటలో చేరుతుంది.

వారు శస్త్రచికిత్స సన్నాహాలు ప్రారంభించారు మరియు మా MD డ్రైవర్ నగదుతో చేరుకున్నారు.

కౌంటర్‌లో నగదు డిపాజిట్ చేశాం. నగదు జమ అయిన విషయాన్ని వారు సర్జన్‌కు తెలియజేశారు.

వెళ్లి ఆపరేషన్ థియేటర్ దగ్గర వెయిట్ చేశాం.

నాలుగు గంటల తర్వాత సర్జన్ వచ్చి, “ఆమె పరిస్థితి గురించి ఏదైనా చెప్పాలంటే ఆమె అనస్థీషియా నుండి బయటకు వచ్చే వరకు వేచి ఉండాలి. నువ్వు ఇంటికి వెళ్లి పొద్దున్నే రా, అప్పటి వరకు ఆమెకు స్పృహ ఉండదు.”

నేను డాక్టర్‌ని అడిగాను, “డ్రైవర్‌ని ఇక్కడ వదిలేయాలా?”

"అనవసరం లేదు, నువ్వు రేపు రావటం మంచిది, అప్పటి వరకు మేము ఆమెను చూసుకుంటాము, ఏదైనా అవసరమైతే మేము మీకు రింగ్ ఇస్తాము."

నేను కారు డ్రైవర్‌తో, "రండి మీకు కావలసిన చోటికి దింపుతాను" అని చెప్పాను.

డ్రైవర్‌ని దింపేసి ఇంటికి చేరుకున్నాం.

సాహితి మా కోసం ఎదురుచూస్తూ ఉంది.

కారులో ఉన్న మహిళ స్థితిని అడిగింది.

నేను అన్నాను, “అది రేపు మాత్రమే తెలుస్తుంది. మనం పడుకుందాం.”

****

నేను మామూలుగానే లేచి కాఫీ తాగి స్నానం చేసి రెడీ అయ్యాను.

అల్పాహారం తరువాత, మా డ్రైవర్ వచ్చాడు, నేను అతనితో ఆసుపత్రికి వెళ్ళాను.

నర్సు, "ఆమెకు స్పృహ రాలేదు మరియు డాక్టర్ త్వరలో వస్తారని, ఆపై మీరు అతనితో మాట్లాడవచ్చు" అని నాకు తెలియజేశారు.

నేను ఆమె గదిలోకి వెళ్లి ఆమె మంచం పక్కన ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

ఆమె తలకు కట్టు కట్టారు మరియు ఆమెకు ఆక్సిజన్ మాస్క్ ద్వారా ఆక్సిజన్ మరియు IV ద్వారా గ్లూకోజ్ ఇవ్వబడింది.

నేను ఆమె చేతిని నా చేతిలోకి తీసుకున్నాను, నాలో ఒక సంచలనం కదిలినట్లు అనిపించింది. నాకు చాలా కాలంగా ఆమె తెలుసు అని అనిపించింది. నేను ఎప్పుడైనా ఆమెను కలశాన అని గుర్తు తెచ్చుకోవాలని ప్రయత్నించాను. నేను ఆమెను ఎప్పుడూ కలుసుకున్నట్లు గుర్తుకు రాలేదు. నేను ఆమె చేతిని పట్టుకుని ఆమె చేతిని తట్టుతూ కూర్చున్నాను. బహుశా అరగంట తర్వాత, ఆమె కళ్ళు తెరిచి, "నేను ఎక్కడ ఉన్నాను?"

నేను, "మీరు ఆసుపత్రిలో ఉన్నారు. నిన్న రాత్రి నీకు యాక్సిడెంట్ అయింది మరియు మేము మిమ్మల్ని ఈ ఆసుపత్రికి తీసుకువచ్చాము. మీ తలకు గాయం కావడంతో వారు అత్యవసర మెదడు శస్త్రచికిత్స చేశారు.

ఆమె అడిగింది, "నా కోసం ఎవరు వచ్చారు?"

నేను బదులిచ్చాను, "ఎవరూ రాలేదు మా వద్ద ఎటువంటి వివరాలు లేవు."

ఆమె అడిగింది, "శస్త్రచికిత్సకు డబ్బు చెల్లించే వారు ఎవరూ రాకపోతే, చాలా ఖర్చు అయివుంటుంది?"

నేను, "నేను డబ్బు చెల్లింపు కోసం ఏర్పాటు చేసాను, మీరు డబ్బు గురించి తర్వాత ఆలోచించవచ్చు. నేను ఎవరినైనా పిలవవచ్చా?"

ఆమె మాట్లాడుతూ, "నా మాజీ భర్త ఢిల్లీలో ఉన్నారు. విడాకులకు ముందు మా మధ్య పెద్ద గొడవ జరిగి, తను రాకపోవచ్చు. నా తల్లిదండ్రులు ఇక లేరు. ఆచరణాత్మకంగా నాకు ఎవరూ లేరు. డబ్బు చెల్లింపు కోసం ఏర్పాటు చేయడానికి నేను నా మేనేజర్ని పిలుస్తాను.

నేను, “డబ్బు చెల్లింపు గురించి చింతించకండి, మేము మీ కోసం ఉన్నాము. దేని గురించి చింతించకు."

ఇంతలో, డాక్టర్ వచ్చి ఆమెను తనిఖీ చేసి, “మీరు అద్భుతంగా తప్పించుకున్నారు. మీ శస్త్రచికిత్స విజయవంతమైంది మరియు మీరు తొందరలోనే కోలుకుంటారు. మీరు స్పృహలో ఉన్నారు, మీ జ్ఞాపకశక్తి ప్రభావితం కానట్లు కనిపిస్తోంది. ఇది మంచి సంకేతం. ”

అతను నాతో ఇలా అన్నాడు, "నువ్వు సకాలంలో డబ్బు చెల్లించావు, మేము ఆమె వైపు నుండి ఎవరైనా వస్తారని వేచి ఉంటే, ఏమి జరిగేదో మేము చెప్పలేము."

ఆమె చెప్పింది నన్ను చూస్తూ “ప్రతిదానికీ ధన్యవాదాలు." ఆమె చెయ్యి పట్టుకుని కూర్చున్నాను.

కొంతసేపటికి సాహితీ చైర్మన్‌తో కలిసి వచ్చారు. మిస్టర్ గోద్రెజ్ నేను డబ్బు అడిగాను అంత అత్యవసరం ఏమిటో చూడాలనుకున్నాడు. వారిని లవ్లీన్‌కి పరిచయం చేశాను.

ఆమెతో కాసేపు మాట్లాడి తిరిగి ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయారు. నేను ఆమె ఫర్మ్ మేనేజర్‌ని సంప్రదించడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ సమాధానం లేదు. కొంత సమయం తరువాత, ఆమె డ్రైవర్ వచ్చి, నిన్నటి పార్టీ కారణంగా ఈ రోజు ఆఫీసు మూసివేయబడిందని మరియు వారికి సెలవు ఇచ్చారని ఆమెకు తెలియజేశాడు.

ఆమె చెప్పింది, “అది సరే. వెళ్లి, కారుని తీయించి బాగుచేసే ఏర్పాటు, ఇన్సూరెన్స్‌కు తెలియజేయండి, అవసరమైన వాటిని చేయండి.

డ్రైవర్ వెళ్ళిపోయాడు.

నేను ఆమెతో, “మీ కథ ఏమిటి?

ఆమె తన కథను నెమ్మదిగా చెప్పింది. కొందరు బంధువులు తీసుకొచ్చిన వ్యక్తితో ఆమె తల్లిదండ్రులు ఆమెకు పెళ్లి ఫిక్స్ చేశారు. అతను నపుంసకుడని తెలిసినతరువాత వారు అతనికి విడాకులు ఇప్పించారు ఆలా బయటకు వచ్చింది.

ఆమె తన సొంత ఇంటీరియర్ డిజైనింగ్ సంస్థను ప్రారంభించి దానిని నడుపుతోంది. ఆమె నగరం నుండి బయటకు వెళ్లి, పెద్ద ఆర్డర్‌ని పొందాల్సిన పార్టీ కోసం హడావిడిగా తిరిగి వస్తోంది. వర్షం కారణంగా ఆమె ఆలస్యమైంది మరియు వేగంగా వెళ్లమని డ్రైవర్‌ను కోరింది మరియు అతనికి ప్రమాదం జరిగింది. మీకు తెలిసిన విషయం.

తన కథను పూర్తి చేసిన తర్వాత, ఆమె నా గురించి అడిగారు.

నేను చెప్పాను, "మీరు నా భార్య సాహితీని మరియు సందర్శించడానికి వచ్చిన నా MDని కలిశారు. నేను అతని చీఫ్ అకౌంటెంట్‌గా పని చేస్తున్నాను. నాకు ముగ్గురు పిల్లలు ఉన్నారు పెద్దది లీనా, రెండవది రీనా మరియు మూడవ కుమారుడు అతుల్.

ఆమె అడిగింది, "మీ భార్య మహారాష్ట్రియన్ మరియు మీరు దక్షిణ భారతీయురాలిగా కనిపించారు."

నేను "మాది ఒక విధమైన ప్రేమ వివాహం. మేము కొంత కాలంగా ఒకరికొకరు తెలుసు మరియు నేను సంస్థలో చేరినప్పుడు ఆమె అప్పటికే ఛైర్మన్‌కి PA గా పని చేస్తోంది. మేము అక్కడ నుండి పునఃప్రారంభించాము మరియు వివాహ జీవితం 17 సంవత్సరాలుగా గడుపుతున్నాము.

" అంత కాలం కలిసి జీవించడం చాలా కష్టం" అని ఆమె చెప్పింది.

నేను ఇలా అన్నాను, "మాకు హెచ్చు తగ్గులు ఉన్నాయి, మేము వాటిని కలిసి ఎదుర్కొన్నాము. మా కుమార్తె ఒక సంవత్సరాల వయస్సులో కిడ్నాప్ చేయ బడింది మరియు ఆరేళ్ల తర్వాత ఆమెను కనుగొన్నాము. ఇటీవల ఆమె తన కాలేజీ మేట్‌తో కలిసి కిడ్నాప్‌కు గురైంది. మేము విమోచన క్రయధనం చెల్లించకముందే వారిద్దరూ తమ ధైర్యంతో బయటపడ్డారు.

మేము చాట్ చేస్తూనే ఉన్నాము మరియు ఆమె అలసిపోలేదు బదులుగా అది ఆమె కోలుకోవడానికి సహాయపడింది. సాయంత్రం డాక్టర్ ఆమెను సందర్శించి, తనిఖీ

చేసి, ఆమె చాలా వేగంగా కోలుకుంటున్నారని, ఆమెను త్వరగా డిశ్చార్జ్ చేయవచ్చని మాకు తెలియజేశారు.

ఆమె నాకు కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ, "మీ చాటింగ్ నా హృదయంలో ఉన్న ఒత్తిడిని తగ్గించడంలో నాకు సహాయపడింది" అని చెప్పింది.

నేను ఇలా అన్నాను, "నేను మిమ్మల్ని కారులో చూసినప్పుడు, మీతో నాకు అనుబంధం ఏర్పడింది, మిమ్మల్ని ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ రక్షించాలని అనుకున్నాను. అందుకే సర్జరీకి వెళ్లమని డాక్టర్‌కి చెప్పి ఒక్క సెకను కూడా వృధా చేయలేదు. నేను వెంటనే ఆసుపత్రికి డబ్బు చెల్లించడానికి ఏర్పాటు చేసాను.

ఆమె ఇలా చెప్పింది, "నేను లేచినప్పుడు నాకు అలాగే అనిపించింది మరియు మీరు నా చేతిని పట్టుకుని నా ముందు ఉన్నారు. నేను నిన్ను ఎక్కడ కలిశానో గుర్తు చేసుకోవాలని తల పగలగొట్టుకున్నాను."

ఆమె డ్రైవర్ కొంత డబ్బుతో తిరిగి వచ్చి ఆమెకు ఇచ్చాడు.

"వారికి చెల్లించడానికి ఏదైనా డబ్బు అవసరమైతే ఆసుపత్రిని సంప్రదించండి" అని ఆమె చెప్పింది.

మేనేజర్‌ని తనిఖీ చేసేందుకు డ్రైవర్ వెళ్లిపోయాడు.

నేను, "మేము అన్ని ఛార్జీలను కవర్ చేయడానికి తగినంత డిపాజిట్ చేసాము, మీరు బిల్లుల గురించి చింతించకండి."

****

ఒక వారం తర్వాత ఆమెను డిశ్చార్జ్ చేశారు. నేను ఆమెతో, "కొంత కాలం మాతో ఉండు. మిమ్మల్ని చూసుకునే వారు ఎవరూ లేరు. మా ఇంట్లో, మీరు మా పిల్లలతో కొంత సమయం గడపవచ్చు.

ఆమె నా సూచనకు అంగీకరించింది, నేను ఆమెను మా ఇంటికి తీసుకువెళ్లాను. తన అనుమతి తీసుకోనందుకు సాహితీ మొదట కోపగించుకుంది.

లీనా ఆమెను చూడగానే, "లఫ్లీన్ ఆంటీ, ధృవ్ ఎక్కడ ఉన్నాడు?" అంది.

లవ్లీన్ అడిగింది, “ధృవ్ ఎవరు, నేను మీకు ఎలా తెలుసు? మీ నాన్న నా గురించి చెప్పాడా?"

లీనా అడిగింది, “మీరు నన్ను గుర్తించలేదా? నేను లీనా, మేము మీ పొరుగువాళ్ళం మరియు ధృవ్ మీ కొడుకు. అతనికి ఇప్పుడు రెండేళ్లు ఉండాలి. ప్రమాదం జరిగిన తర్వాత అన్నీ మర్చిపోయావా?”

లీనా ఏమి మాట్లాడుతోందని నా వైపు చూసింది.

నేను, “కిడ్నాప్ నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, ఆమె అలా మాట్లాడుతోంది. మీ ఇంటికి దగ్గర్లో నాకు సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీ ఉందని చెప్పింది. మొదటి ఇల్లు మా సంస్థ మరియు మేము నివసించిన రెండవ ఇల్లు మరియు మూడవ ఇల్లు మీ స్వంతం. ఇన్ని రోజులూ ఆమె కలలు కంటూ ఉండాలి.”

లవ్లీన్ ఆమెను దగ్గరకు పిలిచి ముద్దుపెట్టి, “ఇప్పుడు మనం బాగానే ఉంటాం. మరియు ధృవ్ గురించి నాకు తెలియదు, బహుశా నేను ఒక కొడుకును పొంది అతనికి ధృవ్ అని పేరు పెడతాను.

ఆమె పిల్లలతో బాగా కనెక్ట్ అయ్యింది మరియు ఆమె వారితో మాట్లాడుతూ సమయం గడుపుతుంది. ఆమె వారికి బహుమతులు ఇచ్చి ప్రేమతో ముంచెత్తింది. ఆమె మాతో రెండు వారాలు ఉండిపోయింది.

ఆమె అయిష్టంగానే, "నేను మా ఇంటికి వెళ్లాలనుకుంటున్నాను."

ఆమె తన బ్యాగ్‌లను ప్యాక్ చేసి, ఆమె తన డ్రైవర్‌ను పిలిచింది. వీలైనప్పుడల్లా తనను సందర్శించాలని ఆమె పిల్లలను ఆహ్వానించింది. నేను ఆమె ఇంటి ఫోన్ నంబర్ మరియు ఆఫీస్ నంబర్ తీసుకున్నాను. మా ఇంటిని అలంకరించి తన ఎగ్జిక్యూటివ్‌ని పంపిస్తానని చెప్పింది.

ఆమె కార్మికులు వచ్చినప్పుడు, ఆమె స్వయంగా పనిని పర్యవేక్షించడానికి వచ్చింది. ఆమె పిల్లలను పిక్నిక్ రమ్మని అడిగింది. వారు అంగీకరించారు మరియు

లీనా తన స్నేహితురాలు షీలాను తనతో తీసుకురావాలనుకుంటున్నానని అని అడిగితే లవ్లీన్ అందుకు అంగీకరించిందని చెప్పింది.

ముగ్గురిలో, ఆమె అతుల్‌ని ఎక్కువ ఇష్టపడింది మరియు ఆమె అతనిని పెంపేర్ చేస్తుంది. ఆమె ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా అతని కోసం ఏదైనా తెచ్చేది. అతను చిన్నవాడు కాబట్టి, ఆమె అతన్ని పెంపేర్ చేస్తుంది అని మేము అనుకున్నాము. ఆమె మా ఇంటికి రావడానికి ఏదో ఒక సాకు చూపేది.

****

నేను ఒక అత్యవసర పని మీద పూణె వెళ్ళవలసి వచ్చింది. నా డ్రైవర్ ఒక వారం సెలవు తీసుకున్నాడు. మా ఆఫీసు నుండి వేరే డ్రైవర్ అందుబాటులో లేరు.

పూణే వెళ్లేందుకు లవ్లీన్‌ని తన డ్రైవర్‌కి అప్పుగ ఇవ్వమని అడిగాను.

ఆమె, "ఆమె కూడా పూణేకి వెళుతున్నందున, ఆమె నన్ను తీసుకువెళుతుంది."

నేను ఆమె ప్రతిపాదనకు అంగీకరించాను మరియు మేము ఆమె కారులో పూణే వెళ్ళాము. మేము మార్గంలో చాట్ చేసాము మరియు సాధారణంగా ఒకరి సహవాసాన్ని ఒకరు ఆనందించాము. నేను నా పని పూర్తి చేసిన తర్వాత కాల్ చేయడానికి ఆమె పూణేలో ఉన్న తన నంబర్‌ను నాకు ఇచ్చింది.

నేను నా పని పూర్తి చేయనందున, నేను రాత్రిపూట ఉండవలసి వచ్చిందని మరియు ఆమె కావాలంటే ఆమె తిరిగి వెళ్లవచ్చని సాయంత్రం ఆమెకు ఫోన్ చేసాను.

ఆమె “ఎక్కడ ఉంటున్నారు” అని అడిగింది, నేను ఆమెకు నా హోటల్ పేరు మరియు నంబర్ ఇచ్చాను.

ఆమె రాత్రి 8 గంటలకు నా హోటల్‌కి చేరుకుని నా గదికి వచ్చింది.

అక్కడ ఆమెను చూసి నేను ఆశ్చర్యపోయాను.

నేను ఆమెను లోపలికి ఆహ్వానించి, “మీకు వేరే గది దొరికిందా? వారు అతిథులను రాత్రిపూట ఉండడానికి అనుమతించరు.

ఆమె చెప్పింది, "నేను మీ భార్యనని రిసెప్షన్‌లో చెప్పాను మరియు గదిని డబుల్ రూమ్‌గా అప్‌గ్రేడ్ చేసాను."

నేను అడిగాను, "మీరు ఏదైనా తాగాలనుకుంటున్నారా?"

ఆమె అడిగింది, "మీ దగ్గర ఏమి ఉంది?"

నేను ఫ్రిజ్‌లోకి చూస్తూ, "కొన్ని కూల్ డ్రింక్స్ ఉన్నాయి" అన్నాను.

ఆమె, "మనం రెస్టారెంట్‌కి వెళ్దాం" అని చెప్పింది.

నేను దుస్తులు ధరించాను, మేము సమీపంలోని బార్ మరియు రెస్టారెంట్‌కి వెళ్ళాము. నేను మా ఇద్దరికీ డ్రింక్స్ ఆర్డర్ చేసాను. మేము మా డ్రింక్స్ సిప్ చేస్తూ కూర్చున్నాము. తర్వాత డిన్నర్ ఆర్డర్ చేసి తిరిగి హోటల్ కి వచ్చాము. కాసేపు కబుర్లు చెప్పుకుంటూ టీవీ చూశాం. అప్పుడు నేను ఆమెను మంచం మీద పడుకో, నేను సోఫాలో పడుకుంటాను అన్నాను. దిండు, బెడ్‌షీట్ తీసుకుని వెళ్లి సోఫాలో పడుకున్నాను.

ఆమె నన్ను పిలిచి, "ఎందుకు ఇక్కడ పడుకోకూడదు?"

నేను, "నన్ను క్షమించండి, నేను నా భార్యతో తప్ప మరెవ్వరితోనూ పడుకోను. నువ్వు అక్కడ హాయిగా పడుకో."

నేను లేచి కాఫీ ఆర్డర్ చేసి ఆమెను లేపాను. ఆమె నిద్రలేచి, నా నుండి కాఫీ కప్పు తీసుకుని, "గుడ్ మార్నింగ్" అంది.

నేను, "గుడ్ మార్నింగ్. నేను ఆఫీసుకి వెళ్తున్నాను; మీరు గదిని ఉంచాలనుకుంటున్నారా."

ఆమె "మీ పని ఎప్పుడు పూర్తవుతుంది?" అని అడిగింది.

నేను, "ఈ రోజు బహుశా" అన్నాను.

"అప్పుడు నేను గదిలోనే ఉంటాను, మీరు ఎప్పుడు తిరిగి వస్తున్నారో నాకు తెలియజేయండి."

నేను, "సరే, నేను చేస్తాను."

నేను వెళ్లి స్నానం చేసి డ్రెస్ వేసుకుని బ్రేక్ ఫాస్ట్ ఆర్డర్ చేసాను. మేము అల్పాహారం చేసాము, "ఆమె నన్ను ఆఫీసు వద్ద డ్రాప్ చేస్తానంధీ."

నేను, "ఇది దగ్గరలో ఉంది, నేను నడిచి వెళ్తాను."

నా పని మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు పూర్తయింది.

నేను ఆమెకు ఫోన్ చేసి, "నేను ముంబైకి వెళ్ళడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను."

అరగంటలో నా ఆఫీసుకి వస్తానని చెప్పింది.

నేను, "నేను సిద్ధంగా ఉంటాను."

ఆమె పిలుపు అందుకోగానే గేటు బయటకి వచ్చాను.

నేను కారు ఎక్కాను, ఆమె అడిగింది, “మీరు ముంబైకి వెళ్లాలనుకుంటున్నారా లేదా మనం ఇక్కడ కొంత సమయం గడిపివెళ్ళద్దామా, బహుశా సినిమా చూద్దామా?”

నేను ఒక్క నిమిషం ఆలోచించి, “మనం సినిమాకి వెళ్దాం” అన్నాను.

ఆమె నా సాంగత్యాన్ని కోరుకుంటూ ఉండాలి, ఆమె నా కోసం ఇంత వరకు వచ్చింది, నేను ప్రతిఫలంగా ఏదైనా చేయాలి.

దగ్గర్లో ఉన్న థియేటర్‌కి వెళ్లి టిక్కెట్లు తీసుకుని కూర్చున్నాం. ఆమె తన చేతిని నా చేతికి లింక్ చేసి కూర్చుంది. నేను పట్టించుకోలేదు. నిన్న రాత్రి నేనే స్పష్టం చేసాను. ఆమె దీన్ని మళ్లీ చేయడానికి ధైర్యం చేయదని నేను ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నాను. కొంచెం దగ్గరైనా పర్వాలేదు. సి

నిమా పూర్తయిన తర్వాత ముంబైకి బయలుదేరాం.

దారిలో ఆగి సమోసా, టీ తాగాము. మేము ముంబైకి ప్రయాణం కొనసాగించాము. ఆమె మళ్ళీ నా చేతికి లింక్ వేసి కూర్చుంది. నేను ఆమె దగ్గరికి కొంచెం కదిలాను. ఆమె నా భుజం మీద తల పెట్టింది. నేను ఆమె తలపై నా తలను తాకి, దానిని

దూరంగా వుంచాను. మేము ఒకరినొకరి సాన్నిహిత్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ కూర్చున్నాము.

నన్ను నా ఫ్లాట్ దగ్గర దింపేసి వెళ్ళిపోయింది.

నేను తలుపు తెరిచి లోపలికి వెళ్ళాను.

"ఎందుకు ఆలస్యం" అని సాహితీ అడిగాను,

నేను పనిని పూర్తి చేయడానికి అక్కడ ఉండవలసి వచ్చిందని ఆమెకు వివరించాను మరియు లవ్లీన్‌తో రాత్రి ఏమి జరిగిందో చెప్పాను.

లీనా

మా పరీక్షలు ముగిసి వేసవి సెలవులు మొదలయ్యాయి. మేము మా పరీక్షలలో బాగా చేసాము మరియు ఫలితాలలో A గ్రేడ్ ఆశిస్తున్నాను.

మేము క్యాంటీన్‌లో కూర్చుని B.Sc లో ఏం చేద్దామనే ఆలోచనలో ఉన్నాం. మా సైన్స్ టీచర్ ఒకరు వచ్చి, "మీరు ఇక్కడ ఏమి చేస్తున్నారు" అని అడిగారు.

"మేము మా డిగ్రీలో మేజర్‌గా ఏమి తీసుకోవాలో చర్చిస్తున్నాము" అని నేను చెప్పాను.

ఆమె చెప్పింది, "జీవశాస్త్రం తీసుకోండి."

నేను అడిగాను, "ఎందుకు?"

దీనికి గొప్ప భవిష్యత్తు ఉందని ఆమె బదులిచ్చారు. ఇప్పుడు ప్రతి ఒక్కరూ కంప్యూటర్ సైన్స్ తీసుకోవడానికి పరుగులు తీస్తారు మరియు సబ్జెక్ట్‌తో ఇంకా ఏమి చేయవచ్చో ఆమె వివరించింది. ఆమెతో మాట్లాడిన తర్వాత మేము మా డిగ్రీలో జీవశాస్త్రాన్ని మేజర్‌గా తీసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాము.

సాహితీ

వారు పూణే నుండి తిరిగి వచ్చిన తర్వాత, లవ్లీన్ నన్ను సంప్రదించి, "మా పిల్లల్లో ఒకరిని దత్తతకి ఇవ్వండి" అని అడిగారు.

నేను ఆమె అభ్యర్థనను తిరస్కరించాను మరియు "నా పిల్లలలో ఒకరిని మీకు దత్తతకి ఎలా ఇవ్వగలను?"

ఆమె తన నిరుత్సాహాన్ని ప్రదర్శించి, "నేను ఒంటరిగా జీవించలేను."

నేను అడిగాను, "మీరు ఎవరైనా అనాథలను దత్తత స్వీకరించడానికి ఎందుకు తీసుకోరు?"

ఆమె చెప్పింది, "నాకు అనాథలు ఎవరూ వద్దు, మీ పిల్లలంటే నాకు ఇష్టం."

నిరాశతో, "అలా అయితే వచ్చి ఇక్కడే ఉండు" అన్నాను.

ఆమె చెప్పింది, "ఇది మంచి ఆలోచన."

లవ్లీన్

నేను కుమార్ పిల్లల్లో ఒకరిని దత్తత తీసుకోవాలనుకున్నాను. నేను సాహితిని అడిగాను, కానీ ఆమె నా అభ్యర్థనను తిరస్కరించింది. కానీ ఆమె వచ్చి వారితో ఉండడానికి మంచి ఆలోచన ఇచ్చింది.

వారి సొసైటీలో ఫర్ సేల్ బోర్డు చూశాను. నేను అక్కడ ఒక ఫ్లాట్ కొంటాను మరియు నేను వారికి దగ్గరగా ఉండగలను. ఏం ఆలోచన.

నేను వాచ్‌మెన్‌ని అడిగాను, అక్కడ వారి అంతస్తులో ఇంకా ఎవరు ఉంటున్నారు, వారు అమ్మే అవకాశం ఉంది.

అతను చెప్పాడు, "కుమార్ ఎడమ వైపున ఉండే పొరుగువారిలో ఒకరు USAకి వెళ్తున్నారు."

వారి ఫ్లాట్ అమ్మడం గురించి వారితో మాట్లాడమని నేను వాచ్‌మెన్‌ని అడిగాను, మంచి ధర ఇస్తాను.

వారితో మాట్లాడి నన్ను కలవడానికి తీసుకెళ్లాడు. వారు ఫర్నిచర్ మరియు అన్నింటితో విక్రయించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నారు. నాకు ఫర్నీచర్ అవసరం లేదు కానీ

వారు సూచించిన ధరలో నేను తీసుకున్నాను. వాచ్‌మెన్‌కి కొంత కమీషన్ ఇచ్చాను.

వారం రోజుల్లో వెళతామని, అప్పటి వరకు వినియోగించుకుంటామని కోరారు.

వాళ్ళు ఖాళీ చేయగానే, అనవసరమైన సామాన్లు పక్కన పెట్టి, వాటిని అమ్మి డబ్బు ఉంచుకోమని వాచ్‌మెన్‌కి చెప్పాను. నేను కొన్ని వస్తువులను తీసివేసి వాచ్‌మెన్‌కి ఇచ్చాను. కొన్ని ఫర్నీచర్‌ని నా సిబ్బంది రిపేర్చే చేయిస్తాను. నా ఎంపిక ప్రకారం రీడెకరేట్ చేయడానికి నా సిబ్బందికి ఫ్లాట్ ఇచ్చాను. నేను రెండవ పడకగదిని పిల్లల గదిగా తీర్చిదిద్దాను. ఒక నెలలో, ఇల్లు నివసించడానికి సిద్ధంగా ఉంది.

మంచిరోజున గృహప్రవేశం చేసి అక్కడ నివసించడం మొదలుపెట్టాను.

ఇప్పుడు నేను ఎప్పుడైనా పిల్లలను సందర్శించవచ్చు.

సాహితీ

కోపంతో, నేను లవ్లీన్‌ని ఇక్కడకు వచ్చి ఉండమని చెప్పాను. ఆమె అలానే చేసింది. ఆమె పక్కపక్కనే ఫ్లాట్ కొని ఇక్కడ నివసించడం ప్రారంభించింది.

ఆమె మమ్మల్ని వెంబడిస్తున్నట్లు ఉందని కుమార్‌తో చెప్పాను.

అతను ఇలా అన్నాడు, “ఆమెకు ఒంటరిగా అనిపిస్తుంది, ఆమెకు దగ్గరి బంధువులు లేరు. ఆమె మమ్మల్ని సన్నిహితులుగా మాత్రమే పరిగణిస్తుంది. ఆమెకు మా పిల్లలు, ముఖ్యంగా అతుల్ అంటే చాలా ఇష్టం. అతనితో ఆమెకు బంధం ఏర్పడింది. నీవు ఆమె ఫ్లాట్‌లోని పిల్లల గదిని చూశావా? ఆమె వారి కోసం మాత్రమే ఆ గదిని తాయారు చేసినట్లు కనిపిస్తోంది.

"ఆమె మా పిల్లలను తీసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తుందని నేను భయపడుతున్నాను."

అతను ఇలా అన్నాడు, “ఆమె అలాంటి మహిళ కాదు, ఆమె మన పిల్లలకు దగ్గరగా ఉండాలని మాత్రమే కోరుకుంటుంది. ఆమె వారికి ఎలాంటి బహుమతులు ఇస్తుందో నీవు చూశావా?

నేను చెప్పాను, "మా పిల్లలలో ఒకరిని స్వీకరించడానికి ఆమె నన్ను కోరింది."

అతను, "ఏమిటి, నీవు నాకు చెప్పలేదు?"

నేను, "ఆమె అలానే అడుగుతోంది, ముందుకు వెళ్లాలనే ఉద్దేశ్యం లేకుండా."

"కనీసం నీవు నన్ను హెచ్చరించవచ్చు," అని అతను చెప్పాడు.

ఆమె మన పిల్లలను మన నుండి దూరం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తుందని నేను ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాను. కానీ ఆమె చర్యలు అలా కనిపించడం లేదు. పిల్లలతో మీ అమ్మ ఎదురుచూస్తుందేమో ఇంటికి వెళ్లు అని చెప్పింది. ఆమె పిల్లలతో కొంత సమయం గడపాలని అనుకుంటున్నట్లు తెలుస్తోంది. నేను ఆమె చర్యలను కొంత కాలం చూసాను, ఆమె ప్రమాదకరం కాదని అనుకున్నాను.

లవ్లీన్

ఓ రోజు ఆఫీస్ నుంచి వచ్చాక పిల్లల్ని చూడటానికి వెళ్లాను.

కుమార్ తలుపు తెరిచి, “సాహితి మరియు పిల్లలు ఆమె తల్లిదండ్రుల ఇంటికి వెళ్లారు.

నేను వెళ్లి సోఫాలో కూర్చున్నాను. మేము చిట్టాపాటి   మాట్లాడు కున్నాము.

నేను అడిగాను, "మీరు రాత్రి భోజనానికి ఏమి చేస్తున్నారు?"

అతను, "నేను ఏదో సిద్ధం చేస్తాను."

నేను, "నా ఫ్లాట్‌కి రండి, మన ఇద్దరికీ ఏదైనా రెడీ చేస్తాను."

ఇద్దరం నా ఫ్లాట్‌కి వెళ్లాం. రెండు గ్లాసులతో విస్కీ బాటిల్ తెచ్చి టేబుల్ మీద పెట్టాను. నేను డ్రింక్స్ తో తినడానికి కొన్ని స్నాక్స్ తెచ్చాను. అతను రెండు డ్రింక్స్ పోసాడు మరియు నేను అతనితో కూర్చుని సిప్ చేసాను.

"మీరు పిల్లలను మిస్ అవుతున్నారా?" అని అడిగాడు.

నేను, "నేను వారిని చూడటానికి త్వరగా వచ్చాను, వారు వెళ్లిపోయారు. నేను నిజంగా పిల్లలను మిస్ అవుతున్నాను, నేను పిల్లల కోసం విడాకులు తీసుకున్నాను. కానీ నాకు నచ్చిన వారెవరూ దొరకలేదు. కాబట్టి, నేను ఒంటరిగా ఉండిపోయాను. నేను మీ పిల్లలను చూసినప్పుడు, నేను పిల్లలను కలిగి ఉండాలని భావించాను. నేను మిమ్మల్ని అడగాలని అనుకున్నాను, కానీ మీరు నన్ను దూరంగా ఉంచారు. ఏమి చేయాలో నాకు తెలియదు."

కుమార్

ఆమె "ఆమెకు పిల్లలు కావాలి" అని చెప్పి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది. నేను ఆమె పక్కన కూర్చుని ఆమెను ఓదార్చడానికి ప్రయత్నించాను. నేను చాలా సేపు ఆమె తలని నిమురుతూనే ఉన్నాను.

కొంతసేపటికి ఏడుపు ఆపి గోడవైపు చూస్తూ ఉండిపోయింది.

నేను ఆమె చేతిని నా చేతిలోకి తీసుకుని, "నేను మీకు ఎలా సహాయం చేయగలను?" అని అడిగాను.

ఆమె అడిగింది, "మీరు నిజంగా నాకు సహాయం చేయాలనుకుంటున్నారా?"

నేను ఆవును అన్నాను."

ఆమె, "అయితే నాకు ఒక బిడ్డను ఇవ్వు" అని చెప్పింది.

నేను "నీకు బిడ్డను ఎలా ఇస్తాను, సాహితి ఒప్పుకోదు, మా పిల్లలంటే చాలా ఇష్టం. లీనాను కోల్పోయానని ఒకసారి భావించిన ఆమె చాలా కాలం పాటు ఓదార్చలేకపోయింది. మేము లీనాను తిరిగి తీసుకువచ్చే వరకు ఆమె ఆమె కాదు. అందుకు ఆమె ఎప్పటికీ అంగీకరించదు. ఇంతకుముందే, నువ్వు వచ్చి ఇక్కడ ఎందుకు ఉంటున్నావా అని అనుమానిస్తోంది. మీరు తన పిల్లలను తీసుకెళ్తారని ఆమె అనుకుంటుంది.

లల్లీన్ కొంతసేపు ఆలోచించి, “నాకు మీ పిల్లలు వద్దు. నాకు నా స్వంత బిడ్డ కావాలి.”

నేను, “అయితే ఒక వ్యక్తిని వెతికి మళ్లీ పెళ్లి చేసుకో” అన్నాను.

" నాకు ఎవరు దొరకలేదు, అందుకే నేను మీ సహాయం కోసం అడుగుతున్నాను."

నేను, "నేను మీకు పెళ్లి చేసుకునేందుకు ఎవరినైనా వెతకమంటావా?"

ఆమె చెప్పింది, "నాకు పెళ్లి ఇష్టం లేదు, నాకు నీ నుండి ఒక పిల్లలు కావాలి."

"నేను నీతో పడుకోనని ముందే చెప్పాను" అన్నాను.

ఆమె చెప్పింది, “అప్పుడు నాకు కృత్రిమ గర్భధారణ ద్వారా ఒక పిల్లవాడిని ఇవ్వండి. అందుకోసం ఎంతయినా ఖర్చు పెట్టడానికి నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను.

నేను, "నేను మీకు పిల్లలను ఇవ్వగలనో లేదో నాకు తెలియదు."

ఆమె, "ఒకసారి ప్రయత్నిద్దాం."

నేను, "సాహితితో చెప్పకు, నేను నీకు సహాయం చేశానని, ఆమె నన్ను బయటకు పంపిస్తుంది."

ఆమె చెప్పింది, "ఆమె నిన్ను బయటకు పంపించేస్తే, మీరు వచ్చి నాతో ఉండవచ్చు."

నేను, "నన్ను ఇంటినుండి తరిమివేయాలని మీరు కోరుకుంటున్నట్లు కనిపిస్తోంది."

ఆమె చెప్పింది, "అలాంటిదేమీ లేదు, మీ భార్యతో మీకు ఎప్పుడైనా ఇబ్బంది ఉంటే, మీరు వచ్చి నాతో ఉండవచ్చు."

"నేను అలా చేస్తే ఆమె నాకు విడాకులు ఇస్తుంది" నేను చెప్పాను.

ఆమె చెప్పింది, "అదంతా చింతించకండి, మీరు నాకు సహాయం చేయాలనుకుంటున్నారా లేదా చెప్పండి?"

“అదే నేను నీకు చెప్తున్నాను, నువ్వు సాహితీకి చెప్పనని మాట ఇస్తే, నేను నీకు సహాయం చేస్తాను” అన్నాను.

ఆమె చెప్పింది, "సరే, నేను దానిని స్పెర్మ్ బ్యాంక్ నుండి పొందానని ఆమెకు చెబుతాను."

నేను, “మొదట మనం వెళ్లి మనల్ని మనం పరీక్షించుకుందాం. అయితే మీ వాగ్దానాన్ని గుర్తుంచుకోండి. మీరు ఎప్పుడైనా ఆమెకు చెబితే, నా జీవితంలో మళ్ళీ మీ ముఖం చూడలేను.

ఆమె చెప్పింది, "నేను నా పుట్టబోయే బిడ్డపై వాగ్దానం చేస్తున్నాను."

మరుసటి రోజు మేము ఫెర్టిలిటీ క్లినిక్‌కి వెళ్లాము. నేను నా స్పెర్మ్‌ని చెక్ చేయడానికి ఇచ్చాను, ఆమె వారిని అడిగింది, "ఆమె అండాలు పిల్లలను కనడానికి అనుకూలంగా ఉన్నాయా?"

ఒక వారం తర్వాత మాకు నివేదికలు వచ్చాయి. అవి ఆచరణీయమైనవి మరియు వారు మాకు తేదీని ఇచ్చారు. ఆ రోజు ఆమెను సెంటర్‌కి తీసుకెళ్లాను.

"లవ్లీన్‌ని ఎక్కడికి తీసుకెళ్తున్నావు" అని అడిగింది సాహితీ.

నేను చెప్పాను, “ఆమె దాత ద్వారా కృత్రిమ గర్భధారణ ద్వారా పిల్లల కోసం ప్రయత్నిస్తోంది. వారు ఆమె కోసం దాతను కనుగొన్నారు మరియు వారు ఆమె రావడానికి తేదీని ఇచ్చారు, కాబట్టి నేను ఆమెను నైతిక మద్దతు కోసం అక్కడికి తీసుకువెళుతున్నాను.

నేను ఆమెను అక్కడికి తీసుకువెళ్లాను మరియు వారు అవసరమైనవి చేసారు.

మూడు నెలల తర్వాత ఆమె ప్రెగ్నెన్సీ నిర్ధారణ అయింది.

అధ్యాయం 5

సంవత్సరం 2008

లవ్లీన్

ఎట్టకేలకు నాకు సొంత బిడ్డ దొరికినందుకు సంతోషంగా ఉంది. లీనా సూచించినట్లు ధృవ్ అని పేరు పెట్టాను. అతను ఆనందపు మూట. నేను నా స్వంత బిడ్డను పొందినప్పటికీ, నేను కుమార్ పిల్లలను ప్రేమించడం మానలేదు. వారు నా స్వంత పిల్లలు అని నేను భావిస్తున్నాను మరియు నేను వారిని ఒకేలా ప్రేమిస్తున్నాను.

లీనా

ముంబై పరిసర ప్రాంతాల్లోని హాంటెడ్ హౌస్‌ల గురించి పేపర్‌లో ఒక వార్త చూశాం. అది క్యాంటీన్ లో హాట్ టాపిక్ గా మారింది. కొంతమంది కుర్రాళ్ళు ఆ హాంటెడ్ హౌస్‌లకు వెళ్లి రాత్రి గడపాలని ధైర్యంగా మాట్లాడుతున్నారు.

నేను ఇంటికి వచ్చి, “నాన్న, దయ్యాలు ఉన్నాయా?” అని అడిగాను.

నాన్న, “దయ్యాల గురించి నాకు ఖచ్చితంగా తెలియదు. కానీ ప్రపంచం సానుకూల మరియు ప్రతికూల శక్తితో నిండి ఉంది. కొన్నిసార్లు ప్రతికూల శక్తి దెయ్యాలుగా వ్యక్తమవుతుంది. అది నీ చుట్టూ తిరుగుతూ నీకు తల తిరుగుతుంది, నీ దగ్గరికి దెయ్యం వచ్చినట్లు అనిపిస్తుంది.”

నేను అడిగాను, "వాటిని ఎలా ఎదుర్కోవాలి, వాటికి భయపడకూడదు."

అతను ఇలా అన్నాడు, “నేను చిన్నగా ఉన్నప్పుడు నేను కొన్ని మంత్రాలు నేర్చుకున్నాను, అలాంటి పరిస్థితులను ఎదుర్కొన్నప్పుడు నన్ను నిర్భయంగా చేసింది. ఈ ప్రతికూల శక్తుల పట్ల మీకున్న భయాన్ని పోగొట్టే మంత్రాన్ని నేను మీకు బోధిస్తాను.

అతను నాకు మంత్రం చెప్పి, “నువ్వు ఈ మంత్రాన్ని పదే పదే చదవాలి, అది నీకు వాటిని ఎదుర్కొనే శక్తిని ఇస్తుంది. మీ చుట్టూ ఏదైనా ప్రతికూల శక్తి ఉన్నట్లు అనిపిస్తే, మీరు మంత్రాన్ని పఠించవచ్చు మరియు మీ భయం మాయమవుతుంది. శక్తిని పొందడానికి, మీ నుండి ప్రతికూల శక్తిని తొలగించడానికి కొంత సమయం పడుతుంది.

నేను ఉదయం స్నానం చేసిన తర్వాత నిర్దిష్ట సమయాల్లో మంత్రాన్ని చదవడం ప్రారంభించాను.

పది రోజుల తర్వాత మంత్రం యొక్క శక్తిని పరీక్షించే అవకాశం వచ్చింది.

శనివారం రాత్రి, కుర్రాళ్ళు హాంటెడ్ ఇళ్లలో ఒక రాత్రి గడపాలని నిర్ణయించుకున్నారు.

"నేను కూడా వారితో పాటు హాంటెడ్ హౌస్‌కి వస్తాను" అని చెప్పాను.

వాళ్ళు నన్ను చూసి నవ్వారు, చిన్న శబ్దానికి అమ్మాయిలు భయపడతారు, మీరు ఎలా రాగలరు?

ఇది వారితో వెళ్ళడానికి నన్ను మరింత నిశ్చయించెట్టుచేసింది.

నా ధైర్యం చూసి షీలా “నేను కూడా వాళ్ళతో వస్తాను” అంది.

అమ్మాయిలను తమతో తీసుకెళ్లడం వల్ల వారి అన్వేషనకు కొంత ప్రామాణికత వస్తుందని వారు భావించి ఉండాలి, కాబట్టి వారు మమ్మల్ని తమతో తీసుకెళ్లడానికి అంగీకరించారు.

మమ్మల్ని చూసి ఇంకో ఇద్దరు అబ్బాయిలు రావడానికి ఆసక్తి చూపారు. చివరికి, ఎనిమిది మంది వ్యక్తుల బృందం హాంటెడ్ హౌస్‌ను సందర్శించాలని నిర్ణయించుకుంది.

మేము టార్చ్‌లు, ఎమర్జెన్సీ లైట్లు, వీడియో కెమెరాలు మరియు కొన్ని ఆహార పదార్థాలు, నీటిని సేకరించి సాయంత్రం 6 గంటలకు హాంటెడ్ హౌస్‌కి వెళ్ళాము.

మేము నలుగురితో కూడిన రెండు గ్రూపులుగా విభజించాము.

షీలా, "నేను నీతో పాటు వస్తాను."

కాబట్టి, మా బృందంలో రాకేష్ మరియు శర్మ ఉన్నారు. రాకేష్ కెమెరా, టార్చ్ తీసుకున్నాడు. నేను మరియు షీలా మా ఫోన్ కెమెరాలు కలిగి ఉన్నాము మరియు శర్మ ఎమర్జెన్సీ లైట్ తీసుకున్నాడు. కొన్ని చిరుతిళ్లు తిన్న తర్వాత ఏడు గంటల ప్రాంతంలో మేము ఇంటిని అన్వేషించడం ప్రారంభించాము. ఇది గతంలో మెంటల్ హాస్పిటల్ అని వార్తాపత్రిక రాసింది. ఆసుపత్రిలో రోగి చేసిన కొన్ని హత్యల కారణంగా ఇది మూసివేయబడింది. రోగి మరియు అతని బాధితుల దెయ్యం ఆసుపత్రిలో తిరుగుతుందని వార్తాపత్రికలో కూడా ప్రస్తావించబడింది.

మరో గ్రూపులో అఖిలేష్, రితీష్, సమీర్, మంజ్రేకర్ ఉన్నారు. వారు కెమెరా మరియు టార్చ్‌లు మరియు ఎమర్జెన్సీ లైట్ తీసుకున్నారు. ఈ ఎమర్జెన్సీ లైట్లు కనీసం ఆరు నుంచి ఎనిమిది గంటలపాటు కాంతిని అందిస్తాయి. కాబట్టి, మేము వాటిని మాతో తీసుకెళ్లాము.

మా బృందం తూర్పు వింగ్ గుండా వెళ్ళడం ప్రారంభించింది మరియు మరొక సమూహం వారు పశ్చిమ వింగ్ గుండా వెళతారని చెప్పారు.

మేము గది నుండి గదికి వెళ్లడం ప్రారంభించాము. ఒక గది అన్‌లాక్ చేయబడితే, మేము గదిని తెరిచి, గదిని 360-డిగ్రీల వీక్షణలో రికార్డ్ చేస్తాము మరియు బయటికి వచ్చి తలుపు మూసివేసి, తలుపుపై సుద్దతో గుర్తు పెట్టుకుంటాము, మేము ఈ తలుపును సందర్శించామని. లాక్ చేయబడిన తలుపులను మేము X తో గుర్తించాము.

ఈ విధంగా మేము ఈస్ట్ వింగ్ ఫ్లోర్ బై ఫ్లోర్ గుండా వెళ్ళాము. మూడు అంతస్తులు దాటి డాబా మీదికి వచ్చాము. మేము టెర్రస్ రికార్డ్ చేసి, టెర్రేస్ తలుపుకు పడమటి వైపుకు వెళ్ళాము.

ఇది అన్‌లాక్ చేయబడింది, మేము మెట్లు దిగాము. మూడో అంతస్తుకి వచ్చి కారిడార్‌లోకి చూశాం. ఖాళీగా అనిపించింది. ఇంకొంచెం ముందుకు వెళ్ళాము, శర్మ

ముందు నడుస్తూ ఉన్నాడు, అతను ఏదో తగిలి ముందుకు పడిపోయాడు, అతని చేతిలోని లైట్ దేని మీదో పడి దుబ్మని శబ్దం చేసింది.

అతను జారిపడిన వాటిపై మేము మా టార్చ్‌లకు ఫోకస్ చేసాము. ఎవరో నేలపై ముఖం క్రిందికి తిరిగి ఉన్నారు. రాకేష్ వెళ్లి ఆ వ్యక్తి ముఖంలోకి చూశాడు. అది రితీష్ మరియు అతను అపస్మారక స్థితిలో ఉన్నాడు. అతను తన శ్వాసను తనిఖీ చేసి, "అతను సజీవంగా ఉన్నట్లు అనిపించింది" అని చెప్పాడు.

అతని వెనుకవైపు చూసి అతనిని తిప్పి అతని ముందు శరీరం వైపు చూసాడు. అతడి శరీరంపై ఎలాంటి గాయాలు లేవు. అతను కొట్టబడ్డాడు. సీసాలోంచి నీళ్ళు తీసుకుని ముఖం మీద కొట్టాడు. అతను ఒక నిమిషం తర్వాత కళ్ళు తెరిచి కొంచెం కదిలి, "నేను ఎక్కడ ఉన్నాను?"

నేను అడిగాను, "ఏమైంది?"

అతను చెప్పాడు, “నేను ఇతరుల వెనుక ఉన్నాను మరియు నేను ఆగి ఈ గదిలోకి తొంగి చూశాను. నా తల ముందు నుండి ఎవరో కొట్టారు మరియు నేను పడిపోయాను. ”

"ఎవరో చూసారా?"

"అది నీడ మాత్రమే."

నేను, "ఇక్కడ ఎవరైనా ఉండాలి" అన్నాను.

నేను తలుపు తోసి దూరం నుండి లోపలికి చూశాను. లోపల ఏ నీడ కదలలేదు. నేను టార్చ్‌ని అటుఇటు కదిలించి, నాన్న నేర్పిన మంత్రాన్ని చదువుతూ లోపలికి అడుగు పెట్టాను.

నేను తలుపు నుండి దూరంగా జరిగి నా టార్చ్ చూపిస్తూ చుట్టూ చూశాను. అక్కడ ఎవరూ కనిపించలేదు. మూలలో మంచం తప్ప గది దాదాపు ఖాళీగా ఉంది. మంచం మీద ఎవరూ కనిపించలేదు. నేను మంచం దగ్గరికి వెళ్ళాను మరియు అది చాలా కాలంగా ఉపయోగించని దుమ్ము లేదు పైగా ఎవరో పడుకున్నట్లు అనిపించింది.

నేను అరిచాను అబ్బాయిలు ఇక్కడ ఎవరో నిద్రిస్తున్నట్లు అనిపిస్తోంది. నలుగురూ పరుగున లోపలికి వచ్చారు. నేను మంచం మీదకి టార్చ్ చూపించి, "చూడండి ఎవరో ఇక్కడ పడుకుంటున్నారు. దుమ్ము లేదు మరియు నలిగిన బెడ్‌షీట్, ఇటీవల ఎవరో నిద్రపోయినట్లుంది. అతను మీ శబ్దాలు విని తలుపు దగ్గరికి వచ్చి", తలుపు పక్కన ఉన్న కర్రను చూపుతూ "ఈ కర్రతో కొట్టి ఉంటాడు."

శర్మ, "ఎవరు ఇక్కడ పడుకుంటారు?" అని అడిగాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, "ఇక్కడ ఇంకెవరు పడుకుంటారు, కొన్ని సంఘ విద్రోహక శక్తులు అయివుంటారు? పోలీసుల నుంచి తప్పించుకు తిరుగుతూ ఉండాలి. లేదా ఇక్కడ దాక్కున్న ఉగ్రవాదుల్లో ఒకడు కావచ్చు. వారు భవనం దగ్గరకు వచ్చేవారిని భయపెట్టి ఉండాలి, ఇక్కడికి ఎవరు రాకూడదని.

మేము గది నుండి బయటపడటానికి తలుపు వైపు తిరిగాము, అది మూసివేయబడింది.

నేను అడిగాను, "ఎవరు తలుపు మూశారు?"

చివరగా లోపలికి వచ్చిన రితీష్, "నేను లోపలికి వచ్చేసరికి తెరిచి ఉంది, ఎవరు మూసివేయగలరు?" అన్నాడు.

అతను తలుపు దగ్గరకు వెళ్లి తెరవడానికి ప్రయత్నించాడు. బయట నుంచి గడియ వేసి ఉంది. అతను భయపడి, తలుపు తెరవండి అని అరిచాడు. బయటి నుంచి ఎలాంటి స్పందన లేదు.

నేను అతని దగ్గరకు వెళ్లి, "భయపడకు. మనకు ఆప్షన్స్ ఉన్నాయి. మీ గ్రూప్‌లో ఎవరికైనా మొబైల్ ఉందా?"

అతను చెప్పాడు, "నాకు తెలియదు."

నేను మొబైల్ చూసి, "ఇక్కడ సిగ్నల్ లేదు" అన్నాను.

నేను కిటికీకి వెళ్లి ఒక పాయింట్ సిగ్నల్ ఉందని చెప్పను.

నాన్న నెంబర్ కి కాల్ చేసాను. అతను ఎత్తి, "ఎక్కడి నుండి కాల్ చేస్తున్నావు" అని అడిగారు.

నేను, “మేము ఒక మిషన్‌పై వచ్చాము మరియు మేము ఇక్కడ ఈ గదిలో ఇరుక్కుపోయాము. మమ్మల్ని ఎవరో లాక్ చేసారు.”

"మీరు చెబుతున్న భవనం ఎక్కడ ఉంది?" అని అడిగారు.

అయనికి వివరాలు, చిరునామా ఇచ్చాను.

అయన చెప్పాడు, “మీరు తలుపును లోపలి నుండి లాక్ చేయండి మరియు ఎవరైనా తెలిసిన వ్యక్తి మిమ్మల్ని పిలిచినప్పుడు మాత్రమే తెరవండి. నేను అక్కడికి చేరుకుంటున్నాను."

కుమార్

లీనా ఫోన్ చేసి, తనను ఒక హాంటెడ్ హౌస్‌లోని గదిలో లాక్ చేసారని చెప్పినప్పుడు, నాకు కోపం వచ్చింది, ఆమె నాకు సమాచారం ఇవ్వకుండా అక్కడికి వెళ్లింది. బిల్డింగ్ ఉన్న ప్రదేశానికి దగ్గరలో ఎవరు ఉండొచ్చని ఆలోచించాను. రాజ్, నా దగ్గర అతని నంబర్ ఉంది, అతను కృష్ణను కూడా తీసుకురాగలడని నేను అనుకున్నాను. నేను రాజ్‌కి ఫోన్ చేసి పరిస్థితి వివరించి కృష్ణ మరియు ఎవరినైనా అందుబాటులో ఉంటె చేసుకురమ్మని చెప్పాను. ఇరవై నిమిషాల్లో వచ్చి వాళ్లను తీసుకెళ్తాను.

నేను ఏదో పని మీద బయటకు వెళ్తున్నానని సాహితితో చెప్పాను. నా కారు తాళాలతో కిందకు వచ్చి వకోలా వైపు వెళ్లడం ప్రారంభించాను. నేను రాజ్ ఇంటికి చేరుకునే సమయానికి, అతను కృష్ణ చాల్ నుండి మరో ఐదుగురు వ్యక్తులతో నిలబడి ఉన్నాడు.

వారంతా కారులో కిక్కిరిసిపోయి కూర్చున్నతరవాత, హాంటెడ్ హౌస్ ఉన్న వైపుకు వెళ్లాము. కృష్ణ తను తెచ్చిన వాళ్ళని పరిచయం చేసాడు. వారిలో ఒకరు కానిస్టేబుల్. మనం ఎదుర్కోబోయే పరిస్థితిని వారికి వివరించాను. అక్కడ ఎవరైనా ఉండచ్చని మనం ఆశించవచ్చు, బహుశా వారు అప్పటికే అక్కడి నుండి పారిపోయి

ఉండవచ్చు. చాలా మటుకు అక్కడ ఎవరూ ఉండరు. కానీ అక్కడ ఉన్న ఎవరినైనా అడ్డగించడానికి సిద్ధంగా ఉండండి. లీనా కాలేజీకి చెందిన కొందరు విద్యార్థులు కూడా ఉండవచ్చు.

అరగంటలో ఆ ప్రదేశానికి చేరుకున్నాం.

లీనా మూడో అంతస్తులో పడమర వైపున ఉన్నానని చెప్పింది. మేము మూడవ అంతస్తుకి మెట్లు ఎక్కాము మరియు మేము కారిడార్లోకి ప్రవేశించాము, నేను "లీనా" అని అరిచాను.

కారిడార్‌కి మరింత దిగువ నుండి దూరంనుంచి శబ్దం ‘డాడీ’. నేను మరింత లోపలికి వెళ్లి అరిచాను, అక్కడ లీనా గొంతు మరియు తలుపు తట్టడం నాకు వినిపించింది. సౌండ్ ఎక్కడి నుంచి వస్తోందో, డోర్ కనిపెట్టి వెళ్లి గడియ తెరిచాను. లోపలి నుండి లాక్ చేసినట్లు అనిపించింది. నేను తలుపు తట్టి, "లీనా తెరవండి" అన్నాను.

డోర్ తెరిచి నాన్న అంటూ నన్ను కౌగిలించుకుంది.

నేను అడిగాను, "ఇతరులు ఎక్కడ ఉన్నారు?"

"ఇక్కడ నలుగురు వ్యక్తులు ఉన్నారు మరియు ముగ్గురు ఇంకా తప్పిపోయారు."

రితీష్, "వాళ్ళు అటువైపు వెళ్ళి అక్కడ ఎడమవైపు తిరిగారు."

మేము రితీష్ సూచించిన వైపుకు వెళ్లి గడియ వేసి ఉన్న తలుపులు తెరవడం ప్రారంభించాము. మరింత ముంధికి వెళ్లి చూస్తే, వారు ముగ్గురూ ఒక గదిలో దెయ్యం చేత లాక్ చేయబడి ఉన్నారని భావించి భయాందోళనకు గురయ్యారు. మేము తలుపు తెరిచినప్పుడు, “వారు మాకు హాని చేయవద్దు, మీరు ఏమి అడిగినా మేము చేస్తాము.”

మేము బయటకు రండి అని అరిచింది లీనా.

వారు లీనా గొంతు విని కారిడార్‌లోకి వచ్చారు.

“ఏమిటి ఈ మూర్ఖత్వం, ఇలా వచ్చేముందు ఎవరికైనా తెలియజేసి ఉండాల్సింది” అన్నాను.

లీనా చెప్పింది, “సారీ డాడీ, నేను దెయ్యం అని అనుకున్నాను మరియు నేను వాటిని మీ మంత్రంతో ఎదుర్కోగలను అని అనుకున్నాను. కానీ ఇక్కడ పరిస్థితి భిన్నంగా ఉంది. ”

నేను కానిస్టేబుల్ వైపు తిరిగి, “దీన్ని మీ స్టేషన్‌లో రిపోర్ట్ చేస్తారా? ఇక్కడ ఎవరు ఉంటున్నారో వారు విచారణ చేపట్టవచ్చు.

అతను, “అతను చూసుకుంటాడు. నా పనికి నాకు కొంత గుర్తింపు వస్తుంది అనుకుంటున్నాను."

"మీరు ఇక్కడికి ఎలా వచ్చారు" అని అడిగాను.

వారు చెప్పారు, “వారు బైక్‌లో వచ్చారు.”

ఎవరైనా వకోలా వైపు వెళితే వారు ఈ కుర్రాళ్లను తీసుకెళ్లవచ్చు మరియు ఇతరులు ఇంటికి చేరుకునేలా నేను ఏర్పాటు చేస్తాను. అందరూ వెళ్లిపోయాక లీనా, షీలా, శర్మలను తీసుకుని ముందుగా శర్మను దించి మా ఇంటికి తీసుకెళ్లాను.

ఇంటి నుంచి త్రివేదికి ఫోన్ చేసి షీలా మా ఇంట్లోనే ఉందని, రేపు వస్తాదని తెలియజేశాను.

అతను చెప్పాడు, "సమాచారానికి ధన్యవాదాలు."

నేను రిసీవర్ పెట్టి, “వెళ్ళి పడుకో, రేపు మాట్లాడుకుందాం” అన్నాను.

లీనా షీలాను తన గదిలోకి తీసుకువెళ్లింది.

నేను సాహితీతో అన్నాను, “ఈ అమ్మాయిలు దెయ్యాల వేటకు వెళ్లారు.”

ఆమె ఆశ్చర్యకరంగా, " దెయ్యాల వేట!"

నేను, "అవును, వారికి దెయ్యాలు కనిపించలేదు కానీ వేరొకరు తగిలారు, ఆ వ్యక్తులు వాళ్ళను గదిలో బంధించారు, నేను వెళ్లి తలుపులు తెరిచి ఇక్కడకు తీసుకువచ్చాను."

కిడ్నాప్ తర్వాత ఈ అమ్మాయిలు చాలా బోల్డ్ అయ్యారు, ఏం చేస్తున్నారో తెలియటంలేదు?" అని సాహితీ.

లీనా

గడియ వేసి ఉన్న తలుపు నుండి మమ్మల్ని రక్షించడానికి నాన్న సమయానికి వచ్చారు. షీలా మరియు నా దగ్గర మా మొబైల్ ఫోన్లు ఉండటం మరియు అక్కడ సిగ్నల్ అందుబాటులో ఉండటం మా అదృష్టం. లేకుంటే ఎంతకాలం అక్కడే ఇరుక్కుపోయి ఉండేవాళ్లం. భవిష్యత్తులో మనం జాగ్రత్తగా ఉండాలి, తెలియని వాటిలోకి వెళ్లే ముందు అన్నిటి గురించి గురించి ఆలోచించాలి. మన దగ్గర ఫోన్లు లేకపోతే మనం ఏం చేసి ఉండేవాళ్లం? కిడ్నాపర్ల నుండి తప్పించుకోవడానికి మాకు సహాయం చేసిన వ్యక్తులు వచ్చేవాళ్ళా? వాళ్ళు వస్తారో లేదో రిస్క్ ఎందుకు తీసుకోవాలి.

కుమార్

దెయ్యాల గురించి లీనా అడిగినప్పుడు, వాళ్ళ గ్యాంగ్ దెయ్యాల వేటకు వెళ్తుందని నేను ఊహించలేదు. ఆమెలో ఆత్మవిశ్వాసం పెంచడానికి, తెలియని భయాన్ని తగ్గించడానికి నేను ఆమెకు ఆ మంత్రాన్ని ఇచ్చాను. దెయ్యాలకు బదులుగా, వారు దొంగల ముఠా యొక్క రహస్య స్థలాన్ని కనుగొన్నారు.

దొంగలు దాగిఉన్న స్థలాన్ని కనుగొనడం గురించి అతను తన ఉన్నతాధికారులకు తెలియజేసినట్లు, కృష్ణ చాల్ నుండి కానిస్టేబుల్ ద్వారా నాకు సమాచారం అందించబడింది. వారు దర్యాప్తు చేసినప్పుడు, వారు నగరంపై భారీ దాడికి ప్లాన్ చేస్తున్నారని కనుగొనబడింది మరియు వారు ఆయుధాలు, క్యాష్ మరియు దాడి

కోసం గుర్తించబడిన నగరం యొక్క మ్యాప్‌లు వంటి ఇతర వస్తువులను కనుగున్నారు. సెర్చ్ ఆపరేషన్‌లలో ఎవరూ దొరకలేదు కాని వారు కొన్ని వేలిముద్రలు మరియు కొన్ని DNAలను వారు విశ్లేషిస్తున్నారు కానీ వాటి వివరాలు అతనికి తెలియవు.

వారి విచారణలో కనీసం ఏదో ఒకటి బయటపడింది. ఇకపై ఇలాంటివి చేయొద్దని చెప్పకుండా చెప్పాను. వాళ్ల దగ్గర మొబైల్ లేకపోతే ఏం చేసేది? మొబైల్ ఫోన్లు లేనప్పుడు, మనం పెయిడ్ ఫోన్‌లపై ఆధారపడవలసి వచ్చినప్పుడు సమయం నాకు గుర్తుకు వచ్చింది. మేము ఫోన్ బూత్‌ల కోసం వెతకవలసి వచ్చింది.

షీలా

దెయ్యాల వేటకు గుంపుతో వెళ్తున్నందుకు నాన్న నన్ను తిట్టారు. నాకు దయ్యాల భయం ఉన్నప్పుడు నేను వారితో ఎందుకు వెళ్ళాను? "దెయ్యాల వేట మరియు దెయ్యాలు కనిపించక పోవటం తర్వాత నేను ఎలా భావిస్తున్నాను?"

ఇది నా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచుకోవడానికి నాకు సహాయపడింది. ఇందులో లీనా కూడా నాకు సహాయం చేసింది. దెయ్యాల వేట సమూహంలో ఆమె అత్యంత కాన్ఫిడెన్స్ ఉండే వ్యక్తి. ఆమె దేనికీ భయపడలేదు. చాలా క్లిష్ట సమయాల్లో కూడా ఆమె పరిస్థితిని నియంత్రించింది మరియు మమ్మల్ని ఆ ఇంటి నుండి బయటకు తీసుకువచ్చింది. మీరు మాకు ఇచ్చిన మొబైల్ ఫోన్ గురించి నాన్నకు చెప్పాను, ఇది మమ్మల్ని ఇంట్లో నుండి బయటకు తీసుకురావడానికి ఉపయోగపడది. బహుమానమునకై కృతజ్ఞతలు.

నాన్న చెప్పారు, "మీకు స్వాగతం, నేను ఇచ్చిన బహుమతి మీకు కొన్ని ప్రయోజనాలను తెచ్చిపెట్టినందుకు నేను సంతోషంగా ఉన్నాను."

****

నేను అడిగాను, "లీనా, మన తదుపరి సాహసం ఏమిటి?”

మనం కొంచెం సమయం తీసుకుందాము మరియు మన చదువుపై దృష్టి పెడదాము, పరీక్షల తర్వాత దాని గురించి ఆలోచిదాము" అని ఆమె సమాధానం ఇచ్చింది.

లీనా

మా 1వ సంవత్సరం డిగ్రీ పరీక్షలు పూర్తయ్యాయి మరియు వేసవి సెలవులు ప్రారంభమయ్యాయి. మేము మా పరీక్షలలో బాగా చేసాము మరియు నా ఫలితాలలో A గ్రేడ్ ఆశిస్తున్నాను.

ఇప్పుడు నేను షీలాతో కూర్చుని ఏమి చేయాలో ఆలోచించాను. షీలా మాట్లాడుతూ, "ముందుగా మనం మిస్ అయిన కొన్ని సినిమాలు చూద్దాం."

డీవీడీ షాపింగ్‌కి వెళ్లి చదువుకునే సమయంలో మిస్ అయిన కొన్ని హిందీ, ఇంగ్లీషు సినిమాలు తీసుకొచ్చాం.

ఒక వారం రోజులు కూర్చుని సినిమాలు చూసాం. సినిమాలు పూర్తి చేశాక ఏం చేయాలా అని ఆలోచించాం. ఇతర వేసవి సెలవుల మాదిరిగా కాకుండా, ఈసారి మేము బోర్ అయ్యాం. మేము కొన్ని థ్రిల్‌ను కలిగే పనులు చెయ్యాలనుకుంటున్నాము. ఏమి చేయాలో మాత్రమే తెలియదు.

ఆ తర్వాత ఒకరోజు మనల్ని మనం నిరూపించుకునే అవకాశం వచ్చింది. అటువంటి పరిస్థితిని ఎదుర్కొన్న మా స్నేహితుల్లో ఒకరు మా సహాయం కోరారు.

మేము ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి, “ఏంటి నీ సమస్య ప్రణవి” అని అడిగాము.

తన సోదరిని దెయ్యం ఆవహించిందని ప్రణవి అన్నారు.

"మేము ఆమెను చూడాలనుకుంటున్నాము" అని నేను చెప్పాను.

ప్రణవి “నువ్వు బయపడవు కదా?” అని అడిగింది.

నేను, “నాకు దయ్యాలంటే భయం లేదు. ఆమె పేరు ఏమిటి?"

"మా చెల్లి పేరు రవళి" అంది ప్రణవి.

ప్రణవి మమ్మల్ని తన చెల్లి రవళి గదికి తీసుకెళ్ళింది. రవళి మంచం మీద కూర్చుంది ఆమె జుట్టు విప్పి చిందరవందరగా ఉంది. ఆమె ఏదో గొణుగుతోంది.

నేను అడిగాను, "ఆమె ఏమి మాట్లాడుతోంది?"

ఆమె మాట్లాడుతూ, "ఆమె ఏ భాష మాట్లాడుతుందో మాకు అర్థం కాలేదు."

“మీ మాతృభాష ఏది?” అని అడిగాను.

ఆమె “తమిళం” అని బదులిచ్చింది.

నేను అడిగాను, "ఇది తమిళం కాదని మీరు ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నారా?"

ఆమె మాట్లాడుతూ, "నేను ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నాను, ఆమె తమిళం మాట్లాడితే నాకు అర్థమయ్యేది."

నేను దగ్గరగా వెళ్లి ఆమె మాటలను అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నించాను. ఏదీ అర్థంకాలేదు. ఆమె మాట్లాడేది మనం రోజు వినేది కాదు అనుకున్నాను.

నేను “రవళి, నీ పేరు ఏమిటి?” అని అడిగాను.

ఏదో చెప్పి ఏడవడం మొదలుపెట్టింది.

“ప్రణవి, ఎందుకు ఏడుస్తోంది?” అని అడిగాను.

"ఎవరైనా ఆమెను అడిగితే, ఆమె ఏడవడం ప్రారంభిస్తుంది."

నేను అడిగాను, “ఆమెను దెయ్యం ఆవహించిందని మీరు ఎలా నిర్ణయించుకున్నారు?”

“దెయ్యం ఆమెను ఆవహించిందని అందరూ అంటున్నారు.”

నేను నాన్నకు ఫోన్ చేసి, “ఎవరికైనా దెయ్యం పట్టిందని తెలుసుకోవడం ఎలా?” అని అడిగాను.

అతను ఇలా అన్నాడు, “కొంచెం నీళ్ళు నీ చేతిలోకి తీసుకుని, నేను నీకు చెప్పిన మంత్రాన్ని 12 సార్లు చదివి, ఆ నీటిని ఆ వ్యక్తి ముఖంపై వేయండి, ప్రతిచర్యల నుండి

అది తెలుసుకోవచ్చు. వ్యక్తి హింసాత్మకంగా ప్రవర్తిస్తే దెయ్యం పట్టే అవకాశం ఉంది లేదా ఆ వ్యక్తి సాధారణంగా ప్రవర్తిస్తే అది దెయ్యం కాదు."

నేను కాల్ కట్ చేసి, “ప్రణవి, నాకు కొంచెం నీళ్ళు తెప్పించు” అని అడిగాను.

ఆమె ఒక గ్లాసు నీళ్ళు తెచ్చింది. నాన్న సలహా మేరకు కుడిచేతికి నీళ్ళు పోసుకుని గ్లాసు మీద చెయ్యి పెట్టి మంత్రం చదివాను. తర్వాత రవళి మొహం మీద నీళ్ళు చల్లాను. ఆమె తల పక్కకు తిప్పుకుంది. ఆమెకు దెయ్యం పట్టలేదని తెలుస్తోంది.

నేను చెప్పాను, “ఆమెను చూడండి, నేను ఆమెపై విసిరిన నీటి వల్ల ఆమె ప్రభావితం కాలేదు. ఆమెను దెయ్యం వశపరచుకోలేదు, ఆమె మానసిక అనారోగ్యంతో ఉండాలి. స్కిజోఫ్రెనియా పేషెంట్లు, దెయ్యం ఆవహించినట్లు ప్రవర్తిస్తారని మా నాన్న నాకు చెప్పారు. ఆమెను మానసిక వైద్యునికి చూపించడం మంచిది. ఇది దెయ్యాలతో సంబంధం లేని మానసిక వ్యాధి."

ఆమె అడిగింది, "ఇది ఆవహించినట్లు కాదని మీరు ఎలా ఖచ్చితంగా అనుకుంటున్నారు?"

నేను, "మంత్రం నీటి పరీక్ష, ఆమె దెయ్యం కలిగి ఉందో లేదో చూపిస్తుంది."

ఆమె అడిగింది, "మీరు ఖచ్చితంగా నమ్ముతున్నారా?"

నేను, "నా పరిశీలనల గురించి మీకు ఖచ్చితంగా నమ్మకపోతే, నేను మా నాన్నను తనిఖీ చేయమని అడగవచ్చు."

ఆమె అడిగింది, "నువ్వు అడగ గలవా?"

“నేను మా నాన్నకి ఫోన్ చేసి చూస్తాను” అన్నాను.

నేను నాన్నకు ఫోన్ చేసి ఆమె ముఖం మీద నీళ్ళు పోసినప్పుడు ఆమె ఇచ్చిన స్పందన చెప్పాను.

అతను "ఆమె భౌతిక రూపం ఏమిటి?" అని అడిగాడు.

నేను ఇలా అన్నాను, “ఆమె జుట్టు విప్పి ఉంది, అది చిందరవందరగా ఉంది, ఆమె తన పరిసరాలను పట్టించుకోనట్లు అనిపించింది మరియు ఆమె ఏదో అర్థం కాకుండా గొణుగుతోంది. ఎవరైనా ఆమెతో మాట్లాడటానికి ప్రయత్నిస్తే, ఆమె ఏడవడం ప్రారంభిస్తుంది.

అతను “ఎక్కడున్నావు?” అని అడిగాడు.

నేను అతనికి చిరునామా ఇచ్చాను.

ఖాళీ సమయం దొరికినప్పుడు అక్కడికి వస్తానని చెప్పారు.

నేను కాల్ కట్ చేసి, "మా నాన్నగారు ఖాళీగా ఉన్నప్పుడు వచ్చి చూస్తానని చెప్పారు."

కుమార్

లీనా ఫోన్ చేసి దెయ్యం గురించి అడిగినప్పుడు, నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఆమె కాల్ చేసి అమ్మాయిపై నీటి ప్రభావం లేదని చెప్పినప్పుడు నేను ఆమె చర్యల గురించి ఆమెను అడిగాను. ఆమె మానసికంగా ప్రభావితమైనట్లు తెలుస్తోంది. దానికి హోమియోపతి మందు ఉందని గుర్తు. నేను మా వద్ద ఉన్న మందులను తనిఖీ చేసాను మరియు అవసరమైన ఔషధాన్ని కనుగొన్నాను మరియు అది మదర్ టింక్చర్ అయినందున నీటితో ఇవ్వాలి. సీసాలోంచి నేమ్ లేబుల్ తీసేసి పక్కన పెట్టాను. అప్పుడు లీనా ఇంటికి తిరిగి వచ్చి ఆనాటి సంఘటనలను వివరించింది.

నేను అడిగాను, "మనం వారి ఇంటికి ఎప్పుడు వెళ్ళవచ్చు."

లీనా, "మేము ఎప్పుడైనా సందర్శించవచ్చు."

మందు బాటిల్ తీసుకున్నాను.

"అదేమిటి?" అని అడిగింది లీనా.

నేను, “ఇది ఆమె చికిత్సకు ఒక ఔషధం. వారికి అలా చెప్పకండి, ఇది భూతాన్ని తొలగించే మంత్రం పోటెంట్ నీరు అని చెబుతాము. దెయ్యాన్ని తొలగిస్తుందని చెబితే నమ్ముతారు, మందు అని చెబితే నమ్మరు.”

ఇద్దరం మా కారులో వెళ్ళాము. ఆమె స్నేహితురాలు మమ్మల్ని తన గదికి తీసుకెళ్లింది. నేను దెయ్యాన్ని వెతుక్కుంటున్నట్లుగా కొంత ముంబో జంబో చేసాను.

"నీ పేరు ఏమిటి" అని అడిగాను.

రవళి ఏదో గొణిగింది. అరగ్లాసు నీళ్లలో మందు వేసి ఆమెకు తాగడానికి ఇచ్చాను.

ప్రణవి ఆమెను బలవంతంగా తాగించింది.

నేను, “ప్రతి రాత్రి పడుకునే ముందు ఆమెకు ఈ పవిత్ర జలాన్ని అర గ్లాసు నీటిలో వేసి ఇవ్వండి. ఆమెకు ఈ నీరు ఇచ్చే ముందు ఆమెకు తినడానికి ఏమీ ఇవ్వకండి.

ప్రణవి “రాత్రి ఎందుకు?” అని అడిగింది.

నేను అన్నాను, “దెయ్యం ఆమెతో పడుకుంటుంది కాబట్టి మంత్రం పనిచేయడం ప్రారంభిస్తుంది. రెండు రోజుల తర్వాత వచ్చి చూస్తాము.”

ఆమె "సరే" అంది. మేము ఇంటికి తిరిగి వచ్చాము.

నేను, “లీనా, రేపు వెళ్లి ఆమెను కలవమని, ఆమె వైఖరిలో ఏదైనా మార్పు చూడు. మేము కనీసం ఒక వారం పాటు ఈ ఔషధాన్ని తనిఖీ చేద్దాము, ఆపై ఏమి చేయాలో చూద్దాం.

ఆమె “ఆమె సమస్య ఏమిటి?” అని అడిగింది.

ఆమె వైఖరిని బట్టి ఏదో మానసిక సమస్య అనిపిస్తోంది, ఆమె లక్షణాలకు చికిత్స చేయడానికి నేను ఆమెకు మందులు ఇచ్చాను. ఆమె సమస్యలను క్లియర్ చేయడానికి కొంత సమయం పట్టవచ్చు కానీ ఒకటి లేదా రెండు రోజుల్లో మనం ఏదైనా తెలుసుకోవచ్చు.

లీనా తిరిగి వచ్చి, రవళి నెమ్మదిగా సాధారణ స్థితికి వస్తోందని నివేదించింది.

ఔషధం పనిచేస్తోందని తెలుస్తోంది. ఈ మందులు సరిగ్గా పనిచేయాలంటే ఔషధంపై నమ్మకం అవసరం. వారికి పని చేయడానికి కూడా సమయం కావాలి. కొన్నిసార్లు అవి పూర్తిగా నయం కావడానికి మూడు నెలల నుంచి ఏడాది సమయం పడుతుంది. అల్లోపతి ఔషధాల మాదిరిగా కాకుండా, ఇవి తాత్కాలిక ఉపశమనం మాత్రమే కాదు. ప్రధాన వ్యత్యాసం ఏమిటంటే, నొప్పులు, కడుపునొప్పి మొదలైన సమస్యలకు అల్లోపతి మందులు ఇవ్వబడతాయి, అవి లక్షణాలను పరిశీలించవు లేదా సమస్యలకు కారణమేమిటో చూడవు. ఈ హోమియోపతి మందులు సమస్యలు కాకుండా లక్షణాలను చూసి ఇస్తారు. సమస్యకు మూలకారణాన్ని తెలుసుకుని చికిత్స చేయించాలన్నారు. రవళి విషయమే తీసుకుంటే, ఆమెకు మానసిక సమస్యలను కలిగించే కొన్ని సమస్యలు ఉన్నాయి, అది ఆమె హార్మోన్ల అసమతుల్యత వల్ల కావచ్చు. ఈ ఔషధం హార్మోన్లను సరిగ్గా సెట్ చేస్తుంది.

లీనా

రవళి మానసిక సమస్యల పురోగతిని తనిఖీ చేయడానికి నేను రోజు పర్యవేక్షిస్తున్నాను. ఒక వారంలో, ఆమె దాదాపు సాధారణ స్థితికి వచ్చింది. నాన్నతో సంప్రదించి నేను వారికి చెప్పినట్లుగా ఔషధం లేదా పవిత్ర జలాన్ని ఉపయోగించడం కొనసాగించమని చెప్పాను, అది ఆమెను దెయ్యం మరోసారి తీసుకోకుండా ఆపివేస్తుంది.

****

ఇది జరిగి ఒక నెల తర్వాత లవ్లీన్ ఆంటీ ధృవ్ కోసం పార్టీ ఇచ్చింది ఆమె మా ఇంట్లో డిన్నర్ మరియు ఆమె ఇంట్లో డ్రింక్స్ పార్టీ ఏర్పాటు చేసింది. నాన్న తన స్నేహితులతో మాట్లాడుతున్నారు మరియు వారి పార్టీ తర్వాత, వారు మా ఇంటికి భోజనానికి వచ్చారు. నాన్న నా కిడ్నాప్ గురించి మాట్లాడుతు, వారు 1 కోటి రూపాయలు అడిగారు, మిస్టర్ త్రివేది బ్యాగ్ తీసుకుని వెళుతున్నప్పుడు, తన కంటే ముందు అక్కడికి ఎలా వెళ్లి బీచ్ ఎదురుగా వేచి ఉన్నాడో వారికి చెబుతున్నాడు.

ఒక వ్యక్తి అడిగాడు, "మీరు బీచ్‌లో ఎక్కడ వేచి ఉన్నారు?"

నాన్న చెప్పాడు, "బీచ్‌కి ఎదురుగా ఒంటి అంతస్థు భవనం వుంది మరియు మేము వారి బాల్కనీలో వేచి ఉన్నాము."

అతను అడిగాడు, "వారు మిమ్మల్ని అక్కడ వేచి నిచ్చారా, అభ్యంతరం చెప్పలేదా?"

నాన్న చెప్పారు, “మా కుమార్తె కిడ్నాప్ చేయబడిందని నేను చెప్పినప్పుడు మిస్టర్ డిసౌజా అని ఒక మంచి వ్యక్తి ఉన్నాడు, మేము బీచ్‌లో డబ్బు మార్పిడి కోసం ఎదురు చూస్తున్నాము. కుర్చీలు తెచ్చి మమ్మల్ని కూర్చోబెట్టాడు.

పేరు విని, “నాన్న, నికిత టీచర్ ఎలా ఉన్నారు” అని అడిగాను.

నాన్న చెప్పాడు, "నికితా అతని కుమార్తె, ఆమె మీకు ఎలా తెలుసు, ఆమె మీ పాఠశాలలో టీచర?"

నేను, “లేదు, నేను మీకు చెప్పాను, నేను అక్కడ దగ్గరలోని బంగ్లాలలో ఉన్నాను, ఆమె మాకు పాఠాలు నేర్పడానికి వచ్చేది. ఆమె చిట్టికి హిందీ, ఇంగ్లీష్ మరియు etiqutte నేర్పేది.

"చిట్టి ఎవరు?" అని అడిగాడు.

నేను చెప్పాను, “నేను మీకు వద్దు అన్నాను, ఆమె మా అయానే, స్నేహ మమ్మీ మరణానంతరం ఆమె చూసుకునేది. ఆయీ కూడా ఆఫీసుకు వెళ్ళడంతో మమ్మల్ని చూసుకోవడానికి నానమ్మ ఆమెను ఊరి నుంచి తీసుకొచ్చింది.”

“ఆయీ అంటే?” అని అడిగారు.

నేను, “ఆయీ అంటే సాహితీ మమ్మీ, అతుల్ మరియు రీనా కవలలు మరియు వారు స్నేహ ఆంటీకి పుట్టారు. వాళ్లు నాకంటే పెద్దవాళ్లు. అందుకే వాళ్లని ఇక్కడ చాలా చిన్నగా చూసిన తర్వాత, నాకు నవ్వు వచ్చింది.

నాన్న ఇలా అన్నాడు, “అదంతా చాలా గందరగోళంగా ఉంది. నీవు వృద్ధులతో కలిసి జీవించలేదా?

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను చిన్నగా ఉన్నప్పుడు వాళ్ళతో నేను నివసించాను, అప్పుడు వాళ్లు బొంబాయికి వెళ్లి అతని కొడుకుతో కలిసి జీవించాలనుకున్నారు. మేము రైల్వే స్టేషన్ నుండి బయటకు వస్తుండగా, వారు ప్రమాదానికి గురయ్యారు. అప్పుడు నన్ను మహారాష్ట్ర శాఖా ప్రముఖ్‌కి తీసుకెళ్లారు. అక్కడ ఎవరితోనో మాట్లాడి బెంచీ మీద కూర్చోమని చెప్పాడు. కొంతసేపటికి, నాన్న వచ్చి నన్ను బీచ్ ఫ్రంట్‌లో ఉన్న ఆ పెద్ద బంగ్లాకు తీసుకెళ్లారు. ఆయీ అతుల్ మరియు రీనా ఉన్నారు. అప్పుడు నా చిన్నప్పుడు నాకు గుర్తున్న దాని గురించి చెప్పినప్పుడు, నాన్న నన్ను నానమ్మ వద్దకు తీసుకెళ్లి రెండు రోజులు అక్కడ ఉంచి, తరువాత బంగ్లాకు తీసుకెళ్లాడు. తర్వాత అతుల్, రీనా వాళ్ల స్కూల్లో చేరాను. చిట్టి మమ్మల్ని కారు, డ్రైవరుతో స్కూల్‌కి తీసుకెళ్ళేధీ, మమ్మల్ని తిరిగి తీసుకువచ్చేది. ఒక వైపు భవనం లో నాన్నకు సాఫ్ట్‌వేర్ సంస్థ ఉంది మరియు మరొక వైపు లవ్లీన్ బంగ్లా, ఆంటీ ధృవ్‌తో ఉంటారు. అప్పుడు నాన్నకు లవ్లీన్ ఆంటీ బంగ్లాతో పాటు మరో బిల్డింగ్ వచ్చింది, అప్పుడు నాన్న ఆయిని ఆ బిల్డింగ్‌ని డెకరేట్ చేయమని చెప్పారు, మనం అందరం వెళ్లి అక్కడ ఉండగలం. అక్కడ నేను రీనాతో ఒక గది తీసుకున్నాను మరియు అతుల్ ధ్రువ్‌తో ఒక గదిని తీసుకున్నాడు. ఒక రోజు నేను మీ దగ్గరకు తిరిగి వచ్చే ముందు, నేను తరగతి గది నుండి బయటకు వస్తున్నాను. నేను లేకుండా అతుల్ మరియు రీనా కారు వద్దకు వెళుతున్నారు మరియు నేను వారిని ఆగమని పిలిచాను, వారు వెనక్కి తిరిగి చూశాను, కాని నేను బంగ్లా వెలుపల ఉన్నాను మరియు మీరు అక్కడ ఉండటంలేదు. డిసౌజా అంకుల్ నన్ను పోలీస్ స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లారు, మీరు వచ్చి నన్ను ఇంటికి తీసుకెళ్లారు. ”

నాన్న అడిగాడు, “అంటే మీరు కొంత కాలం ముసలి దంపతులతో ఉన్నారని, ఆ తర్వాత వేరే ఇంటికి వచ్చి మా దగ్గరికి వచ్చి నేను సాఫ్ట్‌వేర్ వ్యాపారంలో ఉన్నానని, మమ్మీ ఏమి చేస్తుందో?”

“లవ్లీన్ ఆంటీ నడుపుతున్న ఇంటీరియర్ డెకరేషన్ కంపెనీ” అన్నాను.

"సరే, మేము అందరీ్న వేరే ఇంటికి మార్చాము, నీవు పాఠశాలలో ఉన్నప్పుడు తిరిగి బంగ్లాకు వచ్చా వు మేము అక్కడ ఉండటంలేదు, నీవు మా వద్దకు తిరిగి వచ్చావు."

ఇప్పుడు అందరూ నోరు విప్పి మా సంభాషణను వింటున్నారు.

మమ్మీ వచ్చి, "కాబట్టి, నీవు ఇక్కడికి తిరిగి వచ్చే ముందు కొంత కాలం మాతో రాణిలా జీవించావు కదా?" అని అడిగింది.

నేను "రాకుమారి లాగా" అన్నాను.

మమ్మీ చెప్పింది, "ఓకే, యువరాణిలా" అని ఏడుస్తోంది

నేను "ఎందుకు ఏడుస్తున్నావు మమ్మీ?" అని అడిగాను.

మమ్మీ ఇలా చెప్పింది, "ఇన్నాళ్లు నీవు ఎలాంటి జీవితాన్ని గడిపారు అని నేను ఆలోచిస్తున్నాను. ఇప్పుడు నీవు మాతో లేదా కనీసం మాలాంటి వారితో మంచిగా ఉన్నందుకు నేను సంతోషిస్తున్నాను. నీవు ఇంటికి తిరిగి వచ్చినప్పుడు మంచి స్కూల్ డ్రెస్ వేసుకున్నారు. అది ఏ స్కూల్?"

నేను, "ఇది శాంటాక్రూజ్ వెస్ట్‌లో ఉంది, నీవు దుస్తులపై లేబుల్‌ని చూసి ఉంటా వు?"

మమ్మీ చెప్పింది, "నేను దానిని చూశాను మరియు దాన్ని తనిఖీ చేయాలని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు. బహుశా నీవు అక్కడ చదువుకోలేదని వారు చెబుతారు. ఆమె నాన్నతో ఏదో గుసగుసలాడింది. నాన్న తల ఊపాడు.

కుమార్

సాహితీ మాట్లాడుతూ "లీనా అదంతా అనుభవించినట్లు మాట్లాడుతోంది. లేకపోతే, ఆమె ఆ వివరాలన్నీ ఎలా చెప్పగలదు?

నేను ఇలా అన్నాను, "డబ్బు మార్చుకోబోతున్న ప్రదేశాన్ని తనిఖీ చేయడానికి నేను వెళ్ళినప్పుడు, మనం వెళ్లి కెమెరాతో వేచి ఉన్నాము, మా దగ్గర కొన్ని ఫోటోలు ఉండాలి."

నేను వెళ్లి ప్రింట్ చేసిన ఫోటోలు చెక్ చేసి చూసాను. మా వైపు వస్తున్న వ్యక్తులను ఫోటో తీశాము. నేను లీనాకు చూపించి డిసౌజా కూతురు ఫోటోను ఎంచుకోమని అడిగాను. ఆమె ఫోటో తీసి మాకు చూపించింది. అతను నికితా అని చెప్పడం నాకు స్పష్టంగా గుర్తుంది మరియు నేను ఎన్నడూ వినని కొత్త పేరు అనుకున్నాను. అప్పుడు ఆమె తన పెద్ద కుమార్తెను తీసి చూపించింది, ఆమె పేరు నాకు గుర్తు లేదు. ఆమె చెప్పేది ఆమె అనుభవించినట్లు అనిపిస్తుంది, కానీ అది ఎలా సాధ్యమవుతుంది? నేను బంగ్లాలో ఉన్నాను మరియు సాఫ్ట్‌వేర్ కంపెనీని కలిగి ఉన్నాను. నాకు సాఫ్ట్‌వేర్ abcd తెలియదు, నేను నా జీవితాంతం అకౌంటెంట్‌గా ఉన్నాను మరియు సాహితీ చైర్మన్ పీఏగా పనిచేసింది. అప్పుడు మేము క్వార్టర్స్ తర్వాత ఈ ఫ్లాట్‌లో నివసిస్తున్నాము. అయితే లవ్లీన్ మరియు ఆమె కుమారుడు ధ్రువ్ గురించి ఏమిటి? ఆమెను పక్కకు తీసుకెళ్ళి లవ్లీన్ గురించి అడిగాను. "లవ్లీన్ భర్త ఎక్కడ?"

“ఢిల్లీలో ఇద్దరు గన్మెన్ చేతిలో హత్యకు గురయ్యారని” లీనా చెప్పింది. “సీఎంగా ఉన్న ఆమె తండ్రి ఆయన్ను ఏదో కారణంగా చంపేశారని కొన్ని పుకార్లు వచ్చాయి.”

తన తల్లిదండ్రులు ఇద్దరూ చనిపోయారని ఆమె నాతో చెప్పడం నాకు గుర్తుంది. లీనా ఎలాంటి లోకానికి వెళ్లి వచ్చింది? ఆమె గార్డియన్స్ చనిపోయిన తర్వాత, ఆమె ఈ లోకం నుండి ఎక్కడికైనా వెళ్లిందా? ఆమె మా ఇంటికి వచ్చే వరకు ఎవరైనా ఆమెను రక్షించి పంపించారా? ఎవరైనా ఆమెను ప్రమాదం నుండి కాపాడుతున్నారా?

నేను అడిగాను, "లీనా మీరు కిడ్నాపర్ల నుండి ఎలా రక్షించబడ్డారో నాకు నిజం చెప్పు."

ఆమె అబద్ధంలో చిక్కుకుందని భావించి ఉండాలి, “సారీ డాడీ, వారు మమ్మల్ని ఎవరికీ చెప్పవద్దని చెప్పారు, మమ్మల్ని రక్షించడానికి వారికి అనుమతి లేదు, అయినప్పటికీ, వారు మమ్మల్ని రక్షించారు. ఇద్దరు వ్యక్తులు వచ్చి, పోలీసులు పట్టుకున్న ఇద్దరు వ్యక్తులను మొదట చూసుకున్నారు మరియు వారు మమ్మల్ని విప్పి, వారిని కట్టివేసి, పోలీసు స్టేషన్‌కు తీసుకెళ్లి మమ్మల్ని బయట వదిలిపెట్టారు.

మా గురించి ఎవరికీ చెప్పవద్దని, లేకుంటే ఉద్యోగాలు పోతాయని అన్నారు. లీనాపై ఎవరో నిఘా ఉంచినట్లు కనిపిస్తోంది, కానీ ఎందుకు? ఆమెను వేరే చోటికి తీసుకెళ్లి ఇంత కాలం అక్కడే ఉంచే శక్తి వారికి ఉంటుందా? ఆమెను సురక్షితంగా ఉంచే ఒక రకమైన గార్డియన్ దేవదూత ఉందా? నేను వారి గురించి కథలలో మాత్రమే విన్నాను, అసలు వారిని ఎవరైనా ఎదురుపడ్డట్టు వినలేదు. లీనా ఒక రకమైన ఆశీర్వాదం పొందిన బిడ్డనా? కాబట్టి, వారు ఆమెను సురక్షితంగా ఉంచడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. లేక ఒక సంవత్సరం పాటు పల్లెటూరిలో ఉండి బంగ్లాలో ఉంటూ మళ్లీ మన దగ్గరకు రావడమే ఒక విధి? లేక ఇది సైన్స్ ప్రయోగమా? వారు అలాంటి సమాచారంతో మెదడును నింపే చోట ఉంచితే, ఆమె నిజమని నమ్ముతుందా. అలా అనుకుంటే ఇప్పుడు నాకేమీ తెలియటంలేదు.

“లఫ్లీన్‌తో పని చేయడానికి ముందు సాహితీ ఎక్కడ పని చేసింది?”

లీనా, “ఆమె స్టెనోటైపిస్ట్‌గా పని చేసారు. నేను అక్కడికి వెళ్లే సమయానికి ఆమె అప్పటికే లఫ్లీన్ సంస్థలో పని చేస్తోంది మరియు ఆమె సహాయకురాలితో, డ్రైవర్ మరియు కారును కలిగి ఉంది.

సాహితీ మాట్లాడుతూ, “నాకు ఇక్కడ ఒక అసిస్టెంట్ కూడా ఉన్నది, నేను ఉపయోగించే కారు కూడా ఉంది. నాకు డ్రైవర్ ఎందుకు కావాలి?"

“సాహితికి డ్రైవింగ్ తెలియదనిపిస్తోంది” అన్నాను.

"లీనాని ఉపయోగించి నాతో ఆడుకోకు" అని సాహితీ చెప్పింది.

నేను, “సరే, క్షమించు బాబా” అన్నాను.

సరే, లీనా ఏం చెప్పిందో చెక్ చేద్దాం. అతుల్ మరియు లీనా స్నేహ పిల్లలని, సాహితీకి పిల్లలు లేరని ఆమె అన్నది. స్నేహ ప్రమాదంలో మరణించింది. ఆ కుమార్ పిల్లలను చూసుకోవడానికి సాహితిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఆమె ఉద్యోగం చేసే మహిళ కాబట్టి, మా అమ్మ ఊరి నుంచి చిట్టి అనే పిల్లల కోసం ఆ యాను సంపాదించింది. అప్పుడు నేను సాహితిని స్టెనో పని నుండి తీసుకొని వెళ్లి ఆమెను లఫ్లీన్ మేనేజర్‌గా పని

చేయించాను. అక్కడ లవ్లీన్ విడాకులు తీసుకుంది లేదా వితంతువు, మరియు ఆమె తల్లిదండ్రులు ఇక్కడ చనిపోయారు, కానీ అక్కడ ఆమె ఒక వితంతువు మరియు పక్కన భవనంలో ఉంటుంది, ఆపై వారికి మరొక భవనం వచ్చింది. వారందరూ అక్కడికి మారారు. ఆమెను తీసుకెళ్లి తన ఇంట్లో ఎందుకు పెట్టుకున్నాడు? తన తండ్రి సీఎం అయ్యారని, కొన్ని కారణాల వల్ల తన భర్తను చంపేశారని లీనా పుకార్లపై పేర్కొంది. మనం ఈ లవ్లీన్‌ని ఉదాహరణగా తీసుకుంటే, కొత్త బిల్డింగ్‌ని తీసుకొని అక్కడికి షిఫ్ట్ చేయాలనేది ఆమె ఆలోచన అయి ఉండాలి, కొన్ని కారణాల వల్ల ఆమె కుమార్‌తో సన్నిహితంగా ఉండాలనుకుంటోంది. ఇది వ్యాపారమా లేక ప్రేమా లేక భయమా లేక మరేదైనానా? జాయ్, సునీత కూడా తమతో పాటు ఇంట్లోనే ఉంటున్నారని ఆమె చెప్పారు. ఇప్పుడు వాళ్లెవరో నాకు తెలియదు. వారితో కలిసి పనిచేస్తున్న మహిరా గురించి కూడా ఆమె ప్రస్తావించింది. ఇక్కడ చిట్టి కూడా ఉందా? నేను తనిఖీ చేయాలి.

నేను ఇంటికి ఫోన్ చేసాను మరియు అమ్మ ఫోన్ తీసుకుంది, నేను అడిగాను, " మన ఊరిలో చిట్టి ఉందా?"

ఆమె, " ఉంది కదా, మీరు అక్కడికి వెళ్ళినప్పుడు మీరు ఆమెను కలవలేదా."

నేను, "నాకు గుర్తున్నట్లుంది" అన్నాను.

ఆమె, "ఆమె మీ పెద్దనాన్న చిన్న కూతురు."

నేను, "సరే, ఆమె ఏమి చేస్తోంది."

"ఆమె పాఠశాలలో పని చేస్తుందని నేను అనుకుంటున్నాను."

ఊరిలో కనీసం చిట్టి అయినా ఉందనుకున్నాను. కావాలంటే ఆమెను పిలిపించే బదులుగా పగటిపూట ఆయగా మరొకరిని ఇక్కడకు చేర్చుకున్నాము.

నేను లీనాకు పిలిచి, “బంగ్లాలకి మారక ముందు వాళ్ళు ఎక్కడ ఉన్నారు?” అని అడిగాను.

"ఆయీ విక్రోలిలో తన ఇల్లు గురించి చెప్పింది."

నేను సునీతకు పిలిచి, "మీకు విక్రోలిలో ఇల్లు ఉందా?" అని అడిగాను.

"మా అమ్మమ్మకి గతంలో రెండు ఇళ్లు ఉండేవని, వాటిలో ఒకటి విక్రోలిలో ఉందని నేను అనుకుంటున్నాను, నాకు లేదు. అది ఆమె చికిత్స కోసం ఉపయోగించబడింది, మా అమ్మ ఇళ్లను అమ్మి, ఆమెకు చికిత్స చేయించింది అప్పటికీ, ఆమె మరణించింది.

కాబట్టి, సాహితికి ఆమె అమ్మమ్మ ద్వారా విక్రోలిలో ఒక ఇల్లు ఉంది, మరియు ఇక్కడ ఆమె చికిత్స కోసం దానిని అమ్మేశారు. చిట్టి వారికి ఆయా కావడానికి కారణం కావచ్చు. వారు విడివిడిగా ఉంటున్నారు, మరియు వారు పర్యవేక్షణ లేకుండా ఆయాను కలిగి ఉండరని వారికి తెలుసు, కాబట్టి వారు గ్రామం నుండి చిట్టిని పిలిపించారు.

అతను కంపెనీలు మరియు బంగ్లాలు సంపాదించడానికి ఒక కారణం అతను తన జీవితంలో ఆ వ్యక్తులందరినీ సంపాదించాడు. లఫ్లీన్ తప్ప నాకు మరెవరూ తెలియదు. వీళ్లందరి వల్ల తనకు డబ్బు వచ్చిందా లేక వీళ్లందరూ డబ్బు వల్లా? కనీసం నాలాంటి మరొకరు ఈ ప్రపంచంలో ఉన్నారని తెలుసుకున్నాను. అయితే లీనా సంగతేంటి? ఆమె అక్కడికి ఎందుకు వెళ్లింది, మళ్లీ ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చింది?

లీనా

మా కాలేజీలు మొదలయ్యాయి, చదువులో మునిగిపోయాం. సైన్స్ పనితో నిండి ఉంది, రికార్డులు అలాంటివి రాయడం ఎల్లప్పుడూ ఉంటుంది. పైగా, మేము జీవశాస్త్రాన్ని మేజర్‌గా తీసుకున్నాము, ఇది మేము చాలా రికార్డులను సిద్ధం చేయాల్సిన సబ్జెక్ట్‌లలో ఒకటి. ఒకసారి మమ్మల్ని టూర్‌కి తీసుకెళ్లారు. మేము మా రికార్డుల కోసం నమూనాలను సేకరించాల్సి వచ్చింది. నేను మరియు షీలా నమూనాలను సేకరిస్తున్నాము మరియు మా గుంపు నుండి దూరంగా వెళ్ళాము. మా గుంపు కోసం వెతుకుతుండగా ఇద్దరు వ్యక్తులు మా ఎదురుగా వచ్చి ఏటవాలు

లోయ వుంది, అటువైపు వెళ్లవద్దని హెచ్చరించి మా గుంపుకు దారి చూపి వెళ్లిపోయారు.

వాళ్ళని ఎక్కడ చూసానో అని తల పగలగొట్టుకున్నాను. నిద్ర మధ్యలో ఒక్కసారిగా మెలకువ వచ్చి అనుకున్నాను.

దారి చూపిన ఇద్దరు వ్యక్తులు, కిడ్నాపర్ల నుంచి మనల్ని కాపాడిన వాళ్లే, గుర్తుకొచ్చారు. వాళ్ళు మన వెనకే ఉండి మనల్ని చూసుకుంటున్నారనిపిస్తుంది. కానీ ఎందుకు?

నేను షీలాను నిద్రలేపి, “మార్గం చూపించిన ఇద్దరు వ్యక్తులు నీకు గుర్తున్నారా?” అన్నాను.

ఆమె, "నిద్ర లేదు, ఎందుకు?"

నేను అన్నాను, “వారు మనల్ని కిడ్నాపర్ల నుండి రక్షించినవారు.

షీలా, “అవునా, సరే” అని చెప్పి, తిరిగి నిద్రపోయింది.

మరుసటి రోజు, నమూనాలను సేకరిస్తున్నప్పుడు నేను వారిని చుట్టూ చూస్తూ కనుగొనడానికి ప్రయత్నించాను, కానీ వారికి దాకుంటానికి అనుభవం కలిగి ఉండాలి, నేను వాటిని మా చుట్టుపక్కల ఎక్కడా గమనించలేక పోయాను. కాబట్టి, నేను వాటిని మర్చిపోయాను.

ఇంకేమీ ఇన్సిడెంట్స్ లేకుండా మా కాలేజీ లైఫ్ ఏడాది పాటు సాగుతోంది.

అధ్యాయం 6

సంవత్సరం 2009.

కుమార్

ఈ సంవత్సరం రీనాకు SSC పరీక్షలు ఉన్నాయి. ఎగ్జామ్ ప్రిపరేషన్‌లో ఆమెకు సహాయం చేయమని లీనాని అడిగాను. లీనా తన రెండవ సంవత్సరం B.Sc చదువుతుంది. పరీక్షలు, కాబట్టి ఆమె తన సోదరికి సహాయం చేయగలదు. కానీ ఆమె కిడ్నాప్‌కు గురైనప్పుడు ఆమె ఎక్కడికి వెళ్లిందనేది నా ఆలోచన.

లీనా

ఈ సంవత్సరం మా అమ్మ నా పుట్టినరోజు కోసం పార్టీ ఏర్పాటు చేసింది. ఎప్పటిలాగే, డాబా మీద పార్టీ ఏర్పాటు చేయబడింది, మరియు నాన్న తన స్నేహితుల కోసం హాలులో తన సొంత పార్టీని ఏర్పాటు చేసాడు.

నేను నా స్నేహితులందరినీ పిలిచాను మరియు పార్టీలో షీలా నా పక్కన ఉంది.

రవళి, ప్రణవి కూడా వచ్చారు. ఆమె సాధారణ స్థితికి చేరుకుంది. రవళి నాన్న దగ్గరికి వెళ్లి, "థాంక్స్" అంది.

అప్పుడు అతను ఆమెకు అది దెయ్యం పట్టడం కాదని, అది ఒక రకమైన మానసిక వ్యాధి అని వెల్లడించాడు. అందుకని, నేను మీకు మందు ఇచ్చాను మరియు మీరు నయమయ్యారు.

ఆమె, "అలానా?”

ప్రణవి “నీ బి.ఎస్.సి తర్వాత ఏం ఆలోచిస్తున్నావు” అని అడిగింది.

"నేను ఔషధాలను అభివృద్ధి చేసే శాస్త్రవేత్త కావాలనుకుంటున్నాను" అని చెప్పాను.

రవళి “ఎందుకు?” అని అడిగింది.

తెలియని జబ్బులకు మందులు వెతకాలని, అదే నా లక్ష్యం అని లీనా సమాధానం ఇచ్చింది.

ప్రణవి, "కాబట్టి మీరు M.Sc చేస్తారు, బయోటెక్నాలజీ, సెల్యులార్ బయాలజీ లేదా మైక్రోబయాలజీలో ఒకదానిలో."

నేను, "నేను నా B.Sc పూర్తి చేసిన తర్వాత దాని గురించి ఆలోచిస్తాను."

ఇప్పుడు రాహుల్ మళ్లీ మన ముందుకు రాలేదు. షీలా కూడా చదువుపైనే శ్రద్ధ పెడుతోంది. మా పరీక్షలు బాగా జరిగాయి మరియు మేము రోజు సినిమాలు చూడటం ప్రారంభించాము.

మా కాలేజీ పని మరియు ఇతర కార్యకలాపాలతో రోజులు చాలా వేగంగా గడిచాయి.

****

మేము మా B.Sc పూర్తి చేసాము. మంచి గ్రేడ్‌లతో నేను మరియు షీలా బయో-టెక్నాలజీలో పోస్ట్‌గ్రాడ్యుయేషన్‌లో చేరాము. రెండేళ్ళు ఒకే నిమిషం లాగ గడిచిపోయ్యాయి.

వ్యాక్సిన్‌లను మరియు వ్యక్తులపై వాటి వాస్తవికతను పరిశోధించడానికి మేము ట్రైనీ రీసెర్చ్ ఫెలోస్‌గా చేరాము. ఇప్పుడు నేను వివిధ వైరస్‌లకు వ్యాక్సిన్‌లు మరియు మందులను అభివృద్ధి చేసే పరిశోధనాశాలలో చేరాను.

అధ్యాయం 7

సంవత్సరం 2014

లీనా

ఇప్పటి వరకు నా ఇష్టం పడిన ఎవరినీ కలవలేదు. మేము మొదట మా ల్యాబ్‌లోకి ప్రవేశించినప్పుడు, కిడ్నాపర్‌లతో మాకు సహాయం చేసిన ఇద్దరు అబ్బాయిలు మరియు మా ట్రిప్ లో మమ్మల్ని హెచ్చరించిన వారు ఉన్నారని మేము కనుగొన్నాము.

నేను వారి వద్దకు వెళ్లి, "హలో" అన్నాను.

మాకు హలో అంటూ తమను తాము విక్రమ్, రోహన్ అని పరిచయం చేసుకున్నారు.

మమ్మల్ని లీనా, షీలా అని పరిచయం చేసుకున్నాం.

కిడ్నాపర్ల నుండి మమ్మల్ని రక్షించినందుకు వారికి కృతజ్ఞతలు చెప్పాను. మీరు మమ్మల్ని అనుసరిస్తున్నారా?

"ఎందుకు అలా అడుగుతున్నావు?" అని అడిగాడు రోహన్.

నేను, "మేము మా యాత్రకు వెళ్ళినప్పుడు మీరు కొండల గురించి కూడా మమ్మల్ని హెచ్చరించారు."

రోహన్ ఇలా అన్నాడు, "మేము నిన్ను అనుసరించడం లేదు, మీరు ఏటవాలుగా ఉన్న డ్రాప్ వైపు వెళ్లడం చూసి మిమ్మల్ని హెచ్చరించాము. కిడ్నాపర్ల నుండి రక్షించడం గురించి, బాబ్ అనే వ్యక్తి మాకు చెప్పాడు, కిడ్నాపర్ల నుండి తప్పించుకోవడానికి మీకు సహాయం చేయమని అతను మమ్మల్ని అడిగాడు.

షీలా అడిగింది, "ఈ బాబ్ ఎవరు, మేము అతని పేరు మొదటిసారి వింటున్నాము."

రాహుల్, "మాకు కూడా తెలియదు, కొంతమంది కిడ్నాపర్లు తీసుకెళ్లిన ఇద్దరు అమ్మాయిలను రక్షించడంలో సహాయం చేయమని అతను మమ్మల్ని అడిగాడు మరియు అతను బయట ఉండి మమ్మల్ని లోపలికి పంపించాడు మరియు మేము

బయటకు వచ్చినప్పుడు అతను ఎక్కడా కనిపించలేదు. కాబట్టి, మేము మిమ్మల్ని పోలీస్ స్టేషన్‌లో దించి మా దారిన వెళ్ళాము.

నేను, "మేము మిమ్మల్ని కొండలపై చూసినప్పుడు, మీరు మా సంరక్షక దేవదూతలుగా పనిచేస్తున్నారని నేను అనుకున్నాను."

రోహన్ అడిగాడు, "మీకు ఆలోచన ఎక్కడ వచ్చింది?"

షీలా మాట్లాడుతూ, “ఆమె ఒక సంవత్సరాల వయస్సులో కిడ్నాప్ చేయబడింది మరియు రెండు సంవత్సరాల వయస్సులో కిడ్నాపర్లు మరణించినప్పుడు ఆమెను ఎక్కడికో పంపారు. ఆమెకు ఒకేలాంటి తండ్రి మరియు తల్లి బీచ్ సైడ్ వద్ద అనేక బంగ్లాలలో ఉంటున్నారు. ఆమె వారితో ఐదు సంవత్సరాలు ఉండి, ఆమె తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు తిరిగి వచ్చింది.

“నేను చాలా సేపు అయోమయంలో ఉన్నాను, నేను నిజంగా అక్కడే ఉన్నానా లేదా అది కలనా? నాకు అక్కడ ఒకే తోబుట్టువులు ఉన్నారు కానీ వారు పెద్దవాళ్ళు మరియు కవలలు.

ఒక అమ్మాయి ల్యాబ్‌లోకి వచ్చి, “ఏంటి అంత సీరియస్‌గా చర్చిస్తున్నావు?” అని అడిగింది.

రోహన్ ఇలా అన్నాడు, “హాయ్ తన్వి ఇది లీనా మరియు షీలా, కొత్త రీసెర్చ్ ఫెలోస్. ఆమె 1 సంవత్సరాల వయస్సులో అపహరించబడి, 8 సంవత్సరాల వయస్సులో తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు తిరిగి రావడం గురించి చెబుతోంది. ఒక సంవత్సరం తర్వాత తన కిడ్నాపర్లు మరణించినప్పుడు, కొంతమంది సంరక్షక దేవదూతలు తనను ఒకేలాంటి తల్లిదండ్రుల వద్దకు తీసుకువెళ్లారు మరియు తిరిగి ఐదు సంవత్సరాల తర్వాత తన తల్లిదండ్రుల వద్దకు తిరిగి పంపించారని ఆమె చెబుతోంది. మాకు దానితో ఏదైనా సంబంధం ఉందా అని ఆమె అడుగుతోంది?

తన్వి, “నీకు దానితో ఏదైనా సంబంధం ఉందా?” అని అడిగింది.

రాహుల్, "నేను ఎలా చేయగలను, నేను పసిపిల్లవాడిని."

"రండి మనం పెళ్లి భోజనం చేద్దాం" అని తన్వి చెప్పింది.

అందరం లంచ్ కి క్యాంటీన్ కి వెళ్ళాము.

షీలా

రోహన్‌ని చూడగానే నా గుండెల్లో చిన్నపాటి జలదరింపు అనిపించింది. రాహుల్ అపజయం తరువాత, నేను ఎవరితోనైనా సన్నిహితంగా ఉండటానికి భయపడ్డాను. పైగా లీనా ఎప్పుడూ నా దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు, మా నాన్న డబ్బుల కోసం వెంట పడుతున్నారని ఉన్నారని చెప్పి నన్ను నిరుత్సాహపరిచేది. కిడ్నాపర్ల బారి నుంచి నన్ను ఎలా కాపాడిందో చూస్తుంటే మాట వినాల్సిందే. బహుశా నా చదువుకు నేను ఆమెకు కృతజ్ఞతలు చెప్పాలి. ఆమె లేకపోతే నేను డిగ్రీ తర్వాత ఆగిపోయి నా తల్లిదండ్రులు సెలెక్ట్ చేసిన పెళ్లి చేసుకునేదానిని. ఇప్పుడు నేను ఈ కంపెనీలో రీసెర్చ్ ఫెలోగా పని చేస్తున్నాను దీనితో నాకు కొంత భవిష్యత్తు ఉంది. నేను మా నాన్న గురించి చెప్పను మరియు అందరితో మధ్యతరగతి అమ్మాయిలా నటించడానికి ప్రయత్నిస్తాను, అతను మనపై ఎలా స్పందిస్తాడో చూద్దాం.

సాహితీ

లవ్లీన్ తన ఇంట్లో ధృవ్ పుట్టినరోజు వేడుకను ఏర్పాటు చేసింది. ఎప్పటిలాగే షీలా కుటుంబం కూడా వచ్చింది. కిడ్నాప్ డ్రామా తర్వాత షీలా కుటుంబం మా కుటుంబానికి దగ్గరైంది. మొదట, నాకు లవ్లీన్ గురించి అభ్యంతరాలు ఉన్నాయి, కానీ సమయం గడిచినా, ఆమె ప్రవర్తనలో మార్పు రాలేదు. ధృవ్ తన అన్నయ్య అక్కలాగా ఆదరించేలా మా పిల్లలకు గౌరవం ఇవ్వమని ఆమె చెప్పింది. ఆమె వారిని ధృవతో సమానంగా చూసేది. ధృవ్‌కి ఏదైనా కొత్త డ్రెస్‌లు తీసుకుంటే, ఆమె ఈ ముగ్గురకు కూడా తీసుకుంటుంది. ఆమె ధృవ్‌కి సైకిల్ తెచ్చినప్పుడు, లీనాకు స్కూటర్ ఇచ్చింది. అతుల్‌కి అప్పటికే సైకిల్ ఉంది, లేకపోతే, ఆమె అతనికి ఒకటి ఇచ్చేది. కానీ ఆమెకు అతుల్ మరియు రీనా ఏదో బహుమతిగా ఇచ్చారు. ఆమె ఎల్లప్పుడూ వారికి బహుమతులు ఇస్తుంది.

కుమార్

ఈరోజు నన్ను బోర్డు మీటింగ్‌కి పిలిచారు. ఏదో ఆలోచిస్తూ వాళ్ళ ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పడానికి సిద్ధమై బోర్డ్ మీటింగ్ కి వెళ్ళాను. ఆ సమావేశంలో నన్ను కంపెనీకి డైరెక్టర్‌గా చేస్తామని తీర్మానం చేశారు. ఇన్నేళ్ల తర్వాత నా ప్రతిభను గుర్తించి డైరెక్టర్‌గా చేశారు. డబ్బు గురించి కాదు, డైరెక్టర్‌గా చేయడం ప్రతిష్ట.

లీనా

విక్రమ్‌పై తన్వి ఆసక్తి చూపుతున్నట్లు తెలుస్తోంది. కానీ అతను కనీసం ఆమె పట్ల ఆసక్తిని కలిగి ఉన్నాడని నేను అనుకోను. ఇన్నేళ్ల తర్వాత ఇప్పుడు షీలా రోహన్‌కి పడినట్టుంది. నేను ఆమె కళ్లలో చూడగలను. అతనిని చూడగానే ఆమె కళ్ళు మెరుస్తున్నాయి. రాహుల్ కంటే 100 రెట్లు బెటర్. కానీ షీలా గురించి రోహన్ ఎలా భావిస్తున్నాడో నాకు తెలియదు. ఈ కుర్రాళ్లను అర్థం చేసుకోవడానికి మనకు కొన్ని రోజులు కావాలి.

విక్రమ్ మా వద్దకు వచ్చి 10 మంది రీసెర్చ్ ఫెలోలను USAలో శిక్షణ కోసం తీసుకుంటున్నట్లు ప్రకటించారు.

“గొప్ప అవకాశం” అన్నాను.

అతను, "మీరు అక్కడ శిక్షణ పొందాలనుకుంటే, వెళ్లి ఫారమ్‌లను పూరించండి."

నేను అడిగాను, "నాకు శిక్షణకు అవకాశం లభిస్తుందా?"

అతను చెప్పాడు, "మీరు ఖచ్చితంగా పొందుతారు."

నేను, “షీలా, నాతో రా” అని చెప్పాను, మరియు మేము వెళ్లి ఫారమ్‌లు నింపి తిరిగి వచ్చాము. ఆశ్చర్యకరంగా మా ఐదుగురికి శిక్షణకు అనుమతి లభించింది. ఇద్దరం వెళ్లి పాస్‌పోర్టు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నాం. మేము విదేశాలకు వెళ్తామని ఎప్పుడూ అనుకోలేదు మరియు పాస్‌పోర్ట్ కోసం దరఖాస్తు చేయలేదు. పాస్‌పోర్ట్ కార్యాలయం మమ్మల్ని పిలిచి, మా పాస్‌పోర్ట్‌లను మాకు అందించింది మరియు

మేము వీసా ప్రాసెసింగ్ కోసం వెళ్ళాము. అంతా సజావుగా సాగి పరిశోధన శిక్షణ కోసం USA వెళ్లేందుకు వీసాలు పొందాం.

అంతా ఇంత సజావుగా ఎలా సాగిందో ఆశ్చర్యంగా ఉంది, మేము మా పాస్‌పోర్ట్‌లు లేదా వీసాల కోసం వేచి ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. వీసాలు పొందడానికి ప్రజలు చాలాసార్లు దరఖాస్తు చేసుకోవాలని నేను విన్నాను. మేము ఐదుగురు ఇతర విభాగాల నుండి ఐదుగురు వ్యక్తులతో USAకి వెళ్ళాము.

సాహితీ

లీనా శిక్షణ కోసం USA వెళుతుందని విన్నప్పుడు, ఆమె మాకు చాలా కాలం దూరంగా ఎలా ఉంటుందో అని నేను ఆందోళన చెందాను. అప్పుడు నాకు ఆమె 6 సంవత్సరాలు మాకు దూరంగా ఉండటం గుర్తుకు వచ్చింది. ఆమె ఇనుములా గట్టిదని నాకు తెలుసు. ఆమె అన్ని రకాల పరిస్థితులను ఎదురుకుంటానికి శిక్షణ పొందింది. ఇన్నాళ్లూ నేను ఆమెను అబ్బాయిలతో చూడలేదు. రాహుల్‌తో హార్ట్‌బ్రేక్ తర్వాత, షీలా కూడా అబ్బాయిలకు దూరంగా ఉంది. ఈ ఇద్దరూ ఇన్నాళ్లూ ఒకరికొకరు ఉన్నారు. వారు ఒకరికొకరు కలసి సహవాసం చేయాలి.

లీనా

మా థీసిస్‌ను సమర్పించే ప్రాజెక్ట్‌గా, కేంద్రంలో ఉంచిన నమూనాల నుంచి మేము వైరస్‌ని ఎంచుకున్నాము. నేను వైరస్ చరిత్రను చూశాను. ఇది ఆంధ్రా, ఒరిస్సా సరిహద్దులోని అడవిలో కనిపించింది. ఇది ఎవరు కనుగొన్నారు మరియు ఏ పరిస్థితులలో కనుగొన్నారు అనే దాని మీద ఎక్కువ చరిత్ర లేదు. మొదట, మేము నమూనాను సేకరించి, అది గుణించడం కోసం ఇంక్యుబేటర్‌లో ఉంచాము. ఇది ఈ సమయమంతా నిద్రాణంగా ఉంచబడింది మరియు అది మేల్కొన్న తర్వాత అది చాలా వేగంగా పునరుత్పత్తి చేయడం ప్రారంభించింది. మేము దానిని ఇంక్యుబేటర్ నుండి తీసి, దాని పురోగతిని తనిఖీ చేయడానికి కంటైనర్‌లో ఉంచాము. ఇది పునరుత్పత్తికి కేవలం 10 నిమిషాలు పట్టింది మరియు వేగంగా గుణించబడుతోంది.

మేము చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకున్నాము మరియు ఎలుక ఉన్న కంటైనర్‌లో వైరస్‌ను ఉంచాము. ఉన్నతాధికారుల సూచన మేరకు వైరస్ వాతావరణంలోకి రాకుండా జాగ్రత్తలు తీసుకుంటున్నాం. అప్పుడు మేము దానిని ప్రత్యేక DNA ఎనలైజర్‌లో ఉంచాము. DNA ఫలితాలు వచ్చినప్పుడు, మేము వాటిని మాకు అందుబాటులో ఉన్న ఇతర DNA ఫలితాలతో పోల్చడానికి ప్రయత్నిస్తాము. లైబ్రరీలో ఉన్న దానితో సరిపోలడానికి ఏదీలేదు. మనకు పరాయిగా అనిపించే ఈ వైరస్‌కు మందు కనుగొనడం చాలా కష్టమని ఇప్పుడు మేము అర్థం చేసుకున్నాము. మేము DNA ఫలితాలను మా సర్వర్‌కు లోడ్ చేసాము, ఇది ఒకె రకమైనది అని మాకు చెప్పబడింది, ఇది 1 ఎక్సాఫ్లాప్‌కు చేరుకునే వేగంతో పని చేసే సూపర్ కంప్యూటర్. ఈ కంప్యూటర్ ప్రస్తుతం అందుబాటులో ఉన్న వేగవంతమైన ఇంటర్నెట్‌కు కనెక్ట్ చేయబడింది మరియు ఇది ఏదైనా సరిపోలే నివారణల కోసం ప్రపంచం నలుమూలల నుండి సమాచారాన్ని శోధించగలదు. ఇక ఎటువంటి సమాచారం అందుబాటులో లేనప్పుడు, మేము విశ్వంలో అత్యంత కఠినమైన ప్రత్యర్థిని ఎదుర్కోబోతున్నామని మేము అర్థం చేసుకున్నాము. మేము ఎలుకను చూశాము, అది సోకిన ఒక గంట తర్వాత చనిపోయింది. మేము ఎలుకకు సోకించి, ఎలుకల సమూహంతో దానిని వదిలిపేసాము. మేము రికార్డింగ్ స్విచ్ ఆన్ చేసి మా క్యాబిన్‌కి వెళ్ళాము.

తన్వి, విక్రమ్ మరియు రోహన్ మా క్యాబిన్‌కు వచ్చినప్పుడు, మేము మా జీవితంలోని అత్యంత కఠినమైన సవాలును ఎదుర్కోబోతున్నామని అర్థం చేసుకున్నందున మేము వారి సహాయం కోరాము.

మేము మా కంప్యూటర్ వద్ద కూర్చున్నాము మరియు ఇప్పటివరకు మేము కనుగొన్న దాని యొక్క నివేదికను నేను సిద్ధం చేసాను. నేను ఈ సమాచారాన్ని ఈ ముగ్గురికి పంపాను. నివారణను కనుగొనడంలో మాకు సహాయం చేయడానికి వారు వ్యక్తం చేసారు.

మేమంతా క్యాంటీన్‌లో సమావేశమై తరువాత ఏమి చేయాలో చర్చించుకున్నాము. మాకు తక్షణ ప్రమాదం లేనందున వ్యాక్సిన్‌తో అత్యవసరం లేదని మేము అనుకున్నాము.

ఒక వ్యక్తి క్యాంటీన్‌లోకి ప్రవేశించడం నేను చూశాను. నేను, "చూడు ఆ వ్యక్తి ఎవరో, నేను ఎక్కడో చూశానని అనుకుంటున్నాను."

విక్రమ్ వెనక్కి తిరిగి చూసి, “అతను బాబ్” అని చెప్పి, లేచి అతని దగ్గరకు వెళ్లి, షేక్ హ్యాండ్ ఇచ్చి, “ఇక్కడ ఏం చేస్తున్నారు?” అని అడిగాడు.

అతను నా శ్రేయోభిలాషి కాబట్టి అతని పేరు విని నేను అక్కడికి వెళ్ళాను, మరికొందరు నా వెనుక వచ్చారు.

అతను మా అందరితో కరచాలనం చేసి, “మనం కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం.”

మేము మా టేబుల్‌కి తిరిగి వెళ్ళాము మరియు రోహన్ అడిగాడు, "మీ కోసం ఏదైనా, బహుశా కాఫీ లేదా టీ."

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “ధన్యవాదాలు, మీరు నా కోసం ఏమీ అవసరములేదు. ఇప్పుడు వైరస్ గురించి, లీనా చదువుతోంది, దాని గురించి మీకు ఏమైనా ఆలోచన ఉందా.

నేను ఇలా అన్నాను, “నేను వైరస్‌ను చాలా ప్రమాదకరమైనదిగా గుర్తించాను మరియు ఇప్పటికే అభివృద్ధి చేసిన మందులకు వ్యతిరేకంగా దాన్ని తనిఖీ చేసాను మరియు వైరస్‌కు చికిత్స చేయడానికి ఒక కలయికను కనుగొన్నాను, అయితే ఈ వైరస్‌తో అది సరిపోదని నేను భావిస్తున్నాను, దీనికి సమర్థవంతమైన నియంత్రణ కలిగి ఉండటానికి టీకా అవసరం."

బాబ్ అన్నాడు, "మీరు చెప్పింది నిజమే, కానీ మీరు ఇంకా వ్యాక్సిన్‌ని కనుగొన్నారా."

నేను చెప్పాను, "అదే మేము చర్చిస్తున్నాము మరియు దాని కోసం ఏ రకమైన వ్యాక్సిన్‌ని అభివృద్ధి చేయాలని."

బాబ్ చెప్పాడు, " చాలా కాలం క్రితం ఆ వైరస్ కోసం వ్యాక్సిన్‌ను అభివృద్ధి చేసారూ, కానీ అది డాక్యుమెంట్ చేయబడలేదు లేదా ప్రచురించబడలేదు, మీరు ఈ రికార్డుని ఉపయోగించవచ్చు, వ్యాక్సిన్‌ను అభివృద్ధి చేయవచ్చు మరియు మీ థీసిస్‌ను పూర్తి చేయవచ్చు."

"నేను ఇబ్బందుల్లో పడతానా?"

బాబ్ చెప్పాడు, "ఇది సమస్య కాదు. కావాలంటే వ్రాతపూర్వకంగా ఇవ్వగలను. మీరు వెంటనే వ్యాక్సిన్ సృష్టిని పూర్తి చేయాలి."

“అత్యవసరం ఏమిటి?” అని అడిగాను.

బాబ్, "శాంపిల్ ఎక్కడ నుండి వచ్చిందో మీకు తెలుసా?"

"దాని పూర్తి చరిత్ర లేదు" అని నేను అన్నాను.

బాబ్ ఇలా అన్నాడు, “వైరస్ ఒక ఉల్కతో మన భూమిపైకి వచ్చింది, వారు దానిపై సిమెంట్ బ్లాక్‌ను పోయడం ద్వారా సైట్‌ను భద్రపరిచారు. ఇప్పుడు అది ల్యాండ్ అయిన ప్రదేశంలో భూకంపం కారణంగా, సిమెంట్ దిమ్మ తెరుచుకుంది మరియు చుట్టుపక్కల ప్రాంతాలు ప్రమాదంలో ఉన్నాయి, వెంటనే చుట్టుపక్కల ప్రజలకు టీకాలు వేయాలి.

నేను అడిగాను, "మీకు ఇవన్నీ ఎలా తెలుసు మరియు మీకు వ్యాక్సిన్ పేపర్ ఎలా వచ్చింది."

అతను ఇలా అన్నాడు, “నేను పేపర్‌ను వ్రాసిన వారి నుండి తీసుకున్నాను, నేను చాలా కాలంగా ఈ వైరస్‌ను అనుసరిస్తున్నాను. ఇది 1988లో వచ్చింది. మీరు ముందుగా ఈ వ్యాక్సిన్‌ని పూర్తి చేసి, మీ థీసిస్‌ని వెంటనే సమర్పించండి, ప్రజలకు టీకాలు వేయడం గురించి నేను ప్రభుత్వంతో చర్చిస్తాను.

మేము తిరిగి ల్యాబ్‌కి వెళ్లి పేపర్‌లో పేర్కొన్న విధంగా వ్యాక్సిన్‌ను రూపొందించాము మరియు వైరస్ సోకిన ఎలుకలు మరియు కోతులతో పరీక్షించాము. ఇప్పుడు ఫలితాలు ఎలా ఉంటాయో వేచి చూడాలి.

బాట్ కోరినట్లుగా నేను నివారణపై థీసిస్ వ్రాసి మా ప్రొఫెసర్‌కి సమర్పించాను. ఫలితాల గురించి అడిగినప్పుడు, మేము ఎలుకలు మరియు కోతుల మీద తనిఖీ చేసాము మరియు ఫలితాలు సంతృప్తికరంగా ఉన్నాయని మేము చెప్పాము.

మేము మా గదికి తిరిగి వెళ్ళాము మరియు షీలా టీవీని ఆన్ చేసింది. వార్తలు వస్తున్నాయి, సాధారణ వార్తల తర్వాత, ఒక వార్త మా దృష్టిని ఆకర్షించింది.

నేను అడిగాను, “షీలా మీ దగ్గర మా ప్రొఫెసర్ మొబైల్ నంబర్ ఉందా?”

ఆమె తన పరిచయాలను చూసి, "ఇదిగో" అని చెప్పింది.

నంబర్ తీసుకుని అతనికి కాల్ చేసాను. నేను “సార్, మీరు వార్తలు చూశారా?” అన్నాను.

"ఏమైంది?" అని అడిగాడు.

నేను చెప్పాను, “భారతదేశంలోని విశాఖపట్నం అటవీ ప్రాంతంలోని ఇంటీరియర్‌లలో వైరస్ దాడుల గురించి కొన్ని వార్తలు ఉన్నాయి. మేము నివారణను అభివృద్ధి చేసిన వైరస్ మాదిరిగానే ఇది కనిపిస్తుంది, మీరు అధికారులను సంప్రదించి వ్యాక్సిన్ గురించి వారికి తెలియజేయడం మంచిది. మీరు క్రెడిట్ తీసుకోవచ్చు కానీ విషయాన్ని సీరియస్‌గా తీసుకోండి.

అతను చెప్పాడు, "ఎవ రో తలుపు వద్ద వున్నారు వేచి ఉండండి."

కొంత చర్చ వినబడుతోంది మరియు అతను "తర్వాత కాల్ చేసి మాట్లాడుతానని ఫోన్ కట్ చేస్తాడు.

అరగంట తర్వాత ఫోన్ మ్రోగింది, "ఆఫీసుకి రాగలవా" అన్నాడు ప్రొఫెసర్.

నేను “పది నిమిషాల్లో వస్తాను” అన్నాను.

ప్రొఫెసర్ నన్ను అక్కడికి పిలవడంతో నేను రోహన్‌కి ఫోన్ చేసి ఆఫీసుకు రమ్మని అడిగాను.

అతను చెప్పాడు, “సరే, అక్కడ వుంటాను పది నిమిషాల్లో.

మేము ల్యాబ్‌కి చేరుకున్నాము మరియు సమయానికి విక్రమ్‌తో పాటు రోహన్ చేరుకున్నాము.

“ఏమైంది?” అని అడిగాడు రోహన్.

నేను ఇలా అన్నాను, “ఇది వైరస్ గురించి అయి ఉండాలి, భారతదేశంలోని అడవుల లోపలి భాగాలలో వైరస్ వ్యాప్తి గురించి నేను వార్తల్లో చూశాను. మనము క్యూర్ డెవలప్ చేసాము. నేను మా ప్రొఫెసర్‌కి ఫోన్ చేసాను, నేను మాట్లాడుతున్నప్పుడు అతను తన ఇంటికి ఎవరో వచ్చి కాల్ కట్ చేసి మరియు ఇప్పుడు అతను నన్ను ఆఫీసు గదికి రమ్మని చెప్పాడు. కాబట్టి, మాతో పాటు రమ్మని నిన్ను పిలిచాను.”

అందరం ఆఫీస్ రూమ్ లోకి వెళ్ళాము. తలుపు తట్టి తెరిచాం. కొంతమంది కుర్చీలపై కూర్చున్నారు, మమ్మల్ని చూసిన ప్రొఫెసర్, “వైరస్కి నివారణను అభివృద్ధి చేసింది ఆమె” అని అన్నారు.

వాళ్లంతా నా వైపు చూశారు. నేను నవ్వి, “నమస్కారం సార్” అన్నాను.

ప్రొఫెసర్ మాట్లాడుతూ, “ఈ వ్యక్తులు ఫెడరల్ ప్రభుత్వం క్రింద వ్యాధి నియంత్రణ కేంద్రం నుండి వచ్చారు. మీరు అభివృద్ధి చేసిన వ్యాక్సిన్ గురించి విచారించడానికి వారు వచ్చారు.

వారు నన్ను చూశారు మరియు వారితో ఉన్న ఒక వ్యక్తి బాగా తెలిసినట్లు అనిపించింది, కానీ అతను మరింత దూరంగా కూర్చున్నాడు.

ఒక వ్యక్తి అడిగాడు, "మీరు వ్యాక్సిన్‌ను ఎలా అభివృద్ధి చేసారు?"

“నేను థీసిస్ కోసం వైరస్ తీసుకున్నాను. మేము వైరస్‌కు వ్యతిరేకంగా వివిధ మందులను తనిఖీ చేసాము మరియు ఒక ఔషధం కలయిక పని చేసింది మరియు వ్యాక్సిన్‌ల ప్రయోజనం కోసం, మేము నిష్క్రియాత్మక వైరస్ పద్ధతిని తీసుకున్నాము మరియు ఈ తోటి పరిశోధకులతో ప్రయోగాలు చేస్తున్నాము. మేము ఈ వ్యాక్సిన్‌ని అభివృద్ధి చేయగలిగాము మరియు అందుబాటులో ఉన్న వనరులతో మేము తనిఖీ చేసాము.

వారి బృందం అధిపతి ప్రొఫెసర్‌తో మందులు మరియు వ్యాక్సిన్ చికిత్సను ఆమోదించమని మరియు వైరస్ ఉత్పత్తిని ప్రారంభించడానికి తమ బృందానికి పంపమని చెప్పారు. వారు థీసిస్‌పై సంతకం చేయించి, అతని స్టాంపును పొందారు మరియు నా కాపీని నాకు అందించారు. వారి సూచన కోసం ఒక కాపీని తీసుకొని వెళ్లిపోయారు. వారితో వెళుతున్నప్పుడు మిస్టర్ బాబ్ నన్ను చూసి నవ్వడం చూశాను.

నా థీసిస్ పూర్తి చేసిన సందర్భంగా, నేను బృందాన్ని పార్టీకి ఆహ్వానించాను.

అధ్యాయం 8

లీనా

ఒక వారం తర్వాత మమ్మల్ని ఇన్‌స్టిట్యూషన్ కి హెడ్ పిలిచారు.

మేము వెళ్ళాము, నేను తలుపు తట్టి, "నేను లోపలికి రావచ్చా సార్?" అని అడిగాను.

తల పైకెత్తి చూసి, "లోపలికి వచ్చి కూర్చో" అన్నాడు. మేము అతని ముందు అందుబాటులో ఉన్న కుర్చీలపై కూర్చున్నాము. అతను తన ముందు ఉన్న పేపర్‌ని చూసి, "మీరు సమర్పించిన మీ థీసిస్ గురించి సెంటర్ ఫర్ డిసీజ్ కంట్రోల్ నుండి నాకు నివేదిక వచ్చింది. వైరస్‌కు వ్యతిరేకంగా వ్యాక్సిన్ చాలా ప్రభావవంతంగా ఉందని వారు కనుగొన్నారు మరియు మిమ్మల్ని ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో జూనియర్ రీసెర్చ్ ఫెలోగా నియమించాలని వారు సిఫార్సు చేశారు. వైరస్‌లు మరియు వ్యాక్సిన్‌లను పరిశోధించడం కోసం వారు మా ఇన్‌స్టిట్యూట్‌కు 1 మిలియన్ డాలర్ల గ్రాంట్‌ను కూడా మంజూరు చేశారు. ఈ గ్రాంట్ తదుపరి 5 సంవత్సరాలకు ప్రతి సంవత్సరం పునరుద్ధరించబడుతుంది. కాబట్టి, మీ అపాయింట్‌మెంట్ ఆర్డర్‌లు ఇక్కడ ఉన్నాయి", అని మా ఆర్డర్‌లను మాకు అందజేశారు.

నేను నా ఆర్డర్‌ని చూసాను, అది 2000 డాలర్ల జీతంతో పాటు ఇతర పెర్క్‌లను చూపుతోంది. మేము థాంక్స్ చెప్పి బయటకు వచ్చి షీలాని కౌగిలించుకున్నాను.

థాంక్స్ చెప్పి బయటకు వచ్చి షీలాని కౌగిలించుకున్నాను.

షీలా చెప్పింది, " నీతో ఉండటం వల్ల నేను కూడా ఈ ఉద్యోగం పొందాను, చాలా ధన్యవాదాలు."

మీకు మా కంటే ఎక్కువగా ఎలాగిస్తున్నారు అని రాహుల్ ప్రశ్నించారు.

నేను, "మేము పరిశోధించిన వ్యాక్సిన్ అయి ఉండాలి."

పార్ట్ 6

1 వ అధ్యాయము

సంవత్సరం 2020

లీనా

గత డిసెంబర్ నుండి మేము చైనాలో వైరస్ దాడి గురించి వింటున్నాము మరియు ఇప్పుడు చైనా నగరాలు నిర్బంధించబడ్డాయి. వారు వైరస్‌కు కరోనా అని పేరు పెట్టారు మరియు ఇది ప్రపంచవ్యాప్తంగా కనిపిస్తోందని మనం వింటున్నాము. మాకు వైరస్ యొక్క నమూనా అందించబడింది మరియు దానికి నివారణను కనుగొనడానికి మేము మా పరిశోధనను ప్రారంభించాము.

మేము చేస్తున్న ద్విముఖ పని. ఒకటి వైరస్ లేదా దాని తీవ్రతను తగించె మందులను కనుగొనడం మరియు రెండవది దానికి వ్యాక్సిన్‌ను కనుగొనడం.

నేను మిస్టర్ బాట్ కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను మరియు వైరస్ కోసం ఫార్ములా ఇస్తాడని. కానీ రోజులు గడుస్తున్నా ఎక్కడా కనిపించలేదు. పరిస్థితి తీవ్రత రోజురోజుకూ పెరుగుతూనే ఉంది మరియు పరిష్కారం మాకు దూరమైంది. వైరస్‌ను కలిగి ఉండే ఔషధాన్ని మేము కనుగొనలేకపోయాము. మేము కొంత పరిష్కారాన్ని కనుగొనే సమయానికి అది మహమ్మారి దశకు చేరుకుంది.

మేము ఒక సమావేశాన్ని నిర్వహించాము మరియు వైరస్‌ను అరికట్టడానికి ఏకైక మార్గం సాధారణ జనాభాకు వ్యాక్సిన్‌తో టీకాలు వేయడమేనని నిర్ణయించుకున్నాము.

మేము వ్యాక్సిన్ కనుగొని పరీక్షించడానికి మా ప్రయత్నాలన్నింటినీ చేస్తాం. వ్యాక్సిన్‌ను కనుగొనడం అంత కష్టం కాదు, కానీ దాని దుష్ప్రభావాలను పరీక్షించడం మరియు కనుగొనడం చాలా కష్టమైన పని.

మేము వ్యాక్సిన్‌ను ఖరారు చేసి సాధారణ వినియోగం కోసం విడుదల చేసాము.

మేము వైరస్ నుండి సురక్షితంగా ఉన్నామని అనుకున్నప్పుడు, వైరస్ పరివర్తన చెందినట్లు నివేదికలు వచ్చాయి. మేము నమూనాలను పొందాము మరియు కొత్త ఉత్పరివర్తనలకు వ్యతిరేకంగా వ్యాక్సిన్‌ను పరీక్షించడం ప్రారంభించాము.

అధ్యాయం 2

సంవత్సరం 2021

లీనా

ఇది కొత్త సంవత్సరం మరియు ఇప్పటికీ, ప్రపంచం నలుమూలల నుండి ఉత్పరివర్తనాల నివేదికలు వస్తున్నందున మేము ప్రశాంతంగా కూర్చోలేము. మా మొత్తం సమయం వైరస్ యొక్క కొత్త జాతులను తనిఖీ చేయడానికి గడి పాము. మాకు ల్యాబ్ వెలుపల జీవితం లేదు.

ఎపిలోగ్

1 జనవరి 2021.

కుమార్

డోర్ బెల్ మోగడం విని వెళ్లి తలుపు తీశాను. ఒక వ్యక్తి చేతిలో ఆహ్వానం పట్టుకుని బయట నిలబడి ఉన్నాడు. తెరిచి లోపలున్న ఇన్విటేషన్ కార్డ్ చూసాను.

“జనవరి 9, 2021న ముంబైలోని హోటల్ తాజ్‌లో జరిగే న్యూ ఇయర్ ఫంక్షన్‌కు మిమ్మల్ని కుటుంబ సభ్యులతో సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నాము. హాజరు తప్పనిసరి.

వీరిచే ఆహ్వానించబడినది:

కుమార్ మహా కూటమి.

RSVP: 7893642582

నేను బయట నిలబడి ఉన్న వ్యక్తిని అడిగాను, "ఇది ఏమిటి?"

"ఆహ్వానంలో పేర్కొన్నట్లుగా, హాజరు తప్పనిసరి" అని అతను చెప్పాడు.

కార్డ్‌లో ఉన్న నంబర్‌కి కాల్ చేసాను.

కాల్‌కు సమాధానం ఇవ్వబడింది “అవును, మిస్టర్ కుమార్, మీరు ఫంక్షన్‌కు హాజరు కావడానికి అందుబాటులో ఉన్నారా” అని చెప్పారు.

నేను అడిగాను, "ఈ ఫంక్షన్ ఏమిటి?"

"మీ స్నేహితులు మరియు కుటుంబ సభ్యులందరినీ కలుసుకోవడానికి మేము మీకు సౌకర్యాన్ని కల్పిస్తున్నాము" అని అతను చెప్పాడు.

నేను "సరే వస్తాను" అన్నాను.

అతను చెప్పాడు, "మీ కుటుంబాన్ని తీసుకురావడం మర్చిపోవద్దు."

నేను “సరే” అన్నాను.

కొనసాగుతుంది